

7. 1993
143 *Excl. 14-*
(*Chelvet*)

3

9604 Vol. 3

50320

D 000019, Vol. 3

D

19/v3

*septembrie
1969*

NOTA - RAPORT

=====

- privind cazul NICHICI MIHAI.

NICHICI MIHAI s-a adresat cu un memoriu, prin care contestă reținerea sa de către organele de securitate în perioada 1952 - 1954, considerînd-o netemeinică și abuzivă.

Din studierea materialelor de arhivă existente la Consiliul Securității Statului, a rezultat următoarele :

NICHICI MIHAI este fiul lui Gheorghe și Doca, născut la 14 iunie 1918 în comuna Felnac, județul Arad, sudor la I.M. Arad, cu domiciliul în comuna Felnac nr.42.

Din dos.F.O.nr.3497 rezultă că NICHICI MIHAI, după 23 August 1944 s-a înscris în organizația slavă, unde a depus o intensă activitate potrivnică țării noastre. Astfel, în anul 1945, înaintea Congresului slavilor ce trebuia să se țină la Timișoara, NICHICI MIHAI a răspîndit zvonul printre populația sîrbă din comună, că la congres se va cere alipirea Banatului la Iugoslavia și că vor veni și armate iugoslave pentru ocuparea orașului Timișoara și a Banatului.

În acest sens a organizat un grup de cetățeni de naționalitate sîrbă din comună, în majoritate chiaburi, cu care a vorbit să plece la congres, însă a fost împiedicat de autorități, iar congresul nu s-a mai ținut.

În anul 1945 a plecat ca voluntar în Iugoslavia, unde a făcut parte din miliție. Întors în țară în același an, a răspîndit zvonul că a făcut parte din armata de partizani, cu scopul de a-și justifica lipsa de pe frontul antihitlerist.

NICHICI MIHAI, după ce în august 1944 s-a înscris

./..

în organizația slavă, la puțin timp s-a înscris și în P.C.R., de unde în 1948 a fost exclus, pe considerentul că a fost chiabur.

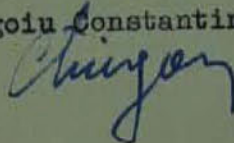
După excluderea sa din partid, s-a manifestat ostil față de organelor locale, împotrivindu-se oricăror măsuri ce se luau. Astfel, în vara anului 1952 fiind solicitat să secere la lotul zootehnic, a refuzat, în ideea compromiterii recoltelor păloase.

Pe baza acestor fapte recunoscute de NICHICI MIHAI și confirmate de declarațiile numiților CARABAS ARSA, VADUVI MIHAI, DRAGUT NICOLAE și MISEU JIVA, organele de securitate ale județului Arad, au trecut în iulie 1952 la reținerea lui, propunându-se și încadrarea în colonie de muncă pe timp de 36 luni. Propunerea județului Arad, a fost aprobată de fosta conducere a M.A.I., astfel că NICHICI MIHAI a fost internat în Colonia de muncă Bicăz-Onesti, până în decembrie 1954 când a fost pus în libertate.

În concluzie, din verificările efectuate rezultă că reținerea și internarea în colonie de muncă a lui NICHICI MIHAI în perioada 1952 - 1954, face parte din măsurile ce se luau atunci, în fosta regiune Timișoara, împotriva chiaburilor și a altor persoane care se manifestau ostil (dislocări, arestări, colonizări).

Propunem ca rezultatul verificărilor să fie adus la cunoștința petiționarului.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

14.02.69
Red.N.C.
Scrie T.I.
3 exempl.

11.03.1969.
Copia lucrării a fost trimisă
la oficiul de reclamații,
pînă aici comunicăm petiționarului
rezultatul.

recl. J. Bolg.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRIC SECRET
Ex.nr. 2

Nr. 10186
Din 13 dec.1968

C ă t r e
INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE ARAD
Tov.inspector șef

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S. general-locot. Grigore Răduică, vă trimitem alăturat spre verificare, memoriul adresat C.C. al P.C.R. de către numitul NICHICI MIHAI, domiciliat în comuna Felnac nr.42-Arad, prin care reclamă că în 1952 a fost arestat pe nedrept de către organele de securitate.

Rezultatul verificării și măsurile luate de dv., vă rugăm să ne fie comunicate pentru ca la rîndul nostru, să informăm organele de partid. Totodată să ne fie restituită întregă lucrare.

D.O.
LT.COL.DE SECURITATE
Both I. *Belt*

2 ex.
BI/TI

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 651 958 din 31 AUG. 1988

Contra,

TCV. TASCOT. COLORED BOTE

Conform ordinului Gov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, transmitem alăturat memoriul numitului HICHICI MINAT, adresat C.C. al P.C.R., prin care reclamă că în anul 1982 a fost arestat pe nedrept de organele de securitate.

Înșirăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și Oficiului.-

SEFUL SECURITĂȚII STATULUI
Lt. colonel

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI ARAD
= SERVICIUL I. SECTIA II-a =
Nr.3/TP/13/1968 din 28.01./1969.

5-
STRICT SECRET
Exemplar nr.1
"S.C.142"

C.S.S.
Cabinet președinte
Nr. 116 / 30.01.

Cabinet președinte
Nr. 10186/30.1.1969

C ă t r e,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
= C a b i n e t =

B U C U R E S T I
=====

La ordinul dv.nr. 0010186 din 13.XII.1968,
cu privire la NICHICI MIHAI raportăm de urmare da-
tele rezultate din studiul dosarului de anchetă pentru
trimitere în C.M., nr.3497, arhivă.

Din acest dosar rezultă că numitul NICHICI
MIHAI, după 23 august 1944, s-a înscris în organizația
slavă, apoi în P.C.R. de unde a fost exclus în anul 1948,
pe considerentul că a fost chiabur.

În organizația slavă sus-numitul a depus o acti-
vitate intensă potrivnică țării noastre. Astfel, în anul
1945 înaintea Congresului slavilor, ce trebuia să se țină
la Timișoara, numitul NICHICI MIHAI a răspândit zvonul
printre populația sîrbă din comună, că la congres se va cere
alipirea Banatului la Iugoslavia, că va veni și Tito person-
al cu armată pentru ocuparea orașului Timișoara și a Banatu-
lui.

În acest sens a organizat un grup de cetățeni
de naționalitate sîrbă din comună, în majoritatea chiaburi
cu care a vorbit să plece la congres, însă a fost împiedicat
de autorități, iar congresul nu s-a mai ținut.

În anul 1945 a plecat ca voluntar în Iugoslavia
unde a făcut parte din miliție. Întors în țară tot în anul
1945, la data de 22 aprilie, a răspândit zvonul că a făcut
parte din armata de partizani cu scopul de a-și justifica

./.

lipsa sa de pe frontul antihitlerist.

De la excludere din partid s-a manifestat în mod dușmănos împotriva organelor locale ale Sfatului Popular.

Astfel, în anul 1952, + 08.07, fiind solicitat să se cere la lotul zootehnic a refuzat, dorind să compromită recoltarea păioaselor.

Aceste fapte rezultă și din interogatoriul luat numitului NICHICI MIHAI cu ocazia reținerii de către organele de securitate, reținere făcută la data de 11.07.1952 cît și din declarațiile făcute de numiții : Cărăbaș Arsa, Văduvi Mihai, Drăguț Nicolae și Mișeu Jiva.

Ancheta a fost efectuată de fostul locotenent de securitate Dumitrașcu Nicolae.

Alte date importante nu mai rezultă din studierea dosarului de C.M. privind pe numitul NICHICI MIHAI.

INSPECTOR SEF ADJUNCT
Locot.Colonel

COSER IOAN

ADJUNCT SEF SERVICIU
Căpitan,

IAKAB IOSIF

Redactat: Tiseanu P.
Dactilo : Bondor R.
Exemplare: = 2.-

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI ARAD

STRICT SECRET
Exemplar nr. 1
S.C. 142.

= SERVICIUL I. SECTIA II-a =
Nr. 3/TP/ 73/1968 din 27. ianuarie /1969

C.A.R.
Cabinet
Nr. 116 30.01

C.A.R.
Exemplar nr. 1
Nr. 10486/30.1.1969

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

= C a b i n e t =

B U C U R E S T I
=====

La ordinul dv. din 13.XII.1968, raportăm că,
din verificările efectuate pe teren referitor la numitul
Nicnici Mihai din comuna Felnac, rezultă că perioada
arestării corespunde cu datele menționate de sus-numitul.

Referitor la motivul care ar fi putut con-
stitui arestarea numitului Nicnici Mihai, din
discuțiile purtate cu numiții : CARABAS ARSA, fost pre-
ședinte al comitetului executiv al Sfatului Popular în
acea perioadă, actualmente președinte al C.A.P.-ului,
PETCU RADA membru P.C.R., MISEU JIVA membru P.C.R., cît
și informatorul "CONSTANTINESCU CEZAR" a rezultat urmă-
toarele :

Intre locuitorii de naționalitate română
și naționalitate sîrbă din comuna Felnac, în anul 1948,
s-au ivit neînțelegeri datorită faptului că mai mulți
cetățeni de naționalitate sîrbă, membri ai celulei de
partid, printre care și numitul Nicnici Mihai s-au
înțeles să participe la o conferință de la Timișoara
care ar fi avut drept scop propunerea de a se alipi
Banatul la Iugoslavia. Această conferință a fost împie-
dicată, iar membrii de partid care au vrut să participe,
printre care și Nicnici Mihai au fost excluși din
partid.

După excludere numitul Nicnici Mihai
a avut o atitudine de rezistență privind unele munci
obștești la care au fost mobilizați să participe toți
cetățenii care posedau mijloace mecanice.

./.

În anul 1952, numitul Nichici Mihai a fost solicitat să participe cu combina la recoltatul păioaselor pentru Sfatul Popular la care sus-numitul a refuzat de și avea posibilitate.

În această situație, organele locale prin secretarul Sfatului Popular, numitul Rigoie Nicolae, actualmente cu domiciliul în Timișoara, lucrează la depozitul Baza III., a anunțat organele de securitate care au trecut la reținerea lui.

Tot în discuții cu persoanele sus menționate s-a mai stabilit că intrarea numitului Nichici Mihai în rândurile membrilor de partid, a fost aceea de a apăra proprietatea părinților, fiind categorisiți chiaburi.

În anul 1954, după eliberarea din colonia de muncă unde a fost internat, nu a mai încercat să reia legătura cu organele de partid din comună de și unii dintre membrii de partid i-au dat această posibilitate.

După arestarea lui, într-adevăr locuința părinților lui a fost luată și folosită ca sediu a C.A.P.-ului. În locuință cu ocazia ocupării de C.A.P. s-a găsit un pistol care a fost predat organelor de miliție.

Numitul Nichici Mihai este luat în evidență generală a organelor noastre. Din fișa de evidență rezultă că a fost arestat în anul 1952 și a fost trimis în C.M. pe timp de 36 luni. Dosar de anchetă sau de C.M. nu se găsește la organul de evidență, fapt pentru care nu putem face precizări referitor la motivele arestării lui.

Am întreprins măsuri pentru obținerea dosarului de cercetare de la Inspectoratul de Securitate al Județului Timiș, Biroul "C", și la centrul de triere, dispecerat, evidență cercetare științifică și arhivă București, pe care nu l-am primit.

În cazul când se va găsi dosarul, vom raporta de urmare.

Alăturat anexăm și memoriul întocmit de Nichici Mihai

INSPECTOR SEF
Locot. Col.

ORAI PETRU

ADJUNCT SEF SERVICIU
Căpitan,

IAKAB IOSIF

Redactat: Tiseanu P.
Dactilo : Bondor R.
Exempl. = 2.-

NOTA - RAPORT
=====

- privind cazul NICHICI MIHAI.

NICHICI MIHAI s-a adresat cu un memoriu, prin care contestă reținerea sa de către organele de securitate în perioada 1952 - 1954, considerând-o netemeinică și abuzivă.

Din studierea materialelor de arhivă existente la Consiliul Securității Statului, a rezultat următoarele :

NICHICI MIHAI este fiul lui Gheorghe și Doca, născut la 14 iunie 1918 în comuna Felnac, județul Arad, sudor la I.M. Arad, cu domiciliul în comuna Felnac nr.42.

Din dos.F.O.nr.5497 rezultă că NICHICI MIHAI, după 23 August 1944 s-a înscris în organizația slavă, unde a depus o intensă activitate potrivnică țării noastre. Astfel, în anul 1945, înaintea Congresului slavilor ce trebuia să se țină la Timișoara, NICHICI MIHAI a răspândit zvonul printre populația sîrbă din comună, că la congres se va cere elipirea Banatului la Iugoslavia și că vor veni și armate iugoslave pentru ocuparea orașului Timișoara și a Banatului.

În acest sens a organizat un grup de cetățeni de naționalitate sîrbă din comună, în majoritate chiburi, cu care a vorbit să plece la congres, însă a fost împiedicat de autorități, iar congresul nu s-a mai ținut.

În anul 1945 a plecat ca voluntar în Iugoslavia, unde a făcut parte din miliție. Întors în țară în același an, a răspândit zvonul că a făcut parte din armata de partizani, cu scopul de a-și justifica lipsa de pe frontul antihitlerist.

NICHICI MIHAI, după ce în august 1944 s-a înscris

./..

în organizația slavă, la puțin timp s-a înscris și în P.C.R., de unde în 1948 a fost exclus, pe considerentul că a fost chiabur.

După excluderea sa din partid, s-a manifestat ostil împotriva organelor locale, împotrivindu-se oricăror măsuri ce se luau. Astfel, în vara anului 1952 fiind solicitat să secere la lotul zootehnic, a refuzat, în ideea compromiterii recoltelor păioase.

Pe baza acestor fapte recunoscute de NICHICI MIHAI și confirmate de declarațiile nemișilor CARABAS ARSA, VASUVI MIHAI, DRAGUT NICOLAE și MISEU JIVA, organele de securitate ale județului Arad, au trecut în iulie 1952 la reținerea lui, propunându-se și încadrarea în colonie de muncă pe timp de 36 luni. Propunerea județului Arad, a fost aprobată de fosta conducere a M.A.I., astfel că NICHICI MIHAI a fost internat în Colonia de muncă Bicăz-Onesti, până în decembrie 1954 când a fost pus în libertate.

În concluzie, din verificările efectuate rezultă că reținerea și internarea în colonie de muncă a lui NICHICI MIHAI în perioada 1952 - 1954, face parte din măsurile ce se luau atunci, în fosta regiune Timișoara, împotriva chiaburilor și a altor persoane care se manifestau ostil (dislocări, arestări, colonizări).

Propunem ca rezultatul verificărilor să fie adus la cunoștința petiționarului.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

14.02.69
Red.N.O.
Scrie T.I.
3 exempl.

NOTA - RAPORT
=====

- privind cazul numitului
SMARANDESCU PETRE.

SMARANDESCU PETRE în septembrie 1968, s-a adresat cu un memoriu Consiliului Securității Statului, în care arată că în noiembrie 1958 a fost reținut de organele de securitate ale fostei Regiuni M.A.I. Oltenia și deținut timp de 1 an și două luni, pentru activitate legionară, după care a fost pus în libertate ca nevinovat. Ca urmare a reținerii sale pe timpul susmenționat, și-a pierdut continuitatea în cîmpul muncii și gradul de ofițer.

Din studierea materialelor existente în arhivele C.S.S. rezultă că SMARANDESCU PETRE este fiul lui Marin și Catalina, născut la 19 octombrie 1927 în comuna Prunișor, județul Mehedinți, funcționar, domiciliat în București, strada Sebastian nr. 107, Sectorul 6.

SMARANDESCU PETRE în anii 1940 - 1947 a urmat liceul comercial din Tr.Severin, apoi de la această dată și pînă în 1949 a lucrat la Cooperativa " 7 Noiembrie " din Tr.Severin. În anul 1949 a fost încorporat la Regimentul 13 infanterie Oradea, apoi la Școala regimentară pînă în 1950, cînd a fost trimis la Școala de ofițeri de artilerie Sibiu, fiind avansat în august 1951 la gradul de locotenent.

În perioada februarie - aprilie 1952 a urmat un curs de contrainformații, după care a fost încadrat ca ofițer operativ la fosta Direcție a V-a, iar în iunie 1955 a fost mutat în cadrul fostei Direcții a I-a, azi D.G.I.E., unde a lucrat pînă în iulie 1957, cînd a fost scos din cadrele active ale M.A.I. cu pierderea gradului și fără drept de ajutor.

În luna mai 1957, fostul Serviciu regional T.F.Craiova,

./..

a înaintat fostei Direcții a I-a o notă informativă din care reșea că SMARANDESCU PETRE a cunoscut și a fost în legătură în perioada 1947 - 1948 cu grupul F.D.C.-ist "Mehedinți", posedând și cărți legionare.

Pe baza acestei note și a faptului că ofițerul trebuia să plece în misiune în străinătate, Serviciul personal al acestei direcții, a întreprins o verificare, în urma căreia a stabilit următoarele :

SMARANDESCU PETRE în timp ce era elev la liceul comercial din Tr. Severin, împreună cu alți elevi, a luat parte la o ședință la care s-a discutat despre înființarea organizației legionare F.D.C. în cadrul liceului. Ulterior, a mai participat la o altă ședință cu același caracter, după care au mers în marș la stadionul Tineretului din Tr. Severin, unde li s-a vorbit despre legionari. S-a mai stabilit că SMARANDESCU PETRE a cunoscut despre activitatea legionară organizată desfășurată de numitul EPURE ION, fost coleg de liceu și despre care nu a informat organele în drept. În 1947, fiind arestat un membru al organizației legionare în care a activat EPURE ION, acestuia din urmă fiindu-i frică să nu trădeze, împreună cu SMARANDESCU PETRE și alții, au vrut să plece în S.U.A. pentru a li se pierde urma. În acest sens, au înaintat ambasadei americane din București o cerere colectivă prin care arătau că : " Intrucît America este țara visurilor lor, să li se aprobe plecarea ".

Menționăm că după ce EPURE ION era chemat la organele M.A.I. să dea relații despre activitatea lui SMARANDESCU PETRE - iulie 1957 - aceștia se întâlneau în oraș și se puneau de acord ce anume și ce nu să declare. În acest sens, EPURE ION era preluat de SMARANDESCU PETRE să nu declare că el a cunoscut despre activitatea grupului de legionari și că și el ar fi participat la ședințele F.D.C. din liceu.

Pe baza faptelor rezultate din verificarea făcută de Serviciul personal, organizația de partid l-a exclus din partid la 12 iulie 1957, iar la 15 iulie 1957, conform ordinului ministrului afacerilor interne nr.2433, a fost scos din evidențele M.A.I. cu pierderea gradului, fără drept de ajutor la asistența socială și s-a indicat ca materialele obținute despre el, să fie

13-
înaintate fostei Direcții a III-a pentru a-l lucra în continuare.

În anul 1958, organele de anchetă ale fostei Direcții regionale M.A.I. Oțtenia, având în cercetări grupul de legionari care au activat în F.D.C. "Mehedinți", a reținut la 15 noiembrie 1958 și pe SMARANDESCU PETRE, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită conform art.209 pct.1 C.P.

În anchetă, SMARANDESCU PETRE, așa după cum rezultă din procesul-verbal de interogatoriu din 18 noiembrie 1958, a recunoscut că în timp ce era elev la liceul comercial din Tr.Severin, a participat la unele ședințe în care s-a discutat despre înființarea organizației legionare F.D.C. în liceu; că a cunoscut despre activitatea grupului de legionari la care a participat și EPURE ION, prieten intim cu el; că EPURE ION a posedat un pistol calibru 6,35 mm. și că l-a rugat pe acesta din urmă să nu declare despre faptul că a avut și el cunoștință de existența organizației legionare, întrucât are o funcție în aparatul de stat și ar putea să-i cauzeze situației sale.

Aspectele de mai sus, SMARANDESCU PETRE le-a confirmat și în declarațiile din 5 decembrie 1958 și 3 ianuarie 1959.

Datele recunoscute de SMARANDESCU PETRE au fost confirmate și de PUFAN IULIAN, fost conducătorul organizației, în procesul-verbal de interogatoriu din 8 noiembrie 1958, cit și de EPURE ION în mai multe procese-verbale de interogatoriu luate cu ocazia cercetărilor.

La 5 decembrie 1958, SMARANDESCU PETRE a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii p.p. de art.209 pct.1 C.P. iar la 4 ianuarie 1960 s-a dispus încetarea procesului penal, motivându-se că în conformitate cu art.261⁷ lit.j, C.Pr.P., faptele celui în cauză nu întruneau elementele constitutive ale vreunei infracțiuni. La 6 ianuarie 1960, prin confirmarea nr.198 a fost pus în libertate.

În concluzie, apreciem că măsura luată împotriva lui SMARANDESCU PETRE de a fi îndepărtat din cadrele M.A.I. a fost justă și întemeiată, întrucât acesta deși era ofițer de securitate a ascuns - până ce a fost descoperit - faptele ce le-a cunoscut despre un grup legionar, care desfășura activitate împotriva

orînduirii noastre. SMARANDESCU PETRE nu a sesizat organele de securitate cînd a luat cunoştinţă de existenţa grupului legionar, pe de o parte din cauza unei prietenii, intenţionat, rău înţeleasă faţă de EPURE ION, fost coleg de liceu şi membru al organizaţiei legionare, iar pe de altă parte şi de teama consecinţelor ce urma să le suporte în cazul cînd prietenul său EPURE ION ar fi fost arestat, iar acesta la rîndul lui ar fi declarat că despre activitatea lor duşmănoasă avea cunoştinţă şi SMARANDESCU PETRE.

Cele de mai sus sînt dovedite şi de atitudinea nesincară a lui SMARANDESCU PETRE faţă de organele M.A.I., cărora le-a ascuns activitatea din liceu, iar cînd se verifica situaţia sa (iulie 1957) a îngreunat mersul cercetărilor prin instrucţiunile ce i le făcea lui EPURE ION de a nu declara nimic că el ar fi cunoscut despre activitatea grupului legionar.

Măsura reţinerii sale pe timp de 1 an şi două luni, o considerăm inoportună, întrucît nu se deţineau materiale din care să rezulte că SMARANDESCU PETRE desfăşura activitate legionară organizată şi nici că avea legături cu membrii grupului legionar F.D.C.-ist "Mehedinţi" în perioada premergătoare reţinerii lor.

Deşi pierderea gradului la scoaterea din M.A.I. a lui SMARANDESCU PETRE s-a făcut fără ca el să fie judecat şi condamnat în mod expres la o asemenea privaţiune, totuşi pentru faptele grave de care s-a făcut vinovat, considerăm că nu merită să i se redea gradul de lt. major în rezerva forţelor armate ale R.S.R.

Pentru perioada cît a fost reţinut de către organele M.A.I., propunem să se aprobe a i se elibera o adeverinţă care să-i folosească la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

Faţă de cele raportate, rugăm dispuneţi.

Lt. colonel de securitate
Both Ioan, *Both Ioan*

Major de securitate
Negoiu Constantin

Chingor

2
Red. BI/NC
dactilo. T.I.
7 febr. 1969

12.03.1969.

*Se trimite copia lucrării
la oficiu pentru scutire,
pînă la reperfona red.
rezolutive...
la el. D. Both.*

15
REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 652.780 din 20 SEP. 1968

C i t e z e,

TOV. HT.COL. BOTE

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul marelui SMARANDACHE PETRE, fost ofițer M.A.I. până în 1957.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa cu gradul de locot. a fost arestat în mod abuziv de organele de securitate.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.--

SECRET OFICIUL

ht.col.,

Apostol

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

16-
STRICT SECRET

Ex.nr. 1
S.C.108

Nr. 10.107
Din 26.11 1968

C ă t r e
INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE DOLJ
Tov. inspector șef

venit răspuns.

Conform ordinului tov. prim-vicepreședintelui C.S.S. general-locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul SMARANDESCU PETRE, născut la 19 octombrie 1927, în comuna Frunișor - Mehedinți, domiciliat în București, strada Sebastian nr. 107. Sus-numitul în noiembrie 1958 a fost reținut de organele de securitate ale fostei regiuni M.A.I. Oltenia și cercetat timp de 1 an și două luni.

D.O.

LT.COL. DE SECURITATE
Both Ioan, *Both Ioan*

2 ex. BI/TI.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI
- D O L J -

17
STRICT SECRET
S.C.nr.156
Ex.nr. 1

Nr.1463/ dim. 29 XI 1968

C A T R E,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinet prim vicepreședinte -

B U C U R E S T I

La ordinul dv.nr.10.107 din 26 noiembrie 1968,
referitor la numitul SMĂRĂNDESCU PETRE, raportăm :

SMĂRĂNDESCU PETRE este născut la 19 octombrie
1927 în comuna Frunișor, județul Mehedinți, fiul lui Marin
și Catalina, de profesie contabil, absolvent a 8 clase liceu
comercial, căsătorit are un copil, cu ultimul domiciliu în
București, str. Sebastian nr.107.

În perioada 1952 - 1957, cel în cauză a fost ofițer
de securitate. În anul 1957 a fost exclus din P.C.R. și scos
din cadrele securității statului, întrucât s-a dovedit că a
făcut parte din F.D.C., existînd și unele sesizări că în pe-
rioada 1944 - 1948 ar fi activat clandestin într-o grupare
F.D.C.-istă din Tr.Severin.

La 15 noiembrie 1958 a fost arestat, fiind învinuit
că desfășura activitate legionară și cercetat de organele
fostei Regiuni M.A.I.Oltenia pînă la 1 ianuarie 1960 cînd
s-a dispus încetarea procesului penal deoarece nu s-au coro-
borat probe, care să justifice învinuirea pentru care fusese
arestat. Acestea rezultă din dosar arhivă operativă nr.3648
vol.I și IV, existente la Biroul evidență din cadrul Inspec-
toratului de securitate al județului Dolj.

LOC. INSPECTOR ȘEF
Maior,

Lungu Gheorghe

Red: Busu I.
Dac: Farkas T.
ex.2

Nr. 0010396
Din 5-02 - 1969

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
SECTIA PENTRU CONTROLUL MUNCII LA M.F.A.,
M.A.I. SI JUSTITIE

În legătură cu scrisoarea adresată conducerii partidului, prin care CHITIC ALBERT arată că din 1952 și până în 1954 a fost arestat și deținut, fără să fie vinovat, din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

CHITIC ALBERT este născut la 26 septembrie 1914 în comuna Tătărani, județul Iași, fiul lui Ioan și Maria, în prezent salariat la Uzina de mașini electrice București, cu domiciliul în Bd. Păcii nr.52-54, Sectorul 7.

La data de 11 august 1952, în timp ce avea gradul de căpitan de miliție și îndeplinea funcția de subșef al Serviciului pașapoarte din Direcția Controlului Străinilor și Pașapoarte, CHITIC ALBERT a fost reținut de către organele de securitate.

În dosarul nr.7920 vol.I, fond anchetă, existent în arhiva C.S.S., se găsește un referat cu rezultatul cercetărilor efectuate în cazul CHITIC ALBERT, după reținerea sa. În acest referat se menționează că din cercetarea sus-numitului a rezultat că s-a făcut vinovat deoarece : "Prin felul cum și a desfășurat activitatea profesională a contribuit la menținerea și intensificarea situației haotice creată în Direcția controlului străinilor și pașapoartelor de fostul director ZAMFIR LAURIAN și la scoaterea din țară a o serie de elemente dușmănoase regimului din R.S.R."

"Drept rezultat al activității sale, o mare parte

./..

din astfel de elemente au plecat în Izrael, cu toate că aceștia în niciun caz nu trebuiau să părăsească țara, fiind elemente foste exploatoare și dușmani ai regimului".

În referatul de cercetare sus-amintit sînt date ca exemple numele a 6 persoane cărora CHITIC ALBERT le-ar fi înlesnit plecarea din țară în condițiile menționate mai sus.

După cum se consemnează în referat: "cercetările nu au stabilit însă că CHITIC ALBERT a înlesnit plecarea acestora în scopul de a obține anumite avantaje materiale, ci datorită unei totale lipse de interes și atașament față de regim și instituția unde lucra, atitudine izvorită din origina sa socială de chiabur și fost ofițer de aviație în timpul regimului antonescian".

Cu toate că din cercetările efectuate în cazul lui CHITIC ALBERT nu s-au putut administra probe de vinovăție în legătură cu "facilitarea" plecării din țară a unor persoane de la care s-a presupus că ar fi primit unele cadouri sau bani, totuși în referatul de cercetare s-a propus de către foștii ofițeri BUTYKA FRANCISC, MEZEI GHEORGHE și MATEUSANU OVIDIU, ca CHITIC ALBERT să fie încadrat în "colonia de muncă" pe timp de 24 de luni.

Cu propunerile de mai sus a fost de acord și ALEXANDRU DRAGHICI, fostul ministru al afacerilor interne.

Astfel că în conformitate cu Decizia M.S.S. nr.546 din 1953, CHITIC ALBERT a fost încadrat în C.M. pe timp de 24 luni, iar la 25 ianuarie 1954 a fost pus în libertate în baza ordinului M.A.I.nr.6 din 21 ianuarie 1954, cu mai mult de un an decît data hotărîtă inițial.

În concluzie, din studiul materialelor cu privire la împrejurările în care CHITIC ALBERT a fost reținut, cercetat și apoi internat în C.M., rezultă că măsura luată atunci împotriva sa a fost neîntemeiată, deoarece nu i s-au putut imputa fapte justifiabile, ci abateri și încălcări ale regulilor interioare de muncă cu privire la drepturile și obligațiile ce le avea în verificarea și prezentarea spre aprobare a documentelor persoanelor care solicitau plecarea din țară.

Față de cele relatate mai sus, propunem ca organele de partid competente să dispună asupra situației sale de partid.

PRIM-VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General-locotenent,

Grigore Răduică

ROMANIA SOCIALISTA ROMANIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL GENERAL AL MILITIEI

- Serviciul personal -

22/1575 26. 09. 1968

DOSAR Nr. _____

CATRE

CABINETUL PRIM VICEPRESEDINTELUI
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
Tov. general-locot. Răduică Grigore
(pentru tov. lt. col. Diaconu)

La ordinul dv. verbal, vă
înaintăm alăturat dosarul personal al
cpt. în rezervă CHIŢIC Ioan ALBERT,
care a fost solicitat de dv. pentru studiu.

Rugăm ca după studiu, dosarul
să ne fie restituit.

SEFUL SERVICIULUI

Usc. Diaconu
Stefan

conceptat: NM
MR
Data: _____
Nr. exemplare: 2

1. P. „Glasul Militei” II - c. 8377

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
C A B I N E T

208 - 24
21
STRICT SECRET

Exempl. nr. 1
S.C.208

Nr. 0010386
Din 6/11 1969

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
SECTIA PENTRU CONTROLUL MUNCII LA M.F.A.,
M.A.I. SI JUSTITIE

În legătură cu scrisoarea adresată conducerii partidului, prin care CHITIC ALBERT arată că din 1952 și până în 1954 a fost arestat și deținut, fără să fie vinovat, din studiul materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

CHITIC ALBERT este născut la 26 septembrie 1914 în comuna Tătăreni, județul Iași, fiul lui Ioan și Maria, în prezent salariat la Uzina de mașini electrice București, cu domiciliul în Bd. Păcii nr.52-54, Sectorul 7.

La data de 11 august 1952, în timp ce avea gradul de căpitan de miliție și îndeplinea funcția de subșef al Serviciului pașapoarte din Direcția Controlului Străinilor și Pașapoarte, CHITIC ALBERT a fost reținut de către organele de securitate.

În dosarul nr.7920 vol.I, fond anchetă, existent în arhiva C.S.S., se găsește un referat cu rezultatul cercetărilor efectuate în cazul CHITIC ALBERT, după reținerea sa. În acest referat se menționează că din cercetarea sus-numitului a rezultat că s-a făcut vinovat deoarece : "Prin felul cum si-a desfășurat activitatea profesională a contribuit la menținerea și intensificarea situației haotice creată în Direcția controlului străinilor și pașapoartelor de fostul director ZAMFIR LAURIAN și la scoaterea din țară a o serie de elemente dușmănoase regimului din R.S.R."

"Drept rezultat al activității sale, o mare parte

./...

din astfel de elemente au plecat în Izrael, cu toate că aceştia în niciun caz nu trebuiau să părăsească ţara, fiind elemente foste exploatare şi duşmani ai regimului".

În referatul de cercetare sus-amintit sînt date ca exemple numele a 6 persoane cărora CHITIC ALBERT le-ar fi înlesnit plecarea din ţară în condiţiile menţionate mai sus.

După cum se consemnează în referat: "cercetările nu au stabilit însă că CHITIC ALBERT a înlesnit plecarea acestora în scopul de a obţine anumite avantajii materiale, ci datorită unei totale lipse de interes şi ataşament faţă de regim şi instituţia unde lucra, atitudine izvorită din origina sa socială de chibabur şi fost ofiţer de aviaţie în timpul regimului antonescian".

Cu toate că din cercetările efectuate în cazul lui CHITIC ALBERT nu s-au putut administra probe de vinovăţie în legătură cu "facilitarea" plecării din ţară a unor persoane de la care s-a presupus că ar fi primit unele cadouri sau bani, totuşi în referatul de cercetare s-a propus de către foştii ofiţeri BUTYKA FRANCISC, MEZEI GHEORGHE şi MATEUSANU OVIDIU, ca CHITIC ALBERT să fie încadrat în "colonia de muncă" pe timp de 24 de luni.

Cu propunerile de mai sus a fost de acord şi ALEXANDRU DRAGHICI, fostul ministru al afacerilor interne.

Astfel că în conformitate cu Decizia M.S.S. nr.546 din 1953, CHITIC ALBERT a fost încadrat în C.M. pe timp de 24 luni, iar la 25 ianuarie 1954 a fost pus în libertate în baza ordinului M.A.I.nr.6 din 21 ianuarie 1954, cu mai mult de un an decît data hotărîră iniţial.

În concluzie, din studiul materialelor cu privire la împrejurările în care CHITIC ALBERT a fost reţinut, cercetat şi apoi internat în C.M., rezultă că măsura luată atunci împotriva sa a fost neîntemeiată, deoarece nu i s-au putut imputa fapte justiţiabile, ci abateri şi încălcări ale regulilor interioare de muncă cu privire la drepturile şi obligaţiile ce le avea în verificarea şi prezentarea spre aprobare a documentelor persoanelor care solicitau plecarea din ţară.

Faţă de cele relatate mai sus, propunem ca organele de partid competente să dispună asupra situaţiei sale de partid.

PRIM-VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General-locotenent

Grigore Răduică

26
23

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Nr. 647 363 din 5. II. 1969

DOSAR Nr. _____

C A T R E

TCV. APRAHAMIAN AVEDIS

str. Dorobanți nr. 70,
sectorul I, București

La memoriul dv. înregistrat sub nr. 647363/1968, vă facem cunoscut că cererea privind redarea gradului și ~~reabilitarea~~ pensiei nu poate fi soluționată favorabil, deoarece este neîntemeiată.

Pentru rezolvarea situației de partid, vă recomandăm să vă adresați organelor competente în a analiza și dispune.

LOCOTENENT-COLONEL

Both Ioan
Both Ioan

Conceptat : _____

Dactilo : _____

Nr. exemplare : _____

„Grafica nouă” c. 1141

27
24
7 oct. 1968.NOTA -- RAPORT
=====privind cazul APRAHAMIAN AVEDIS
fost locot.colonel de securitate.

La data de 5 iunie 1968, APRAHAMIAN AVEDIS fost locot.colonel în cadrele M.A.I. Direcția a II-a, în prezent pensionar, a înaintat un memoriu către Tov.Președinte al Consiliului Securității Statului, în care arată următoarele :

În anul 1963 în urma unor abateri grave în muncă și pentru atitudine imorală, a fost sancționat cu :

- scoaterea din cadrul organelor securității statului, fără drept de ajutor unic ;
- retrogradarea de la gradul de locot.colonel la maior ;

- excluderea din P.C.R. ;
- retragerea permisului de vânătoare și
- desființarea postului telefonic de la domiciliu.

Aprahamian Avedis, în memoriul menționat, susține că în analiza situației sale nu s-au luat în considerație rezultatele bune obținute în cei 16 ani de activitate în securitate ; că de la 15 nov. 1963 a fost nevoit să trăiască împreună cu soția și fiica adoptivă dintr-o pensie de 870 lei lunar fără a se interesa nimeni de situația sa, pînă în luna decembrie 1967 cînd, ca urmare a măsurilor luate de tov. Președinte al C.S.S., i s-a redat permisul de port-armă de vânătoare și i s-a reinstalat postul telefonic. Cel în cauză consideră că toate măsurile luate împotriva sa ar fi rezultatul unor acțiuni întreprinse de diferiți ofițeri din cadrul fostei Direcții a II-a unde a lucrat în perioada 1961-1963.

În acest sens, Aprahamian Avedis arată că în anul 1961 i s-ar fi imputat că și-a înșeușit un frigider, fapt ce s-a dovedit a fi ireal, întrucît frigiderul a fost găsit ulterior

.//.

la proprietarul său ; că în anul 1962 ar fi fost anchetat de col. VASILIESCU și col. IOANA pentru rezultatele slabe obținute într-o acțiune și deși susnumitul era nevinovat, a fost amintat cu un an de la avansarea la gradul de locot.colonel. În anul 1963 când a fost avansat la gradul de locot.colonel, i s-a imputat că și-ar fi însușit suma de 24.000 lei din fondurile securității, cu toate că în realitate el avea o lipsă de numai 1.653 lei, sumă ce se afla asupra sa în vederea recompensării unui informator. Pentru acest caz APRAHAMIAN arată că avea aprobarea șefului Direcției, însă nu s-a ținut cont de aceasta și i s-a reținut suma respectivă din pensie.

Petiționarul mai arată că în perioada septembrie - noiembrie 1963 a fost timp de 20 zile arestat la garnizoană și 50 zile la Direcția de Anchete penale a Consiliului Securității Statului, perioadă în care sub presiunea anchetei, ar fi semnat unele declarații care nu ar reprezenta realitatea.

În final, APRAHAMIAN AVEDIS, solicită :

a) recalcularea condițiilor de pensionare, înțelegând prin aceasta să i se redea gradul de locot.colonel și o pensie corespunzătoare ;

b) să se verifice dacă nu cumva i s-au dat prea multe sancțiuni pentru aceleași fapte, referindu-se în special la excluderea din P.C.R.

x x x

Din materialele existente în arhivele Consiliului Securității Statului, privitoare la APRAHAMIAN AVEDIS, rezultă următoarele :

- susnumitul a fost sancționat cu 10 zile arest la garnizoană în ziua de 2 octombrie 1963, iar după 5 zile, respectiv la 7 octombrie 1963, a fost transferat la arestul Direcției de Anchete Penale a Consiliului Securității Statului, în baza ordonanței de reținere pe 24 ore emisă de colonel DUMITRESCU NICOLAE la 7 octombrie 1963 și a mandatului de arestare nr.153/A emis de același ofițer la aceeași dată și confirmat de procurorul militar la 10 octombrie 1963.

În sarcina lui APRAHAMIAN AVEDIS s-au reținut următoarele fapte :

././.

- în anul 1960 fiind interceptate două plicuri conținând fiecare câte 500 lei, cel în cauză și-a însușit aceste sume de bani ;

- în anul 1961 și-a însușit suma de 2.000 lei din totalul de 4.000 lei ridicați din fondul C.I.S. pentru recompensarea rețelei informative din acțiunea "BANU";

- în anul 1962 a ridicat suma de 3.000 lei pentru recompensarea informatorului "DUMBRAVA", din această sumă însușindu-și 1.000 lei. De la acest informator a primit drept cadou un aparat de radio cu tranzistori și două perechi pantofi de damă, despre care nu a raportat conducerii direcției ;

- în anul 1963 și-a însușit suma de 1.250 lei din cei 1.850 lei ridicați pentru recompensarea informatorului "IONESCU".

Precizăm că informatorul "IONESCU" declară că nu a primit nici o sumă de bani de la APRAHAMIAN AVEDIS, însă acesta din urmă a recunoscut că și-a însușit numai 1.250 lei.

S-a stabilit că APRAHAMIAN AVEDIS și-a însușit în total suma de 5.250 lei din fondul C.I.S. În afară de această sumă de bani, cel în cauză și-a mai însușit unele sume de bani din cele ridicate pentru recompensarea informatorului "MATIA" însă nu s-a putut preciza valoarea sumei însușite.

În afară de însușirea de sume de bani din fondul C.I.S. s-a stabilit că APRAHAMIAN AVEDIS, dînd dovadă de descompunere morală, în afară de faptul că a făcut desconspirări în acțiunile pe care le-a lucrat, a întreținut relații intime - folosind casele de întîlnire și conspirative - cu femei de moravuri ușoare, informatoare ce le avea în legătură și cu subalterna sa locot. major BARGILA MARLA cu care a lucrat în acțiunea "BANU".

Deși faptele comise de APRAHAMIAN AVEDIS constituie infracțiunile de divulgare a secretului profesional, prevăzută și pedepsită de art. 506, al. 1 c.p. și delapidare prevăzută și pedepsită de art. 236, lit. b, c.p., fiind pe deplin dovedite în timpul anchetei prin recunoașterile sale și depoziii de martori, la data de 12 noiembrie 1963 i s-a încetat procesul penal și a fost pus în libertate, ținîndu-se cont de activitatea depusă de el în cei 16 ani, cît și de faptul că judecarea sa ar

fi dus la desconspirarea unor obiective și a unor metode de muncă folosite de organele de securitate.

În referatul intern întocmit la 22 octombrie 1963 pentru punerea în libertate a lui APRAHAMIAN AVEDIS se propun, în afară de punerea sa în libertate pe motivele arătate, următoarele :

- scoaterea din cadrele active ale securității cu pierderea gradului și fără ajutor unic ;

- materialele de anchetă să fie puse la dispoziția Comitetului de Partid al M.A.I. pentru a lua măsurile corespunzătoare și ;

- prelucrarea cazului APRAHAMIAN AVEDIS cu efectivul Direcției a II-a (actuala Direcție a III-a).

Intr-un alt referat întocmit la 27 septembrie 1963 de către Direcția Cadre și Direcția a III-a, se propune în plus imputarea sumei de 1.850 însușită din fondul C.I.S. (i s-a reținut numai suma ridicată pentru recompensarea informatorului "IONESCU" nu și celelalte sume de bani însușite).

Cît privește ridicarea permisului de port-armă de vînătoare, arătăm că la dosar există adresa Direcției Anchete Penale nr.00512938 din 16 noiembrie 1963 către Inspectoratul de Miliție al Municipiului București - Secția Autorizații, prin care se trimit armele și muniția găsite la percheziția efectuată lui APRAHAMIAN AVEDIS, cu specificarea că din ordinul tov.NEGREA VASILE, celui în cauză i se interzice de a mai purta arme. Adresa este semnată de fostul colonel ENOIU GHEORGHE.

Din explicațiile date de maior BLIDARIU GHEORGHE care a dus la îndeplinire această măsură, rezultă că a fost justificată de faptul că existau unele semnalări că APRAHAMIAN AVEDIS intenționa să se sinucidă folosind armele respective.

În ceea ce privește ridicarea postului telefonic, arătăm că aceasta era o măsură generală care se lua în mod automat asupra tuturor persoanelor arestate de organele securității statului, problema privind pe APRAHAMIAN AVEDIS neconstituind o excepție.

În concluzie apreciem că în raport cu gravitatea faptelor comise, măsurile luate împotriva lui APRAHAMIAN AVEDIS sînt legale.

Față de cele relatate mai sus :

-31-
28

- 5 -

*Să fie chemat de
colectivul care
câteva săptămâni
seamănă raportul*

PROPOUNEM :

1) Prin Consiliul Securității Statului - Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesiunilor și propunerilor cetățenilor - să se comunice lui APRAHAMIAN AVEDIS că cererea sa privind redarea gradului de locotenent colonel și recalcularea pensiei, este neîntemeiată.

2) Prin același oficiu, cel în cauză să fie îndrumat ca în privința rezolvării situației de partid să se adreseze organelor P.C.R. competente cu soluționarea acestei probleme.

COLECTIVUL,

Lt.col.Hiera Haralambie

Lt.col.Vasile Gheorghe

Chavut

5 22-29

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 547.363 din 17.11.1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
ABRAHAMIAN AVEDIS din București, fost locot.colonel la fosta
Direcție a II-a pînă în luna noiembrie 1963.--

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce era
ofițer a fost arestat în mod abuziv.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.--

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol C-tin

Tovarășe Președinte,

Subsemnatul Arahamian Avedis, domiciliat în București, sectorul I, strada Dorobanți, Nr. 70, fost Lt. Colonel de securitate, în prezent pensionar vă supun spre rezolvare următoarele:

a) În anul 1963 am fost scos din muncă pe motivul că am comis unele greșeli grave considerate ca abateri de la discipline muncii, atitudine imorală față de oameni. Pentru aceste abateri am fost sancționat luându-se următoarele măsuri:

- retrogradarea de la Lt. Colonel la gradul de Major.
- scoaterea din cadrul organelor de securitate.
- retragerea calității de membru al P.C.R.
- neacordarea ajutorului social în momentul scoaterii.
- retragerea permisului de port armă de vânătoare și a telefonului ce îl aveam instalat la domiciliu.

b) În timpul discuțiilor nu s-a făcut nici cea mai mică aluzie la aspectele pozitive ale muncii mele de-a lungul a celor 16 ani cât am servit în cadrele organelor de securitate cu toate că în perioade respective am fost premiat și decorat în repetate rânduri pentru rezultatele bune avute în muncă.

c) Din 15 noiembrie 1963 am fost nevoit să trăiesc din pensia de 870 lei lunar împreună cu încă 2 persoane pe care le întrețin: soția mea și fiica adoptivă. Din partea organelor de securitate nu s-a mai interesat nimeni de situația mea. Abia în luna decembrie 1967 în urma măsurilor luate de Dumneavoastră mi s-a reînstatat telefonul la domiciliu și mi s-a înapoiat permisul de port armă de vânătoare.

d) Cele de mai sus au fost în fapt rezultatul unor acțiuni întreprinse împotriva mea de către diferiți colegi de serviciu, în perioada 1961-1963.

În susținerea acestor afirmații prezint următoarele:

- Cam la jumătatea anului 1961 fostul subdirector Lt. Col. Ungureanu (scos ulterior din cadrele organelor de securitate) m-a chemat și răsfoind un dosar mă amenințat că în după-amieza aceleiași zile urma să fiu arestat. În ziua următoare numitul Ludvig Terzian, funcționar la M.A.E. și la M.A.I.ului unde i s-a cerut să dea o declarație mincinoasă cu privire la un frigidar care mi-ar fi fost dat mie. El s-a opus și nu a dat asemenea declarație. În fața acestei situații un ofiter de la Direcția cadre s-a deplasat la Timnicea de unde a arestat în mod abuziv pe Nubar Terzian, fratele lui Ludvig Terzian, cerându-i și lui o declarație asemănătoare și nici acesta nu a dat declarația cerută.

Frigiderul în cauză a fost descoperit într-un alt loc, unde fusese lăsat pentru vânzare de către proprietarul lui. Cazul s-a stins, însă în cadrul direcției și în afara organelor sale făcând viață în jurul persoanei mele.

— În anul 1962 aflându-mă în concediu în Raionul Făgăraș am fost chemat la Direcție prin Direcția Regională Brașov, fără am să se de explicații și înainte de a termina concediul. Am fost luat în anchetă de Maiorul Vasilescu și Maiorul Ioana sub pretext că într-una din acțiunile întreprinse as fi exagerat rezultatele. După 10 zile de anchetă - fără a fi în stare de arest - am fost prezentat fostului ministru adunat Negrea. Rezultatul acestor anchete s-a născut negativ asupra mea prin aceea că am fost aminat un an de la avansare.

— În anul 1963 întorcându-mă din concediu am fost avansat la gradul de Lt. Colonel, însă s-a încercat să se pună în sarcină faptul că as fi însumat 24.000 lei din fondurile operative. Ori, verificările și ancheta efectuată au scos la iveală lipsă la fonduri de 1653 lei, sumă ce a fost oprită ulterior din drepturile de pensie. Suma respectivă se afla asupra subsemnatului cu știrea unui element care trebuia remunerat și fostului Șef de Direcție a-ția, căruia îi reportasem situația.

Această problemă a fost dezvoltată în continuare, aducându-mi-se învinuirile menționate mai înainte, iar ancheta desfășurându-se în septembrie - noiembrie 1963, subsemnatul fiind sub stare de arest astfel: 10 zile arest la garnizoană la care s-au adăugat încă 10 zile arest tot la garnizoană de unde am fost luat de fostul Lt. Col. Enoiu și dus la arestul fostei Direcții a VIII - a unde am fost ținut încarcerat încă 50 de zile în condiții în care erau încarcerate orice persoane puse sub anchetă, cu toate că eram ofiter superior al organelor de Securitate.

Sub presiunea anchetelor am semnat unele declarații cu conținutul dorit de ei, dar care nu reprezentau realitatea.

Menționez că în timp ce mă aflam la garnizoană Maiorul Ioana m-a vizitat de două ori și mi-a spus textual: acum nu mai poți face turnătorii la C.C. În 1961 ti-a mers, acum te voi distruge.

Fără de cele de mai sus vă rog să aveți în vedere recercatarea cazului meu în scopul de a se face o analiză obiectivă a întregii situații.

Nu pun problema de a fi reabilitat în cadrul Organelor de Securitate deși mă simt profund atins de această muncă, și recalculez condițiile de pensionare înțelegând prin aceasta să mi se dea gradul și pensie corespunzătoare.

Ceea ce dor să se clarifice este dacă nu cumva mi s-au dat prea multe sancțiuni decedate pentru aceleași fapte și mă refer mai ales la ridicarea calității de membru al P.C.R.

Am slujit partidul cu devotament și cu abnegație, în mînduri la tovarășilor mei m-am bucurat întodeauna de prestigiu și vreau să continui să mă mențin pe aceleași pozitii.

Luptăm pentru pace.

Coșbuc
5.VI-1968

35
32

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.222 din 1 IUL 1966

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOI

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului OPRISA SABIN din Orăștie, fost ofițer de miliție până la data de 16.XI.1951, când a fost arestat.-

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa cu gradul de sublocotenent la fostul raion de miliție a fost arestat în mod abuziv.-

Înșăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol *[Signature]*
din

231

26
33

TOVARĂSULUI ION STĂNESCU
PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
AL R.S. ROMÂNĂ.

- BUCUREȘTI -

Strict personal

EXP. - ABRAMIAN AVENUE -
STR. - DOBROBANTI N° 70 -

- BUCUREȘTI -

Nr. 162
Din 5-02.1969

C ă t r e

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Tovarăşul Cornel Onescu

Numitul OPRISA SABIN, s-a adresat prin două memorii, Consiliului de Stat al R.S. România, în care contestînd temeinicia motivelor în baza cărora în anul 1951 a fost reţinut de către organele securităţii, iar în 1952 a fost internat în colonie de muncă, solicită să-i fie revendicate unele drepturi materiale pentru acea perioadă.

Dat fiind faptul că materialele privind reţinerea lui OPRISA SABIN, se găsesc în arhiva organelor securităţii, s-a trecut la verificarea acestora, din care au rezultat următoarele :

OPRISA SABIN este născut la 24.06.1913 în comuna Rîşculiţa - Brad, judeţul Hunedoara, fiul lui Ioan şi Rozalia, de profesie funcţionar, domiciliat în Orăştie, strada V.I.Lenin nr.19.

La 15 noiembrie 1951, în timp ce avea gradul de sublocotenent de miliţie şi îndeplinea funcţia de ajutor al comandantului fostului Raion de miliţie Orăştie, a fost reţinut pentru cercetări de către organele securităţii, în baza ordinului D.G.S.S. nr.327/420.758 din 25 octombrie 1951, sub învinuirea că a făcut parte din aparatul poliţiei în perioada 1941-1944 şi pentru faptul că ar fi avut manifestări duşmănoase faţă de regimul nostru, după 23 August 1944.

Cu toate că, din ancheta făcută atunci asupra lui OPRISA SABIN nu au rezultat probleme deosebite, referitoare la perioada cînd acesta a funcţionat în poliţie, în calitate de gardian, cît şi după 23 August 1944, totuşi prin decizia M.A.I. nr.526/1952 s-a dispus a fi internat în colonie de muncă pe timp de 24 de luni.

./..

În timpul cît a fost internat în colonie de muncă, fosta Direcție regională M.A.I. Hunedoara, în baza ordinului M.A.I. nr. 625/0048.593 l-a cercetat din nou pe OPRISA SABIN în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul poliției și în urma acestor cercetări, s-a stabilit că sus-numitul nu a desfășurat nici-o activitate împotriva comuniștilor s-au a persoanelor antifasciste, fapte dovedite atît în declarațiilor unor foști polițiști, cît și din declarațiile lui ce se găsesc în dosarul de anchetă.

În general și în urma celorlalte măsuri de verificări efectuate în cazul lui OPRISA SABIN, atît înainte de reținerea sa, cît și după aceasta, nu au fost stabilite fapte care să justifice măsurile luate împotriva lui. Mai mult, în dosarul de anchetă nu există mandat de arestare sau raport cu propunere de reținere.

În anul 1954, a fost efectuată o altă verificare de către organele securității fostei regiuni Hunedoara, cu care ocazie, au stabilit neculpabilitatea lui OPRISA SABIN, fapt pentru care, au propus punerea sa în libertate. Astfel, că în baza referatului întocmit, a fost pus în libertate la data de 7 ianuarie 1955.

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, rezultă că arestarea și încadrarea în C.M. a lui OPRISA SABIN s-a înscris în conjunctura măsurilor ce se luau în perioada respectivă, împotriva persoanelor care au făcut parte din vechiul aparat de stat burghez. Pe baza materialelor ce le deținem, apreciem că arestarea și încadrarea în C.M. a lui OPRISA SABIN, a fost nejustificată.

Deoarece OPRISA SABIN a fost ofițer de miliție și solicită a i se rezolva unele probleme de ordin material, vă rugăm să analizați temeinicia acestora și să dispuneți. Vă propunem ca prin organele din subordine, rezultatul verificărilor să fie aduse și la cunoștința celui în cauză.

Alăturat vă trimitem cele două memorii ale sus-numitului.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
GABINET

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

-39-
36

Nr. 10187

Din 13 dec.1968

C ă t r e

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE
HUNEDOARA- tov. inspector șef -

*8. este răspunsul
la 24-XI-68.*

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general-locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de urgență cum este cunoscut în evidențele dv. numitul OPRISA SABIN, născut la 24 iunie 1913 în comuna Risculița - Hunedoara, domiciliat în Orăștie str.V.I. Lenin nr.19.

Sus-numitul în noiembrie 1951 când se afla locțiitor șef al fostului raion de miliție Orăștie, a fost reținut și cercetat timp de trei ani și două luni.

În cazul că în evidențele dv.nu se cunoaște motivul reținerii și cercetării lui OPRISA SABIN, vă rugăm să cereți relații la Serviciul personal din Inspectoratul județean de miliție.

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both I.

Porto

2 ex.
R/TI

8.3
Cabinetul prez. al. prez. al. prez. al.
Nr. 10915

CABINETUL PREZ. AL. PREZ. AL. PREZ. AL.

C.B.R.
Cabinet prezadint
Nr. 2896 12. XII.

COMISIUNUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL
Județului Hunedoara
Biroul "C"

SECRET SECRET
S.C. 206
Ex. 1 - 40
37

Nr. 31/9196
18.12.1968

a m t r e

Tot. Boli

COMISIUNUL SECURITATII STATULUI
CABINET

La ordinul Dvs. Nr. 10.197 din 13 dec. 1968 privind
pe OPRISA SABIN raportăm:

OPRISA SABIN născut la data de 24 ianuarie 1913 în com.
Rășnăuța-Bred Jd. Hunedoara fiul lui Ioan și Rosalia, figurează
în evidențele noastre cu dosar anchetă arhivă nr. 1270 și
fond operativ arhivă Nr. 9427 din care rezultă următoarele:

Susnumitul a fost reținut preventiv de organele
fostei Dir. Reg. M.A.I. Hunedoara Deva la data de 16 nov. 1951
în baza ordinului Cabinet Nr. 25500 și cercetat, fiind învinuit
de activitate intensă pentru clasei muncitoare și mișcării
revoluționare desfășurate înainte de 23 August 1944 când a
funcționat în organele de siguranță.

La data de 26 iunie 1952 a fost internat în C.I. pe
timp de 24 luni conform deciziei M.A.I. Nr. 526/1952 iar la 1
sept. 1953 a fost din nou transferat la fosta Dir. Reg. M.A.I.
Hunedoara-Deva pentru cercetări conform ordinului M.A.I. Nr.
625/0048593.

La data de 7 ianuarie 1955 a fost pus în libertate
din anchetă, în baza ordinului M.A.I. Nr. 62/0084877 din 5 ian.
1955 fiind găsit neculpabil.

INSPECTOR SRF
Colant
Vigore

SEFUL BIRULUI "C"
Opt.
Ignat Alexandru

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL
JUDETULUI HUNEDOARA
BIROUL EVIDENTA

4+
38
STRICT SECRET
S.C.160
Ex. 1

Nr.C.31/IA/9196
1.II.1969

c ă t r e

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- C A B I N E T -

Personal tov.Lt.Col.BOTH IOAN
BUCURESTI

Urmare la raportul nostru cu nr. de mai sus din
18 dec.1968 cu privire la OPRISA SABIN, raportăm;

Susnumitul este cunoscut în evidențele organelor
noastre cu dosar fond operativ Nr.9427 din care rezultă urmă-
toarele;

La data de 15 noiembrie 1951 a fost reținut pen-
tru cercetări în baza ordinului D.G.S.S. Nr.827/420758 din 25.
oct.1951(se anexează în copie) în legătură cu activitatea depu-
să în cadrul politiei în perioada 1941-1944 si pentru manifes-
tările sale dușmanoase față de regimul nostru după 23 August
1944.

Se ordonă ca cercetarea să fie terminată în termen
de 5 zile, să se înainteze dosarul copie cu rezultatele cercetă-
rilor la D.G.S.S. cu propunerea de încadrarea celui în cauză în
prevederile ordinului 26500 Cabinet.

Organele fostei regiuni de securitate Hunedoara
cu raportul nr.82/4859 din 14 martie 1952 a înaintat la D.G.S.S.
Bucuresti dosarul de anchetă cu rezultatele cercetărilor în
cuprinsul căruia se afla si referatul cu concluzii si propuneri

Se anexează în copie raportul cu nr.82/4859 din
14.3.1952 și referatul cu rezultatele cercetărilor în cazul lui
OPRISA SABIN.

Din cuprinsul referatului privind rezultatele cer-
cetărilor deși rezultă că cel în cauză nu a arestat si nici nu
a cercetat elemente cu activitate comunistă,totusi conform ordi-
nului D.G.S.S. Nr.845/46130 din 14 mai 1952 (se anexează în
copie) s-a dispus încarcerarea lui în Penitenciarul Păgăraș,
fiind încadrat în ordinul 26500/1948.

Din dosarul de control anchetă-archivă Nr.1270
rezultă că numitul OPRISA SABIN a fost încadrat în C.M. pînă

în anul 1954 fiind apoi repartizat la fosta regiune de securitate spre a fi cercetat în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul poliției fiind inclus într-un lot de polițiști.

În urma cercetărilor efectuate s-a stabilit că cel în cauză nu a desfășurat nici o activitate împotriva elementelor comuniste, muncitorești și antifasciste, lucru rezultat atât din declarațiile foștilor polițiști cât și din declarațiile lui ce se găsesc la dosar.

Nefiind inculpabil, la data de 7 ianuarie 1955 în baza referatului cu terminarea cercetărilor (se anexează în copie) a fost pus în libertate.

La dosar nu există mandat de arestare sau raport cu propunere de reținere în baza căruia a fost arestat la data de 16 noiembrie 1951.

În cadrul dosarului fond operativ Nr. 9427 se găsesc un număr de două declarații a lui OPRISA SABIN din care nu rezultă ca să fi desfășurat activitate intensă împotriva clasei muncitoare ori a mișcării revoluționare din țara noastră.

De asemenea la acest dosar se mai află și alte materiale de verificare obținute în timp ce a funcționat în poliție și militie, însă nici din aceste documente nu rezultă ca să fi desfășurat vre-un fel de activitate dușmanoasă.

Copia ordinelor a rapoartelor precum și copia referatelor privind rezultatele cercetărilor se înaintează spre documentarea Dvs.

INSPECTOR ȘEF
Colonel

Grigore Gheorghe

ex. 2
red. Ignat A.
dact. Kiss I.

ȘEFUL BIROULUI EVIDENȚĂ
Cpt.

Ignat Alexandru

DIRECTIUNEA GENERALA A SECURITATII STATULUI

COPIE

Nr.827/420758
25.oct.1951

D.G.S.S. REGIUNEA HUNEDOARA

Vă rugăm luați măsuri să fie reținut și cercetat
numitul:

OPRISA SABIN fost Slt.de Militie nascut la 24.iu-
lie 1913 in com.Risculita-Hunedoara cu domiciliul in Orastie-Hune-
doara.

Susnumitul va fi cercetat inspecial referitor la
activitatea sa depusă in cadrul politiei in perioada 1941-1944,
functiile avute,persoanele cu care a lucrat in acel timp si mani-
festările sale dușmanoase față de regimul nostru după 23 August
1944 până in prezent.

Cercetarea susnumitului va fi incheiata in timp de
5 zile de la reținerea sa,după care ne veti inainta dosarul copie
cu rezultatul cercetărilor si cu propuneri de incadrare in ord.
26500.

MAIOR DE SECURITATE
(ss)S. Antoniu

MAIOR DE SECURITATE
(ss)Andreescu Matusei

Pentru conformitate cu originalul ce se află la
dosar fond operativ Nr.9427 vol.1.fila 35.

A.G.Kiss Ileana

DIRECTIA GENERALA A SECURITATII STATULUI
REGIUNEA HUNEDOARA DEVA

COPIE 41

Nr.82/4859
14.mart.1952

c ă t r e

DIRECTIA GENERALA A SECURITATII STATULUI
BUCURESTI

La ordinul Dvs.Nr.827/420758 din 24.oct.1951, referitor la numitul OPRISA SABIN fost Slt.de Militie:

Înaintăm odată cu prezenta dosarul de anchetă privitor pe susnumitul în cuprinsul căruia se află un referat cu concluzii și propunerile noastre asupra căruia așteptăm ordin de urmare.

MAIOR DE SECURITATE
(ss) Kovacs Mihai

Lt.Maj.DE SECURITATE
(ss) L.Comănescu

Pentru conformitate cu originalul ce se găsește la dos.fond.op.Nr.9427 vol.1.fila 13.

A.C. Kiss Ileana
A.C.Kiss Ileana

DIRECTIUNEA GENERALA A SECURITATII STATULUI

45
42
C O P I E

Nr.854/46130
14 mai 1952

D.G.S.S. REGIUNEA HUNEDOARA

La raportul Dvs.Nr.82/4859 din 14 martie 1952
referitor la ŐPRISA SABIN.

Luati măsuri ca susnumitul să fie trimis sub sigu-
ră pază la Penitenciarul Făgăraş, în cadrul ordinului 26500.

Raportati de executare.

Lt.Col.de securitate
(ss) Dinca T.

Cpt. de securitate
(ss)Giuglan V.

Pentru conformitate cu originalul ce se găseşte la
dosar fond operativ nr.9427 vol.I. fila 12.

A.C. Kiss Ileana
A.C. Kiss Ileana

13 martie 1952

C O P I E 43

R E F E R A T

Priveste rezultatul cercetărilor efectuate asupra numitului OPRISA SABIN, fost Slt. de Militie din Oraștie regiunea Hunedoara.

MOTIVUL RETINERII

OPRISA SABIN a fost reținut de către organele noastre la data de 16 noembrie 1951 pentru a fi cercetat în legătură cu activitatea depusă în vechiul aparat de stat burghezo-moșieresc (politie) în perioada anilor 1941 - 1944 conform ordinului D.G.S.S. cu nr. 827/420758 din 24. oct. 1951.

REZULTATUL CERCETĂRIILOR

OPRISA SABIN este născut la data de 24 iunie 1913 în comuna Risculița raionul Brad regiunea Hunedoara, fiul lui Ioan și Rozalia de naționalitate și cetățenie română, origine socială fiu de țăran sărac, de profesie fost Slt. de Militie, provenit din vechea politie, căsătorit cu numita RAFILA născută RISCUTA, cu care are un copil, avere personală nu posedă, carte știe 7 cl. primare și 4 cl. de liceu absolvite în particular, condamnat nu a fost până în prezent.

În trecut din investigații rezultă că a simpatizat cu fostul partid burghezo-cuzist. După 23 August 1944 s-a strecurat în P.M.R. de unde în cursul anului 1950 a fost exclus pentru faptul că a făcut parte din vechiul aparat de stat (politie) cu ultimul domiciliul în orașul Orastie regiunea Hunedoara.

Susnumitul în timpul cercetărilor a dat un număr de două declarații din care rezultă următoarele:

La data de 1 oct. 1941 a intrat în vechiul aparat de stat (politie) cu gradul de gardian public cl. III-a la Comisaratul de Politie din orașul Brad regiunea Hunedoara, făcând serviciul la pază.

În luna iulie 1942 a fost trimis la o școală de

formarea gardienilor publici la foata chestură de politie din orașul Alba-Iulia, unde a stat pînă în luna octombrie, cînd după aceeaș-tă dată a revenit înapoi la Comisariatul de Politie fiind repartizat la biroul registraturii al Comisariatului.

În aceasta funcție a lucrat consecutiv pînă în cursul lunii mai 1945, cînd a fost avansat la gradul de agent de politie după care a lucrat la biroul administrativ .

La data de 1 oct. 1945 a fost avansat la gradul de Comisar ajutor și pus în funcția de șef de birou la administrativ pînă în primăvara anului 1946 cînd a fost numit în funcția de șef al biroului judiciar.

În aceasta funcție a lucrat pînă la 1 iulie 1947 cînd a fost numit șeful biroului de siguranță din orașul Brad iar în urma înființării securității poporului a fost trecut în cadrele politiei la Comisariatul din orașul Brad, lucrînd la biroul administrativ.

În urma înființării miliției a fost echivalat în gradul de Plut. Maj. șef după care a fost numit ca șef al Miliției din orașul Brad, unde a funcționat pînă în luna noiembrie 1950, cînd a fost mutat la Militia din Orestie în funcția de ajutor șef. La data de 30 dec. 1950 a fost avansat la gradul de Slt. funcționînd și mai departe în aceasta funcție pînă la data arestării lui.

Precizează că pe timpul cît a funcționat în gradul de gardian public cl. III-a în vechiul aparat de stat burghezo-moșieresc (politie) nu a arestat sau cercetat elemente cu activitate comunistă și nici nu a avut informatori în aceasta problemă.

CONCLUZII:

Din cercetările și verificările făcute de noi rezultă că: OPRISA SABIN a făcut parte din vechiul aparat de stat burghezo-moșieresc (politie) unde a avut gradul de gardian public cl. III-a în perioada anilor 1941-1944 fără a fi îndeplinit funcții de răspundere.

PROPUNERI:

În conformitate cu ordinul D.G.S.S. Nr. 827/420758 din 24. oct. 1951 urmează să fie încadrat în ordinul Nr. 26500/1948.

Slt. de securitate
(ss) Iordache Ioan

Pentru conformitate cu originalul ce se găsește la dosar fond operativ nr. 9427 vol. I. fila 48-49.

A.C. Kiss Tleana

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
REG. HUNEDOARA - DEVA

17 dec. 1954

SE APROBA
LOCTIITOR SEF DIR. REG.
Cpt. Cerciul Aurel
semnează
LOCTIITOR SEF DIRECTIE
Cpt. Starcz Ladislau

R E F E R A T

Cu privire la numitul OPRISA
SABIN, fost gardian de politie
incarcerat in Penitebciarul Deva.

Susnumitul a fost arestat la 16 noembrie 1951 de către Regiunea M.A.I. Hunedoara-Deva, conform ordinului Nr. 26500/948 și încadrat în C.M. până în anul 1954, fiind apoi repartizat la aceasta regiune de securitate spre a fi cercetat.

În fața acestei situații s-a stabilit următoarele:

OPRISA SABIN nascut la 24 iunie 1913 în comuna Rîșculița raionul Brad regiunea Hunedoara, fiul lui Ioan și Roza-lia, studii posedă 4 cl. liceu teoretic, căsătorit are un copil, ser-viciul militar satisfăcut, cu ultimul domiciliu în Orestie str. Elena Pavel Nr. 28 regiunea Hunedoara.

Cel în cauză a intrat în politie la data de 1 sept. 1941 cu gradul de gardian public la Comisariatul de Politie Brad, unde a funcționat până la 2 martie 1945 ca registrator în cadrul birourilor administrativ și judiciar, neluând nici odată parte la vre-o acțiune întreprinsă de siguranță cum de altfel luau majoritatea polițiștilor cu ocazia anumitor zile sau sărbători muncitorești.

După 23 august 1944 OPRISA SABIN a fost avansat treptat în grad și funcție ca agent, comisar ajutor, iar după înființarea militei, Plut. Maj. șef și Slt. până la data arestă-rii sale.

Cercetările efectuate de noi nu au stabilit fapte culpabile în sarcina susnumitului, deoarece în fostul aparat repre-siv polițienesc, acesta a avut un grad inferior a lucrat numai în

cadrul birourilor administrativ si judiciar ca registrator, cit si faptul ca in oraşul Brad nu au avut loc căderi de organizaţii si elemente comuniste, muncitoreşti, democratice si antifasciste așa cum rezultă din declaraţiile sale si ale foştilor poliţişti cu care a lucrat in cadrul Comisariatului de politie Brad, ANGHELESCU BARBU, CONTIU VICTOR si SABAU VASILE.

Fiind căutat la A.S. de la aceasta regiune nu s-au gasit materiale cu fapte ce ar cădea in sarcina susnumitului OPRISA SABIN, înafara de dosarul său personal in care nu este specificata nici o activitate din trecut.

C O N C L U Z I I

Intrucit din cercetarea numitului OPRISA SABIN nu a rezultat fapte pentru care ar fi putut trimis in justitie cu lotul poliţiştilor de la chestura de politie Deva ba chiar mai mult după 23 august 1944 acesta a adus o activitate bună in poliţie apoi in Militie, deasemeni si faptul ca el este arestat de 3 ani de zile.

P R O P U N E M

Punerea numitului OPRISA SABIN in libertate.

ANCHETATOR
Lt.(ss) Staicu Gheorghe

DE ACORD
SEFUL SERVICIULUI
Cpt.(ss) L. Comanescu

Pentru conformitate cu originalul ce se găseşte la dos. contr. anchetă nr. 1270 vol. IX. fila 22.

A.C. Kiss Ileana
A.C. Kiss Ileana

C ă t r e

Nr. _____
Din _____ 1969

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Tovarăşul Cornel Onescu

Numitul OPRISA SABIN, s-a adresat prin două memorii, Consiliului de Stat al R.S. România, în care contestînd temeinicia motivelor în baza cărora în anul 1951 s-a fost reţinut de către organele securităţii, iar în 1952 a fost internat în colonie de muncă, solicită să-i fie revendicate unele drepturi materiale pentru acea perioadă.

Dat fiind faptul că materialele privind reţinerea lui OPRISA SABIN, se găsesc în arhiva organelor securităţii, s-a trecut la verificarea acestora, din care au rezultat următoarele :

OPRISA SABIN este născut la 24.06.1913 în comuna Rîşculiţa - Brad, judeţul Hunedoara, fiul lui Ioan şi Rozalia, de profesie funcţionar, domiciliat în Orăştie, strada V.I.Lenin nr.19.

La 15 noiembrie 1951, în timp ce avea gradul de sublocotenent de miliţie şi îndeplinea funcţia de ajutor al comandantului fostului Raion de miliţie Orăştie, a fost reţinut pentru cercetări de către organele securităţii, în baza ordinului D.G.S.S. nr.827/420.758 din 25 octombrie 1951, sub invinuirea că a făcut parte din aparatul poliţiei în perioada 1941-1944 şi pentru faptul că ar fi avut manifestări duşmănoase faţă de regimul nostru, după 23 August 1944.

Cu toate că, din ancheta făcută atunci asupra lui OPRISA SABIN nu au rezultat probleme deosebite, referitoare la perioada cînd acesta a funcţionat în poliţie, în calitate de gardian, cît şi după 23 August 1944, totuşi prin decizia M.A.I. nr.526/1952 s-a dispus a fi internat în colonie de muncă pe timp de 24 de luni.

./..

În timpul cât a fost internat în colonie de muncă, fosta Direcție regională M.A.I. Hunedoara, în baza ordinului M.A.I. nr. 625/0048.593 l-a cercetat din nou pe OPRISA SABIN în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul poliției. Și în urma acestor cercetări, s-a stabilit că sus-numitul nu a desfășurat nici-o activitate împotriva comuniștilor sau a persoanelor antifasciste, fapte dovedite atât în declarațiile unor foști polițiști, cât și din declarațiile lui ce se găsesc în dosarul de anchetă.

În general și în urma celorlalte măsuri de verificări efectuate în cazul lui OPRISA SABIN, atât înainte de reținerea sa, cât și după aceasta, nu au fost stabilite fapte care să justifice măsurile luate împotriva lui. Mai mult, în dosarul de anchetă nu există mandat de arestare sau raport cu propunere de reținere.

În anul 1954, a fost efectuată o altă verificare de către organele securității fostei regiuni Hunedoara, cu care ocazie, au stabilit neculpabilitatea lui OPRISA SABIN, fapt pentru care, au propus punerea sa în libertate. Astfel, că în baza referatului întocmit, a fost pus în libertate la data de 7 ianuarie 1955.

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, rezultă că arestarea și încadrarea în C.M. a lui OPRISA SABIN s-a înscris în conjunctura măsurilor ce se luau în perioada respectivă, împotriva persoanelor care au făcut parte din vechiul aparat de stat burghez. Pe baza materialelor ce le deținem, apreciem că arestarea și încadrarea în C.M. a lui OPRISA SABIN, a fost nejustificată.

Deoarece OPRISA SABIN a fost ofițer de miliție și solicită a i se rezolva unele probleme de ordin material, vă rugăm să analizați temeinicia acestora și să dispuneți. Vă propunem ca prin organele din subordine, rezultatul verificărilor să fie aduse și la cunoștința celui în cauză.

Alăturat vă trimitem cele două memorii ale sus-numitului.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

C.S.S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 10203

51
48

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

11.3760/A
18.10.

1968

Către

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Botă

Tov. prim vicepreședinte g-ral lt. Grigore Răduică -

Pune con de
mai de
material
ocest caz
Existent
dacă nu
dat de la
C
finanțare

Vă rugăm a dispune să se revadă dacă arestarea din perioada anilor 1948-1953 a lui NANCU AURELIAN de către organele M.A.I. a avut un temei legal, deoarece susnumitul s-a adresat Colegiului Central de Partid în legătură cu situația sa de partid. Nancu Aurelian este născut la 9 august 1922 în orașul Lugoj Județul Timiș, fiul lui Teodor și al Mariei. În prezent este salariat la Fabrica de elemente pentru automatizare și domiciliat în București, str. Barbu Văcărescu nr. 139, sectorul 2. La data arestării sale de către organele de stat era salariat la Direcția Generală - Serviciul Special de Informații.

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID,

J. Anghel

Nr. 10.203
Din 05.02. 1969

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
Colegiul Central de Partid

La adresa dv.nr. 3760/A din 18 decembrie 1968, privind pe NANCU T. AURELIAN (AUREL), vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

NANCU AUREL este născut la 9 august 1922 în orașul Lugoj, fiul lui Teodor și Maria, de profesie tehnician la "Fabrica de elemente pentru automatizări", domiciliat în București, strada Barbu Văcărescu nr.139, Sc.A, ap.5, Sectorul II.

La 1 mai 1945 a fost trimis de Sectorul de partid III Albastru, pentru a lucra la S.S.I. (Serviciul Special de Informații) al Consiliului de Miniștri, Secția radio.

În martie 1948, în urma unor greșeli în muncă, care au constat în introducerea unor persoane, străine de instituție, în încăperea cu destinație specială, în care NANCU AUREL își exercita atribuțiile de serviciu, cât și a relațiilor sale extraconjugale cu o femeie, a fost reținut și încarcerat la securitate, apoi la Văcărești și Jilava, până la 2 iulie 1948, când a fost pus în libertate și reîncadrat în cadrul aceluiași serviciu.

În arhiva organelor securității statului, nu s-au găsit alte materiale în care să fie descrise mai în amănunțime împrejurările în care a săvârșit greșelile menționate mai sus și consecința acestora asupra muncii, pentru a se putea desprinde concluzii în legătură cu temeinicia măsurii luate, inițial, împotriva sa.

La 15 iulie 1948 a fost din nou reținut și încarcerat la Penitenciarele : Văcărești, Aiud, Ocnele Mari și

./..

55
50

Poarta Albă, pînă la 17 aprilie 1953 cînd a fost pus în libertate.

De menționat că și în legătură cu motivele și împrejurările care au impus cea de a doua reținere a sa și încarcerarea în penitenciarele sus-menționate, nu s-au găsit alte materiale decît o declarație autocritică dată de NANCU AUREL în anul 1948 și din care rezultă că a doua reținere s-ar fi datorat faptului că în timp ce se găsea la Văcărești și Jilava, cu prilejul primei rețineri din perioada martie - iulie 1948, nu a sesizat S.S.I.-ului unele nereguli din închisori. Acestea se refereau la transmiterea de scrisori și a altor mijloace de corespondență unor persoane de către gardieni, însăși NANCU AUREL făcînd acest lucru atît pentru el, cît și pentru alți deținuți.

În concluzie, pe baza materialelor verificate și a discuțiilor de principiu purtate cu unele persoane, care au avut cunoștință de unele cazuri similare cu cel al lui NANCU AUREL, rezultă că acesta a fost reținut fără a exista o bază legală prin care să i se materializeze culpa și, în consecință, dacă era cazul, hotărîrea de condamnare.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locot.,

Grigore Răduică

Nr. 163
Din 5.03. 1969

C ă t r e

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Tovarășul Cornel Onescu

Numitul CIRSTEA TUDOR, s-a adresat dumneavoastră cu un memoriu, prin care contestă temeinicia măsurilor ce au fost luate împotriva sa, de a fi cercetat de organele securității și în final de a fi trecut în rezervă.

Deoarece materialele cu privire la cercetarea sus-numitului se găsesc în arhiva organelor securității, s-au efectuat verificări, din care au rezultat că CIRSTEA TUDOR în anul 1966, în timp ce avea gradul de lt.major de miliție și îndeplinea funcția de șef al formațiunii cercetări penale la fostul Raion de miliție Găești, a fost cercetat pe baza unor semnalări, de către organele securității.

Din cercetările efectuate, a reieșit că sus-numitul în activitatea sa de ofițer de miliție a săvârșit și unele abuzuri și ilegalități, incompatibile cu calitatea de ofițer, pentru care putea fi trimis în justiție. Acestea au constat în șantaj, favorizarea infractorilor și nedreaptă luare.

Analizându-i-se însă faptele săvârșite, conducerea fostei Regiuni de miliție Argeș, a apreciat că ofițerul în activitatea sa îndelungată în miliție a obținut rezultate bune și că este membru de partid, în consecință a hotărât pedepsirea lui cu 10 zile arest și a propus scoaterea din cadrele miliției. Astfel că, la data de 15.01.1967 a fost trecut în rezervă.

Cu privire la pretențiile materiale solicitate să fi satisfăcute, sîntem de părere să nu i se soluționeze,

./..

dat fiind faptul că acestea nu au temei legal. Deoarece CIRSTEA TUDOR a fost ofițer de miliție și s-a adresat cu memoriu dumneavoastră, vă propunem ca prin organele din subordine, să i se aducă la cunoștință rezultatul verificărilor.

Alăturat vă trimitem memoriul sus-numitului, împreună cu o notă de verificare.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

2 ex.

Red.B.I.

Doc.ilo.T.I.

N O T A

- privind pe numitul CIRSTEA TUDOR.

CIRSTEA TUDOR s-a adresat în anul 1968, cu un memoriu Ministerului Afacerilor Interne, în care printre altele, contestă temeinicia invinuirilor ce i s-au adus în 1966 și pe baza cărora a fost cercetat de organele securității, iar în ianuarie 1967 a fost scos din cadrele active ale miliției.

Din verificările efectuate în arhiva organelor de securitate, rezultă următoarele :

CIRSTEA TUDOR este născut la 19 noiembrie 1926 în comuna Ungheni, județul Argeș, fiul lui Radu și Maria, de profesie funcționar, membru P.C.R., cu domiciliul stabil în orașul Găești.

CIRSTEA TUDOR a fost încadrat în miliție în anul 1948 și a fost trecut în rezervă la data de 15.01.1967 pentru unele abateri săvârșite în activitatea sa.

Astfel, în anul 1966, organele fostei Direcții regionale de securitate Argeș, au cercetat pe CIRSTEA TUDOR, care era semnalat că în calitate de șef al formațiunii cercetări penale la fostul Raion de miliție Găești, în schimbul unor bunuri materiale, a dat soluții de refuzarea pornirii procesului penal în unele cauze în care se impunea trimiterea în justiție a infractorilor. Din cercetările efectuate de organele de securitate, a reeșit că în ziuă de 12 noiembrie 1965, organele Serviciului inspecție auto și circulație, prin Cpt. ACHITENE GHEORGHE, au prins pe numitul PARCIU CONSTANTIN din orașul Găești conducând autocamionul nr.25.120 AG sub influența alcoolului. Dosarul întocmit a fost predat spre cercetare lt.maj. CIRSTEA TUDOR.

În urma plîngerilor repetate făcute verbal de PARCIU CONSTANTIN organelor de partid și conducerii raionului de securitate și miliție, cum că are o familie numeroasă și este singurul

./..

care muncește și o întreține, s-a analizat situația acestuia și s-a hotărât să nu fie trimis în judecată, ci să i se aplice o sancțiune administrativă, lucru de care a fost pus în cunoștință și ofițerul CIRSTEA TUDOR.

Profitând de situația creată, lt.maj.CIRSTEA TUDOR a mers de mai multe ori la domiciliul lui PARCIU CONSTANTIN, cu care ocazie a servit mâncare și băuturi și a solicitat fiicei acestuia -DUMITRESCU GEORGETA, să aibă raporturi intime cu el. Pentru a o determina să întrețină asemenea relații, ofițerul i-a spus că situația tatălui său depinde numai de el și dacă nu va accepta, PARCIU CONSTANTIN va fi trimis în judecată. Acest fapt a obligat-o pe DUMITRESCU GEORGETA să întrețină relații intime cu ofițerul, având în același timp și consimțământul tacit al părinților săi.

Numita DUMITRESCU GEORGETA a declarat că ofițerul CIRSTEA TUDOR a mers de mai multe ori la ea și a rugat-o să nu facă declarații despre raporturile ce au existat între ei, cât și despre faptul că l-a servit cu mâncare și băuturi, precizându-i că dacă va declara toate acestea, va fi trimisă în judecată și condamnată pentru dare de mită.

Ofițerul i-a mai spus că organele de securitate dispun de unele magnetofoane mici pe care le instalează în secret în locuința persoanelor ce-i interesează și dacă în anchetă i se vor prezenta fotografiile sau înregistrări magnetofonice cu discuțiile dintre ei, să nu le recunoască, ci să spună că acestea sînt înscenări ale organelor de securitate.

În luna iulie 1966, DUMITRESCU GEORGETA a fost anchetată de organele de miliție pentru faptul unor obiecte din locuința unui specialist francez ce lucra la Uzina chimică Pitești și se afla în atenția organelor noastre.

Lt.maj.CIRSTEA TUDOR, în scopul de a câștiga și mai mult încrederea infractoarei și a o determina să nu facă declarații adevărate despre relațiile dintre ei, a sfătuit-o să nu recunoască faptele comise, întrucît organele de miliție nu dețin materiale concrete care să ateste vinovăția sa. Ca urmare, infractorea s-a situat pe poziții de nesinceritate.

Aceste fapte rezultă din declarațiile numitei ENACHE CONSTANTA, soția nelegitimă a lui PARCIU CONSTANTIN; DUMITRESCU

GEORGETA, fiica acestora și recunoscute de ofițer în raportul prezentat la data respectivă.

Lipsit de simțul răspunderii profesionale, lt.maj.CIRSTEA TUDOR și-a creat relații neprincipiale și cu alți infractori, ale căror dosare se aflau în cercetarea sa.

Astfel, lucrătorii postului de miliție Topoloveni, au întocmit dosar de cercetare asupra numitului MOGOSANU CONSTANTIN, speculant de produse alimentare pe care ofițerul l-a soluționat prin refuzarea pornirii procesului penal.

Cu ocazia studierii acestui dosar, pentru a se stabili temeinicia soluției date, s-a constatat că din dosar lipsesc declarațiile unui număr de 7 persoane, declarații care de fapt constituiau probele de bază în dovedirea vinovăției infractorului, lăsând la dosar doar declarațiile acelor martori care arătau fapte de mai mică importanță.

Pentru a nu putea fi descoperită sustragerea declarațiilor din dosar, deoarece în raportul de înaintare al dosarului se specifica numărul filelor, lt.maj.CIRSTEA TUDOR a modificat această cifră.

Din rapoartele subofițerilor de la postul de miliție Topoloveni și confirmate în parte de raportul lt.maj.CIRSTEA TUDOR, reese că a recurs la favorizarea infractorului MOGOSANU CONSTANTIN numai pentru simplul fapt că acesta îi plătea consumații la restaurant, iar de mai multe ori a luat lozuri în plic de la el, fără să plătească.

Lt.maj.CIRSTEA TUDOR a mai soluționat negativ și dosarele numiților : MARASOIU ILIE, LITA GHEORGHE, STANA ION și GEORGESCU STAN, dând posibilitate infractorilor să-și administreze probe pentru falsificarea adevărului obiectiv.

În baza materialelor rezultate cu ocazia cercetărilor asupra sus-numitului ofițer, s-a întocmit o notă care a fost prezentată conducerii fostei Regiuni de miliție Argeș, care a luat împotriiva lui CIRSTEA TUDOR măsura discutării la adunarea ofițerilor, pedepsirea cu 10 zile arest și scoaterea din cadrele active ale miliției.

Nu s-a luat măsura de trimitere în judecată a lui CIRSTEA TUDOR, deoarece conducerea unității a apreciat că sus-numitul este

membru P.C.R. și a desfășurat activitate în cadrul organelor de miliție o perioadă îndelungată, timp în care a obținut și rezultate bune în muncă.

În perioada cît organele securității au efectuat cercetări asupra lui CIRSTEA TUDOR, nu s-a procedat la reținerea acestuia, așa după cum arată el în memoriul înaintat. De fapt, nici cele 10 zile de arest cu care a fost pedepsit după discutarea în colectivul de ofițeri, nu le-a mai executat, deoarece între timp a fost trecut în rezervă.

În concluzie, pe baza celor raportate mai sus, considerăm că măsura luată de a se verifica de către organele de securitate semnalările cu privire la abuzurile și ilegalitățile săvârșite de CIRSTEA TUDOR, a fost justă. De asemenea, justă a fost și măsura luată de a-l trece în rezervă.

Cererile formulate în memoriu cu privire la satisfacerea unor revendicări de ordin material, nu au temei legal.

Lt.col.de securitate

Both Ioan

Maior de securitate

Negoiu Constantin,

Maior de securitate

Ionescu Nicolae,

3 ex.
red.B.I.
da Alo.T.I.
04.01.1969

Nr.10.431 din 31.01.1969

57

C â t r e,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- Cabinetul tov.prîmvicepreședinte -
- personal tov.lt.col.Both Ion -

La ordinul dv. telefonic din data de 30.I.1969 și urmare
raportului nostru nr.10.431 din 16.XII.1968, raportăm :

CÎRȘTEA TUDOR este născut la 19 noiembrie 1926 în
comuna Ungheni județul Argeș, fiul lui Radu și Maria, de naționa-
litate și cetățenie română, posedă ca studii 4 clase de liceu, ab-
solvite în anul 1964, de profesie funcționar, membru P.C.R., cu
domiciliul stabil în orașul Găiești.

Sus-numitul se numește CÎRȘTEA RADU TUDOR, așa cum
rezultă din copia certificatului de naștere, însă în dosarul per-
sonal al acestuia, majoritatea materialelor sînt redactate sub nu-
mele de CÎRȘTEA RADU TUDOR, fiind una și aceeași persoană.

CÎRȘTEA RADU TUDOR a fost încadrat în miliție la
data de 8 ianuarie 1948 și a fost scos din cadrele active la data
de 15 ianuarie 1967 pentru faptele raportate de noi în raportul
menționat mai sus, cît și alte abateri comise anterior de ofițer
și cercetate de serviciul de cadre din fosta Direcție regională a
miliției Argeș.

În perioada cît organele noastre au efectuat cercetări
asupra sa, nu s-a procedat la reținerea acestuia. Cele 10 zile de
arest i-au fost date de conducerea D.M.R. Argeș după discutarea
sa în colectivul de ofițeri din întreaga regiune, însă nu le-a mai
executat, deoarece s-a luat ulterior măsura scoaterii sale din
cadrele active ale miliției.

Nu s-a luat măsura de trimitere în judecată a fostului
lt.maj. CÎRȘTEA RADU TUDOR, deoarece conducerea unității a
analizat că sus-numitul este membru de partid și a desfășurat ac-
tivitate în cadrul organelor de miliție o perioadă îndelungată,
timp în care a obținut și rezultate bune în munca de cercetare
penală.

În baza materialelor rezultate cu ocazia cercetărilor efec-
tuate asupra ofițerului, fostul Birou "K" din unitatea noastră a

./.

întocmit o notă de semnalare pentru conducerea D.M.R. Argeș, care
a luat împotriva lui CPRSTEA Radu Tudor măsura discutării
lui cu activul de ofițeri, sancționarea cu 10 zile arest și scoa-
tarea din cadrele active ale miliției.

INSPECTOR SP. *Paul*
General Maior,
Constanța Paul.

Scris în 2 ex.
Red. Sanda Gheorghe
Dact. Tiulescu S.

CONSILIUL SECURITATII STATUTINI
INSPECTORATUL JUDETEAN ARGES
- Sectia a III-a -

STRICT SECRET.
s.c. 143.
ex. nr. 1.

Nr. 10431 / 16. XII 1966.

Către,

CONSILIUL SECURITATII STATUTINI
- Cabinet -

La ordinul dv. nr. 10.111 din 26.11.1966, cu privire la
fostul lt. major de miliție CRISTEA TUDOR, raportăm:

În anul 1966, Biroul "K" din fosta Direcție regională
de securitate Argeș, a urmărit prin dosar de semnalare pe lt.
major CRISTEA TUDOR de la Miliția raionului Găiești, întrucât
era semnalat că în calitate de șef al formațiunii cercetări pe-
nale dă soluții de refuzarea hotărârii procesului penal în cauze
în care se impunea trimiterea în judecată a infractorilor, în
schimbul unor bunuri materiale.

Cu ocazia cercetărilor efectuate, în luna iulie 1966
asupra acestuia, a rezultat următoarele:

În ziua de 12 noiembrie 1965, organele Serviciului de
inspecție auto și circulație, prin cpt. ACHITENE GHEORGHE, au
prins pe numitul PARCIU CONSTANTIN din orașul Găiești, conducând
autocamionul nr. 25120 AG. sub influența alcoolului. Dosarul în-
tocmit a fost predat spre cercetare lt. maj. CRISTEA TUDOR.

În urma plingerilor repetate făcute verbal de PARCIU
CONSTANTIN organelor de partid și conducerii raionului de secu-
ritate și miliție, cum că are o familie numeroasă și este sin-
gurul care muncește și o întreține, s-a analizat situația ace-
stuia și s-a hotărât să nu fie trimis în judecată, ci să i se
aplice o sancțiune cu amendă, lucru de care a fost pus în cunoș-
tință și ofițerul CRISTEA TUDOR.

Profitând de situația creată, lt. maj. CRISTEA TUDOR a
mers de mai multe ori la domiciliul lui PARCIU CONSTANTIN, cu
care ocazie a servit mîncare și băuturi la acesta și în plus,
a solicitat rîicet sale, DUMITRESCU GEORGETA, să aibă raporturi
intime cu el. Pentru a o determina să întrețină asemenea relații
ofițerul i-a spus că situația tatălui său depinde numai de el

./.

și dacă nu va accepta, PAROIU CONSTANTIN va fi trimis în judecată. Acest fapt a obligat-o pe DUMITRESCU GEORGETA să întreprindă relații intime cu ofițerul, având în același timp și consimțământul tacit al părinților săi.

Din declarația numitei DUMITRESCU GEORGETA, rezultă că ofițerul CRISTEA TUDOR a mers de mai multe ori la aceasta și a rugat-o să nu facă declarații despre raporturile ce au existat între ei, cit și despre faptul că l-a servit cu mâncare și băuturi, precizându-i că dacă va declara toate acestea, va fi trimisă în judecată și condamnată pentru dare de mită. Cu privire la aceasta, Ofițerul i-a mai spus că organele de securitate dispun de unele magnetofone mici pe care le instalează în secret în locuința persoanelor ce-l interesează și dacă în anchetă i se vor prezenta fotografii sau înregistrări magnetofonice cu discuțiile dintre ei, să nu le recunoască, ci să spună că acestea sînt înscenări ale organelor de securitate.

În luna iulie 1966, DUMITRESCU GEORGETA a fost anchetată de organele de miliție pentru furtul unor obiecte din locuința unui specialist francez ce lucra la Uzina chimică Pitești și se afla în atenția organelor noastre.

Lt. major CRISTEA TUDOR, în scopul de a câștiga și mai mult încrederea infractoarei și a o determina să nu facă declarații adevărate despre relațiile sale cu aceasta, a sfătuit-o să nu recunoască faptele comise, întrucît organele de miliție nu dețin materiale concrete care să ateste vinovăția sa. Acest lucru a făcut ca infractorea să se situeze pe poziții de nesinceritate.

Aceste fapte rezultă din declarația numitei ENACHE CONSTANTINA, soția nelegitimă a lui PAROIU CONSTANTIN, DUMITRESCU GEORGETA, fiica acestora și recunoscute de ofițer în raportul prezentat organelor noastre de anchetă.

Lipsit de simțul răspunderii profesionale, lt. maj. CRISTEA TUDOR și-a creat relații neprincipiale și cu alți infractori, ale căror dosare se aflau în cercetarea sa, astfel:

Lucrătorii postului de miliție Topoloveni, au întocmit dosar de cercetare asupra numitului MOGOSANU CONSTANTIN, speculant de produse alimentare, pe care ofițerul l-a soluționat prin refuzarea pornirii procesului penal.

Cu ocazia studierii acestui dosar pentru a se stabili temeinic soluției date, s-a constatat că din dosar lipsesc declarațiile unui număr de 7 persoane, declarații care de fapt

constituiau probele de bază în dovedirea vinovăției infractorului, lăsând la dosar doar declarațiile acelor martori care arătau fapte de mai mică importanță.

Pentru a nu putea fi descoperită sustragerea declarațiilor din dosar, deoarece în raportul de înaintare al dosarului se specifica numărul fișelor, lt.maj.CRISTEA TUDOR a modificat cifra, care indica numărul fișelor existente, transformând-o în "douăzeci", adică numai atâtea fișe câte lăsase el.

Din rapoartele subofițerilor de la postul de miliție Topoloveni și confirmate în parte de raportul lt.maj.CRISTEA TUDOR, reiese că a recurs la favorizarea infractorului MOGOSANU CONSTANTIN numai pentru simplul fapt că acesta îi plătea consumații la restaurant, iar de mai multe ori a luat lozuri în plia de la el, fără să plătească.

Lt.maj.CRISTEA TUDOR a mai soluționat negativ și dosarele numiților: MARASOIU ILIE, LITA GHEORGHE, STANA ION și GEORGESCU STAN dând posibilitatea infractorilor să-și administreze probe pentru falsificarea adevărului obiectiv.

Informând conducerea fostei Direcții de miliție regionale Argeș despre faptele comise, lt.maj.CRISTEA TUDOR a fost sancționat cu 10 zile de arest, iar cu ocazia demascării sale în fața ofițerilor, s-a hotărât scoaterea sa în rezervă din rândul cadrelor active ale M.A.I.

Scris în 2 ex.
Red. Sanda Gheorghe.
Dactilo. Sanda Gheorghe.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

62
STRICT SECRET

ex.nr. 2.

s.c.108

C â t r e

Nr. 10111 din 26.11. 1968

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE
ARGES - tov. inspector șef

Verificat răspuns

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S. general locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de urgență cum este cunoscut în evidențele dv. numitul CRISTEA TUDOR, domiciliat în București, str. Bradului nr.1. Sus-numitul în 1966 când se afla ofițer la fosta regiune de miliție Argeș, a fost cercetat timp de 4 luni de către organele de securitate

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan, *[Signature]*

2 ex.
BI/TI

66
63

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648/481 din 29 IUN 1968

C ă t r e ,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore,
trimitem alăturat memoriul numitului CIRSTEA TUDOR, fost ofițer
de miliție până în anul 1967.

Din cuprinsul memoriului rezultă că a fost cercetat
abuziv timp de 4 luni în anul 1966 de către organele de securita-
te din Pitești.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat oficiului.

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol -tin

N O T A

=====

- privind pe numitul CIRSTEA TUDOR.

CIRSTEA TUDOR s-a adresat în anul 1968, cu un memoriu Ministerului Afacerilor Interne, în care printre altele, contestă temeinicia invinuirilor ce i s-au adus în 1966 și pe baza cărora a fost cercetat de organele securității, iar în ianuarie 1967 a fost scos din cadrele active ale miliției.

Din verificările efectuate în arhiva organelor de securitate, rezultă următoarele :

CIRSTEA TUDOR este născut la 19 noiembrie 1926 în comuna Ungheni, județul Argeș, fiul lui Radu și Maria, de profesie funcționar, membru P.C.R., cu domiciliul stabil în orașul Găești.

CIRSTEA TUDOR a fost încadrat în miliție în anul 1948 și a fost trecut în rezervă la data de 15.01.1967 pentru unele abateri săvârșite în activitatea sa.

Astfel, în anul 1966, organele fostei Direcții regionale de securitate Argeș, au cercetat pe CIRSTEA TUDOR, care era semnalat că în calitate de șef al formațiunii cercetări penale la fostul Raion de miliție Găești, în schimbul unor bunuri materiale, a dat soluții de refuzarea pornirii procesului penal în unele cauze în care se impunea trimiterea în justiție a infractorilor. Din cercetările efectuate de organele de securitate, a reieșit că în ziua de 12 noiembrie 1965, organele Serviciului inspecție auto și circulație, prin Cpt. ACHITENE GHEORGHE, au prins pe numitul PARCIU CONSTANTIN din orașul Găești conducând autocamionul nr.25.120 AG sub influența alcoolului. Dosarul întocmit a fost predat spre cercetare lt.maj. CIRSTEA TUDOR.

În urma plîngerilor repetate făcute verbal de PARCIU CONSTANTIN organelor de partid și conducerii raionului de securitate și miliție, cum că are o familie numeroasă și este singurul

./..

care muncește și o întreține, s-a analizat situația acestuia și s-a hotărât să nu fie trimis în judecată, ci să i se aplice o sancțiune administrativă, lucru de care a fost pus în cunoștință și ofițerul CIRSTEA TUDOR.

Profitând de situația creată, lt.maj.CIRSTEA TUDOR a mers de mai multe ori la domiciliul lui PARCIU CONSTANTIN, cu care ocazie a servit mâncare și băuturi și a solicitat fiicei acestuia -DUMITRESCU GEORGETA, să aibă raporturi intime cu el. Pentru a o determina să întrețină asemenea relații, ofițerul i-a spus că situația tatălui său depinde numai de el și dacă nu va accepta, PARCIU CONSTANTIN va fi trimis în judecată. Acest fapt a obligat-o pe DUMITRESCU GEORGETA să întrețină relații intime cu ofițerul, având în același timp și consimțământul tacit al părinților săi.

Numita DUMITRESCU GEORGETA a declarat că ofițerul CIRSTEA TUDOR a mers de mai multe ori la ea și a rugat-o să nu facă declarații despre raporturile ce au existat între ei, cit și despre faptul că l-a servit cu mâncare și băuturi, precizându-i că dacă va declara toate acestea, va fi trimisă în judecată și condamnată pentru dare de mită.

Ofițerul i-a mai spus că organele de securitate dispun de unele magnetofone mici pe care le instalează în secret în locuința persoanelor ce-i interesează și dacă în anchetă i se vor prezenta fotografiile sau înregistrări magnetofonice cu discuțiile dintre ei, să nu le recunoască, ci să spună că acestea sînt înscenări ale organelor de securitate.

În luna iulie 1966, DUMITRESCU GEORGETA a fost anchetată de organele de miliție pentru faptul unor obiecte din locuința unui specialist francez ce lucra la Uzina chimică Pitești și se afla în atenția organelor noastre.

Lt.maj.CIRSTEA TUDOR, în scopul de a cîștiga și mai mult încrederea infractoarei și a o determina să nu facă declarații adevărate despre relațiile dintre ei, a sfătuit-o să nu recunoască faptele comise, întrucît organele de miliție nu dețin materiale concrete care să ateste vinovăția sa. Ca urmare, infractorea s-a situat pe poziții de nesinceritate.

Aceste fapte rezultă din declarațiile numitei ENACHE CONSTANTA, soția nelegitimă a lui PARCIU CONSTANTIN; DUMITRESCU

./..

GEORGETA, fiica acestora și recunoscute de ofițer în raportul prezentat la data respectivă.

Lipsit de simțul răspunderii profesionale, lt.maj.CIRSTEA TUDOR și-a creat relații neprincipiale și cu alți infractori, ale căror dosare se aflau în cercetarea sa.

Astfel, lucrătorii postului de miliție Topoloveni, au întocmit dosar de cercetare asupra numitului MOGOSANU CONSTANTIN, speculant de produse alimentare pe care ofițerul l-a soluționat prin refuzarea pornirii procesului penal.

Cu ocazia studierii acestui dosar, pentru a se stabili temeinicia soluției date, s-a constatat că din dosar lipsesc declarațiile unui număr de 7 persoane, declarații care de fapt constituiau probele de bază în dovedirea vinovăției infractorului, lăsând la dosar doar declarațiile acelor martori care arătau fapte de mai mică importanță.

Pentru a nu putea fi descoperită sustragerea declarațiilor din dosar, deoarece în raportul de înaintare al dosarului se specifica numărul filelor, lt.maj.CIRSTEA TUDOR a modificat această cifră.

Din rapoartele subofițerilor de la postul de miliție Topoloveni și confirmate în parte de raportul lt.maj.CIRSTEA TUDOR, reiese că a recurs la favorizarea infractorului MOGOSANU CONSTANTIN numai pentru cămplul fapt că acesta îi plătea consumații la restaurant, iar de mai multe ori a luat lozuri în plic de la el, fără să plătească.

Lt.maj.CIRSTEA TUDOR a mai soluționat negativ și dosarele numiților : MARASOIU ILIE, LITA GHEORGHE, STANA ION și GEORGESCU STAN, dând posibilitate infractorilor să-și administreze probe pentru falsificarea adevărului obiectiv.

În baza materialelor rezultate cu ocazia cercetărilor asupra sus-numitului ofițer, s-a întocmit o notă care a fost prezentată conducerii fostei Regiuni de miliție Argeș, care a luat împotriva lui CIRSTEA TUDOR măsura discutării la adunarea ofițerilor, pedepzirea cu 10 zile arest și scoaterea din cadrele active ale miliției.

Nu s-a luat măsura de trimitere în judecată a lui CIRSTEA TUDOR, deoarece conducerea unității a apreciat că sus-numitul este

75
67

membri P.C.R. și a desfășurat activitate în cadrul organelor de miliție o perioadă îndelungată, timp în care a obținut și rezultate bune în muncă.

În perioada cît organele securității au efectuat cercetări asupra lui CIRSTEA TUDOR, nu s-a procedat la reținerea acestuia, așa după cum arată el în memoriul înaintat. De fapt, nici cele 10 zile de arest cu care a fost pedepsit după discutarea în colectivul de ofițeri, nu le-a mai executat, deoarece între timp a fost trecut în rezervă.

În concluzie, pe baza celor raportate mai sus, considerăm că măsura luată de a se verifica de către organele de securitate semnalările cu privire la abuzurile și ilegalitățile săvîrșite de CIRSTEA TUDOR, a fost justă. De asemenea, justă a fost și măsura luată de a-l trece în rezervă.

Cererile formulate în memoriu cu privire la satisfacerea unor revendicări de ordin material, nu au temel legal.

Lt.col.de securitate

Both Ioan

Maior de securitate

Negoiu Constantin,

Maior de securitate

Ionescu Nicolae,

3 ex.
red.B.I.
da lo.T.I.
04.01.1969

Nr. 20/0397
Din 5-02-1969

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
Secția scrisori și audiențe

*exemplar 3 a fost
înaintat Oficiului
de reclamații pentru
a se poartă în ordinea
rezoluției din final
h. d. 10/5/7*

La adresa dv. nr. 63.899 din 29 mai 1968, privind pe
numitul PURCARESCU FLOREA, vă facem cunoscut că din verificarea
materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Sta-
tului, au rezultat următoarele :

PURCARESCU FLOREA este fiul lui Toma și Ilina, născut
la 2 august 1914 în comuna Rădoiești, județul Teleorman, de
profesie învățător, domiciliat în comuna de mai sus.

În dosarul F.O. nr. 22.825, vol. 8, fila 59, se află un
referat întocmit la data de 11.06.1952, de către fosta Regiune
de securitate București, privind rezultatul cercetărilor efec-
tuate asupra unor elemente care au desfășurat activitate le-
gionară pe raza județului Teleorman. Din acest referat, reiese
că reținerea lui PURCARESCU FLOREA la data de 12.01.1952, s-a
făcut ca urmare a unei semnalări, din care rezultă că acesta
a făcut parte din organizația legionară din comuna Rădoiești-
Teleorman, și că ar fi fost omul de încredere al legionarului
MARTACU STAN.

La percheziția domiciliară ce i s-a făcut de către
organul de securitate la data de 11.01.1952, s-au găsit la
PURCARESCU FLOREA : una busolă "Bezard"; o hartă reprezentând
regiunea Dunării și o carte, scrisă de Nichifor Crainic, intitu-
lată "Puncte cardinale în Hoos".

Din declarațiile luate de organele de securitate lui
MARTACU STAN și PURCARESCU FLOREA la data de 16 și respectiv
21 februarie 1952, existente în dosarul F.O. nr. 22.825, vol.
4, filele 493 și 495, rezultă că aceștia nu s-au cunoscut

./..

personal și nici nu au avut vre-o activitate comună în cadrul județului Teleorman.

Menționăm, că organele de anchetă, auzind pe majoritatea legionarilor ce au activat în fosta organizație contrarevoluționară de pe raza județului Teleorman, în cazul PURCARESCU FLOREA, nu au stabilit nici o probă de culpabilitate împotriva acestuia, care să determine reținerea în continuare și au propus în consecință, punerea sa în libertate.

Cu toate acestea, PURCARESCU FLOREA a fost reținut în continuare la Penitenciarul Jilava, pînă la data de 16.01.1953, cînd pe baza adresei nr. 851/56168 din 09.01.1953 a Ministerului Securității Statului, a fost pus în libertate.

În concluzie, reținerea lui PURCARESCU FLOREA în 1952, a fost abuzivă și neîntemeiată, deoarece fără a se fi verificat în prealabil semnalările în legătură cu trecutul său politic, cit și conduita lui politică din perioada de după 23 August 1944, cu multă ușurință a fost lustră și împotriva lui măsura ce se lua atunci față de elementele legionare semnalate că ar desfășura activitate potrivnică regimului democrat-popular.

În legătură cu afirmația făcută în memoriu de PURCARESCU FLOREA, că i-a fost retrasă "Medalia Muncii" acordată în 1951 de Prezidiul M.A.N., ca urmare a reținerii sale de către organele de securitate, din verificările întreprinse la Consiliul de Stat al R.S.România, acest lucru se confirmă.

Astfel, la sesizarea și propunerea Ministerului Învățămîntului, în care se arăta că PURCARESCU FLOREA ar fi săvîrșit fapte nedemne, pentru care a fost reținut de către organele de securitate, Prezidiul M.A.N. prin Decretul nr.51 din 29.01.1953, i-a retras distincția acordată inițial.

Intrucît retragerea distincției acordate lui PURCARESCU FLOREA, a fost o urmare a reținerii sale de organele de securitate, iar din cercetări nu au rezultat fapte care să conducă la judecarea și condamnarea sa, și ținînd cont de rezultatele obținute de acesta pe linia învățămîntului, propunem ca organele competente să analizeze și să aprecieze oportunitatea redării medaliai.

././..

Pentru perioada cît PURCARESCU FLOREA a fost reținut de către organele de securitate, i se va elibera o adeverință care să-i folosească la stabilirea vechimii în câmpul muncii.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

3 ex.

Red.N.C.și I.N.

Dr. Milo. T.I.

24.01.1969

NOTA RAPORT

Nr. 647.352 din 25 DEC 1968

CĂTRE

TOV. PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
GENERAL LOCOT. RADUICA GRIGORE

Raportează: Șeful Oficiului, locot. colonel Apostol Constantin

La data de 29 mai 1968, Secția scrisori și audiențe a C.C. al P.C.R. cu adresa nr. 63899, ne trimite spre verificare memoriul numitului Purcărescu Florea din comuna Rădolești, județul Teleorman, prin care solicită următoarele:

- a) pedepsirea celor vinovați de arestarea sa;
- b) să i se plătească lui și soției, salariul cuvenit pe timpul arestării;
- c) să i se restituie "Medalia Muncii", care i-a fost retrasă;
- d) să se aducă la cunoștință tuturor organelor de partid din comuna Rădolești, județul Teleorman că nu a fost vinovat;
- e) să i se elibereze o adeverință pentru timpul cât a fost arestat pentru completarea carnetului de muncă ca vechime în câmpul muncii.

Conform ordinelor primite, la 20 iunie 1968 cu adresa nr. 647.352 am trimis spre soluționare memoriul lui Purcărescu Florea colectivului condus de tov. locot. colonel Both Ion.

La data de 12 decembrie 1968, colectivul respectiv ne-a restituit memoriul însoțit de o scurtă notă-raport, întocmită de Centrul de triere - dispecerat, evidență, cercetare științifică și arhivă, în care se arată că a fost arestat fiind bănuț de activitate legionară și nu există mandat de arestare și alte materiale compromițătoare împotriva sa, fără a se da răspuns la toate problemele ridicate de petiționar.-

Intrucât din materialul de verificare nu se poate întocmi un răspuns corespunzător către Secția scrisori și audiențe a C.C. al P.C.R. și petiționar și ținând cont că

26 dec 1968
 Aprobare prelungirea
 termenului de rezolvare
 cu suma 30
 zile de la
 data efectuării

termenul de rezolvare a lucrării este depășit cu peste 50 zile propunem să aprobați prelungirea termenului de rezolvare și a ordona colectivului să soluționeze lucrarea conform ordinului tov. președinte nr. 61 din 15 octombrie 1968.-

SEFUL OFICIULUI
 Lt.colonel,

Apostol

nr. 63899

T O V A R A S I,

Incep prin a-mi arăta satisfacția că partidul nostru merge în prezent pe linia respectării neabătute a legalității socialiste, pe linia respectării stricte a democrației interne de partid, pe linia respectării demnității umane, a înlăturării samavolniciei, pe linia responsabilității personale față de abuzuri, față de nedreptățile săvârșite de diferite organe, față de membrii de partid.

Mă numesc Purcărescu Florea, profesor, director la școala generală Rădoiești-Vale, comuna Rădoiești, jud. Teleorman și sint unul dintre cei care în trecut am suferit de pe urma unor astfel de măsuri luate în pripă și fără discernămint de către organele de securitate ale fostei regiuni București.

Să dau pe scurt câteva date despre viața și activitatea mea, după care să relatez faptele.

Părinții mei, țărani, cu suprafața de 4,25 ha pământ și cu 6 copii, au muncit din greu și m-au dus la școala normală din Alexandria, de unde în 1934 am ieșit învățător. Până în septembrie 1938, când am fost numit în învățămînt am dus viață de șomer intelectual, fără post, stînd acasă, la părinți, muncind alături de ei și de frații mei, la munca cîmpului. Am îndurat greutățile războiului din Est și din Vest, iar din ianuarie 1947 am intrat în rîndurile partidului, încadrîndu-mă cu trup și suflet în politica promovată de partid, popularizînd ca învățător toate acțiunile și reformele inițiate în toate domeniile vieții sociale, politice și culturale.

Am muncit cu devotament pentru stîrpirea analfabetismului, pentru cooperativizarea agriculturii, precum și la culturalizarea maselor, ca director de cămin cultural.

Pe linie profesională am căutat să-mi însușesc în permanență noile metode de predare și să le aplic în școală.

Pentru munca depusă, pentru atașamentul dovedit, am fost ales deputat al fostei regiuni Teleorman, în alegerile de la 3 decembrie 1950.

Că deputat mi-am intensificat și mai mult eforturile în aplicarea întocmai a politicii partidului în școală și în rîndul

meselor, munca mea fiind apreciată de organele de partid și de stat. Astfel, în 1951 am fost printre cei 100 de învățători premiați pe țară pentru munca de alfabetizare, iar la 30 decembrie 1951 am fost decorat cu Medalia Muncii.

Această rodnică activitate a fost curmată brusc la 12 ianuarie 1952, prin arestarea de către organele de securitate, dus la sediul securității fostului raion Vîrtoapele, comandant tov. Torcipan, și de aici, în aceeași noapte, la București, la securitatea din Calea Rahovei. A doua zi, pe 13.I. am fost anchetat, punându-mi-se o singură întrebare din care n-am putut nici măcar să bănuiesc ce învinuiri mi se aduc, iar la cîtva timp (cîteva zile) am fost transportat la penitenciarul Jilava, unde am fost ținut pînă la 16 ianuarie 1953. În acest timp am ieșit de 3-4 ori la raport, cerind cu insistență să mi se clarifice situația, dar se vede că nimeni nu se preocupa de soarta mea, așa că am suferit toate privațiunile unei atare situații timp de peste un an.

În acest timp au început persecuțiile asupra soției care la 1 septembrie 1953 a fost dată cu multă ușurință afară din învățămînt, lăsînd-o pe drumuri, cu 2 copii mici, timp de 6 luni, trăind în lipsuri și suferind insulte din partea unor conducători de partid și de stat la care s-a dus zadarnic să-și revendice drepturile încălțate în mod samavolnic.

De asemenea cu repozicioane și tot cu ușurință, mi-a fost retrasă Medalia Muncii care-mi fusese conferită.

Pe scurt, o măsură samavolnică a transformat o familie de învățători cinstiți și sereci în dușmani ai poporului, în oameni suspecti.

Sicanările și persecuțiile au continuat și după punerea în libertate a sus-numitului.

Deși la punerea în libertate mi se spusese verbal că mi s-a clarificat situația și că mă voi bucura de toate drepturile pe care le-am avut înainte, am avut prima deziluzie, cînd, la cererea mea, de reintegrare în învățămînt, mi s-a răspuns că nu mai pot fi primit, deoarece am fost reținut mai mult de 3 luni de securitate. A trebuit să mai suport încă 3 luni viață grea, lipsurile și presiunile morale, trăind din mila rudelor și din munca manuală a soției, pînă cînd am fost încadrat contabil socotitor la G.A.S. Lătersca-Teleorman.

Am făcut întîmpinare imediată și la președinția Consiliului de Miniștri, arătîndu-mi nemulțumirea că n-am fost reprimat în învățămînt, dar nu am primit nici un răspuns.

Parcă există un consens general ca să mă enerveze toți cei cu care luam contact și să-mi sservească refuzuri politicoase. Astfel, când m-am prezentat la miliția raionului Vîrtoapele pentru reluarea în evidență, un plutonier mi-a impus, contrar indicațiilor primite de mine de la securitate, să mă prezint săptămînal la viză și să nu părăsesc cumva comuna fără să anunț miliția raionului, parcă aș fi fost eliberat pe cauțiune.

Pe linie de partid am întîmpinat greutăți la preschimbarea carnetului de partid în 1954, la comitetul de partid al raionului Vîrtoape, amîinîndu-mă citeva luni spre a se întreprinde noi cercetări, deși securitatea, după un an, se edificase.

Greutăți în această direcție am întîmpinat și după desființarea raionului Vîrtoape, cînd s-a făcut preschimbarea carnetelor de partid în 1958, la raionul Roșiorii de Vede, cînd tovarășii de la Evidența de partid, crezînd că au descoperit un incompetent de a fi membru de partid, au întreprins o nouă serie de cercetări, destul de enervante pentru mine, amîinîndu-mă iarăși cu vreo două luni pînă mi s-a preschimbst carnetul de partid.

Am intervenit și la prezidiul M.A.N. spre a mi se restitui Medalia Muncii, însă mi s-a răspuns la cererea mea că așa ceva nu se mai poate, soluție care pe mine nu m-a mulțumit nici pe departe.

Aș putea spune că nici azi, după atîta timp și după atîtea verificări, n-am fost complet reabilitat.

Cu toate acestea, eu am continuat să muncesc în mod conștiincios în tot acust timp, atît pe linie politică cît și profesională, deoarece mi-am dat seama că cei ce m-au nedreptățit nu reprezintă de fapt partidul și că oricît de greu, dreptatea tot iese la iveală.

În consecință, vă rog pe dumneavoastră, de a întreprinde cercetările necesare spre a descoperi și a pedepsi exemplar pe toți cei care s-au făcut vinovați de arestarea mea și de reținerea pe nedrept, timp de peste un an.

2. Să mi se restituie, mie și soției salariul cuvenit pe tot timpul cît am fost scoși din învățămînt.

3. Să mi se restituie Medalia Muncii care mi-a fost retrasă pe nedrept.

4. Să se stabilească oficial de către partid nevinovăția mea și să se facă cunoscut acest lucru tuturor organizațiilor de partid din comuna Rădoiști.

5. Să mi se dea o adeverință de către cei în drept din care să rezulte că am fost reținut de securitate de la 12.I.1952 până la 16.I.1953, după care am fost eliberat, fără a fi judecat.

6. Să mi se considere la pensie și acest timp în care am fost reținut, ca și timpul până la 23.4.1953, când am fost încadrat în muncă la GAS Răteasca.

Cer acestor dooarece consider că am fost obiectul unor abuzuri și nedreptăți cu consecințe dăunătoare și totodată să se știe că nimeni nu are și n-a avut dreptul să se juace cu libertatea, demnitatea și liniștea unor oameni pașnici.

Imi exprim convingerea că cele relatate de mine vor fi apreciate și rezolvate cu justate de către organele noastre superioare de partid, hotărâte să scoată la iveală încălcările legilor și samavolniciilor făcute unor membri de partid, cu scopul ca nu cumva ele să mai fie în vreun fel repetate în viitor.

TRAIASCA PARTIDUL COMUNIST ROMAN !

ss. Florea Purcărescu,
com. Rădoiști, jud. Teleorman

7.05.1968

COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R. - Dir.Treburilor

BUCUREȘTI

24.5.1968

TN/ 3 ex.

647352

80-
77

Am restituit alăturat
memorial mamei
JURCALESCU + LOKEA din
Cm. Rădăuți, - jclomac
si nota, prima notă
petruverii si corectării lui
in 1952.

Am rugăm să comu-
nicăți rezultatul, neputând
petruverii si C.C. al P.C.
unde acesta sa achiziț.

L. col. Bălăș

12.12.1968.

NOTA - RAPORT
=====

privind pe PURCARESCU FLOREA
învățător, domiciliat în com.
Rădoiești, jud. Teleorman.

PURCARESCU FLOREA a făcut o reclamație la C.C. P.C.R. la data de 7 mai 1968 în care arată că la 11 ianuarie 1952 a fost arestat de organele de securitate.

Deoarece nu i s-a găsit nici o vină, a fost pus în libertate la data de 16 ianuarie 1953, fără a fi judecat.

În memoriul adresat organelor de partid, susnumitul solicită:

- a) pedepsirea celor vinovați de arestarea sa ;
- b) să i se plătească lui și soției, salariul convenit pe timpul arestării;
- c) să i se restituie "Medalia muncii" care i-a fost retrasă;
- d) să se aducă la cunoștința tuturor organelor de partid din com. Rădoiești, jud. Teleorman că nu a fost vinovat;
- e) solicită de asemenea, eliberarea unei adeverințe pe timpul cât a fost arestat pentru completarea carnetului de muncă ca vechime în câmpul muncii;

Studiind documentele din arhiva Centrului de triere-dispecerat, evidență, cercetare științifică și arhivă, rezultă următoarele:

- PURCARESCU FLOREA este născut la 2 august 1914 în com. Rădoiești-Teleorman, fiul lui Toma și Ilîncea, de profesie învățător. Are ca studii școala normală și domiciliază în com. Rădoiești-Teleorman.

- A fost arestat la 11. I. 1952 din ordinul D.G.S.S., fiind bănuț de activitate legionară.

- In dosarul de anchetă nr.22825 nu există mandat de arestare, sau alte materiale compromițătoare care să justifice arestarea sa, în afară de un proces verbal în copie întocmit la 10.VI.1952 de lt.BRATU MIHAI din D.G.S.C., în care se propune să fie pus în libertate din lipsă de probe.

Menționăm că în ziua arestării sale (11.I.1952) făcându-i-se o percheziție domiciliară i s-a găsit o carte intitulată "Puncte cardinale" de Nichifor Crainic.

- In dosarul F.O. 48340 vol.157 fila 271 rezultă că susnumitul în anul 1942 a fost ofițer cifrator la Reg. 20 Dorobanți.

Alte materiale compromițătoare nu există asupra sa.

ȘEFUL CENTRULUI
Lt.colonel,

Lucian Mateescu
Mateescu Lucian

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.352 din 20 iulie 1968

C ă t r e,

TOV. MAJOR BOȚ

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat o copie de pe scrisoarea numitului Purcărescu Flores din
comuna Rădoiști, jud. Teleorman, adresată conducerii partidului.

Sus-numitul relatează că în anul 1952 a fost arestat
în mod abuziv de organele de securitate și deținut pînă în 1953.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SEFUL OFICIULUI

Mayor,

Apostol

9-XII-1968. - 83-80
Memoriul și nota în orga-
nal de la C. au fost prezentate
oficiului p. a. com. la regu-
latură petiționară.

NOTA - RAPORT
=====

privind pe PURCARESCU FLOREA
învățător, domiciliat în com.
Rădoiești, jud. Teleorman.

PURCARESCU FLOREA a făcut o reclamație la C.C. P.C.R.
la data de 7 mai 1968 în care arată că la 11 ianuarie 1952 a
fost arestat de organele de securitate.

Deoarece nu i s-a găsit nici o vină, a fost pus în
libertate la data de 16 ianuarie 1953, fără a fi judecat.

În memoriul adresat organelor de partid, susnumitul
solicită:

- a) pedepsirea celor vinovați de arestarea sa ;
- b) să i se plătească lui și soției salariul cuvenit
pe timpul arestării;
- c) să i se restitue "Medalia muncii" care i-a fost
retrasă;
- d) să se aducă la cunoștința tuturor organelor de
partid din com. Rădoiești, jud. Teleorman că nu a fost
vinovat;
- e) solicită de asemenea, eliberarea unei adeverințe
pe timpul cât a fost arestat pentru completarea
carnetului de muncă ca vechime în timpul muncii;

Studiind documentele din arhiva Centrului de triere-
dispecerat, evidență, cercetare științifică și arhivă, rezultă
următoarele:

- PURCARESCU FLOREA este născut la 2 august 1914 în
com. Rădoiești-Teleorman, fiul lui Toma și Elina, de profesie
învățător. Are ca studii școala normală și domiciliază în com.
Rădoiești-Teleorman.

- A fost arestat la 11.I.1952 din ordinul D.G.S.D.,
fiind bănuit de activitate legionară.

85-82

- In dosarul de anchetă nr.22825 nu există mandat de arestare, sau alte materiale compromițătoare care să justifice arestarea sa, în afară de un proces verbal în copie întocmit la 10.VI.1952 de lt.BRATU MIHAI din D.G.S.S., în care se propune să fie pus în libertate din lipsă de probe.

Menționăm că în ziua arestării sale (11.I.1952) făcându-i-se o percheziție domiciliară i s-a găsit o carte intitulată "Puncte cardinale" de Nichifor Crainic.

- In dosarul F.O. 48340 vol.157 fila 271 rezultă că susnumitul în anul 1942 a fost ofițer cifrator la Reg. 20 Dorobanți.

Alte materiale compromițătoare nu există asupra sa.

SEFUL CENTRULUI
Lt.colonel,

Mateescu
Mateescu Lucian

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

C ă t r e ,

Nr. 164
Din 5-02-1969

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE
Tovarășul Cornel Onescu

Printr-un memoriu adresat dumneavoastră de către numitul MALIDI NICOLAE, acesta contestă temeinicia măsurii reținerii sale în anul 1950, de către organele securității și solicită recercetarea cazului său și acordarea unor drepturi materiale.

Intrucât materialele privind anchetarea sus-numitului se găsesse în arhiva organelor securității, s-au efectuat verificările necesare, din care a rezultat că MALIDI NICOLAE în anul 1950, în timp ce avea gradul de maior de miliție și îndeplinea funcția de ajutor al comandantului Regiunii de miliție Suceava, a fost reținut și cercetat de către organele de securitate.

Motivele reținerii lui MALIDI NICOLAE au constat în faptul că acesta în ziua de 12 iunie 1944 a participat împreună cu o companie de poliție la operațiunea de prindere a parașutiștilor sovietici lansați în zona Măcin.

În legătură cu pretențiile ridicate de el în memoriu, privind acordarea unor drepturi materiale, sîntem de părere să nu i se soluționeze, dat fiind faptul că acestea nu au temei legal.

Decarece MALIDI NICOLAE a fost ofițer de miliție și s-a adresat dumneavoastră, vă propunem ca prin organele din subordine, să i se aducă la cunoștință rezultatul verificărilor.

Alăturat vă trimitem memoriul sus-numitului, împreună cu o notă privind rezultatul cercetărilor.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

N O T A

=====

privind pe numitul
MALIDI NICOLAE

La 3 iulie 1968 MALIDI NICOLAE a înaintat Consiliului Securității Statului, un memoriu prin care contestă temeinicia măsurii de reținere și cercetare luată de către organele de securitate în 1950, împotriva sa și solicită recercetarea cazului și să i se acorde unele drepturi materiale ce i se cuvin.

Din materialele existente în arhivele organelor de securitate, referitoare la MALIDI NICOLAE rezultă următoarele:

- este născut la 5.X.1912 în Giurgiu, fiul lui Pensil și Maria, de profesie funcționar, în prezent contabil la Centrofarm Suceava, cu ultimul domiciliu în cartierul Burdujeni, str. Gheorghe Doja nr. 153. Din autobiografia sa ce se află la dosar, rezultă că în anul 1937 a absolvit școala de ofițer de jandarmi cu gradul de sublocotenent și numit ca ofițer instructor la Centrul de instrucție nr. 3 Chișinău, unde a funcționat până la data de 28.VI.1940 când a fost numit ca ajutor la Legiunea de jandarmi Dorohoi.

La 10 mai 1941 a fost avansat la gradul de locotenent și trimis pe front ca comandant de pluton din cedrul companiei 8 de poliție și rechemat la data de 16 octombrie 1941 în funcția avută anterior. În octombrie 1943 a fost numit ca ajutor la Legiunea de jandarmi Suceava, unde a funcționat până în aprilie 1944 când s-a refugiat la Rîmnicul Vilcea împreună cu efectivul legiunii Suceava.

La 8 noiembrie 1944 a fost avansat la gradul de căpitan, funcționând în calitate de ajutor al Legiunii de jandarmi Suceava până în luna iunie 1945 când este numit comandant la Legiunea de jandarmi Cîmpulung-Moldova, apoi în

88
85

anul 1947 a revenit la comanda legiunii de jandarmi Suceava.

În anul 1948 a urmat cursul de perfecționare la București și Sf. Gheorghe, iar la 30 decembrie a aceluiaș an a fost avansat la gradul de maior.

La 24 ianuarie 1949 a fost încadrat în miliție cu gradul de maior și a funcționat în calitate de ajutor la comandamentul regional de miliție Suceava până la data de 10 februarie 1950 când a fost reținut de organele de securitate.

Motivele reținerii au constat în faptul că sus-numitul în ziua de 12 iunie 1944 a participat împreună cu o companie de poliție la operațiunea de prindere a parașutiștilor sovietici lansați în zona Măcin.

În urma cercetărilor, la data de 21 decembrie 1951 a fost pus în libertate din penitenciarul Jilava, fără a fi condamnat.

Maior de securitate,
Bogdan I.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

87 86

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.691 din 6 IUL 1968

C ă t e,

TOV. MAIOR BOU

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat memoriul numitului MALDI NICOLAE, fost ofițer de miliție
până la data de 10 februarie 1950.

Din cuprinsul memoriului rezultă că a fost arestat și
cercetat în mod abuziv de organele securității.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat oficiului.

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol Petru

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

20 87 26
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

s.c.108

Nr. 10109
din 26.11. 1968

C A T R E

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE SUCEAVA
tov. inspector șef

*Venit răspunsul
la 2-XII-1968.*

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S.
general locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de
urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul MALIDI
NICOLAE, domiciliat în Suceava, str.Gh. Doja nr.153.

Sus-numitul a făcut parte din cadrele de miliție până
la 10 februarie 1950, când a fost reținut și cercetat timp de 23
luni de organele de securitate.

D.O.
LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan, *Both Ioan*

2 ex.
BI/TI

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUD.SUCEAVA

98 88 - 98
STRICT SECRET
exempl.nr. 1
s.c.173

Nr.C12/32568 din

~~30~~ 10 1968

C ă t r e ,
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
= C A B I N E T =

La ordinul dv.nr.10109 din 26.XI.1968 referitor
la numitul MALIDE NICOLAE, raportăm:

Sus-numitul este născut la 05.10.1912 în Giurgiu,
fiul lui Panait și Maria, de profesie funcționar, în prezent
contabil la Centrofarm Suceava, cu ultim domiciliu în cartie
rul Burdujeni str.Gheorghe Doja nr.153. Din autobiografia sa
ce se află la dosar, rezultă că în anul 1937 a absolvit școa
la de ofițeri de jandarmi cu gradul de sublocotenent și nu
mit ca ofițer instructor la Centrul de instrucție nr.3 Chi
șinău, unde a funcționat până la data de 28.06.1940 când a
fost numit ca ajutor la Legiunea de Jandarmi Doronoi.

La 10 mai 1941 a fost avansat la gradul de loco
tenent și trimis pe front ca comandant de pluton din cadrul
companiei 8 de poliție și rechemat la data de 16 octombrie
1941 în funcția avută anterior. În octombrie 1943 a fost
numit ca ajutor la Legiunea de jandarmi Suceava, unde a fun
cționat până în aprilie 1944 când s-a refugiat la Rîmnicul
Vâlcea împreună cu efectivul legiunii Suceava.

La 8 noiembrie 1944 a fost avansat la gradul de
Căpitan, funcționând în calitate de ajutor al legiunii de
jandarmi Suceava până în luna iunie 1945 când este numit
Comandant la legiunea de jandarmi Cîmpulung-Moldova, apoi în
anul 1947 a revenit la comanda legiunii de jandarmi Suceava.

În anul 1948 a urmat cursul de perfecționare la
București și Sf.Gheorghe iar la 30 decembrie a aceluiași an
a fost avansat la gradul de Maior.

La 24 ianuarie 1949 a fost încadrat în Miliție
cu gradul de Maior și a funcționat în calitate de ajutor la

82 89 94

Comandamentul Regional de Miliție Suceava pînă la data de 10 februarie 1950 cînd a fost reținut de organele de securitate.

Motivele reținerii au constat în faptul că sus-numitul în ziua de 12 iunie 1944 a participat împreună cu o companie de poliție la operațiunea de prindere a parașutiștilor sovietici lansați în zona Măcin.

În urma cercetărilor, la data de 21 decembrie 1951 a fost pus în libertate din Penitenciarul Jilava, fără a fi condamnat.

Menționăm că cel în cauză a fost folosit de organele noastre în calitate de informator din anul 1958 pînă la 21 ianuarie 1960 cînd a fost scos din rețea pentru că a refuzat colaborarea.

În prezent nu este cunoscut cu manifestări dușmănoase.

Alte date nu posedăm.-

/INSPECTOR SE
Colonel,
Macri Emil

scris în 2 exempl.
redactat:Tifiniuc N.
dactilo:Beșa Maria.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
GABINET

92 90 -95-
STRICT SECRET

EX.NR. 3

C ă t r e ,

Nr. _____

Din _____ 1969

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE

Tovarăgul Cornel Onescu

Printr-un memoriu adresat dumneavoastră de către numitul MALIDI NICOLAE, acesta contestă temeinicia măsurii reținerii sale în anul 1950, de către organele securității și solicită recercetarea cazului său și acordarea unor drepturi materiale.

Intrucât materialele privind anchetarea sus-numitului se găsesc în arhiva organelor securității, s-au efectuat verificările necesare, din care a rezultat că MALIDI NICOLAE în anul 1950, în timp ce avea gradul de maior de miliție și îndeplinea funcția de ajutor al comandantului Regiunii de miliție Suceava, a fost reținut și cercetat de către organele de securitate.

Motivul reținerii lui MALIDI NICOLAE au constat în faptul că acesta în ziua de 12 iunie 1944 a participat împreună cu o companie de poliție la operațiunea de prindere a parașutiștilor sovietici lansați în zona Măcin.

În legătură cu pretențiile ridicate de el în memoriu, privind acordarea unor drepturi materiale, sintem de părere să nu i se soluționeze, dat fiind faptul că acestea nu au temelie legală.

Deoarece MALIDI NICOLAE a fost ofițer de miliție și s-a adresat dumneavoastră, vă propunem ca prin organele din subordine, să i se aducă la cunoștință rezultatul verificărilor.

Alăturat vă trimitem memoriul sus-numitului, împreună cu o notă privind rezultatul cercetărilor.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

86-
84
91

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Nr. 647360 din 5.II. 1969

DOSAR Nr. _____

C A T R E

TOV. COJAN ALEXANDRU

str. Unirea Principatelor nr. 28,
Focșani, județul Vrancea

La memoriul dv. înregistrat sub nr. 647360/968, vă facem cunoscut că din verificările efectuate a rezultat că ofițerul de miliție CROITORU PETRE nu are nici o contribuție la măsurile ce au fost luate împotriva dv. în anul 1962.

LOCOTENENT-COLONEL

Both Ioan
Both Ioan

Conceptat: _____

Dactilo: _____

Nr. exemplare: _____

„Grafica nouă” c. 114

filantronic 1870

NOTA - R A P O R T

=====

privind cazul COJAN ALEXANDRU

COJAN ALEXANDRU, născut la 5 decembrie 1899 în Focșani, județul Vrancea, fiul lui Tănase și Maria, fost locot.col.de infanterie, pensionar din anul 1947, fost membru al P.N.T. Dr.Lupu, domiciliat în Focșani, str. Unirea Principatelor nr.28;

Susnumitul s-a adresat cu un memoriu către tovarășul ministru al Afacerilor Interne în care arată în principal următoarele:

În ziua de 19 februarie 1952 a fost arestat în mod abuziv de către organele securității din Focșani, sub învinuirea că a criticat reforma bănească ce a avut loc în luna ianuarie 1952 și a fost trimis la Canalul Dunărea Marea Neagră pe timp de 12 luni.

Învinuirea ce i-a fost adusă este urmarea unui denunț făcut de lt.maj.Croitoru Petre, în acel timp șeful miliției Focșani, denunț ce are la bază răzburarea personală a acestuia pentru faptul că în calitate de proprietar al imobilului în care locuia ofițerul de miliție, COJAN ALEXANDRU i-a pretins să încheie contractul de închiriere și să plătească chiria legală.

În final COJAN ALEXANDRU solicită verificarea justetei celor relatate de el în memoriu, pentru a se lua măsurile ce se vor considera necesare împotriva lui Croitoru Petre (despre care deține informații că este locot.col.la miliția Roman), întrucât consideră nedrept ca un element ridicat prin abuzuri și samavolnicii să aibă o situație pe care nu o merită.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului (dosar anchetă nr.2499), cu privire la COJAN ALEXANDRU, rezultă următoarele:

La 31 ianuarie 1952, informatorul "Pîrvu" a sesizat că în acea zi aflîndu-se la moara fostă Mălăeru din Cotești, l-a auzit pe COJAN ALEXANDRU făcînd unele comentarii dușmănoase cu privire la armată și la problema reformei bănești.

Astfel, informatorul a sesizat că în cadrul comentariilor făcute, cel în cauză a afirmat că în prezent un militar dacă lipsește 4 ore, este dat dezertor și condamnat între 1-6 ani de închisoare, pe cînd în trecut era foarte bine, întrucît pentru astfel de fapte militarii nu erau pedepsiți. A mai afirmat că în trecut după depunerea jurămîntului, ostașii aveau permisie, iar în afară de aceasta, aveau voie să meargă acasă aproape în fiecare duminică, pe cînd în prezent, pe tot parcursul satisfacerii serviciului militar, ostașii nu ar avea voie să meargă acasă, iar atunci cînd se liberează sînt "comunizați" gata.

În legătură cu reforma monetară ce a avut loc în ianuarie 1952, COJAN ALEXANDRU a afirmat că se va simți o criză financiară... "Dar odată cu stabilizarea, comuniștii au scos o lege de-ți pui mîinile în cap, ei vor da salariul funcționarilor în 4 etape, cu scopul ca să nu înțeleagă nimic din el, apoi au pus așa fel planurile ca poporul să cedeze pămîntul la colectiv, datorită cotelor grele de carne și altele" (dos.fila 5).

Pe baza acestei note informative, la 19 februarie 1952 COJAN ALEXANDRU a fost reținut, cu care ocazie fiind anchetat a dat o declarație în care a recunoscut faptele așa cum au fost arătate mai sus.

El a recunoscut și împrejurările în care a făcut comentariile dușmănoase respective și anume, în ziua de 31 ianuarie 1952 pe cînd se afla la moara din comuna Cotești, de față fiind mai multe persoane, foști ofițeri în armata burgheză.

La 20 februarie, printr-un referat s-a propus încadrarea lui COJAN ALEXANDRU în U.M. (Unitate de muncă) pe timp de 12 luni, propunere ce a fost legalizată prin Decizia M.A.I. nr.122 din 28 februarie 1952. COJAN ALEXANDRU a fost pus în

libertate în ziua de 28 februarie 1953 pe baza biletului de
liberare nr.9549/1953.

Din cele de mai sus, rezultă că măsurile luate în
anul 1952 împotriva lui COJAN ALEXANDRU sînt urmarea unei note
informative dată de informatorul "Pîrvu" și nu a vreunui denunț
din partea lt.maj.Croitoru Petre, care nu apare în dosarul
cauzei privind pe COJAN ALEXANDRU.

Față de cele raportate;

PROPUNEM:

*1- acord
Scrie*
- Să se comunice numitului COJAN ALEXANDRU că ofițerul
de miliție Croitoru Petre nu are nici o contribuție la măs-
urile luate împotriva sa în anul 1952.

Locot.col.

mia
Hiera Haralambie

Locot.col.

Vasile Gheorghe
Gheorghe

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.560 din 18.10.1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat memoriul adresat conducerii M.A.I. de către numitul
COJAN T. ALEXANDRU din Focșani.

Din conținutul memoriului rezultă că în luna februarie
1952 a fost arestat de organele securității din Focșani, fără
motive temeinice.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol C-tin

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
 Oficiul pentru primirea, evidența
 și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
 sesizărilor și propunerilor cetățenilor
 Nr. 641360
 Anul 1968 luna IV ziua 13

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
 Oficiul pentru primirea, evidența
 și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
 sesizărilor și propunerilor cetățenilor
 Nr. 90124
 Anul 1968 luna V ziua 13

Tov. Ministru,

M-a preocupat mult hotărârea C. C. al P.C.R. cu privire la reabilitarea unor activiști de partid, hotărâre pe care am citit-o cu mult interes și atenție, pentru că din ea se desprind totodată și unele măsuri luate spre îmbunătățirea activității organelor de securitate, miliție, procuratură și justiție, organe chemate să vegheze nemijlocit la apărarea legalității socialiste, care în trecut a fost în mod flagrant nesocotită și călcată în picioare de unele elemente abuzive din securitate și miliție, din care cauză mulți dintre noi, cetățeni ai R.S. România, am avut de suferit.

Printre aceștia mă înnumăr și eu, care, așa cum rezultă din documentele păstrate de mine în original, vi le înaintez Domnisvoastre în copie, spre a dispune să fie analizate și apoi cercetate și dacă sînt găsite juste și întemeiate, vă rog să luați măsurile cuvenite.

Am fost arestat în mod abuziv în ziua de 19 februarie 1952 de către organele securității din orașul Focșani, în urma unui denunț al tov. Croitoru Petre, pe atunci Lt. Major, Șeful Miliției Rationale Focșani, care mi-a pus în vină că sînt alarmist, că am criticat reforma bănească din Ianuarie 1952, acuzație pornită dintr-o răzbinare personală, pentru faptul că i-am pretins, dînsul fiind chiriaș în imobilul meu, - să facă

contract de închiriere și să plătească chiria legală.

Însăși intrarea în imobil a tov. Croitoru a fost un act abuziv, prin felul cum a procedat, pentru că dînsul a evacuat pe cei doi chiriași: Sublocot. de milizie ^{de milizie} Widmayer Alex. și Sublt. ^{de milizie} Bordsianu Ton, pe care îi aveau chiriași cu cameră mobilată fiecare, i-a mutat la un vecin, anume Toflaru și fără a avea consimțămîntul meu, a intrat în casă cu de la sine putere și la întîmpinarea mea, dînsul a obiectat că legile sînt făcute ca să fie respectate de proprietari, nu și de chiriași.

Au trecut decît 2 săptămîni de la reforma bănească din 28-31 ianuarie 1952, și atunci i s-a prilejuit tov. Croitoru ocazia de a scăpa de mine, trimetîndu-mă la Canal în locul lui Toflaru, care urma să fie ridicat și trimis la Canal, acesta fiind un cunoscut delicvent de drept comun; - Toflaru a plătit gras pe tov. Croitoru și a rămas acasă, iar eu am fost trimis pe nedrept la canal, în locul lui Toflaru.

Cele afirmate de mine aici, nu sînt născociri, ci purul adevăr, pe care l-am aflat la înapoierea mea din detenție și pe care adevăr l-am aflat și arătat într-o plîngere către Ministrul Forțelor Armate, pe atunci defunctul Leontin Sălăjan, căruia i-am solicitat să fie repus în drepturile de pensie, pensie care mi-a fost suspendată după ridicarea mea de acasă, lăsînd soția bolnavă și muritoare de foame; de asemenea și eu, de pe urma detenției m-am ales cu sănătatea subrezită, pentru că între timp am suportat 3

3.

intervenții chirurgicale: două operații de hernie (la ambele părți) și una de prostată, iar astăzi sufer mult de stomac (ulcer gastric).

✓ Aceasta este una din faptele abuzive ale tor. Croitoru Petre, despre care am informat că astăzi ar fi Locot. Colonel de miliție la Roman.

Vă rog, tor. Ministru, să dispuneți o anchetă, și dacă se constată justetea celor arătate de mine mai sus, vă rog să luați măsurile ce veți socoti că trebuie luate împotriva tor. Croitoru, pentru că este nedrept ca eu, care sînt veteran a două războaie și mi-am vărsat sîngele pentru apărarea patriei în 1917 și pentru eliberarea ei de sub jugul fascist în 1944/45 și pe care am servit-o cu devotament timp de 30 ani, repet: este nedrept să fi suferit pentru că sînt totodată un om corect și am ținut la demnitatea mea de om, în timp ce tor. Croitoru s-a ridicat pe trupurile atîtor victime, ce sînt sigur că le-a făcut, numai pentru a parveni ca astăzi să aibă o situație pe care n-o merită, deoarece s-a ridicat prin abuzuri și samavolnicie.

Cu un număr de 9 copii, care completează dosarul anexat și susține plîngerea de mai sus.

Trăiască R. S. România!

Alexandru T. Cojan

Focșani, Strada Unirea Principatelor Nr. 28.

4 Mai 1968. -

Tor. Ministru al Afacerilor Interne.

București.

R. P. R.
Ministerul Afacerilor Interne
Direcțiunea Coloniilor și
Unităților de muncă
Colonia Chirnoși.

Copie
Anul 1953 luna II ziua 28

Bilet de Liberare nr 9549/1953 -
(pentru condamnați)

Numele Cojan Alexandra
născut în anul 1899 luna Decembrie
Ziua 5 în Comuna Focșani, Raionul
Focșani, Regiunea Birlad, fiul lui
+ Tănase și al Maria + de ocupație
une pensionar militar care a execu-
tat în acest penitenciar, de la 28. II.
1952 pînă la 28. II. 1953 pedeapsa
de 12 luni la care a fost condam-
nat de M. A. I. prin Decizia nr. 122
din 1952 cu mandatul de arestare
nr. al - pentru faptul de svonuri
astăzi 28. II. 1953 s-a pus în libertate
în urma ord. Comitei Speciale M. S. S.
urmînd a se stabili în Comuna Foc-
șani, Strada Unirea Principatelor nr. 24
Raion Focșani, Reg. Birlad.

Semnalmente:

Talia 1,70 m
fruntea lată
nasul potrivit
gura potrivită
bărbia ovală
ochii săprui
părul cărunt
sprîncelele potrivite
barba rade
urechea potrivită
mustata rade
Semne particulare
nu are.

În afară de mandatul susmenționat, numitul a executat
fără a fi descarcerat mandatele — — — — —

Munca depusă în penitenciar: Agricolă.

Numărul certificatului de calificare: Bună.

/.

Conform legilor în vigoare, susnumitul poate
munci în Întreprinderile de Stat sau particulare.
Drept care i s-a eliberat prezentul.

Director

(ss) Indiscutabil

Seful Bir. de Evidență și
Cășier, Plt. (ss) Indiscutabil.

3 Mai 1968.

Prezenta copie este conformă cu originalul.

Al. T. Cofaru

Copie

Nr. 1. 157-101-09
Focșani, 8 Ianuarie 1952.

Tovarășului Locot. Major de Militie
Gheorghe Petre -

Focșani, Str. Unirea Principatelor, 24.

În ziua de 10 Ianuarie a.c. se împlineste o lună,
de când D^{ns}. ați intrat în imobilul se l' ocupați,
fără să aveți în prealabil un ordin de repartiziție
din partea Oficiului de închiriere al orașului Focșani.
Toate intervențiile verbale ce am făcut pe lângă
D^{ns}. ca să aduceți această repartiziție pentru întoc-
mirea contractului de închiriere, au rămas fără
efect. Legea obligă pe ambele părți ca în termen
de 30 zile de la ocuparea imobilului de către chi-
rias, să se depună la fisc contractul de închiriere
vizat de Oficiul de închiriere și cu taxele de înregistrare
plătite; contras o amendă fiscală este
pedeapsa (sancțiunea) care se răsfinge asupra
noastră.

Pentru a nu mă vedea urmărită fără vină
și fără voia mea, vă atrag atenția și vă rog
să luați în considerare că orice încălcare
peste termenul legal, precum și consecințele
legale vă privesc numai pe D^{ns}. Ca atare
rog puncte-vă cât mai reîntorsat în legalitate.

Proprietară. (ss) Maria Al. Cojău

2 mai 1968.

Certific exactitatea copiei de față, care este confor-
ma cu originalul. Alex. Cojău

Timbru fiscal
40 lei.

Copie

105
103
100

Primăria Bras. Trezoreria
Potrivit art. 1 d. 3/1949 s-a
percept la suma de lei
4500 taxa de lei 180,-
s-a eliberat chitanța
25/65773 din 11 Februarie
1952 (ss) Indiferabil

Contract de închiriere.

Intre subsemnati: Cojan Alexandru ca
proprietar și Lt. Major Croitoru Petre ca
chirias a intervenit urmatoarea contract
de inchiriere:

1. Eu, Cojan Alexandru dau cu chirie d. Lt. Maj.
Croitoru Petre din imobilul meu din Trezoreria,
Unirea Principatelor nr. 24 un apartament compus
din: una camera, una bucatarie și antret.
2. Termenul de închiriere este de un an, cu înce-
pere de la 8 Jan. 1952 și până la 8 Jan. 1953.
3. Pretul închirierii este de 4500 lei redus de la 10000
plătibil anticipat în mâinile și la domiciliul pro-
prietarului în
4. Neplata la timp a chiriei atrage după sine
de drept și de fapt rezilierea contractului fără
somațiune, punere în întârziere sau curs de
judecată. -

5. - - - - -
6. - - - - -
7. - - - - -
8. - - - - -
9. - - - - -
10. - - - - -
11. - - - - -

12. Eu Lt. Maj. Croitoru Petre declar că am luat cu
chirie de la d. Cojan Alexandru imobilul de
mai sus pe timpul, cu pretul și condițiile arătate,
pe care le primesc în statul și mă oblig a le respecta
întocmai și aleg domiciliul la imobilul închiriat.

Făcut în 4 exemplare, azi 8 Jan. 1952 -

Proprietar (ss) Maria Cojan

Chirias
(ss) P. Croitoru

R.P.R.

Statul Popular al Oraşului Focşani.

Oficiul de Închiriere.

Vizat azi 8/I/952 şi luat nota în evidenţă
prin confirmarea Nr. 3762/952.

Seful repartizărilor

(ss) Indiscutabil
L.S.

2 mai 1968.

Certific exactitatea copiei, care este conformă
cu originalul. -

Alex. Coflea

106
104
101

Bilete de ieșire
din spital.

Copie

Nr. ^{105 102 101} 555 din 26. X. 1960.

Bilet de ieșire din Spitalul militar
Focșani.

Cofan Alexandru, născut la 1899, Comuna
Focșani, Str. Gherghesa 24, fiul lui Tănase și al
Maria, internat la data de 26. X. 1960, suferind
de: Hernie-inghinală stg. (operat), a ieșit
la data de 4. XI. 1960.

Situația medico-militară la ieșire: înapoiat
la domiciliu (ss) Indiscifrabil.

Șeful Spitalului Militar
Focșani (ss)

2 Mai 1968.
Prezenta copie este conformă cu
originalul. Al. T. Cofan

Lt. Col. Indiscifrabil

Ministerul Sănătății *Copie* Data 17. V. 1961. -108-
și Prevederilor Sociale. 186
Spitalul Clinic Fundeni 103
București -
Raion 1 Mai.

Bilet de ieșire
Nr. 537.

Bolnavul Cojan Alexandru în vârstă de
61 ani, din Focșani, Str. Unirea Principatelor nr. 28
a fost internat în Secția de Urologie cu diagno-
sticul de adenom al prostatei, de la 17 Aprilie
1961 până la 17 mai 1961 și iese vindecat.
Medic curant,

(45) Dr. Ionescu Miltiade - Dan.

2 Mai 1968.
Prezenta copie este conformă cu originalul.
A. V. Cojan

Copie. Foara de observație 10816/10.1967.

Spitalul de urgență „I.C. Frimu”

14 Octombrie 1967.

Cojan T. Alexandru

Rx. gastro-duodenală.

-109-

~~107~~

104

- Esofag : normal
- Stomac : normoton, normoexinetic, pliuri îngroșate, curburi normale, mobilitate parțială.
- În regiunea antrala, la compresie se observă o nișă de mărimea unei monete de 25 bani; neregulată, dințată, cu pliurile convergente și zonă clară în jur (edem) situată pe fața posterioară a porțiunii orizontale gastrice. Lichid rezidual.
- Pilon : permeabil.
- Duoden : bulb configurat normal, cu nivel de lichid, umplere și evacuare normală.
- Concluzii : ulcer penetrant al fetei posterioare a porțiunii antrale.

(ss) Dr. Coja

2 Mai 1968.

Conformă cu originalul.

Al. T. Cojan

Copie

40
~~100~~
105

Republica Populară Română
Medalia

"Eliberarea de sub jugul fascist."

Legitimatie.

Prin Decretul nr. 325 din 06.08.54 al
Prezidiului Marii Adunări Naționale a
Republicii Populare Române tov. Cojan T.
Alexandru a fost decorat cu medalia
"Eliberarea de sub jugul fascist."

Ministru al Forțelor Armate,
General de Armată,
(L.S.) (ss) Bodnăraș.

2 Mai 1968.
Prezenta copie este conformă cu
originalul. Alex. Cojan

Copie

106

Republica Populară Română.
Comitetul Național al Veteranilor
din războiul antifascist.

Legitimatie.

Tr. Cojan Tănase Alexandru este
veteran din războiul antifascist, la
care a participat cu gradul de Maior.

(ss) Teclu Jacob

Data eliberării

07.08.1964.

Nr. 51702.

2 mai 1968

Prezenta copie este conformă cu originalul

Alex. Cojan

Copie

115
107

Legitimafie
Republica Socialistă România
Consiliul de Stat
a conferit
Medalia
„Virtutea ostășească”
clasa III-a
prin Decretul nr. 717 din 28.07.1967
Iov. Cojan T. Alexandru
Ministrul
Forțelor Armate
Gł. Colonel
(L.S.) (ss) T. Foniță.

2 mai 1968.
Prezenta copie este conformă cu
originalul. Alex. Cojan

NOTA - RAPORT

privind cazul COJAN ALEXANDRU

COJAN ALEXANDRU, născut la 5 decembrie 1899 în Focșani, județul Vrancea, fiul lui Tănase și Maria, fost locot.col. de infanterie, pensionar din anul 1947, fost membru al P.N.T. Dr. Lupu, domiciliat în Focșani, str. Unirea Principatelor nr.28;

Susnumitul s-a adresat cu un memoriu către tovarășul ministru al Afacerilor Interne în care arată în principal următoarele:

În ziua de 19 februarie 1952 a fost arestat în mod abuziv de către organele securității din Focșani, sub învinuirea că a criticat reforma bănească ce a avut loc în luna ianuarie 1952 și a fost trimis la Canalul Dunărea Marea Neagră pe timp de 12 luni.

Învinuirea ce i-a fost adusă este urmarea unui denunț făcut de lt.maj. Croitoru Petre, în acel timp șeful miliției Focșani, denunț ce are la bază răzbunarea personală a acestuia pentru faptul că în calitate de proprietar al imobilului în care locuia ofițerul de miliție, COJAN ALEXANDRU i-a pretins să încheie contractul de închiriere și să plătească chiria legală.

În final COJAN ALEXANDRU solicită verificarea justetei celor relatate de el în memoriu, pentru a se lua măsurile ce se vor considera necesare împotriva lui Croitoru Petre (despre care deține informații că este locot.col. la miliția Roman), întrucât consideră nedrept ce un element ridicat prin abuzuri și samavolniciei să aibă o situație pe care nu o merită.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului (dosar anchetă nr.2499), cu privire la COJAN ALEXANDRU, rezultă următoarele:

La 31 ianuarie 1952, informatorul "Pîrvu" a sesizat că în aceea zi aflîndu-se la moara fostă Mălăeru din Cotești, l-a auzit pe COJAN ALEXANDRU făcînd unele comentarii dușmănoase cu privire la armată și la problema reformei bănești.

Astfel, informatorul a sesizat că în cadrul comentariilor făcute, cel în cauză a afirmat că în prezent un militar dacă lipsește 4 ore, este dat dezertor și condamnat între 1-6 ani de închisoare, pe cînd în trecut era foarte bine, întrucît pentru astfel de fapte militarii nu erau pedepsiți. A mai afirmat că în trecut după depunerea jurămîntului, ostașii aveau permisie, iar în afară de aceasta, aveau voie să meargă acasă aproape în fiecare duminică, pe cînd în prezent, pe tot parcursul satisfacerii serviciului militar, ostașii nu ar avea voie să meargă acasă, iar atunci cînd se liberează sînt "comunizați" gata.

În legătură cu reforma monetară ce a avut loc în ianuarie 1952, COJAN ALEXANDRU a afirmat că se va simți o criză financiară... "Dar odată cu stabilizarea, comuniștii au scos o lea de-ți pui mîinile în cap, ei vor da salariul funcționarilor în 4 etape, cu scopul ca să nu înțeleagă nimic din el, apoi au pus așa fel planurile ca poporul să cedeze pămîntul la colectiv, datorită cotelor grele de carne și altele" (dos.fila 5).

Pe baza acestei note informative, la 19 februarie 1952 COJAN ALEXANDRU a fost reținut, cu care ocazie fiind anchetat a dat o declarație în care a recunoscut faptele așa cum au fost arătate mai sus.

El a recunoscut și împrejurările în care a făcut comentariile dușmănoase respective și anume, în ziua de 31 ianuarie 1952 pe cînd se afla la moara din comuna Cotești, de față fiind mai multe persoane, foști ofițeri în armata burgheză.

La 20 februarie, printr-un referat s-a propus încadrarea lui COJAN ALEXANDRU în U.M. (Unitate de muncă) pe timp de 12 luni, propunerea ce a fost legalizată prin Decizia M.A.I. nr.122 din 28 februarie 1952. COJAN ALEXANDRU a fost pus în

libertate în ziua de 28 februarie 1953 pe baza biletului de
liberare nr.9549/1953.

Din cele de mai sus, rezultă că măsurile luate în
anul 1952 împotriva lui COJAN ALEXANDRU sînt urmarea unei note
informative dată de informatorul "Pîrvu" și nu a vreunui denunț
din partea lt.maj.Groitoru Petre, care nu apare în dosarul
cauzei privind pe COJAN ALEXANDRU.

Față de cele raportate;

PROPUNEM:

- Să se comunice numitului COJAN ALEXANDRU că ofițerul
de miliție Groitoru Petre nu are nici o contribuție la măsurile
luate împotriva sa în anul 1952.

Locot.col.

Hiera Haralambie

Locot.col.

Vasile Gheorghe

186-
114
111

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Nr. 646.992 din 5.II. 1969

DOSAR Nr.

CĂTRE

MUSAT ȘTEFAN

str. Gh. Barițiu nr. 2,
Brașov, jud. Brașov

La memoriul dv. înregistrat
sub nr. 646992 din 12.06.1968, vă
facem cunoscut că pentru rezolva-
rea celor solicitate este necesar
să vă adresa organelor de justiție,
care sînt competente în a analiza
și dispune.

LOCOTENENT-COLONEL

Both Ioan
Both Ioan

Conceptat:

Justiție:

Nr. exemplare:

„Grafica nouă” c. 1141

*Avuab Propunerea
Grădnicu*

NOTA - RAPORT

privind cazul MUSAT ȘTEFAN.

MUSAT ȘTEFAN, este născut la 17 noiembrie 1908 în Poarta Albă județul Constanța, fiul lui Sanciude și Zamfira, domiciliat în Brașov str. Gh. Barițiu nr. 2.

La data de 1 iunie 1968, susnumitul s-a adresat cu un memoriu Ministerului Afacerilor Interne, în care arăta următoarele :

- În luna octombrie 1948 a fost arestat de către organele de securitate din Brașov și supus timp de 15-16 zile la bătăi și schingiuri pentru a recunoaște că a fost legionar și că în timp ce urma o școală de partid (era încadrat în P.C.R. din anul 1946), ținea ședințe legionare sub Tîmpa ;

- nu-și mai amintește dacă a declarat ceea ce i s-a cerut la anchetă, însă după cele 15-16 zile a fost depus în penitenciarul Brașov și tratat la infirmerie neputînd umbla pe picioare datorită rănilor primite în timpul schinguirii sale ;

- în luna februarie 1949 a fost trimis în fața Tribunalului Militar Brașov și judecat într-un grup de legionari, interogatoriul său în fața instanței limitîndu-se numai la întrebarea dacă a cunoscut pe BIRIS NICOLAE legionar notoriu.

După o perioadă de timp i s-a citit sentința prin care era condamnat la un an închisoare.

- înainte de 20-25 zile de eliberarea din închisoare, familia i-a fost evacuată din apartamentul ce-l ocupa în cartierul "Tractorul" și deși s-a adresat de nenumărate ori cu cereri organelor locale ale puterii de stat și uzinelor "Tractorul" pentru a-i repartiza o nouă locuință, cererile au rămas fără rezultat.

În final Mușat Ștefan solicită cercetarea cazului său și repunerea în drepturi.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului privitoare la Mușat Ștefan, rezultă

.//.

urmatoarele :

Muşat Stefan a fost arestat la 26 octombrie 1948 de către Fosta Direcție Regională de Securitate Braşov într-un lot de 27 persoane în frunte cu Suţu Radu, fiind învinuit de reorganizarea activității legionare în fostele județe Braşov, Făgăraş şi Trei Scaune şi de organizarea ajutorului legionar.

S-a stabilit că în luna decembrie 1944, legionarul Suţu Radu fugit în Germania după rebeliunea legionară din anul 1941, a revenit în România fiind parăsuţat în regiunea Hunedoara cu misiunea de a comite acte de diversivne şi sabotaj în spatele frontului antihitlerist.

Începînd din anul 1946 a trecut la reorganizarea activității legionare şi la strîngerea de ajutor legionar care să fie dat legionarilor din închisori şi familiilor lor.

Cît priveşte pe Muşat Stefan, acesta a dat o singură declaraţie (dos. 2828 vol.I.fila 84), ca de altfel majoritatea arestaţilor din lot, în care arată printre altele :

"Prin luna iunie 1948, a venit la mine Moşoiu Dumitru care mi-a propus să cotizez pentru ajutorarea legionarilor din închisori cunoscîndu-mă că aş fi de acord. La această propunere eu am acceptat cotizînd în trei luni suma de 150 lei. Sedinţele de prelucrare legionară se ţineau de la om la om, mai mult acasă la Moşoiu, unde mergeam şi plăteam şi cotizaţiile. În aceste convorbiri eu le spuneam pe ce se bazează P.M.R., dezvăluind toate ştiinţele de bază ale P.M.R.-ului, pe care eu le cunoşteam de la şcolile de cadre şi îndrumări pe care le-am făcut. Legionarii cu care mai lucram erau următorii : Radu, Macovei, Bucur Nicolae, Gherghişan, Taşcă Smaranda, Biriş Nicolae pe care îi ştiu că veneau la Moşoiu pentru a primi directive..... Mai declar că de cîte ori aveam şedinţe mai secrete se întîlneau la mine,..."

Precizăm că în dosar mai există o singură referire la Muşat Stefan şi anume în declaraţia dată de Bucur Elena care arată următoarele :

".... Mai declar că de două ori ne-am dus la numitul Muşat Stefan unde se asculta radio "Ankara" în urma căruia se discuta că nu va mai fi mult şi comuniştii vor cădea".

Atît Muşat Stefan cît şi Bucur Elena în instanţă au retractat declaraţiile date.

Alte probe nu există la dosar, deoarece ancheta s-a

...//.

114
113

desfășurat defectuos, arestații din lot nefiind interogați unul despre ceilalți.

Nici instanța de judecată prin rolul activ ce trebuia să-l aibă, nu a înlăturat această lacună a anchetei, măsură cu atât mai necesară cu cât Mușat Stefan retractase declarația care constituia baza acuzării sale. Ea s-a mulțumit să ia în considerație declarația dată de Mușat Stefan la ancheta penală și l-a condamnat prin sentința penală nr. 69 din 10 martie 1949 la un an închisoare corecțională pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale prevăzut și pedepsit de articolul 209 partea a II-a C.P.

În aceste condiții, după 20 de ani de la soluționarea cazului, instrumentarea lui fiind efectuată atât de organele de siguranță cât și de cele de securitate, și având în vedere piesele existente în dosar, este imposibil a se putea trage o concluzie asupra vinovăției sau nevinovăției lui Mușat Stefan.

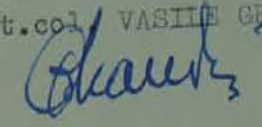
Față de cele de mai sus propunem ca Mușat Stefan să fie îndrumat pentru a se adresa cu o cerere organelor de justiție, în vederea revizuirii cazului său.

În raport de hotărîrea instanțelor judecătorești, vor putea fi rezolvate și celelalte cereri ale sale.

Lt.col. HIERA HARALAMBIE

Lt.col. VASILE GEORGHE

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.992 din 12.10.1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat memoriul numitului MUBAT ȘTEFAN din Brașov.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat și
cercetat de organele securității Brașov, pe nedrept.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și
oficiului.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol, tin

5 - 125 -

115

Tovarășe Ministre

-121-

Subsemnatul Musat Ștefan
domiciliat în Brașov Str. Ghe. Baritiu Nr. 2
angajat la Uzina Tractorul cu funcția
de controlor tehnic la secția scolară cu
respect vă aduc la cunoștință următoarele:

Subsemnatul m-am înscris în P.C.R. în
anul 1946 având diferite funcții; eușor la
Sindicat, organizatoric și secretar de
organizație de bază.

În anul 1948 după diferite verificări
am fost trimis la Școala teodic de Partid
dela Gârboș.

După absolvirea acestei școli am
fost numit responsabil cu îndrumătorii
pe sectorul Tractorul unde am dus o
muncă foarte activă fiind dat ca
exemplu în fața celorlalți responsabili la
sedințele ce se țineau la Județiană de
Partid.

În anul 1948 luna octombrie într-o
noapte am fost ridicat de către organele
de securitate și după 15-16 zile de
conștințări cu bătăi și schingiuiri prin
care mi s-a declarat că am fost
legionar și că în timp ce eram la școala
teodic de Partid țineam sedințe legionare
sub Tâmpa.

Am spus că nu era posibil acest lucru

fiind la școală internă, în care acest timp nu
veneam acasă decât sâmbătă seara pentru
schimburi, duminică având în cadrul școlii
muncă de teren. Îmi spuneau că nu mă
interesează pe mine și să scriu ce mi se cere.
Nu știu dacă am scris cele de mai sus fiind
de multe ori în acest timp între viață și moarte.

După aceste chinuri fizice am fost
depus la închisoarea din Brașov, fiind
tratat la infirmeria închisorii neputând
umbla pe picioare deoarece toată tolpă
picioarelor fiind zdrobită și carnea putredă
de lățăi.

În anul 1949 luna Februarie am fost
trimis în fața Tribunalului Militar din Brașov
și judecat între grupurile de legionari.

Am intrat în instanță ce am făcut
și de ce sunt judecat între legionari eu
fiind membru al P.C.R. și activist.

Președintele Tribunalului mă întrebat
numai atât, dacă îl cunosc pe Biris Nicolae.
(legionar notoriu)

Am răspuns că l-am cunoscut în închisoare
unde am stat și stau în aceiași celulă cu el.
Aceasta a fost toată declarația pe care
am semnat-o.

După mult timp a venit la închisoare
de la Tribunal și se citit sentința prin
care eram condamnat la 1 an închisoare
corecțională pentru motivul: Casa conspirativă.
Am locuit în cartierul Tractorul în
Blor și ori ce obiect de cartier ar fi venit
la mine ar fi fost văzut de ceilalți.

117-122

lucratori, care au declarat că nu au văzut așa
ceva, eu fiind mai mult la Sediul de Sector și
Județana de Partid.

Astfel de dureros a fost pentru mine
faptul că înainte cu 20-25 zile de a fi
eliberat din închisoare familia mea fost
evacuată din locuință ce o aveam în cartierul
Tractorul compusă din 2 camere, hol, baie
bucătărie, pivniță și pod.

Am fost angajat din nou la Tractorul dar
persecuțiile se tinut de mine, fiind concediat
din funcția ce o aveam ca Tehnic la Pentalia.

Am fost angajat la Uz. Steagul Roșu în
funcția de meșter. După 2 ani am fost concediat
și de aici ca fiind fost pușcăriaș.

Am revenit din nou la Uz. de Tractoare
unde sunt și acum în funcția de Controlor
Tehnic.

În tot acest timp am făcut nemăsurat
eșecuri pentru locuință atât la Spital Popular
cât și la Uzina dar toate au rămas fără
rezultat.

Fără această rezolvare în urma
Plenarei din 25-26 Aprilie 1968, rugându-vă
să line voită a cerea acest caz și a
dispune reintegrarea mea în drepturi.

1 II 1968

Stăruș

R Braşov 1
591

Carta este înscrisă datorită traseului și speedului
cartei.

Destinatar *Ministerul*
Afacerilor Interne
Strada *Secția* Nr. *123*

Blocul *Sector* Etajul *121* Apart. *118*

Localitatea *Seftizani*

Rădonul _____ Reg. _____

Oficiul poștal: *București*

Expedito

Lusat Stefan
Str. Ghe. Baritiu No 2
Brasov

Produl de afisare cu litere de scris 1 liter

IP.F.T. Cd. 2001

Cod. 203/68

Aplicati timbrele numai pe fata placului in colul drept superior.
Nu introduceti in placul burti sau alte valori. Folositi pentru adresa
serviciul mandatarilor postale sau telegrafice si al serviciilor de valoare.

124
172
119

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Nr. 646.995 din 5.II. 1969

DOSAR Nr. _____

C A T R E

PERA DUMITRU

Calea Victoriei nr. 91-93,
sectorul I, București

La memoriul dv. înregistrat sub nr. 646995 din 11.06.1968, vă facem cunoscut că pentru rezolvarea problemelor solicițate este necesar, dacă doriți, a vă adresa organelor de justiție, care au competență în a analiza și dispune.

Cu privire la cererea de a vi se elibera o adeverință pentru perioada cît ați ispășit pedeapsa de trei ani la care ați fost condamnat, aceasta nu poate fi satisfăcută deoarece, deocamdată, documentele cu care puteți face dovada pentru perioada respectivă, sînt decizia penală de condamnare și biletul de eliberare din detenție.

LOCOTENENT-COLONEL

Both Ioan
Both Ioan

Conceptat: _____

Dactilo: _____

Nr. exemplare: _____

„Grafica nouă” c. 1141

NOTA - RAPORT
=====privind pe numitul
PERA DUMITRU.

- PERA DUMITRU, este născut la 16 iunie 1906 în com. Floști-
na, satul Roșița, jud. Gorj, fiul lui Dumitru și Marina, domiciliat
în București, Calea Victoriei nr. 91-93.

În luna iunie 1968, susnumitul s-a adresat cu un memoriu
tov. Președinte al Consiliului Securității Statului, în care arată
următoarele :

a) la 28 noiembrie 1956 a fost arestat în mod abuziv și
trimis în judecată pentru fapte inexistente, fiind condamnat la
3 ani închisoare corecțională prin sentința penală nr. 537 din 14
mai 1957 a Tribunalului Militar București :

b) mandatul de arestare emis împotriva sa la 28 noiembrie
1956 are la bază denunțurile calomnioase ale fraților DUMITRU și
ALEXANDRU DUMITRESCU și că pe primul nu l-a cunoscut iar pe ultimul
(fiind rudă cu soția sa) l-a primit și găzduit la domiciliul său
timp de 6 luni și jumătate, timp în care, în urma unor fricțiuni,
l-a pălmuit și alungat din casă. Drept urmare, ALEXANDRU DUMITRESCU
l-a denunțat la securitate că a constituit o organizație politi-
că contrarevoluționară :

c) în noaptea de 28/29 noiembrie 1957, orele 24,00, s-a
prezentat la domiciliul său o echipă formată din 12 oameni condusă
de locot. maj. FREDĂ DUMITRU care l-a amenințat cu pistolul și i-a
adus injurii pentru faptul că a întârziat deschiderea ușii. După o
percheziție care a durat 6 ore, timp în care în mod batjocoritor
i-au fost amestecate alimentele și obiectele de îmbrăcăminte, la
ora 6 dimineața a fost legat la ochi și dus la sediul organelor
securității :

d) a fost supus unei anchete de 12 ore în care timp a sem-
nat o declarație datată 29 noiembrie 1956, în care a arătat purul
adevăr și pe care o menține și în prezent, întrucât a dat-o nefor-
țat.

e) că primul anchetator a fost locot.maj.IONESCU care după 2 zile l-a bătut în mod barbar ca să recunoască ceea ce probabil era în denunț și că în cele din urmă a semnat o astfel de declarație scrisă cu cuvinte bombastice de anchetator, numai pentru a-și salva viața ce era în pericol ;

f) că dosarul a fost încheiat la 17 decembrie 1956 de locot.maj.IONESCU, reținându-i-se în sarcină infracțiunea de crimă pentru organizație subversivă, art.209, partea a III-a c.p. Acest dosar a fost respins însă de Procuratură, astfel că la 21-22 decembrie 1956 s-a început reanchetarea cazului, de astă dată de către căpit. AGAPIE CONSTANTIN, care împreună cu o echipă de torturanți l-a bătut și torturat, astfel că a semnat declarații ireale ;

g) după executarea pedepsei de 3 ani, i s-a fixat domiciliu obligatoriu pe timp de 48 luni în comuna Rubla, unde a stat însă 50 de luni.

În final, PERA DUMITRU arată că prin sentința nr.995 din 5 octombrie 1967 a Tribunalului Popular al Raionului 30 Decembrie, a fost reabilitat de pedeapsa aplicată, însă solicită reverificarea cazului său pentru a i se acorda achitarea și a i se elibera o adeverință de vechime în câmpul muncii pentru cei 3 ani de condamnare pe care a suferit-o.

Din materialele existente în arhivele Consiliului Securității Statului și verificările efectuate în cauza privitoare pe PERA DUMITRU, rezultă următoarele :

- PERA DUMITRU a fost arestat la 29 noiembrie 1956 în baza mandatului de arestare nr.119 din 29 noiembrie 1956, emis de locot.maj.PREDĂ DUMITRU și confirmat de Procurorul militar RASUCEANU.

Temeiurile arestării lui PERA DUMITRU le-au constituit următoarele fapte :

- în cursul anului 1956, interpretînd situația creată în urma Conferinței de la Geneva din anul 1955, ca fiind de natură a duce la schimbări în țara noastră, fapt ce ar face posibilă apariția unor partide politice, PERA DUMITRU a trecut la organizarea unui astfel de partid. În acest sens, în discuțiile purtate cu BRADATEANU CORNEL, ALBICI GHEORGHE și VASILESCU ION BUCIUM, au hotărît să pună bazele unui partid politic pe care l-au denumit "PARTIDUL DEMOCRAT CRESTIN".

Totodată, au stabilit ca pentru început să redacteze și să multiplice "programul partidului" și să treacă fiecare la recrutarea de membri.

BRADATEANU CORNEL a primit sarcina de a redacta "programul" și să-l multiplice la un gestedner pe care acesta îl avea ascuns la părinții săi din Craiova. În scopul de a nu fi descoperiți de organele de stat, cei amintiți au stabilit ca multiplicarea "programului" să se facă folosindu-se mănuși de cauciuc pentru a nu lăsa urme.

Intrucât deplasându-se la Craiova BRADATEANU CORNEL nu a mai găsit mașina gestedner la locul știut, activitatea susnumiților a rămas în acest stadiu până la arestare.

Pentru aceste fapte calificate ca uneltire contra ordinii sociale prin organizare, prev. și ped.de art.209, partea a III-a, c.p. PERA DUMITRU, BRADATEANU CORNEL, ALBICI GHEORGHE și VASILESCU ION BUCIUM au fost trimiși în justiție, concluziile de învinuire fiind întocmite la 24 ianuarie 1957 de către Căpit.AGAPIE CONSTANTIN.

Tribunalul Militar București care a judecat cauza în fond, la cererea procurorului militar, a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor comise de PERA DUMITRU și BRADATEANU CORNEL în acte preparatorii la crima de surpare a ordinii constituționale, prev.și ped.de art.208, comb.cu art.209 c.p., iar pentru ALBICI GHEORGHE și VASILESCU ION BUCIUM în omisiunea denunțării infracțiunii comise de PERA DUMITRU și BRADATEANU CORNEL.

Prin sentința penală nr.537 din 14 mai 1957, PERA DUMITRU a fost condamnat la 3 ani închisoare, BRADATEANU CORNEL la 2 ani închisoare iar ALBICI GHEORGHE și VASILESCU ION BUCIUM la câte 6 luni închisoare. Prin decizia penală nr.1969 din 1957 a Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militară București, sentința a rămas definitivă.

Privitor la cele reclamate de PERA DUMITRU în memoriul adresat tov.Președinte al Consiliului Securității Statului, arătăm următoarele :

- a) arestarea lui PERA DUMITRU la 29 noiembrie 1956 a fost legală ;
- b) arestarea nu a avut loc ca urmare a denunțurilor fraților DUMITRU și ALEXANDRU DUMITRESCU, care nu apar în niciunul din materialele existente în acest caz ;
- c) arestarea și percheziția susnumitului s-au făcut de către o echipă compusă din Lt.maj.PREDA DUMITRU, lt.maj.PIUVU IOAN și Locot.BALASOIU ANDREI și nu de 12 persoane (proces verbal de perchez.

din 29 noiembrie 1956. Dosar anchetă nr.22648, vol.I, fila 6). Este îndoielnică afirmația făcută de PERA DUMITRU potrivit căreia ar fi fost amenințat cu pistolul de către Lt.maj.PREDA DUMITRU cu ocazia arestării, întrucât în acel timp anchetatorii nu erau dotați și nu purtau pistoale.

Este reală afirmația că a fost legat la ochi, întrucât se practica acest sistem în anul 1956.

d) din dosarul de anchetă, rezultă că primele procese verbale de interogatoriu i s-au luat lui PERA DUMITRU de către Lt.maj. PREDA DUMITRU în ziua de 29 noiembrie 1956, între orele 4,30-7,00 și 7,15-11,30, în total 7 ore. De aici se desprind două concluzii și anume :

1) că percheziția domiciliară nu a putut dura în nici un caz 6 ore, din moment ce s-a intrat în casă la PERA DUMITRU la orele 24, iar la orele 4,30 el se afla deja în anchetă, și ;

2) a fost anchetat numai 7 ore și nu 12 ore cum afirmă, ancheta efectuându-se de Lt.maj.PREDA DUMITRU care îl arestase.

e) în dosarul privind pe PERA DUMITRU nu există nici un anchetator Lt.maj.IONESCU, el fiind anchetat până la 18 decembrie 1956 când a fost pus sub învinuire, exclusiv de Lt.maj.PREDA DUMITRU.

PERA DUMITRU a recunoscut activitatea infracțională în ziua de 3 decembrie 1956, fiind interogat de același anchetator Lt.maj. PREDA DUMITRU (dos.anchetă nr.22.648, vol.I, fila 12). Punerea sub învinuire s-a făcut de către Opt.AGAPIE CONSTANTIN la 18 decembrie 1956, ocazie în care PERA DUMITRU a repetat ceea ce declarase la 3 decembrie 1956:

f) dosarul de anchetă privind pe PERA DUMITRU și celelalte 3 elemente, a fost încheiat la 24 ianuarie 1957 de către Căpit. AGAPIE CONSTANTIN (și nu Lt.maj.IONESCU care în realitate nu există). Probabil că PERA DUMITRU face confuzie între punerea sub învinuire ce s-a făcut la 18 decembrie și terminarea anchetei, mai ales că după această dată - întrucât el declarase totul - a fost interogat foarte rar și în special i s-a cerut să facă precizări despre complicități săi. Astfel de la 18 decembrie 1956 PERA DUMITRU

124-129-
mai este interogată la 28 și 29 decembrie 1956 și la 4 și 11 ianuarie 1957.

Dosarul a fost înaintat în instanță, nu a fost restituit pentru completarea anchetei, ci completul de judecată a schimbat calificarea faptelor comise, așa cum s-a arătat în prezenta notă report.

Precizăm că din dosarul de anchetă rezultă că FERA DUMITRU a avut o poziție sinceră în anchetă, depășind prin confruntări și activitatea altor elemente din grup. Această poziție a menținut-o și în timpul procesului, când de asemenea a recunoscut faptele comise.

Cei doi ofițeri care au instrumentat cauza privind pe FERA DUMITRU, respectiv FREDA DUMITRU (în prezent locot.colonel în Serviciul Inspecției al Consiliului Securității Statului) și ACAPTE CONSTANTIN (în prezent maior în Serviciul "3"), raportează că nu au folosit metode de constrângere împotriva lui FERA DUMITRU și nici nu era cazul, întrucât acesta a avut o poziție sinceră în anchetă.

g) este reală afirmația făcută de FERA DUMITRU potrivit căreia, după executarea pedepsei de 3 ani, i s-a fixat domiciliu obligatoriu în comuna Rubla. În acest sens arătăm că prin decizia M.A.I.nr.15690 din 7 octombrie 1959, lui FERA DUMITRU i s-a fixat domiciliu obligatoriu pe timp de 48 luni, pentru faptul că în timpul detenției a avut o comportare rea, instigând pe ceilalți deținuți să nu se supună regulamentelor penitenciarului și să nu muncească.

Domiciliul obligatoriu i s-a ridicat la 28 noiembrie 1965, printr-un referat întocmit la 14 noiembrie 1965, aprobat de tovarășul NECHEA VASILE.

În concluzie, arătăm că arestarea lui FERA DUMITRU în anul 1956 a fost legală, iar pedeapsa de 3 ani la care a fost condamnat este rezultatul faptelor infracționale comise de el.

Față de cele de mai sus :

P r o p u n e m :

1) Să se aprobe a se comunica lui FERA DUMITRU că problema revizuirii cauzei sale este de competența instanțelor judecătorești unde să fie îndreptat să se adreseze, dacă dorște.

128 -130-
125

2) Să i se comunice de asemenea că rezolvarea cererii sale privind eliberarea unei adeverințe pentru vechime în câmpul muncii pe perioada cît a ispășit pedeapsa de 3 ani la care a fost condamnat, nu poate fi satisfăcută, deoarece potrivit legii, documentele cu care poate face dovadă pentru perioada respectivă sînt decizia penală de condamnare și biletul de eliberare din detenție.

*See
Hiera*

Lt.col.de securitate
Hiera Haralambie

[Signature]

Lt.col.de securitate
Vasile Gheorghe

[Signature]

131-
129 5
126

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.995 din 17 Iunie 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
PERA D. DUMITRU din București, Calea Victoriei nr. 91-93.-

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat
și anchetat în mod abuziv.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SEFUL OFICIULUI
Maior

Apostol Călin

TOVARASE PRESEDINTE,

Subsemnatul PERA D.DUMITRU, domiciliat în București, Calea Victoriei nr 91-93, Licențiat al Academiei de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, descendent dintr-o familie de români țărani săraci - tatăl Dumitru St.Pera, fost luptător în războiul pentru independență din 1877/78, mama Marina, ambii decedați, sînt născut în comuna Ploștina, satul Roșița, jud.Gorj, la 16 iunie 1906, cu respect și devotament, vă rog să binevoiți a-mi aproba ca pe baza unui recurs în supraveghere să fiu achitat în procesul ce a format dosarul nr 163/1957, de la Tribunalul Militar București care a dat sentința nr 537/14.05.1957, prin care am fost condamnat la trei ani detenție simplă. Prin sentința nr 995 din 5 oct.1967 a Tribunalului Popular al Raionului 30 Decembrie, am fost reabilitat de pedeapsa aplicată de Tribunalul Militar sus menționat.

Fiind bazat pe faptul că astăzi primează legalitatea socialistă, care formează temelia justiției în țara noastră și care îndreaptă abuzurile săvîrșite în trecut - abuzuri printre care se numără și arestarea mea cu trimiterea în judecată, pentru fapte inexistente și apoi condamnat la trei ani închisoare - după care am urmat 48 de luni - am făcut 50 de luni - domiciliu obligatoriu în Bărăgan, comuna Rubla județul Brăila; îmi permit a vă ruga să aprobați procedura de achitare în dosarul nr 163/1957.

Motivarea acestei cereri își găsește obiectul în următoarele fapte:

Mandatul de arestare din 28 noiembrie 1956, are la bază niște denunțuri calomnioase, din partea fraților Colonel Dumitrescu Alexandru și Dumitrescu Dumitru - pe ultimul nu l-am cunoscut, iar pe primul l-am luat în casă în toamna anului 1956, cînd venise

./.

Tovarăgului Președinte al Consiliului
Securității Statului

din închisoare și nu avea unde locui (fiind rudă cu soția mea).

Eu nu l-am cunoscut bine pe acest fost colonel Dumitrescu Alexandru, îl văzusem o singură dată, dar l-am primit în casă la insistența soției mele, deși frații lui nu l-au primit, deoarece îl cunoșteau ca un om lipsit de caracter și intrigant. Aceasta a dovedit-o și în casa mea, că timp de 6 luni și jumătate cât a locuit la mine, a avut o atitudine total nedemnă, îndemnând soția să se despartă, să nu îngrijească copilul ce l-am din căsătoria anterioară, fapt pentru care l-am dat afară și fiindcă m-a insultat, am fost pus în situația de a-l lovi cu câteva palme.

Acest om fiind răzbunător, m-a denunțat Securității Statului, că am făcut o organizație politică, împotriva partidului și conducerii țării.

După ce a plecat din casa mea în vara anului 1956, a determinat pe mama soției mele care este căsătorită cu un frate al lui mai mare, Aurel Dimitriu, să creadă că am lovit pe fiica ei, nu pe el și i-a spus atunci că mă va aranja el așa de bine că voi dispărea din lume, afirmație ce mi-a fost spusă de soacra mea, Elena Dimitriu, abia în acest an. A mai adăugat că, înainte de a-l primi în casă, trebuia s-o întrebe fiindcă îl cunoștea bine ca om murdar, lipsit de caracter, intrigant și de aceea n-a fost primit de niciunul din frați sau rude, că a tras cu mitraliera și în comuniștii basarabeni la Galați, pentru care a fost condamnat.

Din primăvara anului 1956 când am fost denunțat, organele securității nu mi-au găsit vreun motiv de arestare, s-au interesat și în comuna Floștina-Roșiuța unde m-am născut, fiind întrebat cetățeanul Vasilescu Gr. Vasile, care mi-a fost coleg la școala primară și care mi-a spus în vara aceluia an. Dar la insistențele denunțurilor lui Dumitrescu Alexandru am fost arestat cu poezia evenimentelor din Ungaria din noiembrie 1956.

În noaptea de 28/29 noiembrie 1956, o echipă formată din 12 oameni ai securității, condusă de un locotenent major, Preda Dumitru, au intrat în locuința mea la orele 24, și mi s-a întins pistolul în față, aducându-mi injurii, că am întârziat deschiderea ușii, fapt pentru care copilul de 13 ani și soția s-au speriat rămânând incremențiți de modul prezentării lor.

Mi s-a înmănat mandatul de arestare pe care a trebuit să-l citesc de câteva ori, deoarece nu puteam înțelege motivele pentru care eram arestat, văzând că sînt organizatorul unei grupări poli-

tice, în scopul dărîmării prin forță a orînduirii sociale și alte calificări, unele mai grave ca altele, de care eram străin deoarece în vara anului 1956 în timpul liber, m-am ocupat cu o grădină de zarzavat pentru trebuințele casei, pe care am lucrat-o în pe un teren ce a fost dat salariaților, de Institutul de Cercetări Metalurgice, unde lucram atunci.

Percheziția locuinței a durat circa 6 ore și acei care cercetau lucrurile au procedat într-un mod batjocoritor, au amestecat alimentele ce aveam în casă golind pungile de făină în aceeași grămadă cu zahărul, orezul, fasolea și altele, iar rufele spălate le-au călcat în picioare, fapt pentru care soția mea a ripostat, fiindcă n-aveam alte provizii de iarnă și unul din echipă a amenințat-o spunîndu-i că ar fi bună de împușcat.

După verificarea amănunțită a tuturor lucrurilor din casă, nu s-a găsit nimic, nici o dovadă din care să rezulte vreun fapt ce ar constitui obiectul unui proces. S-a procedat apoi la încheierea unui proces verbal prin care s-a lăsat în custodia soției lucrurile aflate în casă, fără a se menționa că pentru existența soției și copilului a rămas atunci, suma de 17 lei și alimentele amestecate și nefolosibile - mai ales că trăiam destul de modest. Existența familiei era munca mea, de care au fost lipsiți din acel moment, iar soția mea fiind suferindă cum de altfel este și astăzi, n-a putut ocupa nici un serviciu.

Totodată s-a luat soției o declarație că la percheziția făcută au avut o comportare bună.

Pe la orele 6 am fost scos din casă, lăsîndu-mi copilul și soția plîngînd. Afară și-au îndeplinit procedura - legat la ochi - am fost dus la Ministerul Afacerilor Interne (unde în prezent este Comitetul Central) și supus unei anchete de circa 12 ore, am dat o declarație datată 29 noiembrie 1956, unde am arătat tot ce făcusem în mod real - purul adevăr, declarație pe care o recunosc justă și semnată de mine neforțat.

Primul anchetator a fost Locotenentul Major Ionescu, care după două zile m-a bătut într-un mod barbar, că să spun ceea ce probabil era în denunț - că în cele din urmă, l-am rugat să scrie o declarație cu cuvintele sale pe care le recunosc și că o voi semna. Așa mi s-au luat vreo două sau trei declarații scrise de anchetator, cu o frazeologie bombastică acuzatoare, declarații pe care le-am semnat pentru a-mi salva viața ce-mi era în pericol.

Anchetatorul mi-a organizat o grupare politică al cărei șef eram desemnat, avînd colaborator pe inginerul Brădățeanu Cornel, deci organizație politică formată din doi oameni.

Pe inginerul Brădățeanu Cornel; nu-l văzusem din primăvara anului 1956, cînd am lucrat la același institut și abia în martie 1957, după aproape un an, ne-am văzut în tribunal pe banca acuzaților.

Primul dosar de dare în judecată, mie fost încheiat la 17 dec. 1956 de Locotenentul major Ionescu, cu calificativul crimă pentru organizație subversivă contra orînduirii sociale, încadrat în art 209 p.3a cod Penal.

Acest dosar a fost respins de Procuratură deoarece părea ridicol să apară în justiție o organizație politică formată din doi oameni și pe la 21-22 decembrie 1956, s-a început reanchetarea cazului de către căpitanul Agapie Constantin, care mi-a aplicat un tratament destul de greu, fiind bătut de el precum și de o echipă de torturanți că-mi amintesc și de un medic care m-a văzut după ce fusese bătut. Atunci s-au mai adăugat doi oameni pentru a se mări numărul spre a se putea forma o grupare. De mai multe ori am semnat declarații cu ceea ce spuneau anchetatorii sub forma de întrebare, trecîndu-se ca afirmațiile mele.

Au mai fost arestați cei doi oameni și așa s-a format dosarul de trimitere în judecată că am organizat un partid politic, dar care a luat ființă în timpul anchetei de la M.A.I.

Menționez că în timpul anchetei de la M.A.I. am stat în celulă cu un fost student Negrea Stefan, care din cauza tratamentului s-a îmbolnăvit grav de nervi, ezarea și în timpul nopții, de multe ori și ziua, mă lovea, ceea ce a constituit pentru mine o groază, că pe lângă faptul că mă lovea - dar noaptea nu puteam dormi de teamă să nu fiu sugrumat de el. Am cerut de mai multe ori anchetatorului Agapie Constantin, să mă schimbe în altă celulă sau noaptea să stau într-o carceră sau izolare și mi s-a răspuns că anchetatorii nu se amestecă jos la închisoare. Mi-am îndreptat rugămintea către comandantul închisorii de a fi schimbat din celulă ori eu, ori Negrea Stefan, spre a mi se asigura cel puțin în timpul nopții, siguranța că dacă adorm să nu fiu lovit sau sugrumat, la care mi s-a răspuns din partea comandantului, că repartizarea pe celule a deținuților o face anchetatorii.

Așa am fost anchetat de tov Cpt Agapie Constantin, sus la

anchetă bătaie, jos la celulă mă lovea un nenorocit ca și mine, dar care era nebun din bătăile pe care le suferise în timpul anchetelor întrucât la 30 noiembrie sau 1 decembrie 1956, când am fost dus în aceeași celulă, era om normal - boala i s-a agravat după 16-17 decembrie 1956 și am stat împreună, în situația aceasta, circa o lună.

De la M.A.I. am fost dus la închisoarea de la Malmeson unde am mai dat o declarație și de acolo la închisoarea din str Uranus, cât a durat procesul, după care am fost transportat în mai 1957, la închisoarea din Jilava.

În luna martie 1957, am fost dus la tribunalul militar și înainte de a intra în sala de ședințe, au venit doi anchetatori care mi-au atras atenția că vor fi în sală și dacă nu-mi recunosc declarațiile, vom merge împreună înapoi.

Timorat și sub teama reînceperii unei noi anchete, a trebuit să recunosc și în justiție parte din ceea ce era în dosar. Amănuntele declarate de ing Brădășteanu Cornel erau inventive, acolo am auzit de un ghestetner de manifeste și de alte discuții cu totul inexistente.

În ceea ce privește pe Albici Gheorghe, acesta făcând serviciu chiar la M.A.I. - prima declarație a dat-o așa cum i s-a dictat - ca după ea, care corespundea probabil cu denunțurile lui Dumitrescu Alexandru, s-a condus ancheta pentru a ieși o organizație, iar la tribunal în fața instanței de judecată a declarat adevărul că n-am discutat niciodată despre formarea vreunui partid politic și că nu m-a auzit vorbind nici cu Brădășteanu Cornel sau cu alții, despre vreo problemă politică, ce ar fi împotriva orînduirii sociale.

Tot așa a declarat și al patrulea arestat, Vasilescu-Bucium pe care-l cunoscusem ca dulgher, deși fusese magistrat, pe șantierul institutului de cercetări, care era în construcție.

Dintre cei 6-7 martori audiați, nu s-a găsit nici unul să declare împotriva mea și toți au arătat adevărul, că am fost un om pașnic, liniștit și n-am discutat cu nimeni probleme din care ar rezulta concluzii că aș fi împotriva orînduirii sociale, ne cum că aș fi vorbit cu cineva despre vreo grupare politică.

Martorii au arătat că am ajutat - din postul ce aveam ca șef al serviciului financiar - pe toți inginerii și tehnicienii care se deplasau cu termene urgente din partea Ministerului, ce aveau de executat ^{probleme de stat} și că le-am fost de un real folos.

Justiția militară văzînd că nu pot fi condamnat după încheierea făcută de organele securității, deoarece ar fi fost ridicol să apară organizație politică din doi oameni, a schimbat calificativul procesului din organizație subversivă împotriva orînduirii sociale, în instigația populației civile contra formei constituționale de guvernămînt - calificativ cu care de asemenea am fost total străin - dar așa s-a cerut să fiu condamnat. Am fost judecat de un magistrat Sitaru și condamnat la trei ani detenție simplă, în baza art 207 combinat cu art 208 cod penal de atunci.

Recursul pe care l-am făcut din închisoarea Jilava, mi-a fost respins. *Vă rog a se observa din declarații, semnăturile unui om torturat.*

Din cele expuse mai sus, rezultă că în mod abuziv am fost arestat și supus multor suferințe pentru a se forma dosarul de trimitere în judecată, modul cum am fost judecat, depoziiții date sub amenințarea anchetatorilor și condamnarea la trei ani închisoare, pe care am executat-o, constituie acte abuzive ale organelor trecutului, împotriva cărora nu solicit a se lua măsuri restrictive - de nici un fel - deoarece nu-mi folosesc la nimic și mai ales că, în concepția mea despre viață, nu-și are loc răzbunarea și nici suferința acelui care a dat loc la suferințe. Eu solicit și vă rog ca, în limita posibilităților legale, să se repare o greșală a trecutului.

După ce am executat cei trei ani de închisoare mi s-a dat, de asemenea în mod cu totul abuziv, prin Decizia nr 15690 din 7 oct 1959 a M.A.I., 48 de luni de domiciliu obligatoriu în Bărăgan, fără a fi comis vreo infracțiune și fără justificare, că am fost condus de la închisoarea din Gherla, în comuna Rubla jud Brăila, unde a trebuit să mă internez în spital, fiind grav bolnav.

În spitalul din comuna Viziru am suportat o operație de prolaps rectal și hemoroizi, de la 6 decembrie 1959 pînă la jumătatea lunii ianuarie 1960, după care n-am putut să muncesc pînă în primăvara aceluia an, trăind din ajutorul altora - întrucît soția nu m-a putut ajuta cu nimic, fiind fără serviciu și nu mai avea ce vinde din casă pentru existența ei, că a fost nevoită deși bolnavă să vină în Bărăgan să ia gestiunea cooperativei din acel sat, pentru a putea trăi.

La data cînd a luat cooperativa a fost ajutată de fostul comandant al securității de la fostul raion Insaurei, despre care pot spune că a fost un om.

Dar această situație, în care munceam și eu cu soția - deoarece ea nu se pricepea la asemenea operațiuni, n-a durat mult, fiindcă soția s-a reîmbolnăvit de plămîni, s-a internat în spital și s-a desfăcut contractul de muncă, iar eu am fost muncitor în agricultură la Gospodăria Agricolă de Stat, pînă după expirarea termenului care era 29 noiembrie 1963 - și pînă la 17 decembrie 1963, cînd mi-am fracturat piciorul și a trebuit să mă internez din nou în același spital, unde am fost internat la venirea acolo.

La 30 ian 1964, am ieșit din spital și am venit la București fără a mi se da aprobarea de intrare în București pînă la 17 aprilie 1964, iar la 6 mai am putut să iau un serviciu prin Oficiul repartizării brațelor de muncă. Deci am reînceput activitatea potrivit pregătirii profesionale, după 7 ani și cinci luni, bineînțeles că în Bărăgan am activat, dar ca muncitor agricol.

Acesta a fost capitolul cel mai trist din viața mea, că am suferit, fără a fi vinovat, condamnare fără vreun fapt juridic.

Acest capitol l-am expus pe scurt, într-un memoriu adresat Comitetului Central al Partidului, înregistrat sub nr 80874/20 mai 1968, și am solicitat reabilitarea mea ca membru al Partidului Comunist Român, din care am făcut parte de la 20 decembrie 1945, pînă în vara anului 1950, cînd am fost exclus pentru interesele unor persoane, din sectorul asigurărilor din Ministerul Finanțelor, unde activam ca director adjunct și ca membru într-o comisie mixtă Sovieto-Română.

Am contestat la timpul său excluderea din partid - dar contestațiile sectorului ministere erau judecate de Liuba Chișinevski care nu mi-a dat nicio ascultare și mi-a spus din ușa biroului, că excluderea o consideră justă și să nu mai încerc vreo revenire că nu voi avea alt rezultat.

Ca director în sectorul asigurărilor am fost un devotat colaborator al Tovarășului Ministru Aurel Vijoli, care dacă vrea să-și amintească eu i-am pregătit lucrarea de organizare a A.D.A.S. pe care a prezentat-o Președinției Consiliului, precum și alte lucrări în legătură cu asigurările legate de problema SOVROM, plăți de daune, reasigurări, etc.

Am fost dat afară din minister de fostul ministru Luca, în mod cu totul abuziv, întrucît Ministerul Finanțelor nu-și restrîngea activitatea și nu a desființat postul, cum mi s-a desfăcut contractul de muncă, în baza art.20 al.b din codul muncii.

137
134 8 -

Am fost trimis la muncă de jos și a trebuit să lucrez la fabrica de conserve "Flora" ca muncitor sezonier timp de 6 luni, după care am reluat funcții administrative, ajungând în 1956, șef al serviciului financiar de la Institutul de Cercetări Metalurgice din Ministerul Metalurgiei.

Imi permit să fac o mențiune, că în anii 1943-44 ca fiind subdirector delegat director al Contabilității Comisariatului Refugiaților din Ardealul de Nord, de pe lângă Ministerul Afacerilor Străine, am luat de la Banca Națională fonduri fără acoperire, pentru a căror întrebuintare nu se trebuiau justificări - și totuși eu le-am justificat la leu în anul 1945, către Comisia instituită la Ministerul Afacerilor Interne, condusă de un tov Livezeanu - care mi-a afirmat că, am fost singurul director de contabilitate din țară, care justific asemenea fonduri - cerându-mi dosarele să le depună Ministerului de Interne - pe care le-am predat. Aceste fapte pot fi constatate în arhiva Ministerului de Interne, după care se pot trage unele concluzii - că am justificat fondurile C.P. ca și fondurile prevăzute în bugetul statului.

Din cele relatate în acest memoriu, rezultă că am avut de suportat ceea ce n-am meritat, deoarece am început munca din copilărie fiind fiul unor țărani săraci, dar cinștiți și am luptat cu toate forțele fizice și intelectuale, am perseverat mult, pentru a-mi putea forma un bagaj de cunoștințe, cu care să pot ajunge în funcția de director după 15 ani de muncă, pe care am deținut-o până în 1950, când datorită excluderii din partid, a trebuit să-o pierd precum și serviciul în care activasem timp de 22 de ani.

Astăzi, cred în legalitatea socialistă și în conducerea ei de aceea, vă rog, Tovarășe Președinte, a dispune revizuirea cazului meu, spre a-mi acorda achitarea și a-mi elibera o adeverință de vechime în câmpul muncii, pentru cei trei ani de condamnare pe care am suferit-o.

Fiind încadrat ca economist, voi activa și după împlinirea anilor pentru pensionare și asigur conducerea că voi depune toată experiența mea, pentru promovarea directivelor trasate de Congresul al IX-lea și de Conferința Partidului din decembrie 1967, în folosul societății socialiste.

TRAIASCA REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

Dumitru Pera
Dumitru Pera

Ofiter Superior
Beal. Preda Dumitru.
U.M. 0412

140
135

Raport

În legătură cu reclamația
făcută de Pera Dumitru raportez
următoarele:

Îmi amintesc că Pera Dumitru
a fost arestat către spitalul anului
1976, pentru motive că împreună cu
alte persoane au încercat să creeze
o grupare subversivă. Personal am
participat la arestarea lui și i-am
luat primele interogatorii. Raportez
că mi l-au amenințat cu pistolul
deoarece în perioada respectivă
anchetatorii mi erau dați cu
armament.

În ce privește anchetarea lui
Pera Dumitru, mi mi amintesc
să se fi folosit metode abuzive
amphra sa și cred că mi s-au
folosit, deoarece susunmital
și a încercat activitatea
ajutând chiar în cadrul com-
promităților lor de demascarea
și actor celor arinșiți. Une cîte
îmi amintesc, susunmital

și-a reamăscut activitatea în practica
anală și în fata instanței de
judecată.

La perchiziția domiciliară în afara
subsemnatului au mai participat
încă 2 sau 3 țevanși, care după
plecarea mea cu acestatul au
continuat perchiziția încheind
procesul verbal respectiv în fata
tatii celui în cauză. Acest lucru
nu trebuie să existe la dosar
rul cauzei.

Consecințele au fost definite de
de țevanșul Agapi Constantine
pe atunei Bnei sau căpitale, după
meu de birou -

Stet imi amintesc în legătură
cu acestarea și anchetarea lui
Pela almitie.

Bcal. Freda

Buc 11. 10. 1968.

Of. Superior
M. AGAPI C
21.09.68

- 141 -
139
136

RAPORT,

Privind împrejurările în care am participat
la anchetarea numitului PERA DUMITRU în 1956-
1957 când eram anchetator penal la fostă Direcție
de anchetă.

Eu numitul, într-o cerere prin care solicită
reabilitarea, declară că în anchetă ce l-am făcut
eu, fi folosit metode de constrângere în privința

Raportul PERA DUMITRU a fost în anchetă
la mine - în atunci - Preda Dumitru. Rețin că în
fișorul anchetei grupului din care făcea parte
PERA DUMITRU l-am luat și subsemnatul citind
declarațiile arătând pentru că inculpații lui PERA
pe care-i anchetam. Faptul pe care mi l-a
declarată despre cinci-poti, corespundea cu
cele declarate de PERA DUMITRU anchetatorului
sau Preda DUMITRU.

Raportez că nu mi amintesc dacă
în privința vreunui arestat din grupul din
care făcea parte și PERA DUMITRU se
folosit vreo prădărie în vreun fel sau altul

21.09.1968.

M. Agapi

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECT.DE SEC.AL JUD.CLUJ

24/Nr.31632 din 31.XII. 1968.

DOSAR Nr. _____

STRICT SECRET

S.C.152

Ex. 1

CATRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
C A B I N E T

Tov.Prim vice presedinte General
Lt.RADUICA

B U C U R E S T I

Revenim pentru a doua oara la raportul nostru cu numarul de mai sus din 27. VII.1968, prin care am înaintat pentru consultare dosarul de ancheta arhiva nr.2492 si dosarul fond operativ arhiva nr.2581 privind pe MANOLESCU MIHAI.

Rugam a ne restitui dosarele în cauza.

*Dosarele au fost
restituite cu nr. 9797
din 31 XII 1968.*

INSPECTOR SEF

Colonel

IOANA CONSTANTIN

Conceptat: M.M.

Dactilo: C.C.

Nr. exemplare: 2.

Grafică nouă* — c. 3311

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

138
141-143-

Ex.nr. 2

Nr. 10387
Din 03.02 1969

C ă t r e

TOV. MANOLESCU I. MIHAI
PLOIESTI, STR.STEFAN CEL MARE NR.2, ET.II
JUDETUL PRAHOVA

La memoriul dv. adresat conducerii Consiliului Se-
curității Statului, vă facem cunoscut că pentru rezolvarea ce-
lor solicitate, este necesar a vă adresa organelor de justiție,
care au competența în a analiza și dispune.

LT.COLONEL BOTH IOAN

2 ex. B.I.
Red. B.I.
Scrie T.I.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

139
442 - 164 -
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

S.C. 208

C ă t r e

Nr. 9797
Din 30 dec. 1968

INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDEȚULUI
CLUJ - Tov. inspector șef -

La adresa dv.nr.C.24/31.632 din 4 octombrie 1968,
vă restituim dosarul de anchetă-archivă nr.2492 și dos.
F.O. arhivă nr.2581 privind pe MANOLESCU MIHAI.

D.O.
LT.COL.DE SECURITATE
Both Ioan *Butt*

2 ex.
BI/TI

140
142 145
STRICT-SECRET
Exempl. nr. _____
S.C.152

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL
Județului CLUJ

C. S. S.
Cabinetul prim-vicepreședinte
Nr. 9787

Re. C 24/ 31.632
din 4. x. 1968

*Unde sunt?
De ce le lăsa
atita? Să-l
pr*

Către

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Cabinetul tov. Prim-vicepreședinte G-ral Lu.

RĂDUȚA

BUCUREȘTI

Revenim la raportul nostru cu nr. de mai sus
din 27 Iunie 1968, prin care am înaintat pentru consultare
dosarul de anchetă arhivă 2492 și dos. P.O. arhivă 2581,
privind pe MAPOLESCU MIRAI . -

Putem a ne restitui dosarele . -

INSPECTOR SIF

Cabinetul

CONSTANTIN

- conc. Bureșan I.
- dact. Chereșeg G.
- nr. ex. 2 (două)

marie 1970

N O T A

- privind pe MANOLESCU MIHAI din
Ploiești.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu conducerii Consiliului Securității Statului, prin care contestă temeinicia arestării, cercetării și condamnării sale în 1958, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, solicitând reanalizarea cazului și reabilitarea sa judiciară.

Din studierea materialelor de arhivă existente în evidența Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele:

MANOLESCU MIHAI este născut la 2 februarie 1932 în București, fiul lui Ion și Maria, fost ofițer M.F.A. cu gradul de locot.major, până în mai 1958 când a fost trecut în rezervă ca urmare a reducerii de efective.

După trecerea sa în rezervă, la 22 iunie 1958, în baza aprobării, MANOLESCU MIHAI a fost arestat de organele securității statului sub învinuirea de a fi săvârșit infracțiunea de "uneltire contra ordinii sociale".

Din materialele ce se găsesc în dosarele de anchetă nr. 2492, vol.1 și 2982, rezultă că Manolescu Mihai în perioada evenimentelor din Ungaria și după acestea, a avut o serie de manifestări cu caracter dușmănos orînduirii de stat democrat-populare din țara noastră. Si-a manifestat satisfacția sufletească față de aceste evenimente, afirmînd că și în țara noastră vor avea loc asemenea acțiuni.

I s-a mai reținut în sarcină faptul că pe timpul cît a îndeplinit funcția de șef al Serviciului alimente și furaje din U.M.03267 Timișoara, i s-au descoperit o serie de lipsuri în gestiunea ce-o avea, în valoare de 4.269 lei, acestea ca urmare a modului său defectuos de lucru.

In afară de cele menționate mai sus, în sarcina lui MANOLESCU MIHAI s-a mai reținut și faptul că prin intermediul unor subordonați, a sustras, în mod repetat, diferite cantități de alimente din gestiunea ce-o avea înprimire, pe care apoi le-a consumat împreună cu familia sa. 142

Ca urmare, în 1958 fiind trimis în judecată, Tribunalul militar Timișoara, prin sentința nr.567 din 24 decembrie 1958, l-a condamnat pe MANOLESCU MIHAI la 8 ani închisoare corecțională și 5 ani interdicție corecțională, cu suspendarea drepturilor prevăzute de articolele 58 și 59 pct.1-4 C.P., pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale și confiscarea totală a averii inculpatului; la 2 ani închisoare corecțională pentru delictul de neglijență în serviciu și un an închisoare corecțională pentru delictul de delapidare. Conform art.456 din C.J.M. s-a dispus și degradarea militară a inculpatului(cu drept de recurs).

La data de 30 ianuarie 1959 Tribunalul militar al Regiunii a III-a militare Cluj, judecând în ședință publică recursul declarat de MANOLESCU MIHAI, l-a respins ca fiind neîntemeiat și prin decizia nr.170 a hotărât ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai mare - respectiv 8 ani închisoare- aplicată de instanța de fond.

MANOLESCU MIHAI nu a executat în întregime pedeapsa la care a fost condamnat, deoarece în anul 1963 a fost pus în libertate ca urmare a efectului Decretului de grațiere.

Intrucât MANOLESCU MIHAI a fost arestat, judecat și condamnat, propunem să i se recomande că este necesar a se adresa organelor de justiție, dacă dorește să obțină reabilitarea judiciară.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

Maior de securitate
Ionescu Nicolae

Red.NC și I.N.

Scrie T.I.

2 ex.

25.12.1968

148
146
143

Tonarașe Președinte,

*partea de
intermedie
la MFA*

Subsemnatul Manolescu I. Mihai, domiciliat în
Ploiești Str. Hăjan cel Mare Nr. 2 etaj II, desenator
tehnic la Uzina Mecanică Teleajeu la atelierul de
Proiectare, fost ofiter de rezervă actualmente de gradat
militar în urma unei condamnări primite în anul
1958 pentru "inertare contra ordinii sociale" la 8 ani
în închisoare corecțională, respectuos vă rog tot Președinte
a analiza prin prisma actualii conștiințe socialiste
bazate pe respectarea legalității populare următorul
MEMORIU prin care voi conta să vă prezint în baza
faptelor adăugate nerimoniativ și aluzivile ce au
fost făcute asupra mea la data aceluia, la rândul
la aprecierea dvs. în a hotărâri și ce măsură pot
fi realizată.

Sunt fiul mediorit al mamei mele Donescu Elena
de profesie telefonistă, născut la 2 Februarie 1932 în
Ploiești Str. Fluierului Nr. 18, părinți T. Vladimirescu -
Donescu. Din lipsă de posibilitate să a mă crește deoarece nu
am tată sunt dat de suflet la orfelinatul "Fântâna
Ecaterina" din comuna Nedelcea Județ. Prahova -
Orfelinatul mă încredințează spre creștere și educație
tăriei și sărac Aldea din din comună așa cum de
altfel proceda cu toți copii - la vârsta de 10 ani sunt
reluat de mamă și dat fratelui ei Manolescu Ion
din Ploiești care mă înființează obligându-mă din lipsă
de copii de a mă da în continuare la școală - Școala
agrușă să termin 4 cl. elementare 4 cl. liter teoretic să
în urma reformei în învățământului din 1948 sunt nevoit
a face o școală comercială profesională de gradul I
de 3 ani - În 1950 am servit prin repartizare făcută
de școală ca desenator într-uner la S.C.S. Textil Ploiești -
după 1 an sunt trimis odată cu trecerea în vîrstă
de 17 ani și 6 luni la organizația în treburile la
Școala de ofiteri Intendență și Tricote. Craiova.
la 1 Martie 1953 absolvi 2 ani școală obținînd gradul
de docent din S.C. - Sunt repartizat direct în Minister
ca Șef Serv. D.S. la Direcția Veterinară - Din
paralel lucrez în munca de contrainformare și în
mănuș atunși cu d. mi se propune schimbarea a
lucru exclusiv în muncă în care mă calificasem
de intenționat - De aici la cerere sunt transferat
cu serviciul în Iulie 1954 în Timisoara ca Șef al
serviciului R.F. al Spitalului Militar.
În același an mă căsătoresc (22 ani) cu sora
Elena din Ploiești Str. Gh. Doja 40 educatoare de copii

-2-

La noua unitate, găsindu-ne a fost de-a lungul de cea
deosebită pentru că în ziua în care am venit la
noi scriitorii - D. M. O. muncă sustinută au reușit să
găsească și așa fel nimeni nu s-a putut duce cu ei nici eu
am fost sfârșit servicii atât conduserea cât și eu
nu am avut nici o neplăcere soldată fără
litigii sau neputințe.

În anul 1957 prin ordin Lt. Col. R. Z. C. Cluj donat Serghei
Șef Serv. A.F.O. E.T.G. se mută în locul meu dar eu în locul
lui mergem noi aici nu-l sunăm în spital celălalt
Deci din 1957 (mai) până în 1958 (mai) funcționez ca
Șef Serv. A.F.O. E.T.G. la Diviziunea 336 P.A. Timpul nostru
se aparține de postul corp 38 armată. Derivada
de activitate la Diviziune a fost plină de peripeții,
suspectări, creșterea numărului de persoane contra
mea cu toate că-mi nedeam de treabă în același
mod continuăm să la spital. - Între timp la
11 Nov. 1957 s-a născut o fată - Din punct de
vedere familial mă simt foarte excepțional. pot afirma
că era chiar o rațiune kolesa. Derivatul începe din
anul 1956 când într-un conflict cu conducerea spitalei
și mi s-a dat dreptul politic care mi s-a dat
greșit atitudinea mea de revoltă față de aluziile
ce le constatau prin natura serviciilor pe le făceau
reprezentantii proprii organizațiilor Arm. Sovietice din
Garniz. Timisoara. Cu tot acestea eram obligat să primesc
lucruri pentru hrana bolnavilor lor în urma arestării și
din ce mai răsunau iar calitatea lucrurilor mai
inferioară - Ca bun român trebuia să putem
niște lege olece aceasta favorizare cum este morala
de astăzi sovietici răd arstasi romini în țara lor
și bolnavii fiind (cunoscând faptul că în medicina
de multe ori alimentul de bună calitate este considerat
ca medicament terapeutic) și fie tratati pe planul olar.
Dar asta nu însemna că de aici și până la și durman
al regimului este o cale mult prea lungă - și astfel în 22
mai 1958 sunt trecut în rezervă prin reducerea efectivei
abolind toate drepturile legale. Dar în 22 Iunie 1958
sunt arestat fără nici un mandat de arestare, rupt de
libertate și de viață la vârstă de 25 ani la rând o fată
la 23 ani cu o fată de 2 ani și 6 luni, fără pe mine
din familie în oraș și fără servicii -

Timpul ni s-a dus de la 22 Iunie la 23 Dec. 1958.
Anchetatorul principal împreună cu opt. Sandoș Șeful Bir
contrainformatic al Corpului și folosesc ca martor
principal al mușaiilor de postul plutonier de jandarmi
de ocupa funcția de Șef Serv. E.T.G. la Spital. Troacă și
care pe atunci deținea și calitatea de secretar Preșe.
din telet. judecătorești. Sandoș Vanke. Acesta se dăduse
pe parcurs sa de altfel și Șeful Bir. Contrainformatic
opt. Sandoș ca elemente necesare pentru a se alina
din servicii - Este singurul martor rămas și care
în considerație depozitele și care nu se revolta nici

150

la proces - cu ocaziile ca urcarea si descendera
la audienta cu cerere de declarare in instanta, mi s-a arde
graja procedurii completei sa-i amintea, nu prin
formula "Nu-i era ca..." formula se de alt fel
a aplicat-o si cu ~~alt~~ ceilalti martori. Tsa mai
mult pe martora Farcaș hargheta a cuiu tat-o
ca o trimite in luxa lina si mi s-a arde
a aratat ca a fost obligata prin premoni in audienta
sa arate ceia ce contina declaratia ei - "In instanta
au iesit marturii la inalta in mod flagrant
si se potos... la declaratiile din proces erau date
in sala iar la urma nu se indeplinea decit oficiul
de a le seuna - In felul acesta nu dati si de vo
seama in ce mod grosolan era incalcata legali-
tatea populara si rit de gratuitate era introducerea
de condamnare cu "In numele poporului..."

Din mine creatie a acestui regim transformare din
punct de vedere scriptic multitor in potrina ordinii
sociale prin atitudine durmănoasa la adresa
armatei sovietice de pe teritoriul patriei noastre prin
bancuri cu substat politic si mai mi-au ~~adunat~~
atribuit si atitudine de simpatizant al pucii lui
contrarevolutionar din Ungaria - punct de acuzare
re nu a lipit aproape din mine - un clovar de
C. Rist din acea perioada - Nu m-am considerat
o clipa simonat de tot mianul de acuzati atita
timp si la baza am o educatie politica si se poate
de saucitoasa, educatie data de tatai adoptivi re
a fost activist de partid membru PNR din 1945
pune lazele celulei de partid la telefoanele din Ploesti
unde functiona ca diriginte - Bunicul (tatai mamei)
fost tipograf se a suferit cumplit str. vederile si astui-
mle lui comuniste din partea reg. burg. - monerice

Deci si rari mi au avut influenta reactiunara si
din contra copii de burghezi tipau dupa mine pri
de comunisti. Cefelimalul si fam. lui de ta nari
tărari mi-au deschis ochii asupra mizeriei ce era
in trecut deci se m-ar fi putut lega de burghezie
ca sa le suportasea rezeptule din contra toata
aceasta perioada de pubertate au faint din mine
un clar năzător al limesacerilor actualului
regim in care am putut sa mi realizez ca ofiter
realizare se in trecutul regim mi s-ar fi fost
vorbia fata de situatia sociala in care mi gaseam.

Si se considerat ca multitor numai in perioada
1957-1958 - care dece numai atat?! Nu adenerat
multitor mi s-ar fi putut stapini atita am in
care fata de serviciile arute s-ar fi pus fara
nici o rezerva in slujba durmănoasa de clasa-
ar fi salutat etc... etc... la arestare eram membru
UTR. Inca din 1950 am avut o munca sustinuta de

131-
agitate și propagando în baza talentului de
pănușator prin toate metodele parcursă și o ra
cofieri în MTA. Sui puse de mediere profesional
nu am căutat decât să-mi fac datoria și se poate
de rînd și conștiinței. De aici și rezultatul că
mi s-au de găsire în MTA ca și serviciu și
de MTS. m-am aruncat într-un fel de lipniri
sau imputare - Totuși menționez că la proces
ca pe de dorar pentru ca aruzatul de durman
să fie cit mai concludente avînd un raport de
compromitere mai temeinic mi se învinovăța o
de lapidare prin învinovărea unor lumuri alimen-
tare prin aluz de putere în valoare de 200 lei
deci motive de a avea o nouă condamnare în
dorar de 1 an închisoare corecțională și delapidare

Urma neglijența în serviciu pe care eu găsisem
cu ajutorul de S.T. împreună cu care mă găsisem
în durmanul și care mă amenințase cu o arestare
arestare că poate să mă rădă și tot și mi găsisem
ceva să mă erde - acesta se lega de un proces
verbal de răzăminte naturale la produsele de
ierua din care nu ia în considerare unele răză-
minte contrar oricăror instrucțiuni MTA și apare
o nouă condamnare de 2 ani neglijența în serviciu
(cu toate că inițial se ceruse numai pedeapsă
administrativă prin imputare, preceden înțelegut
în cadrul tuturor tehnicilor pe gesturi din MTA)

Dorarul fiind suficient de greu pentru a putea
fi condamnabil iar eu lipsit de orice posibilitate
de apărare mai ales că eram deja deșus la peni-
tențiar a urmat învinovărea cu judecarea după
care la 25 Dec. 1958 sint anuntat condamnarea
re mi-au dat o nouă anume 8 ani închisoare
corecțională conf. art 209 pct 2 lit A cu confiscarea
averei personale, 2 ani închis corect la art 242 lit B
neglijența în serviciu și 1 an închisoare corect
la art 336 delapidare în val. de 200 lei și 5 ani
interdicție civică cu degradare militară.

Toate acestea contopite în 8 ani închis. corect
pentru uneltire împotriva ordinii sociale -

Astfel tot Președintele din element al regimului
creiat de regim ajung în mijlocul durmanilor lui
unde am de suferit și dela această oclăcare
am fost arestat ca ofiter de tip nou.

În felul acesta ajung să parcurg drumul greu și
pot spune chiar distrugător atât din punct de
vedere fizic cit și psihic al celor 8 ani
cu care eram condamnat - Am rămas în trează
continuu, știindu-mi nevinovat caut să demonstrez
aceasta printr-o comportare nerăpunițătoare

-5- 127
în timpul detenției, obținut ce nu a iururrit
cu nimic conștiința mea politică și din contra
a întărit-o. De aici în ianuarie 1963 sunt pus în
libertatea prin grațiere înainte de termen cu
3 ani și 5 luni - parcurg totuși 4 ani și 7 luni
de închisoare la C.R. după care reîntorc în societate
cu toată seninătatea omului ce nu se omite
nimic gata de ia cu nimic. Dacă un grup de
elemente nepregătite suficient din punct de vedere
juridic, politic ce căutau cauza și pe seama
unor înclinații create la înțelegere având
în vedere în această direcție chiar din partea
înșurubă a fostului ministru - asta nu înseamnă
că societatea, Regimul sau Partidul au vre-o
vină în aceste abuzuri ilegale atât în cazul men-
țit și a altora ampra că totuși s-a greșit din celelalte
motive -

Revenit la Fliești în Febr. 1963 găsim o familie
sfărșită. Totă divorțată în concubinaj cu altul
Copilul abandonat trimis părinților ei la Breaza
în bolnav - Parinții adoptivi de asemenea bolnavi
lătrași și în lipsuri materiale - Din haine me mai
găsim nimic, obiectele personale luate la ~~prisoare~~
arestare (ceas, urechetă, bani, port-fel etc...) nu mi
mai revin - Deci eram la pământ cu toate Totuși
me-au dat hățuit și au trecut de tot cu
realizarea viciului și optimismul ce mă călăuzise
decind mă stui - Reîntorc în serviciu ca recepționer
la O.C.L. Piinești Martie 1963 - sunt dat în
judecată de către pt. pentru abuzul cu toate că
de la am de la din oficiu și deci din salariu de 800
plătesc 200 pentru mi obligat a lua totul de la început
cu 500 lei haină din care plătesc 200 chirie din
numai 300 pt. haine și hrana în 1964 într-o săptămână
tehnic și la Uzina de Utile Chimice Fliești până în
1967 am un sal. de 1000 lei din care fără pensie și
în plus primeam cu 650 lei pt. chirie și restul
în Jan. 1968 mă ~~re~~ recomandare cu o fată
săracă dintr-o familie de 5 frați cu un tata muncitor
în fabrică și care nu are absolut nimic în afară de
caracter și calificarea de deosebit - Este omul
ce eu am considerat că mă poate reface moral
urmând ca material să lupt pt. ceea ce mi-a fost
pregătirii mele anterioare - În 1968 am de la
tehnic I cu o nechimie de 4 ani și dăruie la Uz. Lucrătoare
Telegrafice Dintre ca să ajung Proiectant cu 1700 lei
dăruie am nevoie de 8 ani nechimie - De aici acum
am hotărât a reîntra în nechimie mea proprie de
glorionar contabil unde pot primi un salariu
maxim amând la hăță atit vrei corectitudine
at și nechimie necesară -

Actuala obligatie rind este pt. un nou capitol in istoria
cand nu am nici o casa platita, nici o chirie la un
proprietar camara molizata - si cand am luat o
de la lui Juro, ma determinam a lupta pt. realitate
deoarece ca pierul grevaza neperuindandu-mi afera-
rea in gloriile constabile.

Tovaroșe Președinte, ajutați-mă mai mult acum când
am mai multa nevoie ca oricând să-mi pot
reface marea otit de distrasi fara nici o vină,
sa nu mai rămân patat ca dusman al acestor regim
ca delapidator si neglijent in serviciu - ci din
contra să fiu considerat ca un element de care
Partidul si Guvernul are nevoie in marea
sarcina de construire a noii societati: soc. socialista.

Am lumina lucrarilor congresului al 4-lea al PCR
si a plenarelor din 1964 si 1968 rim la dvs. prin
prezentul memoriu si-mi deoschid sufletul ca in
fata unui parinte fara nici o referinta sau teama
sustinind cu toata tarie ca nu sunt complet
meritovat pt. a mai ramine nerrealizat si cer
daca dvs. veti aprecia ca este cazul o mare ancheta.
deoarece datorita recunostinta neomica regimului
care m-a creiat si de acia uream sa-mi dau constiinta
in pacata sa nu mai port stigmatul de "uneltitor"

Am concluzie rog a mi se face dreptate in primul
rind din punct de vedere militar, deoarece ca am
slujit arduata cu destula constiinciozitate si dragoste
ca sa nu mai rămân un degradat militar.

Totodata perioada de detentie de 4 ani si 7 luni sa
fie considerata ara cum dvs. va ti. aprecia ca va fi cazul.

Condamnarile ce au fost contopite de san delapidare si
am neglijente sa fie elucidate si demarate ca simple
erori judiciare deoarece nu se sprijina pe nici o justificare
juridica de luat in seama si rog sa dispara odata cu
raportul de inelitare in potrina ordinii social.

Am ~~concluzie~~ incheiere, va rog a analiza in
baza principialitatii ce va caracterizeaza cu
o inalta constiinta umana cele aritate in
prezentul memoriu dispusimol in conșcinta
de marta unui tinar ce lupta pentru a se reface
otit moral rit si material printr-o realitate
lume neperitata.

Onoare muncii

[Signature]

Tovarașului

PREȘEDINTE AL
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

- Bucuresti -

N O T A

=====

- privind pe MANOLESCU MIHAI din
Ploiești.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu conducerii Consiliului Securității Statului, prin care contestă temeinicia arestării, cercetării și condamnării sale în 1958, pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale, solicitând reanalizarea cazului și reabilitarea sa judiciară.

Din studierea materialelor de arhivă existente în evidența Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele:

MANOLESCU MIHAI este născut la 2 februarie 1932 în București, fiul lui Ion și Maria, fost ofițer M.F.A. cu gradul de locot.major, până în mai 1958 când a fost trecut în rezervă ca urmare a reducerii de efective.

După trecerea sa în rezervă, la 22 iunie 1958, în baza aprobării, MANOLESCU MIHAI a fost arestat de organele securității statului sub învinuirea de a fi săvârșit infracțiunea de "uneltire contra ordinii sociale".

Din materialele ce se găsesc în dosarele de anchetă nr. 2492, vol.1 și 2982, rezultă că Manolescu Mihai în perioada evenimentelor din Ungaria și după acestea, a avut o serie de manifestări cu caracter dușmănos orînduirii de stat democrat-populare din țara noastră. Si-a manifestat satisfacția sufletească față de aceste evenimente, afirmînd că și în țara noastră vor avea loc asemenea acțiuni.

I s-a mai reținut în sarcină faptul că pe timpul cît a îndeplinit funcția de șef al Serviciului alimente și furaje din U.M.03267 Timișoara, i s-au descoperit o serie de lipsuri în gestiunea ce-o avea, în valoare de 4.269 lei, acestea ca urmare a modului său defectuos de lucru.

./..

In afară de cele menționate mai sus, în sarcina lui MANOLESCU MIHAI s-a mai reținut și faptul că prin intermediul unor subordonați, a sustras, în mod repetat, diferite cantități de alimente din gestiunea ce-o avea în primire, pe care apoi le-a consumat împreună cu familia sa.

Ca urmare, în 1958 fiind trimis în judecată, Tribunalul militar Timișoara, prin sentința nr.567 din 24 decembrie 1958, l-a condamnat pe MANOLESCU MIHAI la 8 ani închisoare corecțională și 5 ani interdicție corecțională, cu suspendarea drepturilor prevăzute de articolele 58 și 59 pct.1-4 C.P., pentru delictul de uneltire contra ordinii sociale și confiscarea totală a averii inculpatului; la 2 ani închisoare corecțională pentru delictul de neglijență în serviciu și un an închisoare corecțională pentru delictul de delapidare. Conform art.456 din C.J.M. s-a dispus și degradarea militară a inculpatului(cu drept de recurs).

La data de 30 ianuarie 1959 Tribunalul militar al Regiunii a III-a militare Cluj, judecând în ședință publică recursul declarat de MANOLESCU MIHAI, l-a respins ca fiind neîntemeiat și prin decizia nr.170 a hotărât ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai mare - respectiv 8 ani închisoare, aplicată de instanța de fond.

MANOLESCU MIHAI nu a executat în întregime pedeapsa la care a fost condamnat, deoarece în anul 1963 a fost pus în libertate ca urmare a efectului Decretului de grațiere.

Intrucât MANOLESCU MIHAI a fost arestat, judecat și condamnat, propunem să i se recomande că este necesar a se adresa organelor de justiție, dacă dorește să obțină reabilitarea judiciară.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

Maior de securitate
Ionescu Nicolae

Red.NC și I.N.
Scrie T.I.
2 ex.
25.12.1968

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Ex.nr. 2 ¹⁵⁶
151

Nr. 651.483
Din 31.01 1969

C ă t r e

VRACIU I. GHEORGHE, Piatra Neamț,
Str. Meteorului nr.5 Județul
NEAMT

La memoriul dv. înregistrat sub nr.651.483 din 15 august 1968, vă facem cunoscut că măsura reținerii dv. și a încadrării în unități de muncă de către organele de securitate, în perioada 1952 - 1954, a fost ca urmare a activității politice pe care ați desfășurat-o înainte de 23 august 1944.

În legătură cu rezolvarea problemelor dv. profesionale, vă recomandăm să vă adresați Ministerului Învățământului, care are competența în a analiza și dispune.

LT.COLONEL,
Both Ioan

2 ex.
Red. B.I.
Seris T.I.
31.01.1969

8 ian.1969

N O T A

=====

- privind cazul numitului VRACIU
GHEORGHE.

Sus-numitul printr-un memoriu adresat Consiliului Securității Statului, arată că, în 1952 a fost arestat de organele de securitate și încadrat în unități de muncă pe timp de 22 luni, fără a cunoaște motivele. Din această cauză, după punerea sa în libertate (1954), a întâmpinat o serie de greutăți în activitatea profesională, nemaifiind primit în învățământ, fapt pentru care solicită a i se comunica motivele arestării sale și organul căruia se poate adresa, pentru a fi reprimis în învățământ.

Din studierea materialelor de arhivă existente în evidența C.S.S., au rezultat următoarele :

VRACIU GHEORGHE este fiul lui Ilie și Elisabeta, născut la 11 februarie 1910 în comuna Filipeni, satul Lunca, județul Bacău, de profesie învățător, exclus din P.C.R. la verificări, pentru că în perioada 1937-1941 a desfășurat activitate legionară.

Din dosarul de anchetă nr.8965, rezultă că VRACIU GHEORGHE în anul 1937 s-a înscris în organizația legionară, unde datorită activității de propagandă dusă în rîndul tineretului, a fost numit șef de cuib legionar în comuna Răpile, județul Bacău. Tot în acest an(1937), a participat la alegeri ca delegat al partidului "Total pentru țară".

În anul 1940, în timpul guvernării legionare, a deținut funcția de șef de garnizoană și subinspector școlar la fosta plasă Parincea. În organizația legionară a depus o intensă activitate în organizarea cuiburilor, a participat la marșuri, strîngerea de fonduri legionare și alte acțiuni ale acestei organizații.

Între anii 1941-1943 a participat împreună cu Regimentul

./...

14 Dorobanți-Roman, pe frontul antisovietic, unde pentru actele de vitejie, a fost decorat cu medalia "Crucea serviciului credincios" clasa III-a și propus a fi împroprietărit pe teritoriul Uniunii Sovietice.

La data de 19 iulie 1952, conform deciziei M.A.I.nr.690/952, VRACIU GHEORGHE a fost arestat și încadrat în U.M. pe timp de 24 luni și trimis să muncească la canal, pe șantierele Onești și Borzești, de unde la 13 mai 1954, în baza procesului-verbal nr.23 al Comisiei centrale M.A.I., a fost pus în libertate.

În concluzie, arestarea și încadrarea în unități de muncă a lui VRACIU GHEORGHE, în perioada 1952-1954, s-a înscris pe linia măsurilor ce erau luate în acel timp împotriva elementelor ce au deținut funcții de conducere în fostele partide burgheze și alte organizații contrarevoluționare.

Despre activitatea desfășurată în organizația legionară în perioada 1937-1941, VRACIU GHEORGHE a făcut mai multe declarații cu ocazia anchetării sale în 1952 și deci nu se poate spune că nu a cunoscut motivele arestării și internării în U.M., așa după cum afirmă el în memoriul înaintat C.S.G.

Față de cele raportate mai sus;

PROPUSEM:

Să se comunice de către Oficiul pentru primirea, evidențierea și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor, motivele arestării și încadrării în U.M.

Maior de securitate
Măgior Constantin

Maior de securitate
Eduard Roman

Maior de securitate
Ionescu Nicolae

2 ex.

red.I.N.

data 11.11.

159-
157
154

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 651.483 din 28 AUG. 1968

Către,

TOV. MAIOR POTI

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memorialul nr. 1/19
I. GHEORGHE, domiciliat în orașul Piatra Neagră, str. Meteorului nr. 5.

Din conținutul memorialului reiese că sus-numitul în noap-
tea de 18/19 iulie 1952 a fost arestat de organele de securitate
și ținut fără să fie judecat și condamnat până la data de 13 mai
1954 când a fost pus în libertate. În tot acest timp a lucrat la
Canalul Dunărea-Marea Neagră, Borzești și Onești.

În prezent dorește să știe pentru ce a fost privat de
libertate.--

Sugăra sa modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.--

160
155
155

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
sesizărilor și propunerilor cetățenilor
Nr. 651-483
Anul 1968 luna 08 ziua 15

TOVARĂȘE PRESEDINTE,

Subsemnatul VRACIU I. GHEORGHE - domiciliat în orașul Piatra Neamț str. Meteorului Nr. 5 mi născut în comuna FILIPENI, județul BACĂU, la 11 februarie 1910, fiu al lui Ilie și Elisabeta vă raportez următoarele:
M-am născut într-un sat de cloacăș și în 1917 rămânând orfan de război - cu multe greutăți și lipsuri am obținut calificarea pentru munca de învățător.

În vara anului 1932, aveam o activitate de peste 22 ani în învățământ, iar ultimii 8 ani și ca director de școală.

De 5 ani lucrez în satul meu natal și munceam cu drag.
Ca director și la Căminul cultural - de comun acord cu organele de partid și administrative - coordonam munca culturală și trairă politică în comuna.

Aveam și 6 copii dintre care - cei din școlile medii și în învățământul superior beneficiau de burse și cămin.

Eu însumi - spre a fi mai de folos în opera de construire a socialismului. La locul meu de muncă, m-am interesat și am urmat cursurile Facultății de Matematică - secția fizică frecvență - din Iași și, când așteptam ziua de 20 iulie 1952, ca să încep examenul - în noaptea de 18/19 iulie 1952, am fost arestat de organul de securitate în Raionul Bălănești, Reg. Birlad și trimis la Centru de Securitate Șhencea - Bucuroști. De multe am fost trimis la construirea Canalului Dunărea-Mareș Neagru și apoi La Borzești și Onești.

La 13 mai 1954, am fost eliberat cu biletul de liberare Nr. 9269/1954 (pentru condamnați). În bilet nu spune nici motivul pentru care am fost privat de libertate 22 de luni și nici sentința și organul de justiție, pentru că n-am fost judecat.

Apă liberare, mi s-a refuzat revenirea în învățământ.

Privarea de libertate mi-a adus multe greutate în viață și intram timp și copiilor mei și nici acum nu știu pentru care fapte am tras atâtea neajuri.

De aceea vă rog a dispune să mi se comunice și mie care îmi sînt faptele incriminate și timpul în care le-am comis - întrucît Consiliul Securității de Stat din Gătașea noastră ne-a comunicat că nu deține aceste date.

Copia după actul de liberare din detenție și copia după alte acte asupra activității mele le anexez în sprijinul activității mele.

V-aș rămîne recunoscător dacă mi-ați indica și formele superioare care să-mi poată rezolva dorința mea de a putea reveni în învățămînt în ultimii 2 ani pe care îi mai am pînă la pensie.

Luptăm pentru pace!

Dr. Vreanu

8 August 1968

Securității

Rev. Bogdan de Consiliul de Stat

Oficiul de Reclamații și Senzorii

București

penitenciarul Onesti

BILET DE LIBERARE Nr. 2209/1954
(pentru condamnați)

Numele Vraciu Gheorghe	SEMNALMENTE:
născut în anul 1910 luna Februarie	Înălțimea 1,68m
ziua 11 în comuna Filipeni	Pruntea mijloc.
Naționalitatea Regiunea Bacău	Capul mij. oc.
Fiul lui Ilie și al Elisabeta	Barbia ox.
de ocupație învățător care a executat	Chela mică
în acest penitenciar, dela 19 Iulie 1952	Fața catenă
până la 13 mai 1954 pedeapsa	Genii albaștri
la care a fost condamnat de	Părul si.
prin sentința	Amănăsele negru
Nr. din cu mandatul	Barba nede
de arestare Nr. al.	Umbră mijloc
pentru faptul de	Mustața nede
astăzi 13 Mai 1954 s'a pus în libertate	Seamă particulare
în urma Comisiei M.A.I.	(seamă, cicatrice,
urmind a se stabili în comuna Filipeni	tătușă, etc.) nu are
Str. Nr. Raionul Bacău	
Regiunea Bacău	

În afară de mandatul susmenționat numitul a executat fără a fi descurcerat mandatele

Munca depusă în penitenciar (măsură învățată)

Numărul certificatului de calificare

Conform legilor în vigoare, numitul poate munci în întreprinderile de Stat sau particulare.

Prezentul este eliberat pentru că i s'a eliberat prezentul.

DIRECTOR,

SEFUL SEROUZULUI, EVIDENȚA SI CAIER,

Cpt. ss/ Indescifrabil

Plut. ss/ Indescifrabil

Conform cu originalul
Bh. Vraciu

Inspectoratul Școlar Regional Iași
Nr 14835/3672
1946, Mai

- 163 -
Secția Inv. primar 161
158

Domnului Vraciu Gheorghe
învățător la școala Patrașcani
jud. Bacău

Avem onoarea a vă face cunoscut că Ministerul cu Decizia
Nr. 138629/1946, vă acordă gradul I în învățământul primar, pe 1 sept.
1945, cu plata drepturilor materiale de la data înscrierii sumei
în buget.

Inspector General Șef,
se indescifreabil

Șeful Secției,
se E. Botezatui

INSPECTORATUL SCOLAR REGIONAL IASI

D-lui Vraciu Gheorghe
Scoala Nr 4 băieți Bacău
Jud. Bacău

Serv. Inv. Primar
Nr. 20676/5239/1947

Aven onoare a vă face cunoscut că Ministerul prin Decizia
Nr. 203576/1947, vă acordă gradajia de merit în învățământul primar,
pe data de 1 Sept. 1946, cu plata drepturilor materiale dela data
inscrierii sumei în buget.

INSPECTOR GENERAL SEP,

SS. indecifrabil

Șeful Serviciului,
ss. E Botezatu

159

SEATUL POPULAR RAIONAL ZELETIN

SECTIONEA DE INVATAMINT

Nr. 12333

din 14 decembrie 1954.

-165-
163
160

ADEVERINTA

Se adevereste de noi, Seful Sectiei de Invatamint raionul Zeletin regiunea Birlad ca tov. Vraciu Gheorghe a functionat ca profesor suplinitor si director a scoalei de 7 ani cu internat din satul Lunca com. Filipeni de la 1 A. 1950 pînă la 30 VI 1952, timpin care aceasta comună a aparținut ad-tiv raionului Zeletin.

A urmat cursurile Facultății de Matematică- Fizică, secția fără frecvență Iași, pentru a se califica.

Pentru rezultatele obținute a fost apreciat de organele de Invatamint și stimulat cu premii bănești.

SEFUL SECTIEI DE INVATAMINT,
ss. C Obreja

UNIVERSITATEA DIN IASI
Facultatea de Matematici și Fizică
-Secția fără frecvență-
Nr. 186 din 14 august 1951

Către

Tov. Vraciu Gheorghe
Filipeni of. Secueni r. Bacău

Vă facem cunoscut că, în urma perioadei de pregătire și
sesiunii de examene ce au durat dela 9 Iulie la August 1951, ați obținut
următoarea situație școlară:

Limba rusă 7 (șapte)
Marxism-Leninism 5 (cinci)
Pedagogie 6 (șase)
Algebră- Aritmetică 8 (opt)
Geometrie 7 (șapte)
Fizică 6 (șase)

Promovat cu media 6,50 (șase și 50/100)

DECAN,
ss. indescifrabil

Secretar,
ss. indescifrabil

166

164

161

INSTRUMENTARIU SOCIAL
Județul Bacău
nr. 9913

31 iulie 1947

DOMNULUI VRACIU GHEORGHE
Secala nr. 4 băieți - Bacău

Avem onoare a vă ruga să binevoiți a lua parte la sedința
partidului Social Democrat, ce va avea loc la sediul partidului -
str. Ioniță Sturza nr. 2 Bacău, sâmbătă 6 iulie 1947, orele 10.-

Insp. Secilor Jud.
on. V. Serbescu

Insp. Cancel.
on. I. A. Rotaru

-168-

165

162

COPIE
INSPECTORATUL JANDARMII IASI

167-
LEGIUNEA DE JANDARMII BACĂU 163

DOVADA

D-1 învățător Vraciu Gheorghe din comuna Rîpile, județul Bacău, fost internat în Penitenciarul Bacău ca suspect legionar a fost lăsat în libertate în urma hotărîrii Comisiei de triere care s-a avut loc la Prefectura județului Bacău, în ziua de 7 iunie 1945.

La sosirea în comună se va prezenta postului de jandarmi pentru viză.-

COMANDANTUL LEGIUNEI DE JANDARMII BACĂU

D.L. Căpitan ss. C. Ionescu

Nr. 237 din 8 iunie 1945

SECRETUL POPULARE AL AGRICULTURII
SECRETARUL I. V. BALINT
JIRCEA CARHARON
Nr. 16547 din 11-VIII-1954

~~169~~
~~167~~
164

Catol,
Tov. VINCIO I. ANTONI
com. Filipeni sat. Bucău

Vi comunicăm că nu puteți fi încadrat în învățământ urmînd a vi
încadra în alt sector de muncă.-

SECRETARUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
ss. C. Vlăd

Sef bir. cadre,
ss. C. Balint

UNIVERSITATEA DIN IASI
Facultatea de Matematici și Fizică
Secția fără frecvență-
Nr.1455 din 27 Decembrie 1952

Tov. Vraciu Gheorghe
Com. Filipeni of. Secueni
Reg. Birlad

Vă facem cunoscut că ați fost declarat repetent prin neapareare
la examenale de anul II din sesiunea Noembrie-Decembrie 1952.-

DECAN
ss. Prof. Ioan Creangă

Prim Secretar,
ss. indecifrabil

-170-

~~168~~
165

Comitetul Popular Local al Cadrelor
Municipal Bucuresti
nr 65432/11, din 16.III.1964.

171-
169
166

Inv. VRAJIE unde-munc
nr. 5. 1964. 16.III.1964.

La cererea dvs. adresată Oficiului Populer Regional Bucuresti
prin care solicitați reîncadrarea în învățământ vă comunicăm:
Analizându-ne de organele în drept activitatea desfășurată de
dvs. în perioada anilor 1939-1944 s-a ajuns la concluzia că nu
puteți fi reîncadrați în învățământ.

Se recomandă să vă continuați activitatea în locul de muncă
existent.

Seful Secțiunii Cadre,
ss. Nicolau Ioan

Inv. Cadre,
ss. Clapion Alina

Un/ab
ex.2.
dos.103

Exp. GH. VRACIU
PIATRA NEAMŢ
ST. METEORULUI NA5

Către

CONSILIUL SECURITĂŢII STATULUI
OFICIUL DE RECLAMAŢII ŞI SESIZĂRI
BUCUREŞTI

167 - 172

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

143-
STRICT SECRET ~~111~~
Ex.nr. 2 168

Nr. 10188
din 13 dec. 1968

C ă t r e
INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE NEAMȚ
Tov. inspector șef

*Proșorul este
incapabil să
trăiească fără
mâna lui și
de aceea
nu e*

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S.
general-locot. GRIGORE RADUICA, vă rugăm să ne comunicați de
urgență cum este cunoscut în evidențele dv. numitul VRACIU I.
GHEORGHE, născut la 11 februarie 1910 în comuna Filipeni-Bacău,
fiul lui Ilie și Elisabeta, domiciliat în Piatra Neamț, strada
Meteorului nr.5.

Sus-numitul în perioada iulie 1952- mai 1954 a fost
reținut și cercetat de organele de securitate.

2 ex.BI/TI

D.O.
LT.COLONEL DE SECURITATE
Both I. *Both I.*

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE JUDETEAN NEAMT

Nr. C/ 30.868
din 20.XII.1968.

STRICT SECRET
S.C.nr.167

Ex.nr. 1
C.S.S.
Cabinet prezidinte 169
Nr. 2703. 24. vi.

C ă t r e,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- CABINET - BUCURESTI

La ordinul dvs.nr.0010188 din 13.XII.1968, privind pe numitul VRACIU I. GHEORGHE, născut la 11.02.1910 în comuna Filipeni, județul Bacău, fiul lui Ilie și Elisabeta, domiciliat în Piatra Neamț, Strada Meteorului nr.5, raportăm :

- În evidențele noastre figurează cu fond operativ nr. 693 din care rezultă că în anul 1937 s-a înscris în organizația legionară din comuna Ripele județul Bacău, activând ca șef de cuib, apoi ca șef de garnizoană.

Tot în acest dosar există o notă-raport din care rezultă că în iulie 1952 în timp ce era director la școala elementară din comuna Filipeni județul Bacău, a fost arestat și internat în colonie de muncă pe timp de 2 ani, fiind pus în libertate la 13 mai 1954, după care se stabilește cu domiciliul și cu serviciul în Piatra Neamț.

Raportăm că susnumitul nu posedă dosar de anchetă la Inspectoratul nostru, astfel că nu se cunoaște motivul arestării precum nici hotărîrea sau sentința pe baza căreia a fost privat de libertate.

Faptul că nu se cunoaște sentința și motivul condamnării a fost comunicat respectivului la domiciliu, în urma unei cereri adresate organului nostru în luna iunie a.c.

INSPECTOR SEF,

Lt.colonel

POPA CONSTANTIN

SEF BIROU,
Maior

Iurea Mircea

C/P.C.
D/C.A.
2 ex.

N O T A

=====

- privind cazul numitului VRACIU
GHEORGHE.

Sus-numitul printr-un memoriu adresat Consiliului Securității Statului, arată că, în 1952 a fost arestat de organele de securitate și încadrat în unități de muncă pe timp de 22 luni, fără a cunoaște motivele. Din această cauză, după punerea sa în libertate (1954), a întâmpinat o serie de greutăți în activitatea profesională, nemăfiind primit în învățământ, fapt pentru care solicită a i se comunica motivele arestării sale și organul căruia se poate adresa, pentru a fi reprimat în învățământ.

Din studierea materialelor de arhivă existente în evidența C.S.S., au rezultat următoarele :

VRACIU GHEORGHE este fiul lui Ilie și Elisabeta, născut la 11 februarie 1910 în comuna Filipeni, satul Lunca, județul Bacău, de profesie învățător, exclus din P.C.R. la verificări, pentru că în perioada 1937-1941 a desfășurat activitate legionară.

Din dosarul de anchetă nr.8965, rezultă că VRACIU GHEORGHE în anul 1937 s-a înscris în organizația legionară, unde datorită activității de propagandă dusă în rândul tineretului, a fost numit șef de cuib legionar în comuna Râpile, județul Bacău. Tot în acest an (1937), a participat la alegeri ca delegat al partidului "Totul pentru țară".

În anul 1940, în timpul guvernării legionare, a deținut funcția de șef de garnizoană și subinspector școlar la fosta plasă Parincea. În organizația legionară a depus o intensă activitate în organizarea cuiburilor, a participat la marșuri, strângerea de fonduri legionare și alte acțiuni ale acestei organizații.

Între anii 1941-1943 a participat împreună cu Regimentul

./..

14 Dorobanți-Roman, pe frontul antisovietic, unde pentru actele de vitejie, a fost decorat cu medalia "Crucea serviciului credincios" clasa III-a și propus a fi împroprietărit pe teritoriul Uniunii Sovietice.

La data de 19 iulie 1952, conform deciziei M.A.I.nr.690/952, VRACIU GHEORGHE a fost arestat și încadrat în U.M. pe timp de 24 luni și trimis să muncească la canal, pe șantierele Onești și Borcești, de unde la 13 mai 1954, în baza procesului-verbal nr.23 al Comisiei centrale M.A.I., a fost pus în libertate.

În concluzie, arestarea și încadrarea în unități de muncă a lui VRACIU GHEORGHE, în perioada 1952-1954, s-a înscris pe linia măsurilor ce erau luate în acel timp împotriva elementelor ce au deținut funcții de conducere în fostele partide burgheze și alte organizații contrarevoluționare.

Despre activitatea desfășurată în organizația legionară în perioada 1937-1941, VRACIU GHEORGHE a făcut mai multe declarații cu ocazia anchetării sale în 1952 și deci nu se poate spune că nu a cunoscut motivele arestării și internării în U.M., așa după cum afirmă el în memoriul înaintat C.S.S.

Fața de cele raportate mai sus;

P R O P U N E M :

- Să i se comunice de către Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor, motivele arestării și încadrării în U.M.

Maior de securitate
Negoiu Constantin

Cluj

Maior de securitate
Botofei Ion

Maior de securitate
Ionescu Nicolae

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

187
Exemplar nr. 2

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

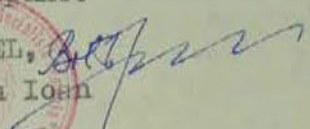
175
172

C ă t r e

Nr. 9.271
Din 30.01 1969

Tovarășul RASCU ION
Odobești, str. 30 Decembrie nr. 33
Județul VRANCEA

La memoriul dv. înregistrat sub nr. 9271/1968, vă facem cunoscut că pentru rezolvarea problemelor solicitate, este necesar a vă adresa organelor Consiliului popular al municipiului București și respectiv ale Inspectoratului general al miliției, care au competență în a dispune.

LT. COLONEL,

Both Ioan

2 ex.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENTA,
CERCETARE STIINTIFICA SI ARHIVA
(SERVICIUL "C")

448
173
STRICT SECRET
Ex.nr. 1 173

Nr. 528446 din 23 decembrie 1968

NOTA - RAPORT
=====

privind pe RASCU ION, născut la
18.XI.1888 în Focșani, fiul lui
Ion și Elena, domiciliat în Odo-
bești, str. 30 Decembrie nr. 33,
județul Vrancea, pensionar.

În scrisoarea trimisă Consiliului Securității Statu-
lui și înregistrată cu nr. 16599 din 19 iulie 1968, RASCU
ION arată că este pensionar militar din anul 1940, fost
general în armată burgheză.

A fost scos din cadrele armatei unde a slujit timp
de 27 ani, fiind bănuț de prosovietism.

După scoaterea sa la pensie și-a cumpărat un imobil
în București, str. Lucaci nr. 55, unde a locuit pînă în luna
aprilie 1952 cînd organele miliției Capitalei i-au fixat
domiciliu obligatoriu în orașul Odobesti, str. 30 Decembrie
nr. 33, silindu-l să declare scris că se mută de bună voie.

Susnumitul mai declară că este un vechi simpatizant
democrat al mișcărilor sociale din trecut și că posedă pro-
be în acest sens.

Intrucît nu cunoaște motivul dislocării și se consi-
deră nevinovat, solicită să se verifice cazul său, dîndu-i-se
posibilitatea de a se muta în București în locuința sa,
care i-a fost naționalizată în 1950, cu toate că era pen-
sionar militar.

În evidențele noastre este cunoscut din dosarele
fond operativ nr. 48340 și individual nr. 162928 cu următoa-
rele:

- este ofițer promoția 1908. A ocupat diferite func-
ții în armata burgheză, avînd la sfîrșitul carierei sale
militare gradul de general.

-119-
174

Nu se poate preciza atitudinea politică din trecut a susnumitului.

Referitor la scoaterea sa din cadrele active ale armatei, într-un material întocmit în 1948, se arată că a fost trecut în rezervă pentru retragerea din Basarabia în timp ce era comandantul Diviziei 21 infanterie. În alt material se precizează că la 31 iulie 1940 a fost trecut din oficiu în rezervă pentru limită de vîrstă.

A posedat în București, str. Lucaei nr. 35 un imobil compus din 5 apartamente, iar în orașul Odobești o vilă și 5 ha. de vie.

De menționat că în dosarele respective sînt unele note informative neverificate întocmite în 1952 în care se arată că în perioada cînd avea domiciliu obligatoriu în orașul Odobești a făcut unele greutăți organelor administrative și de partid locale, iar în discuțiile purtate cu diferite elemente reacționare, nutrește speranța că vor veni anglo-americanii și îl vor elibera.

Menționăm că prin Decretul nr. 639 din 18 iulie 1968 al Consiliului de Stat, au fost abrogate Decretele nr. 258 din 22 august 1952 și nr. 77 din 11 martie 1954, prin care se fixa domiciliu obligatoriu unor persoane care prezentau pericol pentru securitatea statului.

În acest decret se încadrează și cazul susnumitului, care în acest mod are dreptul să-și stabilească domiciliul în orice oraș din țară dorește.

Avînd în vedere că rezolvarea cazului său privind stabilirea în București și redobîndirea dreptului de proprietate ca efect al naționalizării, nu intră în competența organelor securității statului, propunem ca numitul RASCU ION să fie îndrumat să se adreseze organelor în drept.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Lucian Mateescu

20 IUL. 1968

C. S. S.

Cabinet director general
Nr. 16599/19.7.68

-180

175

Se acorda cu paginile

și se dat dat

la această comisie

Nota

Privind pe Generalul Locot.

în rezerva (Pensionar din 1940) Rosen

lui și familia;

H. U. S. S.

În scrisoarea adresată dvs.
arată următoarele:

- În 1940 a fost scos din cadrele
armatei și trecut în retragere cu drept de pensie;

- Motivul, acuzat de prosovietism;

- După scoaterea la pensie și-a
cumpărat un imobil în București strada Lucaci
nr. 55, unde a locuit până în luna Aprilie
1952, când a fost chemat la Militia Capitalei
unde i sa pus în vedere că este persoană in-
dezirabilă de a locui în București și i sa fixat

11 domiciliu obligatoriu în Odobesti - Strada 30
Decembrie nr. 33, solicitându-l să declare scris că
se mută de bună voie.

- Intrunit se consideră nevinovat,
Cere să se verifice cazul său, să fie reabilitat
și puse în drepturile Constituționale, creându-se
posibilitatea să se mute în București în locuința
sa.

- Propune ca lucrarea să fie trimisă
comisiei care se ocupă cu reabilitările.

Reg ordonati.

Domnule General maior de Militie Nicolae Stan.

Am dispune de cauza, pe Adrian D.V. ca reprezentant superior al Securitatii Statului, rugându-vă a dispune să se analizeze, cu înțelegere, plângerea noastră:

Domnule Prasen, pensionar militar din 1940, fost Col. 24 în reședință în totă și fide, din Octombrie, Nr. 30 Decembrie Nr. 33 (unde stău cu chirie de 15 ani, într-o cameră) fiind și un reșchii simpatizant democratic al neșchiiilor sociale din trecut, dondute cu probele ce le am și să aruncat o pietră deosebită asupra capului nostru, în lumina unor dispoziții prevăzute și pe care în exercițiu de către Cartel, pentru a arunca drepturile legitime ale cetățenilor locali și a libertăților lor, contra măsurilor nedrepte și fără răspundere, din trecut.

Prin duplica înaintată Directoratului a Militiei, pe recomand. polite Nr. 1520/26.v.68 în solita de un memoriu detaliat auto-biografic explicativ al capului nostru, asău cum căm pot discuta, la sfârșitul lui Septembrie 1952, de către Militia Capitalei și Tronul la Octobrie, Prasen Tronul, unde, după un-o lună am fost pus sub domeniul obligator, la regulată al reclamaș capului la Ministerul Afacerilor Interne, fiind noti din domeniul nostru legal de Guvern Nr. Lucas Nr. 53 (Cartea Tronul) de imobilitate pe care l-am cumpărat la Moartea mea la pui, în 1940, de către regimul absolutist al fostului rege și tronul în regim la 31 Iulie 1940, de către regimul fascisto-legionar al Ghilei Antonescu, care l-a numat, și care la ctiva luni interval m-a scut în elementul retrager, pe- data a nu fi intrubunitat în războiul criminal ce se purta contra R.P.S.S. la moartea ce am fost acuzat de proscripțion, persecuția politică fiind vizibilă.

Moștenitorul de la oare dislocat, la camere 89 Militia Capitalei, a pot ca sunt indegirabil de a locu în Guvern, stându-mă să dau o Declarație ca nu sunt de bună via, la care a ardat și pe totă și fide, purcane absolut inofensive, la catara în Guvern de zei de ani, când mei familie politicienilor și chiar a oră- rilor de război nu au fost noare din domeniile lor, dacă nu am avut mei o via personală, cum de astfel declaram ca mei noi nu am avut o.

Pe consecință, cream ca să se nașce capul nostru și să fiu nabilități de orce anșare devină și dacă am am o să o curvatem și noi, cel putem avem de a suferim, pentru a reșea de opresiunea mei trăit, în aveit orand, care me a democratizat pina a me dori memoria, la reținer și putem ce și noi reprezent în drepturile constituționale.

La regulată, la 13 Iulie aș. permiu răspunsul Directoratului a Militiei Din Excl. bop.

Domnule General maior Nicolae Stan, de la Comitetul Securității Statului ca M.A. 2.

Înregistrată la biroul de sub nr. 116.657, comunicată la 10 iulie a.c., indicându-se în mod
detaliat că o căpata de casă modernă de habitatie în București, ce-l aveam pe baza de
buletine (și pe unul au fost pensionarii în care se vede au cumpărat în acest oraș),
sub forma-pentru mine și vrea de a locui la facl soarel de acelu, care sunt un dis-
pune deit de o camera, și deo neaplicabil, și nici un raspuns pentru fca soarel,
pension de 57 de ani, rădura și suferindă actualmente, care avea scripșu la bu-
curești și care a fost destocată "pate" în ura la care locuie, spre a elibera aparta-
mentul pentru "consilierii nusi", după cum va sa știm și nu a venit nici
ment, ciușă fiind viciușă aceluși fost care au un drept de operație mai mare.

Încercăm dispozițiile actuale, însă nu am avut încă timp să în-
treș să ne revizuiască cazorul și să fim reabilitați, înmădă a care jude-
care contestată nule, nejudicate din 1950, a naționalizării imobilului
meu de pensionar, respectat, cumpărat la noatere nule la puse, național-
zare contoră D. 92/1950, art II, care scutite de naționalizare imobilele penso-
nariilor, pentru care au fost chemat la nr. 13.417/14. IX 64 la fostul Raion Tudor
Vladimirescu, în care este plată, aceluși în timp, și nu se lăsa să se
scute în vedea judecării contestată nule nejudicate, care nu se arată la scere-
tărit, fiind la sa promit dispoziții neînțelegere în acest sens, făcând nici o urmare
pune acum, cum a puse de dreptul de proprietate personală, dobândita prin
munca, în imobilul se l-au cumpărat în acest timp, la se ne sfârșim zilele
născut, după o carieră îndelungată, la chin, în gospodărie în care am
funcționat. Așteptăm răspunsul DV.

Trăian A. I., Românie

Ion Răces, pensionar militar

182-

Bucuresti.

183
1977

Jon. General maior Nicolae Stancu
din Comitetul securității Statului a Ministerului de Interne

PR

Expeditor: Ion Rădulescu Odobesti la 30 Decembrie 1933
S Județul Vrancea.

184-
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENȚĂ,
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI ARHIVĂ
(SERVICIUL "C")

STRICT SECRET
Ex. nr. 2

Nr. 528/46 din 23 decembrie 1968

178

30.XII.1968

Originalul s-a trimis
la Oficiul seceri pentru
a răspunde petițiilor.

mfj

NOTA - RAPORT

privind pe RASCU ION, născut la
18.XI.1888 în Focșani, fiul lui
Ion și Elena, domiciliat în Odo-
bești, str. 30 Decembrie nr. 33,
județul Vrancea, pensionar.

În scrisoarea trimisă Consiliului Securității Statu-
lui și înregistrată cu nr. 16599 din 19 iulie 1968, RASCU
ION arată că este pensionar militar din anul 1940, fost
general în armata burgheză.

A fost scos din cadrele armatei unde a slujit timp
de 27 ani, fiind bănuț de prosovietism.

După scoaterea sa la pensie și-a cumpărat un imobil
în București, str. Lucaci nr. 55, unde a locuit pînă în luna
aprilie 1952 cînd organele miliției Capitalei i-au fixat
domiciliu obligatoriu în orașul Odobesti, str. 30 Decembrie
nr. 33, silindu-l să declare scris că se mută de bună voie.

Susnumitul mai declară că este un vechi simpatizant
democrat al mișcărilor sociale din trecut și că posedă pro-
be în acest sens.

Intrucît nu cunoaște motivul dislocării și se consi-
deră nevinovat, solicită să se verifice cazul său, dîndu-i-se
posibilitatea de a se muta în București în locuința sa,
care i-a fost naționalizată în 1950, cu toate că era pen-
sionar militar.

În evidențele noastre este cunoscut din dosarele
fond operativ nr. 48340 și individual nr. 162928 cu următoa-
rele:

- este ofițer promoția 1908. A ocupat diferite func-
ții în armata burgheză, avînd la sfîrșitul carierei sale
militare gradul de general.

Nu se poate preciza atitudinea politică din trecut a susnumitului.

Referitor la scoaterea sa din cadrele active ale armatei, într-un material întocmit în 1948, se arată că a fost trecut în rezervă pentru retragerea din Basarabia în timp ce era comandantul Diviziei 21 infanterie. În alt material se precizează că la 31 iulie 1940 a fost trecut din oficiu în rezervă pentru limită de vîrstă.

A posedat în București, str. Lucaci nr. 55 un imobil compus din 5 apartamente, iar în orașul Odobesti o vilă și 5 ha. de vie.

De menționat că în dosarele respective sînt unele note informative neverificate întocmite în 1952 în care se arată că în perioada cînd avea domiciliu obligatoriu în orașul Odobesti a făcut unele greutăți organelor administrative și de partid locale, iar în discuțiile purtate cu diferite elemente reacționare, nutrea speranța că vor veni anglo-americanii și îl vor elibera.

Menționăm că prin Decretul nr. 639 din 18 iulie 1968 al Consiliului de Stat, au fost abrogate Decretale nr. 258 din 22 august 1952 și nr. 77 din 11 martie 1954, prin care se fixa domiciliu obligatoriu unor persoane care prezentau pericol pentru securitatea statului.

În acest decret se încadrează și cazul susnumitului, care în acest mod are dreptul să-și stabilească domiciliul în orice oraș din țară dorește.

Avînd în vedere că rezolvarea cazului său privind stabilirea în București și redobîndirea dreptului de proprietate ca efect al naționalizării, nu intră în competența organelor securității statului, propunem ca numitul RASCU ION să fie îndrumat să se adreseze organelor în drept.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Lucian Mateescu

30.01.1969

originalul notii s-a trimis
la Oficiul de scitari împreună
cu memoriul lui TANASE ILIE.

N O T A

=====

lu. *[Signature]*

- privind pe numitul TANASE F.ILIE.

La 19 iulie 1968, numitul TANASE F.ILIE a adresat un memoriu conducerii Partidului Comunist Român, în care contestă temeinicia invinuirilor ce i s-au adus, pe baza cărora în 1959 a fost reținut, cercetat și trimis în justiție de către organele de securitate și solicită recercetarea cazului său și acordarea unor drepturi materiale ce i se cuvin.

În urma verificărilor efectuate, au rezultat următoarele :

TANASE F. ILIE este născut la 3 decembrie 1922 în comuna Cornățel, județul Argeș, domiciliat în Pitești, strada Traian nr.20, până în 1959 a deținut funcția de șef al formațiunii economice la miliția orașului Pitești.

În cursul anului 1959, organele fostei Direcții regionale de securitate Argeș au stabilit că locot.TANASE ILIE, în virtutea funcției ce o deținea, a favorizat mai multe elemente vinovate de încălcarea legilor statului nostru, prin netrimite-rea lor în judecată, în schimbul unor sume de bani.

Pe baza materialelor existente, la 25 august 1959 s-a pornit procesul penal împotriva numitului TANASE ILIE pentru infracțiunea de luare de mită, iar la data de 26 august 1959 s-a emis mandatul de arestare, confirmat de Procuratura militară Pitești, în baza căruia sus-numitul a fost reținut și anchetat.

Din ancheta efectuată, a rezultat că în luna octombrie 1957, locot.TANASE ILIE a fost sesizat că numitul CATAN VICTOR, instalator de gaze, salariat al Cooperativei "Metalul" Pitești,

./..

a întocmit un ştat de plată fictiv pe baza căruia intenţiona să ridice din bancă suma de 1.992 lei din contul I.P.C.Piteşti, întreprindere cu care se contractase efectuarea unor lucrări pentru instalaţii de gaze.

În baza acestor materiale, Locot. TANASE ILIE a pornit procesul penal asupra numitului CATAN VICTOR pentru infracţiunea de tentativă la înşelăciune în dauna avutului obştesc, însă în timpul cercetărilor pe care le-a efectuat, i-a pretins infractorului suma de 1.000 lei pentru a-i clasa cauza.

Conform acestei înţelegeri, ofiţerul TANASE ILIE a primit de la CATAN VICTOR suma de 800 lei chiar în biroul său, după care la data de 24 octombrie 1957 a emis ordonanţă de încetarea procesului penal în cauza privitoare la CATAN VICTOR, motivându-se că persoanele care au reclamat cazul "şi-au retras plângerea prealabilă", iar cel în cauză "nu a reuşit să ridice banii din bancă în baza ştatului fictiv".

În noiembrie 1958, ofiţerul TANASE ILIE efectuând un control la atelierul de cojocărie al numitului MUSTATA GHEORGHE din Piteşti şi constatând existenţa unor materiale neînregistrate, a pretins acestuia suma de 300 de lei, pentru a nu-i întocmi acte de trimitere în judecată, lucru pe care MUSTATA GHEORGHE l-a acceptat, dându-i ofiţerului suma menţionată mai sus.-

De asemenea, locot. TANASE ILIE a mai primit drept mită de la numitul COMANESCU ION din Piteşti, responsabil la berăria "Argeşul" suma de 500 de lei, sumă ce reprezintă consumaţia făcută de ofiţer la unitatea gestionată de COMANESCU cu scopul de a-i clasa cauza.

Faptele menţionate mai sus au fost reţinute de organul de anchetă în concluziile de invinuire, în cauza privind pe numitul TANASE ILIE, fiind dovedite prin :

- procesele verbale de confruntare dintre invinuitul TANASE ILIE şi numiţii CATAN VICTOR şi MUSTATA GHEORGHE;
- declaraţiile date de martorii CATAN VICTOR, VARZARU GHEORGHE, MUSTATA GHEORGHE, PAPUC GHEORGHE, DINCA AURELIAN, RADULESCU CONSTANTIN, COMANESCU ION şi POPESCU ION.

La data de 14 ianuarie 1960, cu adresa nr.115.086, dosarul de anchetă penală nr.463/1959 a fost înaintat Procuraturii

militare Pitești, iar invinuitul TANASE ILIE a fost transferat din arestul organelor de securitate, la Penitenciarul Pitești, în poziția de prevenit în curs de judecată, la dispoziția Tribunalului militar Craiova.

Prin adresa nr.3029 din 22 aprilie 1960, Tribunalul militar Craiova, a făcut cunoscut că prin încheierea din 16 aprilie 1960, s-a dispus punerea în libertate a numitului TANASE ILIE și anularea mandatului de arestare nr.343 emis de Unitatea Militară 0336 Pitești, iar ca urmare, la data de 28 aprilie 1960, TANASE ILIE a fost pus în libertate.

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, a rezultat că măsurile luate împotriva lui TANASE F.ILIE de a-l aresta și trimite în judecată, au fost întemeiate și legale, acestea fiind rezultatul faptelor săvârșite de el. În legătură cu formularea cererii din memoriu și anume: "ca perioada 21 decembrie 1961 - 20 iunie 1968 cât a făcut serviciu ca salariat civil să i se considere vechime în serviciu ca militar și în funcție de care să i se recalculeze pensia militară", această cerință nu poate fi satisfăcută, deoarece nu are temei legal.

În sensul celor de mai sus, vă propunem să comunicați și petiționarului.

MAIOR DE SECURITATE
Botofei Ion

MAIOR DE SECURITATE
Negoiu Constantin

N O T A

privind pe numitul
TANASE F. ILIE.

La 19 iulie 1968, numitul TANASE F. ILIE a adresat un memoriu conducerii Partidului Comunist român, în care contestă temeinicia învinuirilor ce i s-au adus pe baza cărora în 1959 a fost reținut, cercetat și trimis în justiție de către organele de securitate și solicită recercetarea cazului său și acordarea unor drepturi materiale ce i se cuvin.

În urma verificărilor efectuate au rezultat următoarele:

TANASE F. ILIE este născut la 3 decembrie 1922 în comuna Cornățel, județul Argeș, domiciliat în Pitești, str. Traian nr.20, până în 1959 a deținut funcția de șef al formațiunii economice la miliția orașului Pitești.

În cursul anului 1959, organele fostei Direcții regionale de securitate Argeș au stabilit că lt. TANASE ILIE, în virtutea funcției ce o deținea a favorizat mai multe elemente vinovate de încălcarea legilor statului nostru, prin netrimiteră lor în judecată, în schimbul unor sume de bani.

Pe baza materialelor existente, la 25 august 1959 s-a pornit procesul penal împotriva numitului TANASE ILIE pentru infracțiunea de luare de mită, iar la data de 26 august 1959 s-a emis mandatul de arestare, confirmat de Procuratura militară Pitești, în baza căruia susnumitul a fost reținut și anchetat.

Din ancheta efectuată, a rezultat că în luna octombrie 1957, lt. TANASE ILIE a fost sesizat că numitul CATAN VICTOR, instalator de gaze, salariat al Cooperativei "Metalul

Pitești, a întocmit un stat de plată fictiv pe baza cărui intenționa să ridice din bancă suma de 1.992 lei din contul I.P.C. Pitești, întreprindere cu care se contractase efectuarea unor lucrări pentru instalații de gaze.

În baza acestor materiale, lt.TANASE ILIE a pornit procesul penal asupra numitului CATAN VICTOR pentru infracțiunea de tentativă la înșelăciune în dauna avutului obștesc, însă în timpul cercetărilor pe care le-a efectuat, i-a pretins infractorului suma de 1.000 lei pentru a-i clasa cauza.

Conform acestei înțelegeri, ofițerul TANASE ILIE a primit de la CATAN VICTOR suma de 800 lei chier în biroul său, după care la data de 24 octombrie 1957 a emis ordonanță de încetarea procesului penal în cauza privitoare la CATAN VICTOR, motivându-se că persoanele care au reclamat cazul "și-au retras plingerea prealabilă", iar cel în cauză "nu a reușit să ridice banii din Bancă în baza statului fictiv", motivare injustă.

În noiembrie 1958, ofițerul TANASE ILIE efectuând un control la atelierul de cojocărie al numitului MUSTATA GHEORGHE din Pitești și constatând existența unor materiale nefinregistrate, a pretins acestuia suma de 300 de lei, pentru a nu-i întocmi acte de trimitere în judecată, lucru pe care MUSTATA GHEORGHE l-a acceptat, dându-i ofițerului suma menționată mai sus.

De asemenea, lt.TANASE ILIE a mai primit drept mită de la numitul COMANESCU ION din Pitești, responsabil la berăria "Argeșul" suma de 500 de lei, sumă ce reprezintă consumația făcută de ofițer la unitatea gestionară de COMANESCU cu scopul de a-i clasa cauza.

Faptele menționate mai sus au fost reținute de organul de anchetă în concluziile de învinuire, în cauze privind pe numitul TANASE ILIE, fiind dovedite prin:

- procesele verbale de confruntare dintre învinuitul TANASE ILIE și numiții CATAN VICTOR și MUSTATA GHEORGHE;
- declarațiile de martori ale numiților: CATAN VICTOR, VARZARU GHEORGHE, MUSTATA GHEORGHE, PAPUC GHEORGHE, DINCA AURELIAN, RADULESCU CONSTANTIN, COMANESCU ION și POPESCU ION.

La data de 14.I.1960, cu adresa nr.115086 dosarul de anchetă penală nr.463/1959 a fost înaintat Procuraturii militare Pitești, iar învinuitul TANASE ILIE a fost transferat din arestul organelor de securitate la penitenciarul Pitești în poziția de prevenit în curs de judecată, la dispoziția Tribunalului militar Craiova.

Prin adresa nr.3029 din 22 aprilie 1960, Tribunalul militar Craiova face cunoscut că prin încheierea din 16 aprilie 1960, s-a dispus punerea în libertate a numitului TANASE ILIE și anularea mandatului de arestare nr.343 emis de Unitatea Militară 0336 Pitești, iar ca urmare la data de 28 aprilie 1960, TANASE ILIE a fost pus în libertate.

Maior de securitate,
Botoșani

Maior de securitate,
Regiou 611

Chiriac

nr. 10.457 / 19 DEC. 1968 968.

C ă t r e,
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- C a b i n e t -

La ordinul dv.nr.0010189 din 13 dec.1968, cu privire la fostul lt. de miliție TANASE F.ILIE, care în luna august 1959 a fost reținut și cercetat de organele noastre, raportăm:

Numitul TANASE ILIE, născut la 3 dec.1922 în comuna Cornăvești județul Argeș, a funcționat ca ofițer la fosta Direcție de miliție Argeș, în funcția de șef al formațiunii economice la Miliția orașului Pitești.

În cursul anului 1959, organele noastre au stabilit informativ că lt.TANASE ILIE, în virtutea funcției ce o deținea a favorizat mai multe elemente vinovate de încălcarea legilor statului nostru, prin netrimiterii lor în judecată, în schimbul unor sume de bani.

În baza materialelor existente, organul de anchetă penală din unitatea noastră a dispus la data de 25 august 1959 pornirea procesului penal asupra numitului TANASE ILIE, pentru infracțiunea de luare de mită, iar la data de 26 august 1959 s-a emis mandatul de arestare, confirmat de Procuratura militară Pitești, în baza căruia sus-numitul a fost reținut și anchetat.

Din ancheta efectuată cu acesta, a rezultat că în luna octombrie 1957, lt.TANASE ILIE a fost sesizat că numitul CATAN VICTOR, instalator de gaze, salariat al Cooperativei "Metalul" Pitești, a întocmit un ștat de plată fictiv pe baza căruia intenționa să ridice din Bancă suma de 1992 lei din contul I.P.O.Pitești, întreprindere cu care se contractase efectuarea unor lucrări pentru instalații de gaze.

În baza acestor materiale, lt. TANASE ILIE a pornit procesul penal asupra numitului CATAN VICTOR pentru infracțiunea de tentativă la înșelăciune în dauna avutului obțese, însă în timpul cercetărilor pe care le-a efectuat, i-a pretins infractorului suma de 1000 lei pentru a-i clasa cauza.

Conform acestei înțelegeri, ofițerul TANASE ILIE a primit de la CATAN VICTOR suma de 800 lei chiar în biroul său, după care acesta, la data de 24 octombrie 1957 a emis ordonanță de încetarea procesului penal în cauza privitoare la CATAN VICTOR, motivându-se că persoanele care au reclamat cazul "și-au retras plângerea prealabilă", iar cel în cauză "nu a reușit să ridice banii din Banca în baza statului fictiv", motivare injustă, - pentru că de aceea i se și reținuse inițial delictul de tentativă la înșelăciune.

În noiembrie 1958, ofițerul TANASE ILIE, efectuând un control la atelierul de cojocărie al numitului MUSTATA GHEORGHE din Pitești și constatând existența unor materiale nefinregistrate a pretins acestuia suma de 300 de lei, pentru a nu-i întocmi acte de trimitere în judecată, lucru pe care MUSTATA GHEORGHE l-a acceptat, dându-i ofițerului suma menționată mai sus.

De asemenea, lt. TANASE ILIE a mai primit drept mită de la numitul COMANESCU ION din Pitești, responsabil la berăria "Argesul", suma de 500 de lei, sumă ce reprezintă consumația făcută de ofițer la unitatea gestionată de acesta, cu scopul de a-i clasa cauza.

Faptele menționate mai sus au fost reținute de organul de anchetă în concluziile de învinuire în cauza privind pe numitul TANASE ILIE, fiind dovedite prin:

- Procesele verbale de confruntare dintre învinuitul TANASE ILIE și numiții CATAN VICTOR și MUSTATA GHEORGHE;

- Declarațiile de martori ale numiților: CATAN VICTOR, VARZARU GHEORGHE, MUSTATA GHEORGHE, PAPUC GHEORGHE, DINCA AURELIAN, RADULESCU CONSTANTIN, COMANESCU ION și POPESCU ION.

La data de 14 ian. 1960, cu adresa nr. 115086, dosarul de anchetă penală nr. 463/1959 a fost înaintat Procuraturii militare Pitești, iar învinuitul TANASE ILIE a fost transferat din arestul unității noastre la Penitenciarul Pitești în poziția de prevenit în curs de judecată, la dispoziția Tribunalului militar Craiova.

Prin adresa nr. 3029 din 22 aprilie 1960, Tribunalul militar Craiova face cunoscut că prin încheierea din 16 aprilie

1960, s-a dispus punerea în libertate a numitului TANASE IULI
și anularea mandatului de arestare nr.343 emis de Unitatea
Militară 0336 Pitești și în baza cărui sus-numitul a fost
pus în libertate la data de 20 aprilie 1960.

Scris în 2 ex.
Red. Sanda Gheorghe.
Dactilo. Sanda Gheorghe.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 654.905 din **29 OCT 1968**

C ă t r e,

TOV. LT. COLONEL BOTH

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului CHIRITA ANTON fost ofițer de miliție.

Din cuprinsul memoriului rezultă că în anul 1962 a fost arestat și cercetat în mod abuziv de organele de securitate.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Lt. colonel,

Apostol

20.01.1969
originalul miter
a fost trimis la
oficiu Lt. col. Both
195
132
189

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

-196-
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

S.C.108 *93*
190

Nr. 10189

Din 13 dec.1968

C ă t r e

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE ARGES

Tov. Inspector șef

*Văcut să prezintă
Tov. șef de secție
concluziile T.șef. de
secție în la fel*

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S.
general-locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de
urgență motivele pentru care numitul TANASE F.ILIE, în august
1959, a fost reținut și cercetat de organele de securitate.

În 1959 cel în cauză era ofițer de miliție, iar în
prezent domiciliază în Pitești, str.Traian nr.20, Bl.2 M.F.A.,
etajul 1, apartamentul 2.

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both I. *Bette*

2 ex.
BI/TI

184
131

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 649-753 din 25 IUL 1968

C ă t r e,

TOV. MAJOR BOT

Conform ordinului tovr. prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul
numitului TANASE F. IURE, fost locot. de miliție până la 26
august 1959.-

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce
funcționa la miliția orașului Pitești, a fost arestat pe nedrept.
Sugăra ca modul de rezolvare să fie comunicat și ofi-
ciului.-

PENTRU SEFUL OFICIULUI
LOCOTITOR SEF OFICIU
Maior, *T. Cionă*

Clorobea I.

8 ian.1969

N O T A
=====

- privind cazul numitului CHIRITA
ANTON.

La 29 octombrie 1968, CHIRITA ANTON, fost ofițer de miliție, s-a adresat C.S.S. cu un memoriu în care contestă temeinicia arestării și cercetării sale în 1962 de către organele securității statului.

Din studierea materialelor existente în arhivele C.S.S. rezultă că petiționarul este fiul lui Gheorghe și Elena, născut la 7 octombrie 1918 în comuna Gănești - Galați, domiciliat în Reghin, str.Gării nr.9, județul Mureș.

În 1939, CHIRITA ANTON a fost încorporat în armată, unde a continuat să rămână pe frontul de răsărit până în august 1944, când a fost luat prizonier, iar în 1945 s-a încadrat în Divizia H.C.C.

În 1945 s-a reangajat în jandarmerie cu gradul de sergent major, unde a funcționat până la înființarea miliției. De la această dată și până în mai 1962, a lucrat în miliție în cadrul căreia a avut mai multe funcții, ultima fiind de șef al Raionului de miliție Reghin, având gradul de căpitan.

În mai 1962, a fost scos din cadrele active ale miliției, pentru următoarele motive :

În 1962, fostul Birou "K" al Regiunii de securitate, având în anchetă două elemente invinuite de escrocherii și dare de mită unor ofițeri de miliție, a rezultat că printre aceștia se află și fostul cpt.CHIRITA ANTON.

În anchetă, unul din aceste elemente pe nume GAVRILESCU PAVEL, a declarat că, în 1960 având un bazar de jocuri de noroc în orașul Reghin, de mai multe ori a fost apostrofat de șeful Raionului

./..

199
133
de miliție Cpt.CHIRITA ANTON, că nu respectă indicațiile înscrise pe autorizație în legătură cu locul de desfășurare a bazarului. Acesta mai declară că într-una din zile, fostul șef al Raionului de miliție, trecînd pe la bazar, i-a spus că l-ar interesa un ceas de mîndar unul mai bun decît cele din bazar. În acest sens, GAVRILESCU PAVEL cumpără un ceas de la magazin cu 520 lei și i-l dă fostului Cpt.CHIRITA ANTON, pe care acesta nu l-a achitat.

Despre faptul că i-a dat lui CHIRITA ANTON drept mită un ceas în valoare de 520 lei pentru a-l lăsa să lucreze cu bazarul unde vrea, GAVRILESCU PAVEL i-a vorbit și asociatului său de afaceri CIOBOTA NEAGU, care în declarațiile sale confirmă cele declarate de GAVRILESCU PAVEL.

Pe baza acestor date rezultate din anchetă și a altor materiale obținute de Biroul "K" din care reținea că fostul Cpt.de miliție CHIRITA ANTON a luat mită, adjunctul ministrului afacerilor interne general locotenent NEGREA VASILE, a aprobat referatul Biroului "K" din 26 aprilie 1962 și a dispus pedepsirea ofițerului cu 15 zile arest la garnizoană (București), timp în care să fie cercetat și în legătură cu faptele sus-menționate.

În declarațiile date la arestul garnizoanei, CHIRITA ANTON a recunoscut în întregime cele declarate de GAVRILESCU PAVEL în anchetă, și în plus a mai relatat și o serie de alte abuzuri pe care le-a săvîrșit în timp ce era șef al Raionului de miliție Reghin. (Printre aceste abuzuri, el enumeră numeroase intervenții pentru diverși cetățeni pentru a-și ocupa servicii, de la care a primit bani și cantități de vin).

Considerîndu-se de către Direcția anchete penale că abuzurile săvîrșite de CHIRITA ANTON de pe urma cărora a avut unele foloase materiale nu sînt de proporții, iar în cercetări a recunoscut de la început faptele imputate, declarînd și despre altele care nu erau cunoscute, s-a hotărît de a nu fi trimis în judecată, ci numai scos din cadrele active ale miliției și prelucrarea cazului pe fosta Regiune M.A.M. cu toate cadrele de miliție.

Față de cele raportate mai sus, propunem ca Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor, să-i comunice petiționarului că pedepsirea sa cu 15 zile arest la garnizoană, timp în care a fost și cercetat pentru unele abuzuri, au fost justificate.

Maior de securitate,
Negoiu Constantin

Maior de securitate,
Ionescu Nicolae

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.223 din 19 VIII 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOI

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului RUSU SIMION, domiciliat în Năsăud, str. Mihail Eminescu nr.6.

Din conținutul memoriului rezultă că în 1948 și 1955 a fost urmărit și anchetat de organele de securitate pe nedrept.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Agostol, bin

20.01.1969
originalul a fost
transmis la oficiu
L. col. Bot 194
200-197

iulie 1968

N O T A

=====

- privind cazul numitului RUSU SIMION.

Printr-un memoriu adresat conducerii partidului, RUSU SIMION arată că în perioada 1948-1955 a fost urmărit și anchetat de organele de securitate pe nedrept. În memoriu face precizarea că în 1948 aflându-se în arestul Inspectoratului de securitate Brașov, nemaiputând suporta torturile la care era supus, deși era nevinovat, a fugit din arest și a stat în poziția de fugar timp de aproape 7 ani. În anul 1955 a fost arestat în Brașov și anchetat la Cluj, iar în martie 1956 Procuratura militară Cluj l-a pus în libertate, întrucât nu s-a confirmat învinuirile ce i se aduceau.

Din studierea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

RUSU SIMION este fiu natural al lui Floarea, născut la 28 ianuarie 1913 în comuna Tîrlișua, satul Agrieș, exclus din P.C.R., domiciliat în orașul Năsăud, str. Mihai Eminescu nr.6, județul Bistrița - Năsăud.

În iunie 1941, RUSU SIMION s-a angajat ca gardian public la fosta Chestură de poliție Brașov, unde pentru rezultatele obținute în muncă, în 1947 a fost avansat la gradul de comisar ajutor și numit șeful problemei legionare. Ulterior a fost mutat la fostul Inspectorat de siguranță Brașov, unde s-a ocupat tot de "problema legionară". În 1946 s-a înscris în P.C.R., activînd în organizația de bază din cadrul Chesturii de poliție Brașov.

În 1947 pentru faptul că a înstrăinat o mașină de scris, a fost reținut timp de două săptămîni, însă nu a fost trimis în judecată, luîndu-se numai măsuri administrative împotriva sa.

RUSU SIMION în timp ce se ocupa de "problema legionară", a fost descoperit că a mijlocit legături între unele elemente

./..

arestate și cele din afară (care erau urmărite pentru activitate legionară) prin transmiterea de scrisori și comunicări verbale, lucru pentru care, la 8 iunie 1948, a fost reținut de către organele de siguranță Brașov și introdus în arest.

Temându-se de măsurile ce urmau a fi luate împotriva sa, după două zile (10 iunie 1948) reușind să dejoace vigilența pazei, a fugit din arest, devenind astfel fugar.

În anul 1954, fosta Direcție regională M.A.I. Cluj fiind în posesia unor materiale din care rezulta că RUSU SIMION, în poziția de fugar, s-a încadrat într-o organizație subversivă înarmată, l-a pus pe acesta în urmărire informativă și în urma măsurilor luate, la 25 august 1955 l-a prins, iar pe 27 august Procuratura militară teritorială Brașov a emis mandat de arestare nr. 511, învinuindu-l de săvârșirea infracțiunii de "activitate intensă împotriva clasei muncitoare".

Intrucât RUSU SIMION în timpul cât a fost fugar a stat mai mult pe raza fostei regiuni Cluj, Inspectoratul de securitate Brașov a trimis spre documentare cazul organelor de securitate din Cluj.

Din ancheta efectuată de organele de securitate, nu a rezultat că RUSU SIMION în perioada 1948-1955 cât a fost fugar, ar fi desfășurat activitate contrarevoluționară, iar Procuratura militară Cluj, prin rechizitorul nr. 158 din 8 martie 1956, a dispus clasarea cauzei și punerea în libertate a inculpatului. Astfel, în baza ordinului nr. 34 al fostei Direcții regionale M.A.I. Cluj din 8 martie 1956, RUSU SIMION a fost pus în libertate.

În concluzie, raportăm că reținerea numitului RUSU SIMION în anul 1948 și apoi în 1955, a fost întemeiată, deoarece facilita legături între unii legionari arestați și rudele acestora din afară și existau informații din care rezulta că în timpul cât a fost fugar, se încadra într-o organizație contrarevoluționară înarmată.

Faptul că RUSU SIMION a stat în poziția de fugar timp de 7 ani, nu se datorește organelor de siguranță sau de securitate, întrucât acesta dându-și seama la prima reținere (1948) de repercusiunile care le va suporta, a fugit din arest și a stat ascuns la rudele sale.

Față de cele raportate, propunem :

./..

1. Să se aprobe a i se comunica numitului RUSU SIMION că reținerea sa în anul 1948 și 1955 a fost întemeiată. De asemenea să i se comunice că afirmația din memoriu potrivit căreia el ar fi fost confundat cu o altă persoană ce purta același nume, este neîntemeiată.

În legătură cu rezolvarea situației sale de partid, propunem ca pe baza celor de mai sus, organele competente să dispună.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan

MAIOR DE SECURITATE

Ionescu Nicolae

MAIOR DE SECURITATE

Negoiu Constantin

2 ex

red.I.N.

dactil.T.I.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

Nr. 10113
Din 26.11.1968

C ă t r e

INSPECTORATUL JUDETEAN DE SECURITATE
BRASOV- tov. inspector șef

5-11-68
scut sigan

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S. general-locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul RUSU SIMION, născut la 28 ianuarie 1913 în satul Agrieș, comuna Tîrlisua, Bistrița - Năsăud, fiul lui natural și Florrea, domiciliat în Năsăud, str. Mihail Eminescu nr.6.

Sus-numitul în anul 1948 cînd domicilia în Brașov, str. Gheorghe Lazăr nr.24, a fost reținut și cercetat de organele de siguranță din Brașov.

D.O.
LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan, *Both Ioan*

2 ex.
BI/TI

204
STRICT SECRET
ex.nr. 2
s.c.108
201
198

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

205
STRICT SECRET

ex.nr. 2

s.c.108 202
199

Nr. 10/113

C ă t r e

Din 26.11. 1968

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE
CLUJ, tov. inspector șef .

*5.11.1968
venit răspuns*

Din ordinul tov. prim-vicepreședinte al C.S.S., general locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul RUSU SIMION, născut la 28 ianuarie 1913 în satul Agrieș, comuna Tîrlișua-Bistrița-Năsăud, fiul lui natural și Floarea, domiciliat în Năsăud, strada M. Eminescu nr.6.

Sus-numitul în 1955 a fost reținut și cercetat de către organele de securitate ale fostei regiuni Cluj, și în martie 1956 a fost pus în libertate. Din relatările sale, cercetarea ar fi fost efectuată de către opt.de securitate SOFINET.

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan, *Butz*

2 ex.
BI/TT

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET 200

Ex.nr. 2

S.C.108

Nr. 10113

Din 26.11. 1968

C ă t r e

INSPECTORATUL JUDETEAN DE SECURITATE
BISTRITA - tov. inspector șef

*J-2 463
verificat*

Conform ordinului tovarășului prim-vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, general locot. Răduică Gri-
gore, vă rugăm să ne comunicați de urgență cum este cunoscut
în evidențele dv. numitul RUSU SIMION, născut la 28 ianuarie
1913, în satul Agrieș, comuna Tîrlișua - Bistrița, fiul lui na-
tural și Floarea, domiciliat în Năsăud, str.M. Eminescu nr.6.

D.O.

LT.COL.DE SECURITATE

Botă Ioan *Botă Ioan*

2 ex.
BI/TI

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECT.DE SECURITATE AL JUD.BRASOV
Nr.C.12/34.401 din 02 XII - 1968.-

2797. 4. xm.
204
STRICT-SECRET
S.C.148
Exempl.nr. 1201

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinet -

La ordinul Dvs.nr.10.113 din 26.XI.1968, referitor la numitul RUSU SIMION;

Raportăm, că sus-numitul nu figurează în evidențele noastre sub nici o formă.-

INSPECTOR SEF
General-maior,

[Signature]
BOLINTINEANU IOAN

Concept-dact.
Irimia A.
2 exempl.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE JUDEȚEAN
- DISTRICTUL NĂȘUD -

STRICT SECRET
S.C.nr.146
Ex.Nr.1..

Nr.13/CI/113639 din 29.XI.1968

C ă t r e

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- CABINET -

RUSU R E S T I

Le Ord. Jvs. Nr. 10113 din 26.XI.1968, cu
privire la RUSU SIMION, fiul lui Natural și
Floarea, născut la 28.I.1913, în satul Agrieș, comuna Tîrlisua,
Județul Bistrița - Năsăud, domiciliat în Năsăud Str.M.
Eminescu nr.6 raportăm că, din verificările efectuate în
evidențele noastre a rezultat că acesta nu este cunoscut
și nici nu ne-a fost semnalat pînă în prezent de rețea.

INSPECTOR SEF

Colonel,

DUMITRAȘTE NEGRULAI

Lucia Anca

LOCUL SEF SERVICIU I.

Maior

RUSU SIGORU

Red.Cpt.Covaci I.

Dec.a.c.Cremene F.

Scris 2 ex.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL
JUDETULUI CLUJ

Q.B.T. 609
Cabinetul prezenta
Nr. 2736. 4. xv.
STRICT-SECRET
Exempl. nr. 1
S.C.152

Nr.24/ 33865
din 29.11.1968

206
203

C ă t r e

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- C A B I N E T -

B U C U R E S T I
=====

La ordinul dv. nr.10113 din 26.XI.1968, cu privire la numitul RUSU SIMION, născut la 28.I.1913 în satul Agrieș, raportăm :

Din studiul dos. F.O. nr.14277, rezultă că la data de 26 mai 1954 i s-a deschis acțiune informativă de grup nr.25 fugarului RUSU SIMION și alții, întrucât în perioada când era comisar ajutor la fosta siguranță din Brașov a condus problema legionară, în 1947 a mijlocit legături între o arestată și soțul ei care era fugar, pentru care fapt este arestat de siguranța Brașov în 1948 . Reușind să dejoace vigilența pazei a evadat, devenind astfel fugar . -

În 1948 pleacă în comuna sa natală unde stă ca fugar la mama sa pînă în 1949, când fuge din comuna Tîrlișua în satul Agrieș împreună cu alte elemente și constituiesc o bandă înarmată. Stă în poziția de fugar pînă la data de 25 august 1955 cînd organele M.A.I. au reușit să-l depisteze și să-l aresteze.

Din dosarul de anchetă nr.832, rezultă că la data de 27.VIII.1955 Procuratura militară teritorială a orașului Brașov a emis mandat de arestare nr.511 asupra numitului RUSU SIMION. Prin rechizitoriul nr.158 din 8.III. 1956 a Procuraturii Militare Cluj s-a dispus clasarea cauzei întrucât fapta sa nu întrunește elementele constitutive

ale infracțiunii de activitate intensă împotriva clasei
muncitoare și dispune punerea sa în libertate de sub pute-
rea mandatului de arestare nr.511 din 27.VIII.1955. -

În baza ordinului nr.34 a Direcției regionale
M.A.I. Cluj, la data de 8.III.1956 a fost pus în libertate.

INSPECTOR SEF

Colonel

IOANA CONSTANTIN

- conc. Mureșan I.
- dact. Cherecheș C.
- nr. ex. 2 (două)

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.627

din

20 11 1966

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimi-
tem alăturat memoriul adresat conducerii partidului de către
numitul GHEORGHIU STALIAN din Constanța.-

Din cuprinsul memoriului rezultă că în anul 1952 a
fost arestat pe nedrept de organele securității din Constanța.
Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și ofi-
ciului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol C-tin

*20.01.1969
originalul notei a
fost trimis la oficiu
la col. Bot*

*211
205*

20 iunie 1968

N O T A

- privind pe GHEORGHIU STELIAN
din Constanța.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, în care arată că în anul 1952, pe baza unui denunț neîntemeiat făcut de către un colaborator al organelor de securitate, a fost arestat și trimis la muncă pe timp de 24 de luni, solicitînd reabilitarea sa, întrucît se consideră nevinovat.

Din studierea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

GHEORGHIU STELIAN este născut la 1 iunie 1915 în București, fost membru legionar, în prezent neîncadrat politic. Acesta în perioada 1950-1952, în timp ce lucra ca șofer la Direcția generală a canalului, a avut unele manifestări cu caracter dușmănos la adresa U.R.S.S. și a R.S.România, de asemenea, a difuzat în mod tendențios în rîndul unor elemente suspecte, o serie de șvonuri.

Ca urmare, în luna iunie 1952, GHEORGHIU STELIAN a fost arestat de organele M.A.I. și pe baza Deciziei nr.669/1952, a fost internat în unitate de muncă pe timp de 24 de luni sub acuzația de a se fi " manifestat dușmănos la adresa U.R.S.S. și a R.S.România".

La data de 8 mai 1954, a fost pus în libertate în baza procesului-verbal nr.19 al Comisiei centrale M.A.I.

Din ancheta făcută de organele securității (fosta regiune Dobrogea), în legătură cu motivele pentru care GHEORGHIU STELIAN a fost arestat și internat în U.M., rezultă următoarele:

GHEORGHIU STELIAN în diferite ocazii, a afirmat printre altele, că "..... poporul german a trăit mai bine sub conducerea lui Hitler decît în regimul actual, că era un om deștept și

de aceea era iubit de popor, iar la noi în țară a fost Titulescu, însă cel mai deștept a fost "Codreanu". Adresându-se unei persoane, cu care a discutat probleme de genul celor de mai sus, i-a spus : " Dacă ai fi citit scrierile lui Hitler în cartea "Chein Cantz", ți-ai fi dat seama că Germania de azi urmează aceeași politică a lui Hitler ".

Intr-o altă împrejurare, GHEORGHIU STELIAN a afirmat că situația internațională (din acea perioadă) nu se va rezolva decât printr-un război pe care americanii îl pregătesc cu multă grijă, iar orașul Constanța va fi ocupat în câteva ore, de către mai multe mii de parașutiști. De asemenea, a mai afirmat că ".... oamenii partidului nostru (comuniștii) sînt niște anexe ale rușilor și din această cauză nu prezintă nici-o garanție". Tot cu acest prilej a mai făcut unele referiri de natură să ponegrească persoana lui Stalin.

In legătură cu afirmațiile de mai sus, pe care GHEORGHIU STELIAN le contestă în memoriu, cum că nu i-ar aparține, precizăm că în dosarul de anchetă nr.3786 se găsesc două declarații scrise și semnate de el în timpul cercetărilor, în care recunoaște că a avut atunci asemenea manifestări.

Din dosarul de anchetă nr.3788 privind pe LAZU GHEORGHE și alții, reese că GHEORGHIU STELIAN în anul 1935 a fost arestat și judecat de către Consiliul de război al Diviziei a 9-a (fără însă a fi condamnat) pentru faptul că a purtat în public, pe străzile orașului Constanța, emblema grupării politice "Garda de Fier" care era dizolvată și a cumpărat și revîndut măștișoare legionare.

Faptul că a desfășurat activitate legionară în trecut, rezultă și din declarația -autobiografie ce se găsește în dosarul de anchetă nr.3786 vol.1, în care arată că".... fiind tînăr, a simpatizat pe legionari, a cîntat cîntece legionare și a vizitat tabăra de muncă de la Eforie-Sud (Carmen Sylva), însă nu a deținut funcții de conducere.

In memoriul său, GHEORGHIU STELIAN arată că în timp ce era anchetat de organele de securitate, nemaiputînd suporta tratamentul aplicat, a semnat în alb o declarație, fără să cunoască conținutul acesteia și ca urmare, la eliberarea din penitenciar i s-a atribuit faptul că în trecut a desfășurat activitate legionară.

Din materialele de la dosarul de anchetă, rezultă că ²⁰⁸
GHEORGHIU STELIAN a dat mai multe declarații scrise în care recu-
noaște atât activitatea sa legionară, cât și faptele ce i s-au
reținut cu ocazia arestării.

În concluzie, din verificarea materialelor privind pe
GHEORGHIU STELIAN, rezultă că acesta a fost arestat și internat
în U.M. nu în baza unui denunț făcut de o persoană - așa cum arată
în memoriu - ci pe baza manifestărilor dușmănoase ce le-a avut în
perioada sus-menționată și pentru care atât față de el, cât și fa-
ță de cei care se făceau vinovați de asemenea fapte, se lua mă-
sura care, a fost luată și împotriva sa. La măsura lustră de or-
ganele M.A.I. împotriva lui GHEORGHIU STELIAN, s-a ținut cont și
de antecedentele lui politice (fost legionar) care fiind corobo-
rate cu manifestările ce le-a avut în perioada respectivă, au con-
dus la hotărîrea de a-l aresta și interna în U.M., ca fiind un
element periculos.

Față de cele raportate, propunem ca în sensul celor de
mai sus, adică al vinovăției pentru faptele săvîrșite, să se co-
munice prin Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezol-
vării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor și
lui GHEORGHIU STELIAN.

LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan *Both Ioan*

Major de securitate
Nicolae
Ionescu Nicolae

Red.INși BI.

Scris TI

2 ex.

19.12.1968

Pentru Oficial de primă
și urmărirea rezolvării
reclamațiilor și cererilor.

Copie

209

Nota

privind pe CIOFU GH. GHEORGHE.

- CIOFU GHEORGHE a fost arestat în
anul 1958 pentru uclere contra ordinii
sociale. (agitatie).

Prin sentința 500 din 15. XII. 1958 a
Tribunalului Militar Timișoara, a fost
condamnat la 7 ani închisoare corecțională.

Sentința a rămas definitivă conform
deciziei nr. 160 din 30. I. 1959 a Tribunalului
Militar a Regiunii a II-a Militare - Cluj.

Prin decretul 41 din 10. II. 1965 al
Consiliului de Stat al R.S. România, CIOFU
GHEORGHE a fost grațiat de pedeapsa pen-
plimentară prevăzută de art. 58 pct. 1.
C. p. (referitor la dreptul de a ocupa
funcții publice).

Locot. cl. Botz J. J.

07.01.1969. P.B. Vă propunem să răspundeți petițiilor marilor
conform anexelor.

IOFU GH. GHEORGHE
n. 22 mai 1929 ²¹⁶
com. Miroslăvești - Iași ²¹⁰
domiciliul în Oradea
Nr. 6 Mente H

- CIOFU GHEORGHE - 24.05.1929 în
Miroslăvești - Pașoni par. la Gheorghe
și Catinea.
- de Oradea St. Robispiere 1.
- Nr. Cămină 3244 Oradea.

- F. 41630 Județ Bihor
în 1958 a fost condamnat
la 7 ani și 6 luni închisoare pentru
pedinești, violențe și insulte corporale.
 - Auch 3244 fostă reg. Cămină
Oradea în 1958 pentru închisoare
pentru pedinești (agitație)
 - Teiuș act 550/15.XI.1958
T.M. Timișoara la care s-a dat
scutului rașilor de primărie
act 160/20.1.1959 la T.M. Reg. Nr. 1
Mădăraș Bihor
- Vor. verso

copie

218-

211

211

For. Locot. Colonel APOSTOL !

În baza ordinului - for. prim-vicprez. -
duse - Sl. locot. Răduică - de a ^{noi} face
rașficări în cazurile celor condamnați,
vă propunem ca lui CONSTANTINESCU GH.
IONEL să se răspundă de către oficiul astfel:

La memoriul dr. înregistrat sub
nr. 647.359 din 18. vi. 1968, vă facem precu-
ză pentru a obține reabilitarea judiciară
solicitată, este necesar a vă adresa orga-
nelor de justiție care au competența în
a dispune.

După obținerea reabilitării judiciare
vă puteți adresa din nou instanțele în
vederea rezolvării și a celelalte probleme
solicitate în memoriul dr.

Sec. Oficiului

07.01.1969.

217
212

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.832 din 7 10 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimi-
tem alăturat memoriul numitului CIOFV GH. GHEORGHE fost ofițer
de grăniceri până în luna septembrie 1968.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcțio-
na ca ofițer de grăniceri, în mod abuziv a fost anchetat de orga-
nisme de securitate din Oradea și difuzat justiției.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol C. I. I.

1101

Constantinence h. Fouch.

213

219-

14. 8. 927

Golds

Gh - Insclon

41
20
52

1/4 Tiglia m

Al - Dorn -

c 13 My 25.

McC
DGD.

Doc - 467/54
1119

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.359 din 28.11.1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat copia memoriului adresat conducerii partidului de către CONSTANTINESCU GH. IONEL, fost ofițer de securitate până în luna februarie 1952, când a fost trecut în rezervă.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa în cadrul trupelor M.A.I. a fost arestat, cercetat și condamnat pe nedrept.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol Marin

*Bot
Se va da la
pentru studiul - dupa
care va fi dat -*

-220-
217
214

SENTINȚA Nr. 93

Astăzi 21.I.1955

T.M.T. București s-a întrunit în ședința publică în scopul de a judeca pe CONSTANTINESCU IONEL, născut la 14 aug. 1926 fiul lui Gheorghe și Paraschiva, cu domiciliul în Cluj, str. Piața Gării nr. 11.

Bănuit pentru faptul de luare de mită, fals în acte publice și uz de fals.

Prevăzut și pedepsit de art. 250 c.p. comb. cu art. 480 C.J.M., 401 c.p. comb. cu 478 c.j.m., 412 c.p. comb. cu 478 c.j.m.

Grefierul a făcut apelul martorilor propuși în cauză după cum urmează martorii apărării, DUMITRESCU COSTIN, KALMAN ALEX. BALEV VALENTIN și PITICAS BUCUR, care au fost audiați la 24.XII. 1954, SOFRONIE NIC. și CHIRĂ ALEX. care au fost audiați azi în instanță.

Procurorul militar în rechizitoriul său a susținut că inculpatul nu se face vinovat de faptele ce se pun în sarcina sa, deoarece din instrucția orală ce a avut loc în fața instanței nu s-au dovedit a fi săvârșite de inculpat pentru care pune concluziuni de achitarea lui de orice penalitate.

Apărarea a susținut că se realizează concluziunilor puse de procurorul militar.

Invinuitul în apărare se arată că nu se face vinovat de faptele ce se pun în sarcina sa pentru care cere să fie achitat de orice penalitate.

Revizuentul Constantinescu Ionel a făcut cerere de revizuire bazat pe dispozițiunile art. 417 pct. 4 c.p.p. contra sentinței penale nr. 365 din 11.04.1952 aflată la dosarul nr. 566/1952 al T.M. rămasă definitivă prin respingerea recursului în decizia nr. 1994/18.VI.1952 în dos. nr. 1844/52 prin care a fost condamnat la 12 ani i.c., 300 lei amendă corecțională și degradarea militară, precum și confiscarea averii pentru delictul de date de mită p.p. de art. 250 c.p. comb. cu art. 480 c.j.m., 5 ani i.c. și 300 lei amendă corecțională pentru delictul de fals în acte publice p.p. de art. 401 c.p. comb. cu art. 478 c.j.m. și 5 ani

i.c. și 300 lei amendă corecțională pentru delictul de uz de fals p.p. de art.412 c.p. cpmb. ci art.479 c.j.m. Z 16

Revizuiantul susține cu tărie că este nevinovat, întrucât prin fapta sa de a fi raportat lipsa sacilor din gestiunea sa fostului col. Alexe Ioan, în primăvara anului 1951, nu constituie un ordin superior la cap. Ștefănescu Mina U.M. M.A.I. Sibiu, în baza căruia se poate face nivelări de materiale între unitățile militare și astfel pe baza acestui ordin fostul col. Alexe a dat ordin cpt. Ștefănescu Mina să trimită 140 de saci, ce-i aveau plus în gestiune la U.M. M.A.I. Cluj, a cărui comandant era revizuiantul.

Că așa fiind, U.M. M.A.I. Sibiu de sub ordinea cpt. Ștefănescu Mina, în baza ordinului nr.222024/951 a comandamentului pompieri București, transmis prin ordinul nr.10867/52 a grupului de pompieri Cluj, cu privire la nivelarea materialelor din unitățile M.A.I. a trimis un număr de 140 de saci, cu o recepție legală cu nr.134108 din 29.VI.1951 la U.M. M.A.I. Cluj, a cărei comandant era revizuiantul și care a făcut scăderea din registrul său.

Revizuiantul mai susține că această lipsă în gestiunea sa este aparentă și temporară, deoarece după arestarea sa, s-au găsit plus 74 saci iută goi și s-au mai găsit bonuri de mină de la diferiți delegați de la unitățile de sub ordine, în care erau trecuți 72 saci iută și care de data aceasta a apărut ca plus în gestiunea sa. În prezent, prejudiciul nu mai că este acoperit dar e și plus în gestiune.

În concluzie, susține că nu a comis delictul de dare de mită față de col. Alexe deoarece acesta nu a făcut un serviciu contrar îndatoririlor sale, așa cum cere art.250 c.p., ci a dat un ordin cpt. Ștefănescu Mina, de a livra cei 140 de saci cu forme legale, în baza ordinului susmenționat.

De asemeni, mai susține că mesele la restaurant s-au în familie, precum și tichetele de C.F.R. efectuate cu 2-3 ani în urmă nu au nici o legătură cauzală cu existenței lipsei de saci aparente în gestiunea sa, care s-a constatat abia în anul 1951 și cu rezultatul infracțiunii imputată, deoarece toate operațiunile efectuate între cele două unități militare, s-au făcut numai pe bază legală și cu acte legale.

În dovedirea carerii de revizuire a propus ca martori pe lt.col. Soltuz Ion din Cluj care arată că este adevărat

cele susținute de revizuent cu privire la ordinul de nivelarea materialelor între unitățile militare.

Martorul lt. ROMAN MANOLE locuitor politic al unității militare MAI Cluj, arată că la predarea gestiunii a făcut parte din comisie și nu s-a constatat aici un fel de lipsă în magazia unității militare din Cluj, ieșind foarte bine și mai mult, constatându-se un plus de 74 de saci iută, aduși de diferiți delegați după arestarea revizuentului și s-au mai găsit bunuri de mină de la diferiți delegați de la unitățile de sub ordinea revizuentului, din care de asemenea rezultă că s-a dat cu împrumut un număr de 72 de saci iută.

Din declarația dată de fostul col. Alexa pag. 138, rezultă că acesta nu a primit nimic de la revizuent pentru serviciul făcut către unitatea militară M.A.I. Sibiu.

Martorul Calman Alex. ospătar la restaurantul gării Cluj, arată că fostul colonel Alexa, în repetate rânduri invita pe revizuent și se așezai la masă, cerind diferite gustări și băutură, după care sub pretextul că "se grăbeau" zicea către revizuent să plătească el masa, deoarece el nu are bani și că îi va plăti cu altă ocazie costul mesei.

Martorul GHIRA ALEX. fost ostaș cu gradul de caporal la U.M. M.A.I. Cluj arată manoperele viclene ale fostului colonel Alexa cu privire la tichetele C.F.R., dându-se exemplu pe el personal, arătând că fostul colonel i-a telefonat să-i cumpere tichet pe C.F.R. pe banii săi că la gară să afirme că nu are bani și că-i va plăti cu altă ocazie și mai arată că cu altă ocazie tot la fel a procedat, după care cu multă insistență a reușit să obțină costul unui bilet de la sușumitul, iar costul unui bilet nu i l-a mai plătit aici până azi.

Martorul MAIAN SOFRONIE (ILIE) arată că cunoaște pe revizuentul din anul 1946, ca un element cinstit și atașat clasei muncitoare și care a muncit cu devotament, respectând disciplina, ocupându-se îndeaproape de grija față de avutul obștesc și de soldați. Acest lucru îl cunoaște intrucît în calitate sa de maior a avut legături permanente cu unitatea militară M.A.I. Cluj a cărei comandant era, revizuentul COM. TANTINESCU IONEL.

Martorul plut. BOIOV VALENTIN de asemenea arată că cunoaște pe revizuent din anul 1949 și-l cunoaște ca pe un element foarte bun, care s-a interesat îndeaproape de bunul mers al unității militare, de bunurile ei și de ostași, același lucru

îl spune și martorul DUMITRU CONSTANTIN.

Din procesul verbal din 11 august 1951 încheiat de organele controlului financiar intern al M.A.I. F.91 rezultă că cu ocazia verificării gestiunii revizuentului de la U.M.C.D. M.A.I. Cluj s-a constatat că subzistențele sînt bine conservate în magazie, fiind ținute îngrijit, nefiind lipsuri, dovedindu-se că revizuentul fostul lt. CONSTANTINESCU IONEL, este un element bine pregătit și depune mult interes în executarea sarcinilor ce-i revin.

Din copiile de pe ordinele nr. 10867/952 al grupului de pompieri Cluj și ordinul nr. 222024/951 al Comandamentului Pompieri București, rezultă clar și cu certitudine că cele afirmate de către revizuent sînt adevărate, deoarece toate operațiunile efectuate între cele două unități militare s-au făcut pe baze legale și cu acte legale, fiind făcute în baza ordinelor susmenționate.

Că, așa fiind tribunalul stabilește că nivelarea celor 140 saci de iută între cele două unități s-au făcut pe baze legale. Se mai stabilește că lipsa în gestiunea revizuentului a fost aparentă și temporară. Se mai stabilește din probele administrate că prejudiciul în momentul actual apare plus nemai existînd elementul material al infracțiunii.

I n d r e p t :

Inculpatul revizuent CONSTANTINESCU GH. IONEL Fost lt. maj. la U.M. C.D. M.A.I. Cluj a fost trimis în judecată și condamnat pentru delictele: dare de mită p.p. de art. 250 c.p. și art. 430 c.j.m. art. 401 c.p. și 478 c.j.m., precum și art. 412 c.p. și art. 478 c.j.m. la diferite pedepse susmenționate, care au rămas definitive prin respingerea recursului, după care revizuentul a introdus cerere de revizuire și care a fost admisă în principiu, iar în prezent cauza se rejudecă în fond.

Din probele noi administrate în cauză, tribunalul analizează elementele constitutive ale delictului de dare de mită, art. p.p. de art. 250 c.p. care prevede că acela care dă, oferă sau promite unui angajat sau funcționar public, fie drept, fie indirect bani sau orice alt profit, ce după lege nu i se cuvine, pentru sălă deplînirea unui act privitor la funcțiunea sa, ori să facă un act cînter indstoriilor funcțiunii sale, comite delictul de mituire și se pedepsește cu închisoare e corecțională de la 3-6 ani.

Dacă faptul se săvârșește față de o persoană care deține un mandat efectiv sau față de un judecător, angajat sau funcționar public, însărcinat cu predarea, recepționarea sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, pedeapsa este închisoare corecțională de la 5-8 ani.

Pentru existența delictului de dare de mită, se cere ca elemente esențiale, intențiunea directă sau în speță din probele noi administrate în cauză și în prisma art.417 pct.4 p.p. se constată că tocmai acest element esențial, nu există, întrucât inculpatul revizuent CONSTANTINESCU IONEL prin fapta sa de a fi raportat fostului colonel ALEXA, lipsa celor 140 de saci din gestiunea sa, care la rândul său l-a informat că există un ordin al ministerului cu privire la nivelarea materialelor între unitățile militare și că, căpitanul STEFANESCU MINA din U.M. Sibiu, are plus de saci în gestiunea sa, astfel că poate face nivelarea pe baze legale între aceste două unități după care, fostul colonel a ordonat livrarea sacilor și a formelor legale, pe baza ordinului susmenționat, nu constituie un act contrar îndatoririlor funcționarilor sale, de îndată ce toate operațiunile s-au făcut pe baze legale și cu forme legale. De asemenea, se constată că nu există în speță nici elementul material al infracțiunii de îndată ce infracțiunea a rămas fără obiect. Se constată că nu există nici o legătură cauzală între faptele revizuentului și rezultatul infracțiunii imputate, care infracțiune a fost numai aparentă și temporară.

Că așa fiind, tribunalul, urmează a admite cererea de revizuire și în fond a achita de orice penalitate pe revizuentul CONSTANTINESCU IONEL pentru delictul de dare de mită p.p. de art.250 c.p.480 c.j.m. cu aplicarea art.4 teza 1 pct.1 c.p.p.

În ceea ce privește delictul de fals în acte publice p.p. de art.401 c.p. comb. cu art.478 c.j.m. și delictul de uz de fals prevăzut de art.412 c.p. comb. cu art.478 c.j.m. tribunalul constată că faptele sînt amnistiate, urmînd a se aplica L.4/974. pentru infracțiunea susmenționată.

Pentru acest motive Tribunalul în unanimitate de voturi declară neculpabil pe CONSTANTINESCU IONEL pentru delictul de dare de mită, fals în acte publice și uz de fals 250 c.p. comb. cu 480 c.j.m., 401 c.p. comb. cu art.478 c.j.m. și 412 c.p. comb. cu 478 c.j.m.

226
220

În consecință:

TRIBUNALUL
ÎN NUMELE POPORULUI
HOTĂRĂȘTE

Cu unanimitate de voturi făcînd aplicațiunea art.4
teza 1 c.p.p. îl achită de orice penalitate pe CONSTANTINESCU GH
IONEL pentru delictul p.p. de art.250 c.p. comb.cu art.480 c.j.m.
În baza art.4 teza II C p.p. comb.cu art.4 din Legea 4/1954
încetează urmărirea penală pusă în sarcina aceluiași inculpat
pentru delictul p.p. art.401 c.p. comb.cu art.478 c.j.m. și pentru
art.412 c.p. comb.cu art.478 c.j.m. faptele fiind amnistiate.

Data și citită în ședință publică astăzi 22 ianuarie
1955-

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Asesori
ss/indescifrabil

Pentru conformitate

S E D I N T A
Nr.365

Astăzi 8 aprilie 1952 (una mie nouă sute cincizeci și doi)
S-a intrunit în ședința publică cu respectarea dispozit.
art.19-22 C.J.M. avind toți prestat jurământul în forma prevăzută
de lege în scopul de a proceda la judecarea cauzei privitoare pe:

- 1).....
- 2).....

21) Lt.maj. Constantinescu Ionel de 28 ani, născut la
14 aug. 1924 în Galați, fiul lui Gheorghe și Ecaterina, de pro-
fesie ofițer activ - cu domiciliul în Cluj Piața Gării nr.11
trimis în judecată pentru delictul de dare de mită p.p. de art.
250 C.P. combinat cu 480 C.J.M. delict de fals în acte publice p.p
de art.441 C.P. comb.cu art.478 C.J.M. și delictul de uz de fals
p.p. de art.412 C.P. comb.cu 478 C.J.M.

Ședința publică fiind deschisă Președintele a ordonat să
se introducă inculpații. S-au prezentat în fața instanței urmă-
torii: Constantinescu Ionel - judecarea acuzațiilor. prezenți astăzi
și dispune continuarea dezbaterilor.

Data și citită în ședința publică astăzi 8.04.1952.

Președintele confirmându-se dispozițiilor art.265 C.J.M.
a stabilit identitatea inculpaților prezenți care au declarat
datele de stare civilă de mai sus și au arătat că nu au mai fost
condamnați înainte.

Artorii în cauză au fost propuși numai din partea apărării
și anume: plut.Taifis Dumitru propus de lt.maj.Constantinescu Ionel.
Ședința publică de la 8 aprilie 1952 orele 17.

După deschiderea ședinței publice Tribunalul fiind în
același compunere s-a procedat în continuare la luarea interoga-
toriului acuzaților separat conf.art.270 C.J.M. și cu respectarea
art.265 C.J.M. și anume: Constantinescu Ionel și alții, iar ră-
spunsurile lor fiind consemnate în rezumat prin procese verbale
separate s-au anexat la dosarul cauzei, conform legii, după care
s-a pus în vedere tuturor inculpaților care au fost introduși în
sala de ședință, răspunsurile inculpaților la interogatoriile
luate separat potrivit art.270 C.J.M.

./.

După aceasta s-a procedat la audierea martorilor după cum urmează: plut. Teofil Dumitru de 27 ani de profesie herget, rezgajat domiciliat în Cluj, str. Precatoarei nr. 8.

Martorii au fost audiați pe rând și separat după ce au depus mai întâi jurământul conf. art. 179 C.J.M. aducându-se la îndeplinire și dispozițiile art. 179-182 și 275, 280 C.J.M. dispozițiile lor fiind consemnate în rezumat de ședința instanței prin procese-verbale separate care au fost anexate la dosarul cauzei conform legii.

După aceasta orele fiind înaintate, Președintele, pentru repausul judecătorilor și al acuzaților suspendă ședința la orele 21,15 pînă mîine 9 aprilie 1952 orele 8 dimineața, cînd se vor relua dezbaterile în continuare.

- Ședința publică de la 9 aprilie 1952 orele 8 dimineața.

După deschiderea ședinței publice, Tribunalul fiind în aceeași compunere ca în ședința precedentă, Președintele a dispus introducerea acuzațiilor prezente la începutul dezbaterilor care s-au prezentat în fața instanței asistați de aceiași apărători ca în ședința din ziua precedentă și după identificarea lor nemai fiind martori de ședință și numai cerîndu-se de vreuna din părți aducerea și audierea vreunui martor sau informator, Președintele a dat cuvîntul Procurorului Militar pentru susținerea rechizitoriului.

Procurorul Militar arată că inculpații au urmărit profituri personale și au lucrat cu rea credință în administrarea bunurilor armatei făcînd parte din această asociație cu instigatorul acestei întregi afaceri fostul lt. col. Alecsa; astfel:

Constantinescu Ionel a dat diferite cadouri lui Alecsa pentru serviciile sale ilegale ce i le făcea.

În drept Procurorul Militar arată că sînt întrunite elementele constitutive ale faptelor arătate mai sus și în concluziune cere condamnarea inculpaților după cum urmează: Constantinescu Ionel, cu aplicarea art. 401, 412 C.P. și achitarea pentru art. 250 C.M.

Procurorul Militar arată că prin faptele inculpaților s-au adus prejudicii morale și materiale armatei și că este necesar a se da o sancțiune exemplară pentru ca în viitor să nu mai cadă și alții în astfel de apăsări, care cad sub incidența legii penale.

S-a ascultat apărarea inculpaților după cum urmează:

- Avocat Iacobschă Hercan în apărarea inculpatului Constantinescu Ionel, arată că a greșit și aceasta la sugestia lui Alecsa. A falsificat recipisa ca să acopere sacii lipsă de care s-a folosit. Recunoaște faptele iar în ce privește sacii

223
arată că ei existau dar erau imprumutate în alte unități.

Care în concluzie acordarea de circumstanțe atenuate pentru aceste fapte, iar pentru darea de mită care achitarea intrucit a făcut acele servicii din ordin lui Alexsa.

Procurorul Militar având cuvântul în replică arată că pentru Constantinescu Ionel încadrarea este bună și care condamnărea lui.

După ce apărarea a vut ultimul cuvânt, Președintele a întrebat pe inculpați dacă mai au ceva de adăugat în apărarea lor la care inculpații au răspuns.

.....Constantinescu Ionel arată că n-a știut că recepția este falsă și că a căzut în greșală fără să-și dea seama de gravitatea faptelor, datorită lui Alexsa și care circumstanțe atenuate.

După aceasta Președintele a declarat dezbaterile închise. Tribunalul având nevoie de timp pentru studierea actelor din dosarul cauzei, amână pronunțarea hotărârii pentru ziua de 11 aprilie 1952 orele 13 - dispunând retragerea acuzațiilor din sală.

Sedința de la 11 aprilie 1952.

Pentru astăzi fiind fixată pronunțarea hotărârii în cauza de față, Tribunalul s-a retras în camera de consiliu conf. art.290 C.J.M., fiind în aceeași componere spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunea pedepsei s-au avut în vedere dispozițiunile din Cartea IV - Titlul I C.J.M. după care,

T R I B U N A L U L:

Deliberând în secret conform art.291-295 C.J.M. asupra acțiunii penale deschisă prin ordinul de trimitere în judecată nr.374 din 18.03.1952 al Comand.Reg.2 Militară în contra lor.

1.
2.

21.- lt.ma.S.A.Constantinescu Gh.Ionel pentru delictul de dare de mită art.250 C.F. comb.cu 480 C.J.M. delictul de fals în acte publice art.401 C.F. comb.cu art.478 C.J.M. și pentru delictul de uz de fals art.412 C.F. comb. cu art.478 C.J.M.

Având în vedere concluziunile orale ale Procurorului Militar precum și susținerile inculpaților făcute personal și prin apărătorii lor în fața instanței în ședință publică având în vedere că din instrucția orală urmată în cauză în ședință publică cit și din actele de la dosar care au fost puse în

./.

discuția părților în ședință publică conf. art. 131 R.P. se constată următoarele:

În fapt

Inculpații din acest proces fiind atârnăți de obiceiurile ce caracterizau armata burgheză-moșierască, de a-și crea venituri în dauna avutului obștesc, au trecut la o serie de acte dăunătoare față de regimul de democrație populară din țara noastră, jefuind avutul statului, unii în calitate de gestionari alții ajutoți, alții cu diferite servicii în atragere cu gestiunile unităților, iar alții profitând de aceste sustrageri, au primit materiale din avutul armatei și în fine inculpații în majoritatea lor jefuind avutul statului pe care îl administrau în calitățile și funcțiile ce le dețineau în armată, au căutat să întocmească acte false pentru acoperirea prejudiciului cauzat de sustragerea efectelor sau materialelor care au fost admise în gestiune de către fostul lt.col. Alexea Ion în calitate de ofițer verificator care ia și indemnă pe gestionari să sustragă bunuri ale armatei ajutându-i în opera de sustracțiune prin sistemul clasărilor la reformă sau scăzăminte ilegale și împărțind bunurile sustrate cu gestionarii din care bunuri au profitat și alte persoane rude de ale susnumitului.

Pentru toate aceste motive Tribunalul cu unanimitate de voturi și în unire în parte cu concluziile Procurorului Militar declară culpabil pe:

1)
2)
3)

21) lt.maj. Constantinescu Gh. Ionel p.p. de art. 250 c.p. combinat cu art. 450 C.J.M. pentru delictul de fals în acte publică p.p. de art. 401 c.p. comb. cu art. 478 C.J.M. și pentru delictul de uz de fals art. 412 C.P. comb. cu art. 478 C.J.M.

În consecință

TRIBUNALUL:

În numele legii

HOTARASTE:

Făcînd aplicațiunea art. 250 c.p. comb. cu art. 480 C.J.M. art. 456 C.J.M., art. c.p. comb. cu art. 478 art. 25 p. 6 c.p. art. 412 c.p. comb. cu art. 463, 304 C.J.M. în unanimitate de voturi condamnă pe lt.maj. Constantinescu Gh. Ionel la 12 (doisprezece) ani închisoare corecțională, 300 lei amendă pecală - degradare militară și confiscarea averii pentru delictul de dare de mită.

./.

- la 5 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicția corecțională, 300 lei amendă pentru delictul de fals în acte publice și la 5 (cinci) ani închisoare corecțională și 2 (doi) ani interdicție corecțională și 300 lei amendă pentru delictul de uz de fals.

Conf.art.101,104, C.P. condamnatul Constantinescu Ionel va executa pedeapsa cea mai grea în care se compute întreaga prevenție de la 4.II.1952 și îl obligă să plătească 100 lei cheltuieli de judecată.

Tribunalul reîntrind în ședința publică, Președintele conf.art.299 C.J.M. a dat citire în public dispozitivul de mai sus cu drept de recurs la Curtea Militară de Casare și Justiție în termen de 4 zile. conform art.349,351 C.J.M.

Data și citită în ședință publică 11 aprilie 1952 la București.

Daș putere și ordonăm tuturor agenților puterii publice de a executa această ședință pentru aducerea la îndeplinire comandantilor și ofițerilor forței publice de a da ajutorul legitim cerut.

Prezenta ședință s-a semnat de noi:

PRESEDINTE

ss/Finichi Paul

mr.magistrat Frățilă M.

lt.col.Coatu Alex.

Membrii: ss/lt.col.Sava Alex.

lt.col.Pavelescu Nic.

Grefier

ss/T. Reurescu

PROCUROR MILITAR

Meior magistrat

ss/Mărculescu Valeriu

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
GABINET

232
223
226
STRICT SECRET

Ex.nr...2....

C â t r e

Nr. 9281
Din 30.xv. 1968

INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDEȚULUI
TIMIȘ

Cu adresa dv. nr. 13.983 din 23 iulie 1968, ați înaintat dosarul de anchetă privind pe numitul JURMA VICTOR, despre care raportați că a fost arestat abuziv de organele securității statului și apoi condamnat pentru infracțiuni pe care în realitate nu le-a săvârșit și că, sus-numitul intenționează să solicite Consiliului de Stat al R.S.România, să fie reabilitat.

Din partea dv. s-au făcut propuneri de a se revizui dosarul numitului JURMA VICTOR și a fi reabilitat.

Luând legătura cu forurile competente, acestea ne-au comunicat că pentru a se revizui dosarul în scopul reabilitării, este necesar ca numitul JURMA VICTOR să se adreseze, în sensul celor de mai sus, organelor procuraturii militare.

Alăturat vă restituim dosarul de anchetă penală nr.3348/1958 privind pe numitul JURMA VICTOR.

D.O.
LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan,

2 ex.
BI/TI
14 dec.1968

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI

T I M I S

- Serviciul I -

227
= STRICT SECRET =

Exemplar nr. _____

S.C.nr.175.

Nr. 13983 -
din 23 iulie 1968.

C.S.S.
Cabinet Prim-vicepresedinte
Nr. 9281

Către,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

B U C U R E S T I

=====

- Tov.prim vicepresedinte RADUICA GRIGORE -

Raportăm următoarele:

În urma apariției hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R., din aprilie 1968, cu privire la reabilitarea unor activiști de partid și de stat, numitul JURMA VICTOR din satul UTVIN - comuna SINMIHAIUL ROMÂN - Județul TIMIS, ne-a fost semnalat pe linie informativă cu afirmațiile că el ar fi fost condamnat în anul 1958 în mod abuziv și că va solicita la Consiliul de Stat al R.S.România, să fie reabilitat.

Ca urmare a acestui fapt s-au studiat materialele din dosarul de anchetă penală precum și învinuirea adusă acestuia, de unde s-au desprins următoarele:

Numitul JURMA VICTOR este născut la data de 15. 04.1924, în satul UTVIN, fiul lui TRAILA și PERSIDA, posedă ca studii 7 clase primare, de profesie agricultor, în prezent membru cooperator, cu domiciliul stabil în satul UTVIN nr.360, care în luna august 1958 a fost încadrat la art.209 pct.2 lit.a din C.P. al R.S.România și art.25 pct.6 alin.2, fiind condamnat la 8 ani închisoare corecțională - 5 ani interdicție corecțională și confiscarea averii, pentru delictul de "uneltire contra orînduirii sociale".

În perioada anului 1937 s-a încadrat în organizația legionară F.D.C., iar în luna septembrie 1940 a fost numit șef de cuib luînd parte la rebeliunea legionară din anul 1941.-

Din studierea declarațiilor martorilor și depozițiilor învinuitului, nu rezultă ca acesta să fi desfășurat

.. // ..

234
228 - 2 -

vre-o activitate care să se încadreze în textul art. menționat mai sus, astfel :

- S-a apreciat că JURMA VICTOR ar fi avut manifestări dușmănoase, afirmând că la conducerea țării s-ar găsi numai evrei, unguri și alte națiuni, care nu țin la țara noastră și ar fi comentat în mod dușmănos unele măsuri luate de partid și guvern.

- Respectivul a mai fost acuzat că ar fi creat greutăți organelor locale de stat în legătură cu campania de treieris, lansând zvonuri, contrar dispozițiilor date de organele în drept.

- Din concluziile de învinuire rezultă că susnumitul a creat greutăți întovărășirii ce era constituită în satul UTVIN.

- Tot din concluziile de învinuire se menționează că toate faptele pentru care a fost învinuit sînt dovedite prin depozițiile martorilor: CRISTETIU IOAN, MUNCILĂ ȘTEFAN, MATIS IOAN, MAXIM AUREL și BELINȚAN NICOLAE.

Analizînd depozițiile învinuitului și declarațiile martorilor se constată :

Numitul JURMA VICTOR nu recunoaște nici una din faptele ce i s-au pus în sarcină, fapt ce rezultă atît din procesul verbal de interogatoriu din data de 01.08.1958 cît și din procesul verbal luat în ședința instanței judecătorești din 26.08.1958.

Martorii: MAXIM AUREL și MATIS IOAN nu declară nimic care să merite atenție în cauza respectivă și nici nu fac referirii la fapte conexe cu ea.

In legătură cu aspectele că JURMA VICTOR ar fi lansat zvonuri contrare dispozițiilor date legat de campania de treieris, numitul BELINȚAN NICOLAE declară doar faptul că l-a auzit pe acesta afirmînd că cei care vor, pot treera și acasă, cum a fost și în anul 1957, cu condiția să dea la stat o cantitate de uium mai mare.

Martorul MUNCILĂ ȘTEFAN declară în legătură cu acest aspect că atunci cînd s-a discutat problema treierisului, discuția a avut loc între mai mulți cetățeni, necunoscîndu-se cum se va desfășura, dîndu-și fiecare părerea sa.

De asemeni acest martor mai declară că JURMA
VICTOR a fost printre primele persoane care a sprijinit
procesul de cooperativizare a agriculturii în satul Utvin, fiind
susținut și de martorul CRISTETIU IOAN care declară că
învinuitul a fost printre primii care a intrat în întovărășirea
agricolă, deținând funcția de secretar al acesteia.

Cu privire la aspectele că la noi în țară treburile
ar merge prost și că JURMA VICTOR ar fi comentat în mod
dușmănos unele hotărâri și măsuri luate de partid și guvern, sin-
gur martorul CRISTETIU IOAN declară că la auzit discutând
că la conducerea țării s-ar găsi numai evreii și unguri care nu
țin la țară, iar organele locale de partid și de stat nu aplică
linia de sus a partidului și statului.

Același martor, mai declară cu privire la întovă-
rășirea agricolă, că JURMA VICTOR ar fi afirmat că
această formă de cooperare a agriculturii ar trebui desființată
deoarece nu este rentabilă, relatând că despre aceste discuții
cunosc și martorii: ITUNCILA ȘTEFAN, ITACIM AUREL
și BELINTAN NICOLAE, însă aceștia prin declarațiile lor
nu confirmă declarația martorului CRISTETIU IOAN.

Analizând încadrarea juridică care a fost dată fap-
telor pretinse a fi comise de JURMA VICTOR, declara-
țiile martorilor în cauză respectivă apreciem că:

- Faptele comise de către JURMA VICTOR
nu făceau obiectul încadrării lui în art.209 pct.2 lit.a.C.P.
ele neavând ordinea socială, forma de guvernământ sau securita-
tea statului, așa cum pretinde aliniatul respectiv.

- În insuficientă măsură și-a exercitat instanța
rolul activ, principiu de bază al dreptului penal procesual, în
sensul că nu a făcut totul pentru a administra probe neîndoie-
nice, care să confirme sau să infirme activitatea dușmănoasă de
care JURMA VICTOR era învinuit, spre exemplu :

Deși martorul CRISTETIU IOAN susținea că mar-
torii audiați și amintiți mai sus au asistat la discuții prin
care respectivul opinia pentru desființarea întovărășirii, nici
unul dintre aceștia nu a declarat acest lucru și totuși aspectul
respectiv s-a reținut ca fiind săvârșit.

- De asemenea se constată că instanța nu a ținut
cont de referințele date de numiții: LUNGU CORNEL,

- 236 - 233
- 4 -
230

TIVOI IOAN, JURMA VASILE, POPOVICI ION
din satul Utvin cît și memoriul întocmit de către membrii înto-
vărășirii agricole, în cuprinsul cărora se arată că JURMA
VICTOR a fost primul cetățean din Utvin care a înființat
întovărășirea agricolă. A desfășurat o susținută activitate cul-
turală în cadrul Căminului Cultural, dînd dovadă de mult interes
pe toate liniile de activitate.

Față de cele relatate mai sus, întrucît faptele ce
i-au fost puse în sarcina numitului JURMA VICTOR și
pentru care a fost condamnat nu au întrunit obiectul infracțiunii
de "uneltire contra ordinii sociale", propunem a se revizui dosa-
rul numitului JURMA VICTOR și reabilitarea aces-
tuia. Alăturat vă trimitem și dosarul de anchetă penală nr. 3348/
1958 privind pe sus-numitul. -

INSPECTOR ȘEF
Lt. Colonel,

TURC IOSIF

ȘEFUL SERVICIULUI I
Maior,

BOTA GHEORGHE

red: Chitță Gheorghe
dac: Străin Alexandra
scris în 2 exemplare

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 655.669

din

12 NOE 1968

C ă t r e,

TOV. LOCOT. COLONEL BOTH

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, general locot. Răduică
Grigore, trimitem alăturat două scrisori ale numitului Mureșan
Leon, cu domiciliul în București, care reclamă că în perioada
când a fost ofițer a fost arestat și ținut 22 de luni fără să
fie judecat și condamnat.-

Rugăm ca rezultatul verificărilor să fie comunicat
și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Lt.col.,

Apostol 0-61

30. XI. 1968

237

Originalul notii sa
tina la Oficiu pentru
a raspunde petiționarului.

231

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

16 dec.1968

- U.M.0768 Bucuresti -

Nr.7 din 16 dec.1968

232

DELEGATIE

=====

Delegăm prin prezenta pe Maior ALBU ION, din unitatea noastră, pentru a se deplasa la Procuratura Generală a R.S.R., în scopul consultării materialului privind pe numitul MURESEANU LEON, cercetat de organele dv., în anul 1955.

Ofițerul se legitimează cu legitimația militară nr.18676.

SEPTIM UNITATII
Lt.Colonel.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Sectiunea 1 Bir. 2
(denumirea organului)

Numele și prenumele ofiterului care a cerut verificarea

Telefon *2731*

239
STRICT SECRET

233

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea:

Numele *MUREȘANU* prenumele *LEON* (numele purtat anterior)

SAVISOVICI LEON tatăl *David* mama *Rebeca*

locul și data nașterii *26.06.1924 Iași* naționalitatea *evreu* cetățenia *română*

Apartenența politică *Part PCR* studii _____ profesia _____

Unde lucrează *Trina Metalica - Bucuresti* funcția *- salariat-magaziner*

Domiciliul *Bucuresti str. Biserica Pantelimon Nr. 8 sectiunea 3.*

Alte indicii de identificare *Intre anii 1949-1955 a functionat in MAI in*

Ce informații se cer *gradul de locotenent - Directia Auctate - Bucuresti*

SE APROBA

(gradul, funcția, semnătura)

240
234
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENTA,
CERCETARE STIINTIFICA SI ARHIVA
(SERVICIUL "C")

STRICT SECRET
Ex. nr. 2

Nr. 538.766 din 23 decembrie 1968

NOTA - RAPORT
=====

privind pe numitul MURESANU
LEON, născut la 26.VI.1924 în
Iași, fiul lui David și Rebeca,
domiciliat în București, str.
Biserica Pantelimon nr.8.

MURESANU LEON cu datele de mai sus în memoriul său
adresa Consiliului Securității Statului și înregistrat cu
nr. 655669 din 7 noiembrie 1968, își eretă nemulțumirea cu
privire la faptul că în anul 1955 în timp ce era locot. în
cadrul securității statului - Direcția anchete - a fost
arestat și ținut la dispoziția locțiitorului procurorului
general al R.S.R. - general maior BUCSAN GHEORGHE - timp
de 22 luni, adică până în mai 1957 când a fost eliberat.

În memoriu explică faptul că motivul arestării sale
era bazat pe suspiciuni în ceea ce privește o anchetă pe-
care în 1953 o făcuse asupra unor arestați ce au condus
lagărul de deținuți politici din Tg. Jiu, cu care ocazie
ar fi pus anumite întrebări acestora în scopul de a afla
probleme ce-l depășeau cu privire la activitatea unor acti-
viști de partid.

Arată de asemeni că în această perioadă a fost su-
pus la diferite suferințe fizice și psihice fără a i se
putea reține în sarcină vreo vină.

Față de această situație, roagă a se verifica cele
relatate și solicitează reabilitarea sa în lumina Hotărârii
C.C. al P.C.R. din aprilie 1968.

./.

- Trecind la verificarea în evidențele noastre a celui în cauză s-a stabilit că nu posedă materiale de arhivă, motiv pentru care ne-am deplasat în baza delegației nr.7 din 16 decembrie 1968 la Procuratura generală a R.S.R. unde în scopul amintit s-a luat legătura cu tov. general maior de justiție COSTACHESCU ȘTEFAN adjunct al procurorului general al R.S.R. unde stabilisem că se aflau unele materiale privind această speță.

Cu această ocazie am constatat că numitul MURESANU LEON este cunoscut în dosar Cabinet nr.8/C unde posedă un referat de încheierea cercetărilor întocmit de către fostul locțiitor al procurorului general al R.S.R. - general maior de justiție BUCSAN GHEORGHE - (referat nedat) din care rezultă:

- numitul MURESAN GHEORGHE a fost cercetat în stare de arest (în baza mandatului de arestare din 25 iulie 1955 emis de către Procuratura generală a R.S.R.) de către adjunctul procurorului general al R.S.R. - general maior BUCSAN GHEORGHE - fiind bănuit de faptul că în 1953 când a efectuat o anchetă asupra unor arestați ce au condus la gărul de deținuți politici din Tg.Jiu le-ar fi pus anumite întrebări cu privire la activitatea tov. Gheorghe Apostol, Pope Emil, Gheorghe-Gheorghiu Dej ș.a., încercind a cunoaște dacă nu cumva aceștia ar fi fost informatori ai siguranței.

Referatul motivează prezumția prin faptul că perioada în care numitul MURESANU LEON a efectuat ancheta coincide cu demascarea și înlăturarea de către partid a deviatorilor, când unii lucrători de securitate au trecut la verificarea activității din ilegalitate a unor tov. care aveau munci de răspundere pe linie de partid.

În final se menționează că nu s-a reușit a se administra probe care să ducă la reținerea în sarcina elementului prezumtiv a vreunui fapt cu caracter penal, motiv pentru care se propune clasarea cauzei, punerea arestatului în libertate și înlăturarea din M.A.I.

Menționăm că o adâncire a problemei nu s-a putut face intrucât dosarul privind ancheta propriuzisă (așa

-242-
236

după cum rezultă dintr-o notă aflată în evidențe Cabine-
tului Procuraturii generale a R.S.R.), a fost predat la
14 februarie 1956 prin numitul CIOCHINARU NICOLAE salariat
al Procuraturii, tov. BENE de la C.C. al P.C.R. unde pro-
babil se mai află și astăzi.

Este important a scoate în evidență o flagrantă
formalitate privind conținutul referatului întocmit de fos-
tul adjunct al procurorului general - general maior BUOSAN
GHEORGHE - prin care propune în 1957 scoaterea din M.A.I.
a numitului MURESANU LEON, scoatere pe care în fapt o or-
donase fostul ministru al Afacerilor Interne ALEXANDRU
DRAGHICI la 31 iulie 1955, în baza ordinului nr.3382(fapt
consemnat în dosarul său de cadre aflat în arhiva Centru-
lui de triere-dispecerat, evidență, cercetare științifică
și arhivă.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Lucian Mateescu
Lucian Mateescu.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Sect. 1 bir. 2.
(denumirea organului)

TICU A.

Numele și prenumele ofițerului care a cerut verificarea

Telefon 2731

STRICT SECRET

F.F. Urgent

H. C. C. n.

237

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea

Numele

CRISAN

prenumele

IOSIF

(numele purtat

anterior)

tatăl

mama

locul și data nașterii

5.09.1921 Iași

naționalitatea

maghiară

cetățenia

română

Apartenența politică

studii

profesiunea

marinar

Unde lucrează

funcția

Domiciliul

B-dul Lăpușneanu Nr. 173 Bloc T4 Ap. 75 Constanța

Alte indicii de identificare

foaie marinar pe vasul "Plekovov"

Ce informații se cer

în decembrie 1913 a fost arestat de securitate
și reținut între 7 și 28 decembrie 1913.
Cum este cunoscut.

SE APROBĂ

(gradul, funcția, semnătură)

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 649.246 din 17 IUL. 1968

C â t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. primvicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
ONTAN IONILĂ, cu domiciliul în Constanța, B-dul Lăpușneanu nr.175
Bloc T.1, ap.5-

Din conținutul memoriului rezultă că în perioada cită
a fost îmbarcat pe vasul "Elehanov" ca marinar, ajuns într-un port
din R.P. Polonă, pe data de 7 dec.1953 a fost debarcat, dus sub
escortă la Vargovia și adus în țară, unde a fost arestat de orga-
nele de securitate în mod abuziv. Sus-numitul cere ca să i se
spună și lui pentru ce a fost arestat, deoarece nu știe nici în
sua de azi.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

PENTRU SEFUL

DOCTRINA ȘI

Maier, Ciorob

Ion

no. XII. 1568

S-a ținut ședința cu
finalul p.2 de rapo-
rtul de lucru.

238

Nr. 328428 din 20 decembrie 1968

239 442
STRICT SECRET
Ex. nr. 2

NOTA - RAPORT
=====

privind pe CRISAN IOSIF,
născut la 5.09.1921 în Tg. Mureș
de profesie fost marinar la
NAVROM, domiciliat în Constanța,
Bdul Lăpușeanu nr. 173.

Din conținutul memoriului înaintat C.O. al P.C.R.
și înregistrat la Consiliul Securității Statului, rezultă că
numitul CRISAN IOSIF în perioada cită a fost îmbarcat pe ve-
sul "Plehanov" ca marinar, ajuns într-un port din R.P. Polonă,
pe data de 7 decembrie 1953 a fost debarcat, dus sub escortă
la Varșovia și adus în țară, unde a fost arestat de organele
de securitate și anchetat în mod abuziv.

Față de acestea, solicită să i se comunice motivele
care au stat la baza arestării sale, întrucât nici până în
prezent nu cunoaște acest lucru.

În evidențele noastre nu este cunoscut, deci nu rezultă
că a fost reținut sau cercetat pentru fapte împotriva secu-
rității statului.

Din însăși memorul său reiese că numai după 7 zile
de la reținerea sa a fost pus în libertate și trimis la locul
de muncă. Ulterior a fost reîmbarcat și între anii 1953-1964
a navigat în continuare pe diferite vase românești în spele
internationale, până când a fost pensionat pe motiv de boală
(i s-au amputat picioarele, fiind degerate).

Menționăm că în aceeași perioadă în care reclamantul
arestat a fost arestat, organele securității efectuau anche-
ta grupului PETRESCU OCTAVIAN și a altor navigatori din ma-
rina comercială, implicați în spionaj împotriva statului
nostru.

./.

246
243
240

Cu această ocazie au fost audiați și cercetați numeroși marinari.

Din analiza unor cazuri asemănătoare, rezultă că în multe cazuri organele securității procedau la reținerea ilegală a unor persoane banuite de activitate subversivă. Ulterior constatându-se nevinovăția lor, persoanele respective erau eliberate, fără a se întocmi dosar cu rezultatul cercetărilor și fără a se obține mandat de arestare în baza căruia să fie întocmită o fișă de arestați.

În această categorie, probabil s-ar putea încadra și cazul numitului CRISAN IOSIF.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Lucian Mateescu
Lucian Mateescu

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 650.833 din 16 AUG. 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOTE

Conform ordinului tov. nr. 11 vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, trimitem alăturat memorial numitului Gheorghe
Nicolae din București, adresat Comitetului Central al partidului și
primit de noi de la Comitetul P.C.R. al municipiului București.

Sus-numitul reîntoarce că în anul 1952 a fost arestat
de organele de securitate, iar locuința sa și lucrurile pe care le
avea au intrat în posesia ofițerului Vălsăr Florian în prezent DAS
FLORIAN și solicită să fie repus în drepturi.

Vă rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și ofi-
ciului, deoarece trebuie să răspundem la organ, restitându-ne scri-
soarea.-

SEFUL
Maior

Ap

30. XII. 1968

241

Originalul notii s-a
trimis la Oficiu pentru a
se raspunde petitorului

241

241

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Sectorul 1 Bir. 2
(denumirea organului)

Numele și prenumele ofiterului care a cerut verificarea

Telefon

2731 studierea
Cerere de verificare la cartotecă

Disponibilitate verificarea

Numele

CALCIU

prenumele

NICOLAE

(numele purtat anterior)

tatăl

Nicolae

mama

Maria

naționalitatea

cetățenia

locul și data nașterii

16.01.1920

studii

Licenț comercial

profesiunea

funcția

apartenența politică

unde lucrează

Domiciliul

București - B-dul Republicii Nr. 67

Alte indicii de identificare

din iulie 1942 pînă la 23 aug. 1944 a func-

Ce informații se cer

fiind agent politic sicurist în București
în perioada 1942-1944 a funcționat în miliție cu gradul
de plutonier deșeură, sep. în 1952 a fost arestat
de securitate.

Cum este cunoscut

SE APROBA

(gradul, funcția, semnătura)

STRICT SECRET

FF Urgent

FF Urgent

242

Nota cartotecii evidențelor generale

Dosar fond op. nr.

Dosar anchetă nr.

În atenția indicativului nr.

Ofițerul

Relații se pot lua numai prin șefii nemijlociți.

REZUMATUL MATERIALULUI DIN ARHIVA

8981 730 0-

Data, gradul și semnătura ofițerului care a efectuat verificarea.

Nr. 528444 din 20 decembrie 1968

NOTA - RAPORT
=====

privind pe CALCIU NICOLAE,
născut la 16.I.1920 în Huși,
jud. Vaslui, fiul lui Nicolae
și Maria, de profesie funcționar.

În memoriul adresat C.C. al P.C.R. numitul CALCIU NICOLAE din București, Bdul Republicii nr.67 (fost cu domiciliul în str. Ghiociei nr.18), arată că în timp ce funcționa în poliție, a fost exclus din P.C.R. în 1948 și a suferit o serie de nedreptăți din partea organelor securității. În 1951 în timp ce funcționa în miliție în calitate de plut.maj. șef a fost scos din cadrele M.A.I., iar în 1952 a fost arestat de organele securității.

După arestare numitul DAN FLORIAN (fost WEISSER FLORIAN) ofițer de securitate în cea perioadă, fără a face inventarierea lucrurilor și fără să anunțe familia sa, a ocupat locuința din str. Ghiociei nr.18 (însușindu-și bunurile existente ca: haine, mobilă, etc.), unde locuiește și în prezent.

În încheierea memoriului său, menționează că nici până în prezent nu i-au fost restituite bunurile personale și locuința, cu toate demersurile făcute și solicită să i se facă dreptate.

Din verificările efectuate în evidențele noastre, rezultă că numitul CALCIU NICOLAE este cunoscut în dosarele fond operativ nr.168392 și anchetă nr.14845 cu următoarele:

- între anii 1942-1948 a funcționat în poliție la Prefectura Capitalei - Biroul 3 siguranță - ca agent diurnist și comisar;

256
247
244

- în 1949 a fost încadrat în miliție cu gradul de plut.maj.șef și a funcționat până în anul 1951, când a fost trecut în rezervă;

- la 26 aprilie 1952 conform ordinului 26500 al M.A.I. a fost reținut de organele securității, fiind polițist și încadrat în C.M. pe timp de 24 luni;

- la 22.XII.1954 a fost pus în libertate, deoarece nu s-au stabilit fapte concrete pentru culpabilitate, spre a fi trimis în justiție.

Referitor la locuința și bunurile personale înșușite de DAN FLORIAN, mențonăm că în dosarele în care este cunoscut CALCIU NICOLAE există o notă întocmită de organele de anchetă în care se precizează că la 26.04.1952 când a fost reținut de organele securității, nu i s-au opisat averea. La percheziția corporală efectuată nu i s-a găsit nimic asupra sa, în afară de un carnet GBC în valoare de 22,50 lei, care i-a fost restituit la eliberarea din C.M. și pentru care a semnat personal de primire.

În evidențele noastre nu există nici un act în care să se menționeze că locuința și bunurile au fost date lui DAN FLORIAN. De asemenea, nu se cunosc împrejurările în care fostul ofițer de securitate a ocupat locuința.

Trecând la identificarea numelui DAN FLORIAN, am stabilit următoarele:

- numele real în prezent este SORIN DAN (fost LEIZER DAVID, nume ce a fost schimbat în anul 1955).

SORIN DAN a funcționat în securitate la D.S.B. cu gradul de lt.maj.foto.raf din anul 1947 până la 30 aprilie 1958, când a fost trecut în rezervă pentru caz de boală.

A locuit în str.Ghiocel nr.18 din anul 1952 până la 22 august 1968, când s-a mutat în cartierul Balta Albă, Intrarea Lotricarei nr.5 etaj 2, ap.52, unde locuiește și în prezent.

Față de cele solicitate, referitor la restituirea bunurilor personale și a locuinței înșușite de SORIN DAN, menționăm că acestea nu figurează în nici un document din arhiva securității statului. În plus, după cum rezultă din cele arătate, SORIN DAN nu mai locuiește în casa petiționarului.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col. *[Signature]*

Mateescu L.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 651.957 din 31 AUG. 1968

C ă t r ă ,

TOV. LOCCOT. COLONEL. ROTI

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului Tudor C. Florin adresat C.G. al P.C.R., prin care reclamă că în anul 1950 a fost arestat pe nedrept de organele de securitate.-

Sugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și ofi-
ciului.-

30. XII. 1968

251

s.a. trimis originalul
notii la Oficiu pentru
a răspunde petiționar
rului!

248

245

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Sectant 1 Bpr. 2
(denumirea organului)

Numele și prenumele ofițerului care a cerut verificarea

Telefon 2731

F.F. Urgent

253
STRICT SECRET

6862
Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea

Numele TUDOR

prenumele FLORIN

(numele purtat

anterior)

17.11.1912

tatăl Constantin

mama

Olivia

locul și data nașterii 1911 (Franța 1912)

naționalitatea

Română

cetățenia

română

Apartenența politică

studii

profesiunea

funcționar

Unde lucrează

funcția

Domiciliul București str. Drumea Rădălexu Nr. 19 Sectorul 5.

Alte indicii de identificare

În 1910 a fost arestat de securitate.

Ce informații se cer

Fost referent tehnic la Direcția Armatelor

Civile în 1910. În 1932 fost ofițer în armata burgheză.

Cum este cunoscut

SE APROBĂ

(gradul, funcția, semnătura)

Nota cartoteii evidenței generale

Dosar fond op. nr.

25.5/2 VHO 68

Dosar ancheta nr.

Fond ancheta nr.

6882/VHO 68

In atenția indicativului nr.

Ofițerul

Relații se pot lua numai prin șefii nemijlociți.

REZUMATUL MATERIALULUI DIN ARHIVA

Fr. 48340 VBT / 152 / VHO 68

Fr. 119858 Vi / 95-99 / VHO 68

Data, gradul și semnătura ofițerului care a efectuat verificarea.

- Realitate
- triș pesapri pozitiv
- ferr. c'

-252-

250

247

o nara pentru isi usa si
regulate puptele pentru care
a fost ordonata.

-257-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPENSERAT, EVIDENȚA,
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI ARHIVĂ
(SERVICIUL "C")

STRICT SECRET
Ex.nr. 2

Nr. 528442 din 13 decembrie 1968

248

NOTA - RAPORT
=====

privind pe TUDOR FLORIN, născut
la 17.XII.1912 în Bacău, fiul
lui Constantin și Elena, de pro-
fesie funcționar, domiciliat în
București, s.r. Drumea Rădulescu
nr.19.

În memoriul adresat C.C. al P.C.R. înregistrat la
Consiliul Securității Statului cu nr.651957 la 31 august 1968,
susnumitul își arată nemulțumirea față de hotărârile organelor
M.A.I., care nu i-au acordat viza de plecare temporară în
R.F. a Germaniei unde are o fiică căsătorită din 1963 cu un
cetățean vest german.

Arată de asemenea că în anul 1950 a fost arestat
de organele M.A.I. în mod abuziv și pedepsit administrativ
pe o perioadă de 2 ani, fapt ce-l consideră ca motiv pentru
care a primit avizări negative (atât el, cât și soția sa)
pentru plecare în vizită la fiica sa în R.F. a Germaniei.

Procedînd la verificarea în evidențele noastre s-a
stabilit următoarele:

- posedă dosar fond operativ nr.25512 și dosar de
anchetă nr.6862 din care rezultă:

- între anii 1932-1946 a fost ofițer în armata bur-
gheză cu gradul de maior. În 1943, în timp ce era ofițer a
fost trimis o perioadă de trei luni în Elveția cu misiuni
speciale. La înapoierea în țară a fost numit șef de cabinet
la generalul RADESCU, cărui i-a dat concursul în toate ac-
țiunile sale, din acea perioadă.

În 1946 a fost pus în cadrul disponibil pentru at-
tudine antidemocratică.

./.

În perioada cît a lucrat la Direcția C.F.R. și Direcția aviației civile din București ca funcționar, este cunoscut cu manifestări dușmănoase la adresa regimului democrat, care au constat în lansarea de zvonuri alarmiste privitoare la declanșarea unui nou război mondial și schimbarea orînduirii de stat din Republica Socialistă România, fapt pentru care a fost îndepărtat din serviciu.

La 20 martie 1952 a fost arestat de organele M.A.T. și încadrat în C.M. pe timp de 24 luni.

Față de cele relatate mai sus și ținînd cont de materialele existente în dosarele indicate (referate de investigații, note, adrese, declarații, etc.), sîntem de părere că avizările negative pe care cel în cauză le-a primit pentru plecarea în străinătate sînt justificate.

SEFUL CENTRULUI
Lt.colonel,

Lucian Mateescu
Lucian Mateescu

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 654.084 din 12.06.1968

C ă t r e,

TOV. LOCOT. COLONEL BOTH

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului MARIN H. GHEORGHE, fost ofițer de miliție pînă în 1952.

Din cuprinsul memoriului rezultă că a fost arestat în mod abuziv de către organele de securitate.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Lt. colonel,

Apostol C-tin

30. XII. 1968

Se trimite originalul
măi la oficiu pt
a răspunde pet. lora
măi -

250

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITATII STATULUI

Sectorul 1 Bir. 2

(denumirea organului)

ICR A.

Numele și prenumele ofițerului care a cerut verificarea

Telefon 2701

F.F. Urgent

STRICT SECRET

H. C. Iygn

251

Foarte-Urgent

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea

Numele MARIN

prenumele GHEORGHE

(numele purtat

anterior)

tatăl H. C. Iygn

mama Maria

locul și data nașterii

3.11.1917 Com. Lacușe

naționalitatea Rom.

cetățenia

Apartenența politică

PCR

studii

profesiunea

Unde lucrează

Bd. Republicii Nr. 59 București, Etaj 3 Ap. 8.

Domiciliul

Alte indicii de identificare

Sectorul 3

Ce informații se cer

foșt ofițer de miliție - lt. major pînă în
ianuarie 1953, cînd a fost arestat de organele
Securității

Cum este cunoscut

SE APROBA

(gradul, funcția, semnătura)

Nota cartoteiei evidenței generale

Dosar lend op. nr.

Dosar anchetă nr.

Fond anchetă nr.4

8348/4 Nov 68

În atenția indicativului nr.

Ofițerul

Relații se pot lua numai prin șefii nemijlociți.

REZUMATUL MATERIALULUI DIN ARHIVA

5488 up Vol. 9 f. 87-89 / 9110-767

Data, gradul și semnătura ofițerului care a efectuat verificarea.

100621968

258
252
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENTA,
CERCETARE STIINTIFICA SI ARHIVA
(SERVICIUL "C")

STRICT SECRET
Ex.nr.2.

Nr.538754 din 23 decembrie 1968

NOTA - RAPORT
=====

Obiect:

rezultatul verificărilor efectuate în
evidențele noastre, privitor la numitul
MARIN GHEORGHE, domiciliat în București,
Bdul Republicii nr.59 - autor al memoriu-
lui adresat C.S.S. și înregistrat cu nr.
654084 din 7.X.1968 prin care-și arată
nemulțumirea cu privire la faptul că în
1952 în timp ce era lt.maj.de miliție a
fost arestat de către organele M.A.I. și
cercetat în mod abuziv de către acestea,
sub pretextul că ar fi făcut parte
dintr-un grup antipartinic dușmănos, fiind
apoi încadrat în C.M. până în 1954 când a
fost eliberat.

Solicită în continuare verificarea
cauzei și repunerea sa în drepturile legale.

În ideea stabilirii adevărului, s-a procedat la ve-
rificarea în evidențele noastre și s-a constatat că posedă
dosar anchetă arhivă nr.8348 din care rezultă:

MARIN GHEORGHE, este născut la 3 martie 1917 în co-
muna Sălcuța-Ploiești, fiul lui Haralambie și Maria, domici-
liat în București, Bdul Republicii nr.59, Sector 3, de pro-
fesie miner.

Se trage dintr-o familie săracă, tatăl său a fost
miner, iar majoritatea rudelor sale fac parte din aceeași
categorie socială.

După terminarea celor 4 clase primare, respectiv
între anii 1929-1939 când a fost încorporat pentru execu-
rea stagiului militar, a muncit succesiv ca vagonetar și
apoi miner la Minele de cărbuni Valea, Aninoasa, Lăgăritul și
Doicești.

./.

După 23 August 1944 fiind lăsat la vatră se stabilește cu domiciliul în București, prestand serviciul la diferite restaurante ca ospătar până în 1947, când a fost trimis de către organele Sectorului 1 Galben P.C.R. la Prefectura Poliției Capitalei și încadrat diurnist, iar la înființarea miliției în 1949 primind gradul de sublocotenent a fost repartizat la Direcția Politică a Miliției și apoi mutat la Direcția Judiciară din D.G.M.

Multe documente aflate la dosar (declarații, referate, note) întocmite de către foștii săi colaboratori din această perioadă atestă faptul că MARIN GHEORGHE în această perioadă a desfășurat o activitate susținută atât pe linie de partid (fiind chiar secretarul organizației de bază), cât și pe tărâm profesional.

Începând însă din anul 1951 când la conducerea Direcției Judiciare din D.G.M. a fost numit fostul colonel de miliție IOANIDE ALEXANDRU între el și acesta au luat naștere o serie întreagă de divergențe care au fost generate pe de o parte de criticile pe care MARIN GHEORGHE le făcea cu ocazia unor analize a muncii și a intrigilor pe care (așa după cum rezultă din declarația opt. GEORGESCU ION fost șeful miliției raionale 23 August și GROTORU SIMION secretar al organizației de bază (numitul POPESCU CONSTANTIN fost locotenent în cadrul Direcției Judiciare, prieten intim al lui IOANIDE ALEXANDRU - element dușmănos - le făcea la adres lui MARIN GHEORGHE.

Materiulul aflat la dosar evidențiază faptul că MARIN GHEORGHE în funcția sa de secretar al organizației de bază a purtat în mai multe ocazii discuții cu diferiți membrii de partid pe marginea atitudinii neprincipiale, mic burgheze, pătinitoare, de susținere a elementelor necorespunzătoare a lui IOANIDE ALEXANDRU și a col. ERDEY colaborator al acestuia.

Situația care începuse a se crea în urma acestor evenimente nu a convenit deloc grupului IOANIDE - ERDEY, astfel că în primăvara lui 1952 fostul lt. maj. MARIN GHEORGHE este mutat din cadrul Direcției Judiciare la Secția raională 23 August.

-260-
254

Așa după cum era și normal lucrurile nu s-au putut stăvili aici, ci dimpotrivă ele au luat din ce în ce un caracter mai inflăcărat.

Lt.maj. - pe atunci - de miliție MARIN GHEORGHE a întocmit un raport pe care l-a adresat aparatului politic al D.G.M. în care arăta constatările sale cu privire la linia pe care IOANIDE ALEXANDRU intenționa s-o aplice în cadrul D.G.M., raport care însă nu a fost reținut de organele fostului aparat politic, ci trimis pentru rezolvare la Direcția Cadre a D.G.M.

Se desprinde de aici de ce numai după 2 luni de la întocmirea raportului MARIN GHEORGHE este arestat de către organele M.A.I. și acuzat de "constituirea unui grup antipartinic dușmănos, crearea de atmosferă nesănătoasă la adresa conducerii, în scopul de a slăbi disciplina și unitatea de conducere.

Pentru justificarea arestării și mai ales pentru confirmarea faptelor pentru care fusese învinuit, organele de anchetă ale securității, respectiv fostul lt.maj.SIMON JAK au procedat la o serie întregă de mașinațiuni, au recurs la diferite confruntări între așa zisul acuzat și persoanele din grația grupului IOANIDE, reușind să smulgă în acest fel date insuficiente pentru a fi trimis în justiție, însă îndestulătoare pentru încadrarea sa în C.M. pe timp de 36 luni în baza procesului verbal nr.17 din 1952, încadrare pe care de altfel fostul ministru de Interne ALEXANDRU DRAGHICI o ordonase înainte de încheierea cercetărilor (așa după cum rezultă din materialele aflate la dosar).

Au fost reținute în sarcina sa următoarele fapte: (de altfel și recunoscute de el în anchetă așa după cum rezultă din declarația dată în fața organelor de anchetă la 20 iulie 1952 aflată la dosar la pag.57-66).

- În anul 1951 a afirmat față de opt.RADULESCU din Direcția Judiciară că ancheta pe care organele C.C. al P.C.R. o efectuau în legătură cu numitul GIORASCU (fost conducător al Direcției Judiciare din D.G.M.) se datora faptului că IOANIDE ALEXANDRU fiind rudă cu ALEXANDRU DRAGHICI l-a influențat pe acesta să întreprindă acea măsură și că la baza

anchetei stau cauze de ordin personal dacă se are în vedere că la rîndul său CIORASCU era rudă cu fostul ministru al Afacerilor Interne TEOHARI GEORGESCU;

- Că de asemenea s-a exprimat față de opt. JULEA CONSTANTIN din Direcția Judiciară a D.G.M. că este îngrijorat de situația lui LUCRETIU PATRASCANU de care nu se știe unde se află și că materialele arătate în presă cu privire la demascarea lui nu sînt suficient de convingătoare;

- Că Gheorghe Gheorghiu-Daj nu a putut lupta cu propriile lui forțe împotriva devierii de dreapta, cerînd ajutorul U.R.S.S., personal lui Vișinski și că de altfel acest lucru nu-l surprinde deoarece întreaga noastră viață economică, socială și politică - inclusiv activitatea M.A.I. - este controlată de U.R.S.S. prin consilieri.

Din această situație organele de anchetă au încercat a scoate o acțiune organizată de defăimare a cadrelor de partid - acțiune de grup - însă din declarațiile culese din partea celor pe care intenționau să-i încadreze în acest grup nu au putut smulge probe.

Iată ce declară, în concluzie numitul GEORGESCU ION fost opt., șeful raionului de miliție 23 August în declarația sa din 26 iulie 1952:

"Sfidez orice afirmație făcută, cum că între mine și tov. lt. MARIN GHEORGHE ar fi existat alte relații decît acelea de la superior la inferior".

Organele de anchetă în completarea dosarului nu au omis faptul de a reține ca piesă documentară și o declarație raport a lui IOANIDE ALEXANDRU, care în mod demagogic arăta printre altele:

"În momentul venirii mele la Direcția Judiciară am găsit o situație foarte grea, unele elemente dușmănoase, cu moral putred burghez batjocoreau linia partidului nostru, exemplu lt. maj. MARIN GHEORGHE fost secretar al B.O.B., lucru pe care tov. din aparatul politic nu l-au putut observa. Lipsa mea a fost că m-am lăsat antrenat și am tolerat această atmosferă (nota noastră: cit de mult s-a lăsat antrenat și cit a tolerat se poate vedea din situația pe care a reușit să o creeze lt. maj. MARIN GHEORGHE)".

De reținut faptul că după câteva zile de la arestarea lui MARIN GHEORGHE i s-a adus la cunoștință că a fost exclus din P.C.R., fără a fi chemat să participe la lucrările adunării generale sau a forului superior care s luat hotărîrea.

În toată perioada cît a fost încadrat în C.M. (așa după cum rezultă din referatul întocmit de organele M.A.I. cu ocazia ridicării pedepsei) a avut o comportare bună, depunînd eforturi pentru îndeplinirea muncilor la care a fost pus, dînd dovadă de o înaltă disciplină.

A fost eliberat la 28 mai 1954 în baza ordinului M.A.I. nr. 65 (Mai de vreme cu un an de la data cînd normal expira pedeapsa de 36 luni cu care fusese încadrat).

Nu posedăm date din care să rezulte care a fost activitatea celui în cauză de atunci și pînă în prezent.

Nu ne putem pronunța asupra măsurilor ce se impun a se lua cu privire la rezolvarea situației sale, întrucît este necesar ca cei în drept să-l contacteze pentru a edifica mai amănunțită, ținînd cont că situația depășește simpla satisfacere a cauzei personale MARIN GHEORGHE - ci implicînd probabil și tragerea la răspundere a persoanelor care sub imperiul goanei după căpătuire au căleat în picioare tot ceea ce societatea ridicare la rang de lege.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Lucian Mateescu

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET

Ex.nr... 2
S.C.nr.208

263-

260

257

Nr. 9184
Din 30. XII 1968

C ă t r e

INSPECTORATUL DE SEC.AL JUD. ILFOV
Biroul "C"

La adresa dv.nr.40.913 din 2 iulie 1968, vă res-
tituim alăturat dosarul personal nr.13 aparținând lt.col.
în rezervă CIMPEANU VIOREL, care ne-a fost trimis pentru
studiu.

D.O.
Lt.col.de securitate
Both Ioan *[Signature]*

2 ex.
BI/TI

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
GABINET

263
261
STRICT SECRET
Ex.nr. 2
S.C.208

Nr. 9226
Din 30.XV. 1968

C A T R E

INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUD.CONSTANTA
- Tov. inspector șef -

La nr.220/39.528 din 06.07.1968, vă restituim alăturat dosarele :
- Dosar anchetă nr.3786 cuprinzând 81 file , privind pe GHEORGHIU STELIAN;
- Dosar fond anchetă nr.3783 cu 38 file, privind pe LAZU GHEORGHE și alții;
- Dosar fond operativ nr.21.407 cu 17 file, privind pe GHEORGHIU STELIAN.
Dosarele de mai sus ne-au fost trimise pentru studiere.

D.O.
LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan *Both Ioan*

2 ex.
BI/TI

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI ILFOV
Biroul "C"

STRICT SECRET

ex.nr. 1
s.c. 153

Nr. 40913 din 2.07. 1968

- 265 -
262
259

C ă t r ,
CONSILIUL SECURITATII STATULUI
Cabinetul tov. Prim-vicepreședinte
General-maior GRIGORE RADUICA
pentru tov. maior BOT ION

Inaintăm alăturat dosarul personal ns. 13
aparținând lt.colonel în rezervă CIMPEANU Ion VIOREL,
care ne-a fost solicitat de dv.-

Vă rugăm ca după studiere, dosarul să ne fie
restituit.

G. S. S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 9184

INSPECTOR ȘEF,
Colonel
Dumitrașcu Alexandru

ȘEFUL BIROURII,
Maior Muntean Ioan

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSP. JUDETEAN DE SECURITATE CONSTANTA
Nr. 220/39528 / 06.07.1968

STRICT SECRET
S.C. 153
Ex. nr. 1

Calitate prim-vicepreședinte
Nr. 9226

263
260

C A T R E,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
B U C U R E S T I

Tr. Mr. Both
8. VII 1968

Alăturat înaintăm următoarele dosare:

- Dosar fond anchetă nr. 3788 cu 38 file privind pe IAZU GHEORGHE și alții.
- Dosar anchetă nr. 3786 cuprinzând 81 file privind pe GHEORGHIU STELIAN.
- Dosar fond operativ nr. 21407 cu 17 file privind pe GHEORGHIU STELIAN.
- Dosar anchetă nr. 454 vol. I cu 413 file și vol. III cu 294 file privind pe STANESCU GHEORGHE.
- Dosar arhivă nr. 198 vol. II 1961 cu un nr. de 736 file privind corespondența operativă.

Rugăm să se studieze acestora, să ne fie restituite.

INSPECTOR
Lt. Col. *Victor*
Victor

SEFUL SECURIT. a II-a
Mr. *Victor*
Victor Marin

MM/SV/2 ex.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

STRICT SECRET
S.C.340
ex.dr.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- SERVICIUL "C" -

C. & S.
Cabinetul prim-vicepreședintelui
Nr. 1

261

Nr. 41/518204 14.VI.1968

DOSAR Nr. _____

C A T R E

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Cabinetul Tov. Prim Vicepreședinte
-General-Maior RADUICA GRIGORE-

Vă înaintăm alăturat pentru studiu
dosar de anchetă nr. 23742 compus din 2 vo-
lume: vol. 1 cu 28 file și vol. 2 cu 14 file,
privind pe BANCEANU VALENTIN.-

Rugăm ca după studiu, dosarul să
ne fie restituit.-

Pt. SEFUL SERVICIULUI
Loc. Ser. Serviciu
Lt. col. *[Signature]*
Brahna

SEFUL SECȚIEI
Lt. col. *[Signature]*
Meianu Nicolae

Conceptat: A.L.
Dactilo: O.L.
Nr. exemplare: 2.

„Oratică nouă” — a. 2381

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

268
STRICT SECRET
S.C.340
ex.nr.1
265
262

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "C" -

Nr. 41/ 517088 10 VI 1968

DOSAR Nr. _____

C.S.S.
Cabinetul prim-vicepreședintelui
Nr. _____

CĂTRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Prim Vicepreședinte

-General-Maior RADUICA GRIGORE-

Înaintăm alăturat pentru studiu dosarul fond anchetă nr. 6912 compus din 7 volume, privind pe PAMPU ION (ginere al lui Constantin David), POPESCU GHEORGHE zis Oțelaru, fost secretar al organizației de partid București și alții, care au fost executați și încadrați administrativ pe diferite termene.-

Pt. SEFUL SERVICIULUI
Lect. Sef. Serviciu
Lt. col. *[Signature]*
Bărbăntă Iordache

Conceptat: V.V.

Dactilo: C.D.

Nr. exemplare 2.

„GRADIS NOUA” — C. 3361

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

STRICT SECRET
S.C.340
ex.nr.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "C" -

Nr. 041/ 515372 21 MAI 1968

DOSAR Nr.

C.S.C.
Cabinetul prim-vicepreședintelui
Nr. 1

266
263

CATRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
-Tov. Prim Vicepreședinte -
General Maior
RADUICA GRIGORE

Inaintăm alăturat dosarul anchetă
nr.55662 compus din 5 volume, privind pe
GHEORGHIU NATALIA și alții.-

Pt. SEFUL SERVICIULUI
Loc. Sef Serviciu
Lt. *[Signature]*
Bresană Iordache

Conceptat Mr. G.P.

Dactilo: O.D.

Nr. exemplare: 2.

„Grafica nouă” - c. 9381

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "O" -

Nr. 041/ 515222 11 IX 1968

DOSAR Nr. _____

CATRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Prim-Vicepreședinte
General-Maior RADUICA GRIGORE
- CABINET -

Cu adresa noastră nr. de mai sus
din 20.05.1968, am înaintat spre studiu urmă-
toarele dosare fond cadre :

- dos.fond cadre nr.2845, privind pe STOICA
STEFAN și
- dos.fond cadre nr.31353, privind pe FRÎNCU
GHEORGHE.

În cazul când aceste dosare nu vă mai
sînt necesare în procesul muncii, rugăm ordo-
nați măsuri de restituire.-

P. SERVICIULUI

Lt.colonel

Matăescu

P. SEFUL SECȚIEI

Lt.col

M. Stănescu
Meianu Nicolae

Conceptat : O.M.
Dactilo : O.L.
Nr. exemplare : 2.

271-
268
STRICT SECRET

Ex. nr. 2

S.C. 112

265

- C a n c e l a r i a -
Nr. 13/ 70840 din 31. V 1968

Către,

SERVICIUL "C"

Tov. șef al serviciului

La adresele dvs. nr. C.41/515226 și C.41/
515222 din 20.05. 1968, vă restituim alăturat următoarele
dosare:

- dosar fond anchetă nr.18.382, compus din
2 volume, privind pe STOICA STEFAN;
- 2 dosare fond cadre nr. 2.845, compus din
73 file, privind pe STOICA STEFAN și dosar nr.31.353, com-
pus din 124 file, privind pe FRINCU GHEORGHE.

SEFUL CANCELARIEI

Colonel, *Ion Lințu*
Lințu Ioan

SEFUL SECȚIEI
Maior,

Matcuț
Mateuț Gheorghe

272-
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET

S.C.nr.340

Ex.nr. 266

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- SERVICIUL "C" -

C.41/515222 20.05. 8
Nr. din 196

DOSAR Nr.

CĂTRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. Prim-vicepreședinte -
General Maior

RADUICA GRIGORE

Inaintăm alăturat 2 dosare
fond cadre nr.2.845, compus din 73 file,
privind pe STOICA STEFAN și dosar nr.
31.353, compus din 124 file, privind
pe FRINCU GHEORGHE.

Pt. Serv. SERVICIULUI
Loc. Sef Serviciu
Lt. Col. *Breahnă Iordache*

Breahnă Iordache

Conceptat: Mr. Găgiu P.

Dactilo: D.E.

Nr. exemplare: 2.-

„Grafică nouă” — c. 3381

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "C" -

C.41/515226 20.05. 1968

DOSAR Nr. _____

275-
270
267
STRICT SECRET

S.C.nr.340

Ex.nr. _____

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

CANCELARIA

Secția documentare și arhivă

INTRARE Nr. 90.841

Zim 31 mai 1968

CATRE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. Prim-vicepreședinte -
General Major

RADUICA GRIGORE

Inaintăm alăturat dosar fond
anchetă nr.18.382, compus din 2 volu-
me, privind pe STOICA ȘTEFAN.

Pt.ȘEFUL SERVICIULUI
Locș.Șef Serviciu
Lt.Col.

Breahnă Iordache

Conceptat:

Mr. Găgiu P.

Dactilo:

A.C. Drăgan E.

Nr. exemplare

2.-

„Grafică nouă” — S. 3381

Nr. 9235
Din 30.8.1968

C A T R E

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul Central de Partid-

La adresa dv.nr. 1994/A din 12 iulie 1968 privind pe FRANGULEA N. ANDREI, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat de mai multe ori între anii 1948-1951, iar în perioada 1951-1954 a fost internat în "unitate de muncă".

FRANGULEA ANDREI a fost arestat și internat în "unitate de muncă" sub acuzația de a fi făcut parte din organizația legionară.

Din cercetările efectuate de organele securității statului în cazul FRANGULEA ANDREI, rezultă că acesta a fost înscris în trecut - în timp ce era salariat la "Arsenalul marinei" din Galați - în F.D.C. și a participat la unele acțiuni ale legionarilor.

Faptul că FRANGULEA ANDREI a făcut parte din organizația legionară, rezultă atât dintr-un tabel unde figurează la poziția 28 (tabel ce se găsește în dosar fond-operativ nr.53.172, vol.107, fila 179), precum și dintr-o declarație dată de el la 5 februarie 1941 (care se găsește în același dosar la fila 205), în care arată că :

"Am făcut parte din mișcarea legionară, mănunchiul VIRGIL TEODORESCU - F.D.C.-grupul 12, avînd ca șef de mănunchi pe f.d.-cistul MARABULEA EMIL" "am luat parte la acțiunea din zilele de 22 și 23 ianuarie 1941, la manifestații, făcînd de gardă la sediul central legionar (provizoriu)" "nu am primit armament, nu am

./..

245
272
269

luat parte la acțiunea pentru..."(nu precizează la ce fel de acțiune). "Am luat parte la manifestații numai în orele libere".

Intr-o altă declarație dată, care se găsește la dosarul de anchetă-archivă nr.956 fila 54, printre alte probleme, FRANGULEA ANDREI arată : "Declar că am fost legionar și am fost înscris în F.D.C. fiind elev particular la comerț".

x x
x

Cu prilejul anchetării lui FRANGULEA ANDREI asupra trecutului său politic, a mai rezultat că în anul 1943, în timp ce își satisfăcea stagiul militar la Regimentul 11 Siret-Galați, a fost selecționat și trimis în perioada 12 septembrie 1943 - 23 August 1944 cu un detașament transmisiuni - aer, la specializare în Germania, unde a urmat cursurile școlii de submaștri radio-tehnici "NORDHAUSEIN". Din august 1944 și până în iunie 1945 a rămas în captivitate în Germania.

Pe baza unui repertoriu și al informațiilor furnizate de fosta Secție a II-a din M.St.M. din care rezulta că în perioada captivității în Germania, FRANGULEA ANDREI ar fi consimțit să se înroleze în așa-zisa armată națională de eliberare, constituită de Horia Sima în străinătate după 23 August 1944, sus-numitul a fost trimis în anul 1947 în judecata Curții marțiale a Corpului II armată unde, inițial reținându-i-se infracțiunea de "trădare de patrie", a fost condamnat în contumacie la 5 ani muncă silnică. Făcând opoziție împotriva acestei sentințe de condamnare, ulterior i s-a rejudecat procesul și prin dovada nr. 11.782 din 27 mai 1947 a Secției a I-a a Curții marțiale a Corpului II armată, a fost achitat de orice penalitate.

x x
x

În concluzie, din cele relatate mai sus, cu privire la trecutul politic al lui FRANGULEA ANDREI, rezultă că arestarea și internarea acestuia în "unitate de muncă" face parte din contextul de măsuri ce se luate în perioada respectivă împotriva

./..

- 3 -

-276-

270 273

celor care au făcut parte din organizațiile sau partidele
burghezo-fasciste.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă
la arestarea și internarea în "unitate de muncă" în trecut
a lui FRANGULEA ANDREI.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

N O T A

- privind pe FRANGULEA ANDREI.

Din verificările efectuate în arhiva organelor securității statului, au rezultat următoarele :

FRANGULEA ANDREI este născut la 4 septembrie 1922 în orașul Galați, județul Galați, fiul lui Nicolae și Maria, de naționalitate și cetățenie română, absolvent a 2 ani al Academiei comerciale, de profesie contabil, în prezent student la Institutul pedagogic din Galați, domiciliat în orașul Galați, cartierul Mazepa, bloc 6, ap.51.

FRANGULEA ANDREI a fost arestat de mai multe ori în perioada 1948-1951, iar în perioada 1951-1954 a fost și internat în "unitate de muncă" pe timp de 36 luni, conform deciziilor M.A.I. nr.349/951 și 560/953, sub acuzația de a fi făcut parte din organizația legionară.

Din ancheta făcută cu privire la FRANGULEA ANDREI, rezultă următoarele :

În dosarul fond-operativ nr.53.172, vol.107, fila 142, se găsește o adresă din 13 februarie 1941 a "Administrației stabilimentelor industriale ale aeronauticii și marinei regale" către "Subsecretariatul de stat al aerului - Secretariatul general", prin care se înaintează 52 declarații luate de la personalul din Arsenalul marinei regale din Galați, care a făcut parte din organizația legionară, împreună cu două tabele nominale.

La fila 179 din dosarul sus-menționat, se găsește un tabel nominal cu lucrătorii civili, cu zina, care au făcut parte din organizația legionară, conform declarațiilor ce sînt anexate la acel tabel. La poziția 28 din tabel, figurează și numitul

./..

FRANGULEA ADRIAN.

La fila 205, se găsește o declarație cu antetul "Secretariatul de stat al marinei, Arsenalul marinei regale-Galați". Declarația este tip, bătută la mașină, pe puncte și completată de FRANGULEA ADRIAN, astfel :

punctul 1. "Am făcut parte din mișcarea legionară, mănunchiul VIRGIL TEODORESCU-F.D.C.-grupul 12, avînd ca șef de mănunchi pe F.D.C-istul MARABULEA EMIL";

punctul 2. "Am luat parte la acțiunea din zilele de 22 și 23 ianuarie 1941, la manifestații, făcînd de gardă la sediul central legionar (provizoriu).

la punctele 4-5, este completat : " Nu am primit armament ". "Nu am luat parte la acțiunea pentru"(nu precizează la ce anume).

punctul 6. "Am luat parte la manifestații numai în orele libere".

Declarația de mai sus poartă data de 5 februarie 1941.

În declarația existentă în dosarul nr.32.102, pagina 13-15, luată lui FRANGULEA ANDREI la 6 aprilie 1950, arată că: "Nu am făcut niciun fel de politică, în afară de faptul că în anul 1940 cînd a guvernat Antonescu, împreună cu mișcarea legionară, în timpul funcționării la Arsenalul marinei regale Galați, fiind și elev particular la liceul comercial, am fost solicitat să mă înscriu simpatizant în pregătire pe lîngă F.D.C. a Liceului comercial Galați. Aceasta se întîmpla în luna decembrie 1940, cînd am consimțit la aceasta. Înainte de 1940, am cunoscut doar pe GUTA SAVIN care la data aceea era elev la curs și înscris în F.D.C. L-am cunoscut ca făcînd parte din această mișcare, întrucît el mi-a solicitat înscrierea ca simpatizant în pregătire pe lîngă F.D.C. Neavînd nici un fel de activitate și neconținînd decît numai ca simpatizant, nu am putut și nici nu am avut grade sau funcții".

În altă declarație dată, care se găsește la dosarul de anchetă-archivă nr.956, fila 54, printre alte probleme, FRANGULEA ANDREI, arată : " Declar că am fost legionar și că am fost înscris în F.D.C., fiind elev particular la comerț ".

./..

249
270
273

În perioada detenției, pe cînd se găsea în penitenciarul Ocnele Mari, FRANGULEA ANDREI a luat contact cu unele elemente, fruntași legionari și a continuat activitatea legionară prin discuții cu caracter legionar, a comis acte de indisciplină față de ordinea din penitenciar, fapt pentru care a fost izolat în mai multe rînduri.

După eliberarea sa din detenție, FRANGULEA ANDREI s-a stabilit cu domiciliul tot în Galați, unde a reluat unele legături cu foștii legionari.

x x
x

Din documentele de arhivă studiate, privind trecutul politic al lui FRANGULEA ANDREI, a mai rezultat următoarele :

În anul 1943, a fost încorporat pentru satisfacerea serviciului militar și repartizat la Regimentul II Siret-Galați. După perioada de instrucție, a fost selecționat și trimis în baza O.Z. nr.1273/1943 cu un detașament - transmisiuni-aero la specializare în Germania. Aici a urmat cursurile școlii de submaștri radiotehnici "NORDHAUSEN", în perioada 12 sept.1943 - 23 August 1944.

Evenimentele de la 23 August 1944, l-au găsit pe FRANGULEA ANDREI în Germania, unde a fost luat prizonier și internat în mai multe lagăre. Din materialele de arhivă ale organelor de securitate, rezultă că o parte din cei care au plecat la studii în Germania, împreună cu FRANGULEA ANDREI și apoi au fost internați în lagăr, s-au înrolat - după 23 August 1944- acolo, în așa-zisa "Armata națională de eliberare" (A.N.E.) constituită de Horia Sima.

În legătură cu apartenența lui FRANGULEA ANDREI la "A.N.E" în dosarele de anchetă sînt două declarații - contradictorii - date de acesta (una dată la 22 iulie 1945, iar cealaltă la 20 mai 1954) din care rezultă că după internarea în lagăr, cînd i s-a cerut să răspundă în scris prin "Da" sau "Nu" dacă consimte la înrolarea în "A.N.E." ar fi răspuns :

".... noi nu puteam face nimic altceva decît să facem ceea ce face țara însăși. Noi n-am semnat nimic și astfel am fost trimiși spre a fi internați în lagăr socotiți fiind prizonier politici".

Cele de mai sus sînt extrase din declarația dată la 22.07.

1945.

./..

La 20 mai 1954, în timp ce se găsea internat în Penitenciarul Mărgineni, FRANGULEA ANDREI a declarat următoarele, în legătură cu cele de mai sus :

"În Germania, după 23 August, am fost dezarmați și închiși, inițial în orașul Eschwege. De aici, cu escortă, ne-am pomenit în orașul Weimar în satul Kaufholtz, unde se spunea că se organizează armata națională. După două zile am fost întrebați și ni s-a spus că trebuie să ne înrolăm. Nu am dat un răspuns afirmativ și am spus că preferăm munca".

În anul 1945, FRANGULEA ANDREI se reîntoarce din captivitate în țară prin punctul de frontieră Cernăuți. În legătură cu modul în care a ajuns în țară, FRANGULEA ANDREI a declarat că în timp ce se afla în lagăr în Germania- în 1945-a fost eliberat de armata sovietică, după care s-a prezentat la înaltul comandament sovietic, care apoi l-a repartizat în țară, unde s-a prezentat la Unitatea militară de care aparținuse inițial.

Pentru perioada de după 23 August 1944, cât a stat în Germania, fiind suspect de a se fi înrolat în așa-zisa A.N.E., a fost trimis prin dos.nr.11.883/1947 în judecata Curții marțiale a Corpului II armată sub învinuirea de "înalță trădare de patrie" faptă prevăzută de artic.184 c.p. în vigoare atunci.

Fiind judecat, FRANGULEA ANDREI a fost condamnat inițial, în baza art.184 c.p., combinat cu art.364 C.J.M., în contumacie la 5 ani muncă silnică pentru trădare.

Împotriva sentinței de mai sus, FRANGULEA ANDREI a depus opoziție în care contestând temeinicia capetelor de acuzare și în final a condamnării, arată că :

"Nu am făcut parte din A.N.E. a lui Horia Sima. În timpul cât am fost în captivitate în Germania, am fost într-un lagăr de muncă. Nu am făcut nici-o instrucție și nu am purtat armă sau uniformă militară".

În sprijinul dovedirii nevinovăției lui, FRANGULEA ANDREI, în opoziția formulată împotriva sus-menționatei sentințe, aducea ca argument și faptul că foștii lui colegi în Germania: MUREA CONSTANTIN, LAZAR AUREL și IONICA ST.ION, care au fost trimiși inițial în judecată ca și el, în final au fost achitați de orice penalitate ca fiind nevinovați.

În ziua de 27 mai 1947, FRANGULEA ANDREI a fost rejudecat și conform dovezii nr.11782 din 27 mai 1947, a Secției I-a a Curții marțiale a Corpului II armată, a fost achitat de orice penalitate.

Revenind în țară din captivitate din Germania, FRANGULEA ANDREI, pe plan spiritual fiind o persoană mistică, a făcut de bună voie trecerea de la cultul ortodox la cultul "Adventist de ziua 7-a" devenind membru și misionar al acestui cult în care calitatea difuza materiale propagandistice pe teritoriul fostului județ Covurlui.

În concluzie, din cele raportate mai sus, cu privire la trecutul politic al lui FRANGULEA ANDREI, reiese că arestarea și internarea în "unitate de muncă" a acestuia, s-a înscris pe linia măsurilor ce se luau atunci împotriva celor care au făcut parte din organizațiile sau partidele burghezo-fasciste.

Locot.col.de securitate

Both Ioan, *Both Ioan*

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSP.DE SECURITATE AL JUD.GALATI
- Biroul de Evidență -

Nr.C/ 57694
din dec. 1968.

282-
276
Nr. 10207

- STRICT SECRET -
S.C. nr.157.
Ex.nr....

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
Cabinetul Tov.Prim-Vicepreședinte Gral RADUICA
Pentru Tov.Locot.col.BOTH.

B U C U R E S T I

La ordinul Dvs.telefonic din 19.12.1968,
însaintăm alăturat un referat privind activitatea poli-
tică a numitului FRANGULEA ANDREI.....-

SEFUL INSP. JUIETEAN
Colonel, Iorga Marin

SEFUL BIROULUI
Căpitan,
Popescu Alexandru

Seris în : 2 ex.
redactat : Ioniță G.
dactilo : Arition V.

- R E F E R A T -

19.12.1968.

Privind pe numitul
FRANGULEA... ANDREI...
din orașul Galați.-

FRANGULEA... ANDREI... este născut la data de 4.09.1922 în orașul Galați, fiul lui Nicolae și Maria, de naționalitate și cetățenie română, absolvent a 2 ani Academia comercială de profesie contabil, în prezent funcționează la Întreprinderea 7 Construcții montaj Galați, în funcția de contabil, domiciliază în orașul Galați, cart. Tiglina I. Bloc 3.7, ap. 29.-

Din declarația sa personală existentă la dosarul fond operativ nr. 32102, pag. 13-15, luată la data de 6.04.1950, rezultă : "Nu am făcut nici un fel de politică, în efară de faptul că în anul 1940 când a guvernat Antonescu, împreună cu mișcarea legionară, în timpul funcționării la Arsenalul Marinei Regale Galați, fiind și elev particular la liceul comercial am fost solicitat să mă înscriu ca simpatizant în pregătire pe lângă F.D.C. a liceului comercial Galați. Aceasta se întâmpla în luna decembrie 1940, când am consimțit la aceasta".

"Înainte de 1940, am cunoscut doar pe GUTA.....
SAVIN..... care la data aceasta era elev la curs și înscris în F.D.C. L.am cunoscut ca făcând parte din această mișcare, întrucât el mi-a solicitat înscrierea ca simpatizant în pregătire pe lângă F.D.C."

"Neavînd nici un fel de activitate și necotînd decît numai ca simpatizant, nu am putut și nici nu am avut grade sau funcții."

Din altă declarație dată, care se găsește la dosarul de anchetă arhivă nr. 956, fila 54, printre alte probleme, rezultă :

" Declară că am fost legionar și că am fost înscris în F.D.C. fiind elev particular la comerț. -"

În anul 1943 a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar și repartizat la Reg. 11 Siret Galați. După perioade de instrucție de 3 luni, este selecționat și trimis în Germania la o școală de specializare, unde îl surprinde evenimentele de la 23 August 1944, fiind luat prizonier și internat în mai multe lagăre, iar cu ocazia înființării de către Horia Sima a așa zisei armată naționale de eliberare (A.N.E.) se înrolează în această armată. -

În anul 1945, se repatriază în țară prin punctul de frontieră Carnăuți. -

Revenit în țară, pe plan spiritual fiind un element mistic, a făcut de bună voie trecerea de la cultul ortodox la cultul "Advențiști de ziua 7-a" devenind membru al acestui cult și misionar al cultului, în care calitate difuza materiale de propagandă în raza fostului județ Covurlui.

Din dosarul de anchetă nr. 956, rezultă că în anul 1947 a fost trimis în judecată la Curtea Marțială a corpului II. armată, ca unul ce a făcut parte din A.N.E., iar prin sentința nr. 912 din 27.05.1947 a Tribunalului Militar al Corpului II. armată, a fost achitat de orice penalitate, pentru faptul de înaltă trădare. -

La data de 17 mai 1948, este arestat și depus în mai multe penitenciare pînă în anul 1954, cînd a fost pus în libertate. În perioada detenției, pe cînd se găsea în Penitenciarul Ocnele Mari, FRANGULEA... ANDREI... a luat contact cu o serie de elemente fruntașe legionare, își continuă activitatea legionară prin discuții cu caracter legionar, comite acte de indisciplină față de cadrele Penitenciarului, fapt pentru care FRANGULEA... ANDREI... a fost izolat în mai multe rînduri. -

După eliberarea sa din Penitenciar FRANGULEA... ANDREI... restabilindu-se cu domiciliul în orașul Galați, reface o serie de legături cu elementele legionare ca: LIGA GHITĂ..., CIURASCU ALEXANDRU..., SUTIRU ZAMFIR... și alții. -

- 3 -

- 285 -

279 282

Datele de mai sus, au fost extrase din dosarul
fond operativ nr.231o2 și fond anchetă nr.956.-

Maier,

Ionuț Gherasim
Ionuț Gherasim

Partidul Comunist Român
Comitetul Central

Colegiul Central de Partid

București, 12. VII. 1968

Către :

Consiliul Securității Statului

Ion. Botea

Vă rugăm a dispune să ni se trimită material documentar în legătură cu situația politică a lui FRANGULEA N. Andrei, născut la 4 septembrie 1922 în orașul Galați, fiul lui Nicolae și Maria. În prezent este student la Institutul Pedagogic din Galați și domiciliază în cartierul Mazepa, bloc 6, apartamentul 51.

Menționăm că în perioada 17 mai 1948-iunie 1954 a fost reținut de organele Securității Statului.

Materialul ne este necesar în legătură cu apelul adresat de el Colegiului Central de Partid.

Vicepreședinte,

Vinty

de/2 ex.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
GABINET

281 284
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

Nr. 2880

Din 18 dec.1968

C ă t r e

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Tovarășul Cornel Onescu

Vă trimitem spre informare, o notă cu rezultatul verificărilor privind pe TAMAS DINU, care s-a adresat cu un memoriu și contestând temeinicia invinuirilor în baza cărora a fost cercetat și în final îndepărtat din cadrele M.A.I. în timp ce era ofițer de miliție la Inspectoratul general al miliției, solicită să se recerceteze cazul său, deoarece se consideră nevinovat.

Din verificările făcute, rezultă că măsura scoaterii din cadrele M.A.I. a lui TAMAS DINU a fost justă, ea fiind rezultatul faptelor comise de el, care erau incompatibile cu calitatea ce o deținea.

Totodată vă rugăm ca prin organele dumneavoastră, să-i fie adus la cunoștință lui TAMAS DINU rezultatul verificărilor efectuate în cazul său.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
Ion Stănescu

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.991 din 17 Iunie 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tovr. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului TAMAS V. DINU fost ofițer de miliție până la 15.X.1964.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa cu gradul de cpt. în D.G.M., în mod abuziv a fost arestat.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol C-tip

288
285
282

NOTA - RAPORT

=====

privind cazul TAMAS DINU.

TAMAS DINU născut la 27 iunie 1929 în comuna Dor Mărunt, județul Ilfov, fiul lui Vasile și Maria, fost căpitan de miliție în Direcția Judiciară din fosta D.G.M., domiciliat în București, str. Gruul Argeșului nr.3 Bl.31 B.Scara 4, ap.43, Sectorul 4.

Susnumitul a adresat un memoriu ministrului Afacerilor Interne, în care arată în principal următoarele:

În luna septembrie 1964 a fost luat de la serviciu de către col.Alexandrescu George și un alt ofițer, ambii din Direcția de Anchete a Securității și condus la M.A.I., unde a fost pus sub paza a doi ofițeri de securitate.

După un efort de oră au apărut col.Enoiu Gheorghe, col.Alexandrescu George și col.Toma Nicolae care l-au amenințat, că îl vor trimite în justiție, întrucât există împotriva sa probe suficiente. După aceasta, i s-au întocmit formale de reținere de către col.Alexandrescu, fiind imediat depus în arest și izolat.

După 2 zile, când a început ancheta propriu zisă, TAMAS DINU susține că și-a dat seama că se încearcă prin intimidarea martorilor să se obțină declarații împotriva sa pentru a putea fi judecat și condamnat.

În acest sens, TAMAS DINU dă următoarele exemple: Gheșea Aurel, vechi membru P.C.R., salariat în Sinaia, ar fi fost ridicat de la locuința sa la orele 2 noaptea, de către col.Alexandrescu și amenințat că dacă nu spune despre TAMAS DINU o serie de lucruri, va fi reținut; Rizea Adrian, secretar general de redacție la publicațiile pentru străinătate, care ar fi fost chemat zile întregi pe str.Stefan Furtună

./.

(sediul Direcției de Anchete) și timorat a da declarații împotriva lui TAMAS DINU; infractorul Bănică Ion trimis în instanță de TAMAS DINU pentru fals și delapidare a fost adus din detenție pentru a da declarații împotriva sa.

În final, TAMAS DINU solicită să fie cercetate împrejurările în care a fost scos din cadrele M.A.I. și să se dispună.

x x x

Din materialele existente în arhiva Inspectoratului General al Miliției, rezultă următoarele:

În cursul anului 1964, organele Direcției a IV-a, (în prezent Direcția a XIII-a) au anchetat un grup de elemente în frunte cu Giorapciu Basi proprietara unui magazin de confecționare și vânzare de cravate, care dăduse suma de 40.000 lei unei anume Nagy Maria pentru a interveni în obținerea unui pașaport de plecare din țară și pentru mutare din provincie în București a sorei sale Enciulescu Olga.

Din anchetă, a rezultat că Giorapciu Basi se afla în relații foarte apropiate cu cpt. de miliție TAMAS DINU. Acesta lua masa aproape zilnic la CIORAPCIU BASI atât singur, cât și împreună cu diferite alte femei de moravuri ușoare; de asemenea trimitea invitații false numitei Giorapciu Basi de a se prezenta la miliție, pe care avea grije să le intercepteze, sub pretextul că rezolvă ea situația respectivă; primea diferite sume de bani de la Giorapciu Basi; a cedat locuința sa numitei Enciulescu Olga contra plății chiriei și întreținerii neachitate pe mai multe luni în urmă, iar după circa 10 zile a evacuat-o restituindu-i parte din banii achitați; se afla în relații apropiate cu infractorul Dumitrescu Narcis, la cererea căruia a intervenit la Ministerul Învățământului și a obținut aprobarea ca Rizea Adrian secretar general la Redacția publicațiilor pentru străinătate să poată continua cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie. Pentru acest serviciu Rizea Adrian a dat suma de 3.000 lei lui Dumitrescu Narcis din care 1.000 lei i-au revenit lui TAMAS DINU. Intrucât nu avea suma de 3.000 lei completă, Rizea Adrian a vândut un pik-up unui anume Bănică Ion cu suma de 1.000 lei, banii fiind predați la Bănică Ion direct lui Dumitrescu Narcis; la cererea aceluiaș Dumitrescu Narcis, TAMAS DINU a intervenit

-291-
285 288

la Direcția aprovizionare a Ministerului Industriei Alimentare și a obținut aprobare pentru vânzarea către un anume Ioniță din Călărași a 200 kg. gozuri (resturi de porumb).

Pentru aceste fapte, la 14 septembrie 1964, printr-un referat semnat de col. Enoiu Gheorghe și col. Alexandrescu George s-a propus sancționarea lui TAMAS DINU cu 10 zile arest la garnizoană, în care timp să fie anchetat de organele Direcției a IV-a asupra acestor fapte, propunere ce a fost aprobată de tov. Negrea Vasile.

Fiind anchetat la garnizoană și confruntat cu mai multe persoane, TAMAS DINU a recunoscut parțial faptele ce i se puneau în sarcină.

Astfel, a recunoscut faptul că a servit fără plată masa decca. 20-30 ori la Ciorapciu Basi, atât singur cât și împreună cu concubina sa Rățoi Virginia. Problema cu invitațiile false trimise lui Ciorapciu Basi pentru a o putea escroca de bani, deși dovedită atât prin antecedentele sale, cât și prin depozitiile altor persoane, nu a fost recunoscută de TAMAS DINU. Precizăm că TAMAS DINU mai fusese anchetat în anul 1961 în cauza privind pe Dumitrescu Narcis, ocazie în care se stabilise că împreună cu Hurdugaciu Gheorghe - fost ofițer de miliție, i-a emis o înviație falsă lui Rizea Adrian pentru a-l șantaja.

A mai recunoscut problema intervenției făcute în obținerea aprobării pentru gozuri și problema intervenției la Ministerul Învățământului pentru obținerea aprobării ca Rizea Adrian să poată continua cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie, însă nu a recunoscut că a primit suma de 1.000 lei de la Dumitrescu Narcis.

În anchetă s-a mai stabilit că TAMAS DINU care era căsătorit de 3 ori, în acel timp a întreținut relații intime și cu alte persoane, printre care Bădescu Adelfe al cărei tată era preot adventist de ziua 7-a; Rățoi Virginia la care domiciliu de fapt, (deși era căsătorit legitim cu Paraschiva Iordache și apoi cu Tamara Arsene) pe care, sub pretextul căsătoriei a determinat-o să accepte primirea în spațiul locativ al mamei sale și a concubinului acesteia, care aveau domiciliul

în provincie. Cu mare greutate și în urma unui scandal, Răzoi Virginia a reușit să scoată din spațiul său locativ pe mama lui TAMAS DINU și pe concubinul acestuia.

În plus de aceasta, TAMAS DINU mai fusese sancționat cu 15 zile arest la garnizoană pentru desconspirare și 10 zile arest la garnizoană pentru lipsă de vigilență, iar în anul 1962 fusese retrogradat.

Pentru toate aceste fapte, la 24 septembrie 1964, printr-un referat întocmit de opt. Marin Ion, semnat de col. Enoiu Gheorghe și Alexandrescu George, s-a propus scoaterea lui TAMAS DINU din cadrele M.A.I., prelucrarea abaterilor sale într-o ședință la fosta D.G.M. și predarea materialelor Comitetului P.C.R. al M.A.I. pentru a lua măsurile ce le va considera necesare. Acest referat a fost aprobat de tov. Negrea Vasile.

Pe baza acestui referat, col. Brutaru Stefan și maior Paloșanu din Serviciul de cadre din fosta D.G.M. au întocmit la 26 septembrie 1964 nota-report cu nr. 3/10914 în care au fost repetate faptele și propunerile din referatul întocmit de Direcția a IV-a. Această notă-report a fost aprobată de tov. Staicu Stelian la 28 septembrie 1964 prin următoarea rezoluție: "De acord să fie scos din cadrele miliției, imediat".

Pe această bază, a fost emis ordinul vicepreședintelui Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne nr. 3432 din 15 octombrie 1964, care este semnat pentru Alexandru Drăghici de către tov. Negrea Vasile, în care se arată:

"În conformitate cu art. 41 al. "i" din statutul ofițerilor militarizați;

Pe data prezentului ordin opt. de miliție TAMAS VASILE DINU din D.G.M. se trece în rezervă fără drept de ajutor la ieșirea din cadrele permanente;

Direcția Cadre a M.A.I. va lua măsuri pentru executarea prezentului ordin".

Nu s-a stabilit să se fi făcut presiuni fizice sau morale asupra vreunui martor, așa cum susține TAMAS DINU. Astfel:

- Rizea Adrian a dat o singură declarație de mină în care a arătat că la propunerea lui Dumitrescu Narcis fost

coleg de liceu, i-a dat suma de 3.000 lei pentru a interveni și obține de la Ministerul Învățământului o aprobare de continuarea cursurilor fără frecvență la Facultatea de Filologie. Acesta a fost confruntat cu Dumitrescu Narcis care, însă nu a recunoscut să fi primit acești bani;

- Bănică Ion, fost prieten cu Dumitrescu Narcis și TAMAS DINU, a fost adus din penitenciar și audiat ca martor pentru faptul că suma de 1.000 lei ce trebuia să o plătească lui Rizea Adrian pentru pik-up, la cererea acestuia, a pre-dat-o lui Dumitrescu Narcis care, la rîndul său, a dat-o mai departe lui TAMAS DINU;

- Ghețea Aurel a fost audiat la Sinaia, dînd o declarație de mină, în care arată modul în care TAMAS DINU a cunoscut-o pe Iordache Paraschiva, cea de a doua soție a sa. În legătură cu Iordache Paraschiva, menționăm faptul că în timp ce era deja căsătorit, TAMAS DINU a întreținut relații intime cu aceasta, în urma cărora a rămas însărcinată.

Deoarece Iordache Paraschiva era minoră, pentru a scăpa de complicații, TAMAS DINU a divorțat de prima soție și s-a căsătorit cu aceasta, de care a divorțat scurt timp după ce a făcut avort.

Date fiind relațiile de prietenie existente între TAMAS DINU și persoanele arătate mai sus, nu am mai considerat util ca să stăm de vorbă și cu acestea.

În concluzie, apreciem că măsura scoaterii din cadrele M.A.I. a lui TAMAS DINU este justă, ea fiind rezultatul faptelor comise de el, care erau incompatibile cu calitatea sa o deținea.

Față de cele de mai sus;

PROPUNEM:

Să se comunice lui TAMAS DINU că măsura scoaterii sale din M.A.I. a fost justă și legală.

Lt.col.

Hiera Haralambie

Lt.col.

Vasile Gheorghe

NOTA - RAPORT

=====

privind cazul TAMAS DINU.

TAMAS DINU născut la 27 iunie 1929 în comuna Dor Mărunt, județul Ilfov, fiul lui Vasile și Maria, fost căpitan de miliție în Direcția Judiciară din fosta D.G.M., domiciliat în București, str. Gruul Argeșului nr. 3 Bl. 31 B. Scara 4, ap. 43, Sectorul 4.

Susnumitul a adresat un memoriu ministrului Afacerilor Interne, în care arată în principal următoarele :

În luna septembrie 1964 a fost luat de la serviciu de către col. Alexandrescu George și un alt ofițer, ambii din Direcția de Anchete a Securității și condus la M.A.I., unde a fost pus sub paza a doi ofițeri de securitate.

După un sfert de oră au apărut col. Enoiu Gheorghe, col. Alexandrescu George și col. Toma Nicolae care l-au amenințat, că îl vor trimite în justiție, întrucât există împotriva sa probe suficiente. După aceasta, i s-au întocmit formele de reținere de către col. Alexandrescu, fiind imediat depus în arest și izolat.

După 2 zile, când a început ancheta propriu zisă, TAMAS DINU susține că și-a dat seama că se încearcă prin intimidarea martorilor să se obțină declarații împotriva sa pentru a putea fi judecat și condamnat.

În acest sens, TAMAS DINU dă următoarele exemple : Ghețea Aurel, vechi membru P.C.R., salariat la Sinaia, ar fi fost ridicat de la locuința sa la orele 2 noaptea, de către col. Alexandrescu și amenințat că dacă nu spune despre TAMAS DINU o serie de lucruri, va fi reținut ; Rizea Adrian, secretar general de redacție la publicațiile pentru străinătate, care ar fi fost chemat zile întregi pe str. Stefan Furtună (sediul

Direcției de Anchete) și timorat a da declarații împotriva lui TAMAS DINU; infractorul Bănică Ion trimis în instanță de TAMAS DINU pentru fals și delapidare a fost adus din detenție pentru a da declarații împotriva sa.

În final, TAMAS DINU solicită să fie cercetate împrejurările în care a fost scos din cadrele M.A.I. și să se dispună.

x x x

Din materialele existente în arhiva Inspectoratului General al Miliției, rezultă următoarele :

În cursul anului 1964, organele Direcției a IV-a, (în prezent Direcția a XIII-a) au anchetat un grup de elemente în frunte cu Ciorapciu Basi proprietara unui magazin de confecționare și vânzare de cravate, care dăduse suma de 40.000 lei unei anume Nagy Maria pentru a interveni în obținerea unui pașaport de plecare din țară și pentru mutare din provincie în București a sorei sale Enciulescu Olga.

Din anchetă, a rezultat că Ciorapciu Basi se afla în relații foarte apropiate cu cpt. de miliție TAMAS DINU. Acesta lua masa aproape zilnic la CIORAPCIU BASI atît singur, cît și împreună cu diferite alte femei de moravuri ușoare ; de asemeni trimitea invitații false numitei Ciorapciu Basi de a se prezenta la miliție, pe care avea grije să le intercepteze, sub pretextul că rezolvă el situația respectivă ; primea diferite sume de bani de la Ciorapciu Basi ; a cedat locuința sa numitei Enciulescu Olga contra plății chiriei și întreținerii neachitate pe mai multe luni în urmă, iar după circa 10 zile a evacuat-o restituindu-i parte din banii achitați; se afla în relații apropiate cu infractorul Dumitrescu Narcis, la cererea căruia a intervenit la Ministerul Învățămîntului și a obținut aprobarea ca Rizea Adrian secretar general la Redacția publicațiilor pentru străinătate să poată continua cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie. Pentru acest serviciu Rizea Adrian a dat suma de 3.000 lei lui Dumitrescu Narcis din care 1.000 lei i-au revenit lui TAMAS DINU. Intrucît nu avea suma de 3.000 lei completă, Rizea Adrian a vîndut un pick-upp unui anume Bănică Ion cu suma de 1.000 lei, banii fiind predați la Bănică Ion direct lui Dumitrescu Narcis ; la cererea aceluiaș Dumitrescu Narcis, TAMAS DINU a intervenit

.//.

la Direcția aprovizionare a Ministerului Industriei Alimentare și a obținut aprobare pentru vânzarea către un anume Ioniță din Călărași a 200 kg. gozuri (resturi de porumb).

Pentru aceste fapte, la 14 septembrie 1964, printr-un referat semnat de col. Enoiu Gheorghe și col. Alexandrescu George s-a propus sancționarea lui TAMAS DINU cu 10 zile arest la garnizoană, în care timp să fie anchetat de organele Direcției a IV-a asupra acestor fapte, propunere ce a fost aprobată de tov. Negrea Vasile.

Fiind anchetat la garnizoană și confruntat cu mai multe persoane, TAMAS DINU a recunoscut parțial faptele ce i se puneau în sarcină.

Astfel, a recunoscut faptul că a servit fără plată masa de cca. 20-30 ori la Ciorapciu Basi, atât singur cât și împreună cu concubina sa Rățoi Virginia. Problema cu invitațiile false trimise lui Ciorapciu Basi pentru a o putea escroca de bani, deși dovedită atât prin antecedentele sale, cât și prin depozitiile altor persoane, nu a fost recunoscută de TAMAS DINU. Precizăm că TAMAS DINU mai fusese anchetat în anul 1961 în cauza privind pe Dumitrescu Narcis, ocazie în care se stabilise că împreună cu Hurdugaciu Gheorghe - fost ofițer de miliție, i-a emis o invitație falsă lui Rizea Adrian pentru a-l șantaia.

A mai recunoscut problema intervenției făcute în obținerea aprobării pentru gozuri și problema intervenției la Ministerul Învățământului pentru obținerea aprobării ca Rizea Adrian să poată continua cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie, însă nu a recunoscut că a primit suma de 1.000 lei de la Dumitrescu Narcis.

În anchetă s-a mai stabilit că TAMAS DINU care era căsătorit de 3 ori, în acel timp a întreținut relații intime și cu alte persoane, printre care Bădescu Adelfe al cărei tată era preot adventist de ziua 7-a ; Rățoi Virginia la care domiciliu de fapt, (deși era căsătorit legitim cu Paraschiva Iordache și apoi cu Tamara Arsene) pe care, sub pretextul căsătoriei a determinat-o să accepte primirea în spațiul locativ a mamei sale și a concubinului acesteia, care aveau domiciliul

././.

în provincie. Cu mare greutate și în urma unui scandal, Răței Virginia a reușit să scoată din spațiul său locativ pe mama lui TAMAS DINU și pe concubinul acesteia.

În plus de aceasta, TAMAS DINU mai fusese sancționat cu 15 zile arest la garnizoană pentru desconspirare și 10 zile arest la garnizoană pentru lipsă de vigilență, iar în anul 1962 fusese retrogradat.

Pentru toate aceste fapte, la 24 septembrie 1964, printr-un referat întocmit de cpt. Marin Ion, semnat de col. Enciu Gheorghe și Alexandrescu George, s-a propus scoaterea lui TAMAS DINU din cadrele M.A.I., prelucrarea abaterilor sale într-o ședință la fosta D.G.M. și predarea materialelor Comitetului P.C.R. al M.A.I. pentru a lua măsurile ce le va considera necesare. Acest referat a fost aprobat de tov. Negrea Vasile.

Pe baza acestui referat, col. Brutaru Stefan și maior Paloșanu din Serviciul de cadre din fosta D.G.M. au întocmit la 26 septembrie 1964 nota-raport cu nr. 3/10914 în care au fost repetate faptele și propunerile din referatul întocmit de Direcția a IV-a. Această notă-raport a fost aprobată de tov. Staicu Stelian la 28 septembrie 1964 prin următoarea rezoluție : "De acord să fie scos din cadrele miliției, imediat".

Pe această temă, a fost emis ordinul vicepreședintelui Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne nr. 3432 din 15 octombrie 1964, care este semnat pentru Alexandru Drăghici de către tov. Negrea Vasile, în care se arată :

"În conformitate cu art.41 al."i" din statutul ofițerilor militarizați ;

Pe data prezentului ordin cpt. de miliție TAMAS VASILE DINU din D.G.M. se trece în rezervă fără drept de ajutor la ieșirea din cadrele permanente ;

Direcția Cadre a M.A.I. va lua măsuri pentru executarea prezentului ordin".

Nu s-a stabilit să se fi făcut presiuni fizice sau morale asupra vreunui martor, așa cum susține TAMAS DINU.

Astfel :

- Rizea Adrian a dat o singură declarație de mină în care a arătat că la propunerea lui Dumitrescu Narcis fost coleg de liceu, i-a dat suma de 3.000 lei pentru a interveni și obține de la Ministerul Învățământului o aprobare de

././.

continuarea cursurilor fără frecvență la Facultatea de Filologie. Acesta a fost confruntat cu Dumitrescu Narcis care, însă nu a recunoscut să fi primit acești bani ;

- Bănică Ion, fost prieten cu Dumitrescu Narcis și TAMAS DINU, a fost adus din penitenciar și audiat ca martor pentru faptul că suma de 1.000 lei ce trebuia să o plătească lui Rizea Adrian pentru pick-up, la cererea acestuia, a predat-o lui Dumitrescu Narcis care, la rândul său, a dat-o mai departe lui TAMAS DINU ;

- Ghețea Aurel a fost audiat la Sinaia, dînd o declarație de mină, în care arată modul în care TAMAS DINU a cunoscut-o pe Iordache Paraschiva, cea de a doua soție a sa. În legătură cu Iordache Paraschiva, menționăm faptul că în timp ce era deja căsătorit, TAMAS DINU a întreținut relații intime cu aceasta, în urma cărora a rămas însărcinată.

Deoarece Iordache Paraschiva era minoră, pentru a scăpa de complicații, TAMAS DINU a divorțat de prima soție și s-a căsătorit cu aceasta, de care a divorțat scurt timp după ce a făcut avort.

Date fiind relațiile de prietenie existente între TAMAS DINU și persoanele arătate mai sus, nu am mai considerat util ca să stăm de vorbă și cu acestea.

În concluzie, apreciem că măsura scoaterii din cadrele M.A.I. a lui TAMAS DINU este justă, ea fiind rezultatul faptelor comise de el, care erau incompatibile cu calitatea ce o deținea.

Față de cele de mai sus ;

P R O P U N E M :

Să se comunice lui TAMAS DINU că măsura scoaterii sale din M.A.I. a fost justă și legală.

Lt.col.
HIERA HARALAMBIE

Lt.col.
VASILE GHEORGHE

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

293 ~~296~~
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

C A T R E

Nr. 2879
Din 18 dec.1968

MINISTERUL APACERILOR INTERNE
Tovarășul Cornel Onescu

Vă trimitem spre informare, o notă cu rezultatul verificărilor privind pe BOTNARIUC ALEXANDRU, care printr-un memoriu adresat conducerii partidului, contestă temeinicia invinuirilor ce i s-au adus și pe baza cărora în 1953 a fost arestat de către organele de securitate, în timp ce era suborțier activ la fostul Regiment 1 pază București și fiind judecat, a fost achitat de orice penalitate. Suse-nutitul a solicitat recercetarea cazului său și acordarea unor drepturi ce i se cuvin.

Din verificările efectuate, a rezultat că măsurile luate împotriva sa, de a fi arestat și trimis în judecată, au fost întemeiate și legale, acestea fiind rezultatul faptelor săvârșite de el. Totodată vă rugăm ca prin organele dumneavoastră, să i se comunice rezultatul verificărilor efectuate de către noi.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
Ion Stănescu

2 ex.
BI/TI

294

NOTA - R A P O R T
=====

- privind pe numitul BOTNARIUC
ALEXANDRU din București, strada
Giulești nr.123, sectorul VII.

Susnumitul s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, prin care contestă temeinicia faptelor ce au stat la baza arestării sale de către organele securității statului în anul 1953, solicitând reanalizarea dosarului de anchetă și stabilirea adevărului. Deasemenea, mai arată că în timp ce a fost arestat, col.IORDACHE ANDREI, fostul comandant al Regimentului I Pază București, l-a scos din cadrele active ale Ministerului Afacerilor Interne, cu pierderea gradului și abuzînd de funcția ce o avea, a trimis la domiciliul său doi subalterni care, în mod abuziv, i-a confiscat zece costume de haine militare și cinci perechi de cizme ce-i aparțineau, solicitînd să i se acorde următoarele drepturi :

- pentru perioada cît a fost arestat, să i se plătească salariul ;
- restituirea echipamentului confiscat ;
- începînd cu data de 1 iunie 1954, să i se acorde pensie pe caz de boală. În acest sens să fie chemat de comisia medicală M.A.I. ;
- să i se elibereze o adeverință pentru stabilirea vechimii în cîmpul muncii, de la data arestării și în continuare pentru timpul cît a fost pensionar ;
- să i se redea gradul de sergent major avut în activitate și să fie avansat la zi ;
- col.IORDACHE ANDREI, locot.CIUBUCA ALEXANDRU și locot.OGLINDA AUREL, să fie trași la răspundere penală pentru abuzurile săvîrșite.

./.

Din studierea materialelor ce se găsesc în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

- BOTNARIUC ALEXANDRU s-a născut la 29 ianuarie 1924 în comuna Borzești, jud. Botoșani, neîncadrat politic, a funcționat ca subofițer-sergent major, la Regimentul I Pază București. La data de 16 aprilie 1953, pe baza unor materiale informative obținute de organele C.I., conform aprobării, organele de securitate l-au arestat împreună cu un grup de încă patru subofițeri, fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de agitație publică.

Din materialele de anchetă, rezultă că BOTNARIUC ALEXANDRU în perioada 1952-1953 a recepționat și a ascultat unele emisiuni ale posturilor de radio "Vocea Americii" și "Europa Liberă", apoi știrile respective le comenta față de unii subofițeri din unitate (care erau lucrați informativ de organul C.I.) în favoarea puterilor imperialiste, denigrând în același timp țările lagărului socialist și orînduirea democrat-populară din țara noastră. Deasemenea, împreună cu ceilalți patru subofițeri arestați, a discutat și comentat unele măsuri luate de partid și guvern, privind colectivizarea agriculturii și a cotelor pe care țăranii colectivști trebuia să le predea statului.

Dintr-o notă informativă ce se află la dosarul de anchetă, reiese că BOTNARIUC ALEXANDRU, la 20 martie 1953, într-o discuție avută cu un informator al organelor C.I., a făcut următoarea afirmație : "...am fost voluntar pe front contra lui Stalin, iar acum dacă s-ar ivi ocazia, deși sînt bolnav de T.B.C., a-și trece cu subunitatea pe care a-și comanda-o, de partea americanilor pentru a scăpa poporul român de sub jugul comunistilor". La întrebarea pusă de informator, ce-l determină să facă asemenea afirmații, a răspuns : "...acum două luni, m-am întîlnit cu fostul guvernator al Băncii Naționale MOSOIU, care mi-a promis că în cazul cînd se va schimba regimul, va avea grijă și de mine".

În rechizitoriul său nr. 670 din 8 iulie 1953, Procura-tura Militară Teritorială București, după ce a examinat piesele de la dosarul de anchetă și constatînd că atît fostul sergent major BOTNARIUC ALEXANDRU cît și ceilalți patru subofițeri au săvîrșit infracțiunea de agitație publică, a dispus trimiterea lor în judecata Tribunalului Militar Teritorial București, sub stare de arest.

La data de 23 septembrie 1953, la interogatoriul luat de președintele Tribunalului Militar, BOTNARIUC ALEXANDRU a retractat depozițiile făcute anterior în fața organelor de anchetă penală, recunoscând numai faptul că într-o singură ocazie a recepționat postul de radio "Europa Liberă", însă când s-a anunțat că vorbește GAFENCU, au intervenit paraziți și nu a mai putut asculta emisiunea. Datorită acestui fapt, la 13 octombrie 1953, Tribunalul militar a dispus amânarea procesului și trimiterea dosarului de anchetă la Procuratura Militară, în vederea completării cercetărilor preliminare, respingând în același timp cererea de punere în libertate provizorie, pe motiv că este bolnav T.B.C., înaintată președintelui de BOTNARIUC ALEXANDRU.

La data de 24 martie 1954, cu ocazia interogatoriului luat de Tribunalul militar în ședință publică, BOTNARIUC ALEXANDRU a declarat că își menține în continuare depozițiile făcute în fața instanței de judecată anterior.

Intrucât BOTNARIUC ALEXANDRU cit și ceilalți inculpați în fața instanței nu au mai recunoscut faptele reținute de ancheta penală, iar prin audierea martorilor nu a rezultat ca inculpații să fi avut manifestări potrivnice regimului democratic-popular, fiind apreciați în munca profesională, prin sentința nr.228 din 24 martie 1954 a hotărât achitarea lor de orice penalitate și punerea în libertate.

În concluzie, BOTNARIUC ALEXANDRU deși a avut o serie de manifestări cu caracter dușmănos, instanța de judecată prin coroborarea actelor de la dosarul de anchetă cu depozițiile inculpatului și a martorilor, nu a putut stabili vinovăția lui, achitându-l de orice penalitate. Considerăm totuși, că arestarea și reținerea susnumitului de către organele securității statului s-a făcut în mod întemeiat, însă numai pe baza materialului informativ care, a fost insuficient verificat și pe simpla recunoaștere (în parte) a faptelor săvârșite, nu s-a putut dovedi instanței vinovăția acestuia.

Menționăm că în dosarul de anchetă se mai găsește o adresă a fostei Direcții a VII-a din 15 aprilie 1957, prin care se comunică fostei Direcții a Securității București, că din investigațiile efectuate la domiciliul numitului BOTNARIUC ALEXAN-

DRU a rezultat că acesta în 1956 a fost din nou arestat, fără a se menționa motivele.

În legătură cu pretenția pe care o ridică petiționarul în memoriul său, cu privire la confiscarea abuzivă a echipamentului militar, în dosarul de anchetă nu există nici un material care să ateste acest lucru.

Privitor la celelalte drepturi pe care le revendică, propunem următoarele :

1) Numitului BOTEVARIUȘ ALEXANDRU să i se comunice că faptele săvârșite de el în perioada cât a fost în activitate la M.A.I., sînt incompatibile cu calitatea unui militar din forțele armate ale R.S.România și că arestarea s-a făcut legal, ea fiind întemeiată.

2) Să i se elibereze o adeverință, la cerere, pentru perioada cât a fost reținut de organele de securitate, spre a-i folosi la stabilirea vechimii în câmpul muncii.

3) O copie de pe prezenta notă, raport, să fie trimisă spre informare organelor M.A.I.

MAIOR DE SECURITATE
Ionescu Nicolae

Redactat: I.N.
Dactilo : T.I.
2 ex.
13.dec.1968

exp. 1940

NOTA - RAPORT

=====

- privind pe numitul BOTNARIUC
ALEXANDRU din București, strada
Giulești nr.123, Sectorul 7.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu conducerii
partidului prin care, contestă temeinicia faptelor ce au stat
la baza arestării sale de către organele securității statului
în anul 1953, solicitînd reanalizarea dosarului de anchetă
și stabilirea adevărului. De asemenea, mai arată că în timp
ce a fost arestat, col. IORDACHE ANDREI, fostul comandant al
Regimentului 1 pază București l-a scos din cadrele active
ale M.A.I., cu pierderea gradului și abuzînd de funcția ce o
avea, a trimis la domiciliul său doi subalterni care, în mod
abuziv, i-a confiscat zece costume de haine militare și cinci
perechi cisme ce-i aparțineau, solicitînd să i se acorde ur-
mătoarele drepturi :

- Pentru perioada cît a fost arestat, să i se plă-
tească salariul;
- Restituirea echipamentului confiscat;
- Incepînd cu data de 1 iunie 1954, să i se acorde
pensie pe caz de boală. În acest sens să fie chemat de comi-
sia medicală M.A.I.;
- Să i se elibereze o adeverință pentru stabilirea
vechimei în cîmpul muncii, de la data arestării și în conti-
nuare pentru timpul cît a fost pensionar;
- Să i se redea gradul de sergent major avut în ac-
tivitate și să fie avansat la ză;
- Col.IORDACHE ANDREI, locot.CIUBUCA ALEXANDRU și
locot. OGLINDA AUREL, să fie trași la răspundere penală pentru
abuzurile săvîrșite.

Din studierea materialelor ce se găsesc în arhiva

Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele : 299

BOTNARIUC ALEXANDRU s-a născut la 29.01.1924 în comuna Borzești, județul Botoșani, neîncadrat politic, a funcționat ca subofițer-sergent major, la Regimentul 1 pază București. La data de 16 aprilie 1953, pe baza unor materiale informative obținute de organele C.I., conform aprobării, organele de securitate l-au arestat împreună cu un grup de încă patru subofițeri fiind învinuit de săvârșirea infracțiunii de agitație publică.

Din materialele de anchetă, rezultă că BOTNARIUC ALEX. în perioada 1952-1953 a recepționat și a ascultat unele emisiuni ale posturilor de radio "Vocea Americii" și "Europa Liberă", apoi știrile respective le comenta față de unii subofițeri din unitate (care erau lucrați informativ de organul C.I.) în favoarea puterilor imperialiste, denigrând în același timp țările lagărului socialist și orînduirea democrat populară din țara noastră. De asemenea, împreună cu ceilalți patru subofițeri arestați, a discutat și comentat unele măsuri luate de partid și guvern, privind colectivizarea agriculturii și a cotelor pe care țăranii colectivști trebuia să le predea statului.

Dintr-o notă informativă ce se află la dosarul de anchetă, reese că BOTNARIUC ALEXANDRU, la 20 martie 1953, într-o discuție avută cu un informator al organelor C.I., a făcut următoarea afirmație : "... Am fost voluntar pe front contra lui Stalin, iar acum dacă s-ar ivi ocazia, deși sînt bolnav de T.B.C. a-și trece cu subunitatea pe care a-și comanda-o de partea americanilor pentru a scăpa poporul român de sub jugul comuniștilor ". La întrebarea pusă de informator, ce-l determină să facă asemenea afirmații, a răspuns : "...Acum două luni, m-am întîlnit cu fostul guvernator al Băncii naționale MOSOIU, care mi-a promis că în cazul cînd se va schimba regimul, va avea grijă și de mine".

În rechizitoriul său nr.670 din 8 iulie 1953, Procuratura militară teritorială București, după ce a examinat piesele de la dosarul de anchetă și constatînd că atît fostul serg. major BOTNARIUC ALEXANDRU cît și ceilalți patru subofițeri au săvîrșit infracțiunea de agitație publică, a dispus trimiterea lor în judecată Tribunalului militar teritorial București, sub stare de arest.

La data de 23 septembrie 1953, la interogatoriul luat

./..

de președintele Tribunalului militar, BOTNARIUC ALEXANDRU a retractorat depozițiile făcute anterior în fața organelor de anchetă penală, recunoscînd numai faptul că într-o singură ocazie a recepționat postul de radio "Europa liberă", însă cînd s-a anunțat că vorbește GAFENCU, au intervenit paraziți și nu a mai putut asculta emisiunea. Datorită acestui fapt, la 13 octombrie 1953, Tribunalul militar a dispus amînarea procesului și trimiterea dosarului de anchetă la Procuratura militară, în vederea completării cercetărilor preliminare, respingînd în același timp, cererea de punere în libertate provizorie, pe motiv că este bolnav T.B.C., înaintată președintelui de BOTNARIUC ALEXANDRU.

La data de 24 martie 1954, cu ocazia interogatoriului luat în ședința publică de Tribunalul militar, BOTNARIUC ALEX. a declarat că își menține în continuare depozițiile făcute în fața instanței de judecată anterior.

Intrucît BOTNARIUC ALEXANDRU cît și ceilalți inculpați în fața instanței nu au mai recunoscut faptele reținute de ancheta penală, iar prin audierea martorilor nu a rezultat ca inculpații să fi avut manifestări potrivnice regimului democrat-popular, fiind apreciați în munca profesională, prin sentința nr.228 din 24 martie 1954 a hotărît achitarea lor de orice penalitate și punerea în libertate.

În concluzie, BOTNARIUC ALEXANDRU deși a avut o serie de manifestări cu caracter dușmănos, instanța de judecată prin coroborarea actelor de la dosarul de anchetă cu depozițiile inculpațului și a martorilor, nu a putut stabili vinovăția lui, achitîndu-l de orice penalitate. Considerăm totuși, că arestarea și reținerea sus-numitului de către organele securității statului s-a făcut în mod întemeiat, însă numai pe baza materialului informativ care, a fost insuficient verificat și pe simpla recunoaștere (în parte) a faptelor săvîrșite, nu s-a putut dovedi instanței vinovăția acestuia.

Menționăm că în dosarul de anchetă se mai găsește o adresă a fostei Direcții a VII-a din 15 aprilie 1957, prin care se comunică fostei Direcții a securității București că, din investigațiile efectuate la domiciliul numitului BOTNARIUC ALEX. a rezultat că acesta în 1956 a fost din nou arestat, fără a se menționa motivele.

304
301

În legătură cu pretenția pe care o ridică petiționarul în memoriul său, cu privire la confiscarea abuzivă a echipamentului militar, în dosarul de anchetă nu există nici un material care să ateste acest lucru.

Privitor la celelalte drepturi pe care le revendică, propunem următoarele :

1. Numitului BOTNARIUC ALEXANDRU să i se comunice că faptele săvârșite de el în perioada cît a fost în activitate la M.A.I., sînt incompatibile cu calitatea unui militar din forțele armate ale R.S.R. și că arestarea s-a făcut legal, ea fiind întemeiată.
2. Să i se elibereze o adeverință, la cerere, pentru perioada cît a fost reținut de organele de securitate, spre ai folosi la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.
3. O copie de pe prezenta notă-raport, să fie trimisă spre informare organelor M.A.I.

Maior de securitate
Ionescu Nicolae

Med.I.N.

Dactil.T.I.

2 ex.

13.dec.1968

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 655.670 din 11 NOE 1968

C ă t r e,

Tov. Lt. colonel BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, general locot. Răduică Grigore,
vă trimitem alăturat memoriul numitului BOTNARIUC ALEXANDRU,
domiciliat în București, str. Giulești nr. 123, Bloc A, etaj. II,
apart. 9, Sectorul 7, care reclamă că în anul 1953 fiind serg.
major în regimentul 1 pază M.A.I., în urma unor informații false
a fost arestat și anchetat din dispoziția col. Iordache Andrei.
Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.

SEFUL OFICIULUI
Lt. col.,

Apostol C-tin

- 308 -

305
302

139435

303

95270

1968

TOVARASE SECRETAR GENERAL,

Subsemnatul BOTNARIUC ALEXANDRU, născut în comuna Borzești, jud. Botoșani, domiciliat în București, str. Giulești nr. 123, bloc A, etaj II, apart. 9, sectorul 7.

Vă aduc la cunoștință următoarele :

Subsemnatul pînă în anul 1953 luna aprilie ziua 16, am fost sergent major în regimentul I Pază M.A.I., la care dată în urma unor informații false și neîntemeiate am fost arestat de către organele de securitate dîndu-mi în dispoziția colonelului Iordache Andrei, comandantul regimentului în acea vreme.

În urma anchetei făcute de către anchetatorii securității de la Uranus care a sprijinit aceste acuzații false întocmind un dosar și trimetîndu-mă Tribunalului M.A.I. care a judecat cazul, constatînd că toate afirmațiile făcute de anchetatori au fost improvizate și din această cauză au dat cazul spre cercetare Procuraturii M.A.I. care a cercetat întocmind un dosar prin care a stabilit adevărul prezentîndu-l Tribunalului M.A.I., care a judecat procesul achitîndu-mă.

La data de 31.III.1954 am fost pus în libertate conf. adresei nr. 1634/954 eliberată de Tribunalul M.A.I. și biletul de eliberare din Penitenciar nr. 80/954.

În timpul cît am fost reținut pînă la punerea în libertate col. Iordache Andrei din propria lui putere m-a dat afară din armată cu gradul de soldat fără a aștepta sentința Tribunalului, mai mult, profitînd de gradul și funcția pe care o avea, a trimis doi ofițeri pe lct. maj. Grigore Dumitru și lct. Ciubuc Alexandru, în puterea nopții confiscîndu-mi de la domiciliu 10 costume de haine, 5 perechi de cisme proprietate personală care nu aparțineau regimentului.

La data ieșirii din Penitenciar m-am prezentat la regimentul I Pază M.A.I. care conform legilor în vigoare urma să-mi restituie echipamentul confiscat în mod ilegal să-mi achite drepturile bănești la zi și încadrarea mea în continuare în serviciu.

...//...

TOVARASULUI SECRETAR GENERAL AL C.C. AL P.C.R.
NICOLAE CEAUSESCU

340-
307
304

Colonelul Iordache Andrei n-a făcut acest lucru și m-a trimis la comandamentul trupelor de securitate Direcția Cadre, la care m-am prezentat aducându-mi la cunoștință cele întâmplate de unde mi s-a comunicat verbal că face demersurile la M.A.I. pentru a-mi da drepturile legale întrucât nu am suferit nici o condamnare și încadrarea mea în continuare în armată.

Eu am raportat că sînt bolnav de T.B.C., boală contractată în timpul și din cauza serviciului, după cum reiese din actele pe care le anexez și am așteptat să mi se dea drepturile.

La data de 1 iunie 1954 am fost chemat în fața comisiei medicale M.A.I. și cu procesul verbal nr. 174/954 am fost scos la pensie cu gradul II de invaliditate, boală provocată în timpul și din cauza serviciului.

Pe ziua de 4-5 iunie 1954 m-am prezentat din nou de altfel mergeam săptămînal la comandament după răspuns însă de data aceasta am dus și actele de scoatere la pensie iar tov. căpitan de la serviciu cadre care se ocupa în problema noastră fiind în acest caz ôinci subofițeri, comunicîndu-ne că tov. Ministru n-a aprobat nici un drept, iar eu rămînînd bolnav de T.B.C. în ultimul grad, după cum a constatat și comisia medicală M.A.I. fiind întreținut de prieteni și rude.

Astăzi citit Plenarea Comitetului Central al P.C.R. prin care cei care au suferit de pe urma abuzurilor făcute și încălcării legilor statului mă adresez Dvs., pentru a mi se da drepturile legale de :

1. Salariul pe timpul cît am fost reținut în mod ilegal.
2. Restituirea echipamentului confiscat.
3. De la data de 1 iunie 1954, drepturile de pensie conf. procesului verbal nr. 174/954 emis de comisia militară M.A.I.
4. Adeverință pentru stabilirea anilor de vechime în cîmpul muncii de la data arestării și în continuare pe timpul cît am fost pensionar.
5. Solicit în prezent să mi se dea gradul avut și cu avansările la zi.
6. Să fiu chemat în fața comisiei medicale M.A.I. pentru a mi se stabili drepturile de pensie în continuare întrucît starea sănătății îmi este zdruncinată.
7. Colonelul Iordache împreună cu locot. Ciubuc Alexandru și Oglindă Nicolae să fie trași la răspundere

..//..

conf. legilor în vigoare de huzurile pe care le-au făcut.

8. La prezentul memoriu pentru a dovedi că nu mi s-a dat drepturile de pensie și salariu cu toate că am fost bolnav în timpul și din cauza serviciului, anexez următoarele acte în copie :

1. Procesul verbal nr. 174 din 1 iunie 1954, eliberat de comisia medico-militară M.A.I.

2. Bilet de eliberare din Penitenciar nr. 80/54

3. Procesul verbal întocmit la data de 8 decembrie 1951 de colectivul de comandă al batalionul II Paza București, din care reiese că m-am îmbolnăvit în timpul și din cauza serviciului prestat.

4. Procesul verbal din 28 octombrie 1952 întocmit de către colectivul de comandă al unității 0223 M.A.I. din care rezultă cazul de îmbolnăvire al subsemnatului.

TRAIASCA REPUBLICA SOCIALISTA
ROMANIA

8.X.1968
București

Bum

PROCES - VERBAL Nr. 174

Astăzi 1 luna iunie anul 1954 la București

Comisia medico-militară compusă din :

1. Lt.Col.S.M.Dr.Halunga Vasile -președ.	4. Lt.Maj.Chira Valeriu - S.Politic
2. Cpt.S.M.Dr.Butanescu Mihai	5. Lt.Oprescu Ion - S.Cadre
3. Cpt.S.M.Dr.Sisman Victor	6. Lt.Pop Alex. -secretar

Având în vedere art. 9 din Decretul Lega Nr. 360 din 22. VIII. 1949 privitoare la organizarea asigurărilor sociale ale militarilor de carieră și sub arme și Decretul M.S.S. Nr. C 23 precum și adresa Nr. 0301785 înscrisă de U.M. 0753 pentru examinarea Tov.S.Maj. rez. Butariuc Alex. în vârstă de 36 ani și constatarea incapacității de muncă și stabilirea gradului de invaliditate a muntului.

Având în vedere actele prezentate și amuse :

1. Decretul 174
2. Carta certificată a foil de observație clinică eliberată de spitalul Disp.Tbc. M.A.I. la data de 06.05.54.
3. Analiza sputa făcută de Laboratorul spitalului Disp. Tbc. M.A.I. în ziua de 06.05.54 din care se constată B.K. absent.
4. Examenul radiologic medical al pulmonului făcută de Disp. Tbc. M.A.I. în ziua de 06.05.54 din care se constată Tbc. fibrocasose drept cu pneumo parțial eficace dr. Fibronodul înt cilechilor atg. Tbc. bronșic.
5. Procesul - Verbal întocmit de U.M. 0753 la data de 03.12.51 în care se arată că boala a fost contractată din cauza serviciului.

Având în vedere că procedând la examinarea muntului Plut. R. Butariuc Alex. se constată că suferă de Tbc. pulmonar bilateral cu pneumotorax dr.artif. simfizat bazal. Tbc. bronșic.

Având în vedere cele de mai sus și dispozițiile art. 9 din legea 360/1949.

...//...

COMISIA CONSTATATA

1. Cav. Serg. M. Rev. Potamirio Alexandru Adevărită
elib. de U.M. 0753 Nr. 307065
prezintă următoarea invaliditate :

T.B.C. pulmonar bilateral cu pneumotorax artificial
dr. simfizat bazal. T.B.C. bronhic.

2. Invaliditatea constatată mai sus --- îi provoacă
o incapacitate totală de muncă și se încadrează în gradul II
/doi / invaliditate.

3. Invaliditatea constatată este provocată din cauze
serviciului.

4. Invaliditatea constatată se încadrează în gradul
II /doi / de invaliditate prevăzut de art. 3 din Decizia nr.
c.28/53 .

Drept care s-a încheiat prezentul Proces - Verbal
în trei exemplare originale din care unul se va păstra
examinatului, mijlocul se va atășa la dosarul cauzei, iar
celălalt se va păstra în arhiva Comisiei.

Cu drept de contestație în termen de 12 zile dela
data luării în cunoștință.

Președinte ss. Lt. Col. ss. Halunga Vasile
ss. Cpt. S.M. Dr. Butnărescu Mihai
ss. Cpt. S.M. Dr. Sisman Victor
Membrii ss. Pirvulescu
ss. Lt. Maj. Chiră Valeriu
ss. Lt. Oprea Ion
ss. Lt. Pop. Alexandru

Secretar,

Luăm cunoștință. Nu fac contestație

Semnatura,
ss. Butnărescu Alexandru

conf. cu originalul.

313-
610
307

PROCES VERBAL.

Astăzi anul una mie nouă sute cincizeci și una, luna decembrie, ziua opt.

Nei Cpt. Buciuanu Vasile Comand Batalionului II Pază Extr București în unire cu Cpt. Tomulescu Mircea Ajutor Comandant pentru aprovizionări, Cpt. Dr. Hancuș Nicolae medicul Unității, și Lt. Grădă Constantin Locuitor Poliție din aceeași unitate, amura bolii contractate de serg. Major reșegăit Bătrânic Alexandru din Batalionul II Pază Extr București, constatând prin prezenta proces verbal împrejurările în care s-a îmbolnăvit respectivul sergent după cum urmează :

Serg. Major Bătrânic Alexandru îndeplinea funcția de sergent cu aprovizionarea Companiei I. Buc. Nord, calificat în care îl revocase, cu personal să aprovizioneze și unele formațiuni din subordine dispersate la circa 30 Km. în afara garnizoanei de rezidență.

La data de 15 Martie 1951 a plecat în misiune pentru aprovizionare cu alimente și combustibil a formațiunilor arătate mai sus cu care ocazie a fost prins de o ploaie rece cu lapoviță care a durat până la însoțire în garnizoană urmându-l complet.

În urma acestui fapt a început să aibă febră și durere în spate o slăbire generală a organismului care se accentua pe zi ce trecea la infirmeria unității i s-a făcut tratament și injecții calciu și vitamine C. însă evoluția bolii nu s-a putut fi oprită.

La data de 2 aprilie 1951 a fost trimis la dispensarul T.B.C. M.A.I. unde i-a fost făcut radioscopia și alte examene medicale stabilindu-se diagnosticul de T.B.C. pulmonar drept.

Medicul de la dispensarul M.A.I. a hotărât internarea serg. major Bătrânic Alexandru în Sanatoriu Tudor Vladimirescu / Dobrița / Gorj internare care s-a făcut la data de 3 Mai 1951. În acest sanatoriu a stat de la 3 Mai 1951 până la 19 Iulie 1951 unde i s-a instituit Pneumotorax la plămâni drept completat prin Iacobescu timp de 1.

La data de 19 Iulie 1951 a ieșit din sanatoriu și a fost trimis la dispensarul T.B.C. M.A.I. Buc. unde fiind examinat medicul respectiv i-a făcut din nou internarea

.../...

în Sanatoriul M.A.I. Zamora Bugeni la data de 29
iulie 1951 unde a stat pînă la data de 2 septembrie
1951.

La data de 2 septembrie 1951 i s-a făcut spirec
instruct cerul din această regiune fiind uned nu-i prica
causa care a determinat ca la plămîni care eră în tra-
tament să i se producă lichid.

Prezentându-se la dispensarul T.B.C. M.A.I.
i s-a făcut internarea în sanatoriul Caritas la data de
5 septembrie 1951 pentru a face operația Jacobens timpul
II instruct la acest spital nu se dispunea de locuri
i s-a acordat concediu medical pînă la obținerea unui
loc pentru internare.

Instruct pînă la data de 9.10.1951 nu a putut
obține loc la acest spital i s-a făcut internarea pentru
completarea operației și eficacitatea Pneumotoraxului
în Sanatoriul Tudor Vladimirescu la data de 9.10.1951 sase-
teriu la care i s-a definitivat operația pe data de
2.11.1951 a seit din sanatoriu prezentându-se la dispen-
sarul T.B.C. M.A.I. București care i-a acordat un concediu
medical de 40 zile pînă la care se află momentul de
fajă.

Din cercetările întreprinse de noi rease că
de la data războiului și pînă la 18 a III. 1951, susma-
ta sergent nu a suferit la nici un fel de boală și nici
concediu medical nu a avut.

Boala contractată de acesta a survenit în urma
diferitelor eforturi pe care le-a depus în cadrul serviciului
ce i-a fost încredințat împrejurări arătate în prezentul
proces verbal.

IN- CONCLUZIE Din cele arătate mai sus și con-
trolând scriptele unității rease că sergentul maior Putnariuc
Alexandru s-a îmbolăvit ÎN TITUL SUI DIN CAUZA SERVICIULUI
prestat.

Drept pentru care am dressat prezentul proces
verbal.

Comand Bat II Part Exterioară Buc.
Cpt. sa. V. Busciaru
L.S.

Ajut. Comand. pentru Ambro.
Cpt. sa. M. Tănușescu

Med. Unității
ss. Cpt. Dr. R. Harfret

Deputat politic al Bat II Buc.
ss. Lt. G. Bradu

conf. cu originalul.

- 314 -
311
308

PROCES - VERBAL

Astăzi anul una mii noua sute cincizeci și doi,
luna octombrie ziua 23.

Ami Capitan Andreescu Constantin Comandantul Unității
Nr. 0.223 și Locot. Major Marin Constantin Locuitor Politic
al Unității în unire cu Capitan Dr. Radulescu Ioan medicul
Unității, constatam prin prezentul proces - verbal, împrejură-
rile în care s-a îmbolnăvit Serg. Major, Rang. Butnariuc Ale-
xandru :

Controlând scriptele unității, am constatat că sus-
numitul Serg. Major, s-a îmbolnăvit în cursul anului 1951 de
T.B.C. pulmonar drept în timpul și din cauza serviciului după
cum reiese și din vechiul proces verbal care se găsește la dosar
fișă nr. 1.

La data de 15 Decembrie 1951 susnumitul Serg. Maj.
a reluat serviciul post. avizului Dispensarului T.B.C. M.A.I.
și a prestat serviciu până la data de 20.07.52, , fără întreru-
pere la care dată a fost internat în Sanatoriul având o compli-
cație "Bronșită" fiind internat la Dispensarul T.B.C. M.A.I.

ÎN CONCLUZII : Din cele arătate mai sus și contro-
lând scriptele Unității reiese că Serg. Major BUTNARIUC ALEXANDRU
s-a îmbolnăvit ÎN TIMPUL ȘI DIN CAUZA SERVICIULUI prestat.

Drept pentru care am încheiat prezentul proces
verbal.

Comandantul Unității,
ss. C. Andreescu
L.S.

Locuitor Politic
Lt. Major
ss. Marin Const.

Medicul Unității,
ss. Capitan Radulescu Ioan.

conf. cu originalul.

ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
SERVICIUL PENITENCIAR

315
312
309
April 1954 luna martie ziua 31

Penitenciarul Vaslui

BILET DE LIBERARE Nr. 86 1953 Tre.

/ pentru preveniți /

Numele BOTNARIU ALEXANDRU

Detalii :

Fiul lui Natural și al Lisa	Talia 170 m.
nașcut în anul 1924 luna ianuarie	Fruntea mare
ziua 29 în Comuna Bărzăști	Nasul mijlociu
Raionul Săveni Regiunea Suceava	Gura mare
de ocupație Serg. Maj. Securitate	Barbă Ovală
care a fost depus ca prevenit de la	Fața smeadă
data 11.VI.1953 de către Proc. Militară	Ochii cârui
Terit. Buc. cu mandatul de arestare	Parul Cast
Nr. 3716/53 1953 a Proc. Milit. T.	Sprâncenele cast
București pentru faptul de instigare	Barba roșie
Publică astăzi 31 martie 1954 s-a pus	Urachă mijlocie
în libertate, pe baza adresei Nr.	Mustața roșie
1634 1954 a Trib. Militar Teritorial	una particulară
București fiind achitat urmând a se	seamă, cicatrice, ta-
stabilii în Comuna București str. 9 Mai	tuaje, etc. /
Nr. 30 Raionul Cheleche. Dej Regiunea	nare
București	

Marea depusă în penitenciar / aserie învârtă / ---

Căsuța certificatului de calificare -

Conform legilor în vigoare menționat peste muncă la
întreprinderile de Stat sau particulare.

Drept pentru care i s-a eliberat prezentul.

DIRECTOR,
ss. Lt. Col. Indescifrabil
I.S.

Ceful Biroului Evidență și
Cărier,
Slt. ss. Indescifrabil

conf. cu originalul.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

316-
313
STRICT SECRET

Ex.nr. 2... 310

Nr. 2878
Din 18.XI 1968

C ă t r e

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Tov. ministru Cornel Onescu

Vă trimitem spre informare o notă cu rezultatul verificărilor privind pe : ADAM STEFAN, MOSU GHEORGHE și GHEONDEA ION, care s-au adresat cu memorii și contestând temeinicia învinuirilor ce li s-au adus și în baza cărora au fost reținuți timp de aproape 11 luni și în final au fost scoși din cadrele M.A.I., în timp ce erau ofițeri de miliție în cadrul Direcției miliției Capitalei, solicită să li se recerceteze cazurile lor, deoarece se consideră nevinovați.

Din verificările făcute, rezultă că, faptele săvârșite de sus-numiții (și alți 4 foști ofițeri implicați în aceleași probleme) deși nu constituie infracțiuni, ele sînt abateri grave de la ordinele și directivele muncii M.A.I. și sînt incompatibile cu calitatea de ofițer.

Apreciem că măsura arestării celor 7 foști ofițeri de miliție, implicați în grupul sus-menționat, a fost inoportună și pripită, situația lor putînd fi rezolvată - așa cum s-a făcut în final - fără a mai fi necesară arestarea.

Totodată vă rugăm ca prin organele dumneavoastră să le fie aduse la cunoștința lui ADAM STEFAN, lui MOSU GHEORGHE și GHEONDEA ION, rezultatul verificărilor efectuate în cazul lor.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
Ion Stănescu

2 ex.
BI/TI

NOTA - RAPORT

=====

- privind rezultatul verificărilor efectuate în cazul unor ofițeri de miliție, de la fosta secție a XI-a arestați în anul 1961, fiind învinuiți de săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În cursul lunilor iunie și iulie a.c., numiții ADAM STEFAN, MOSU GHEORGHE și GHEONDEA ION, foști ofițeri de miliție, s-au adresat cu memorii conducerii superioare de partid, în care arată în principal următoarele :

La 25 septembrie 1961 au fost arestați în mod abuziv de către organele securității statului, pentru fapte pe care în realitate nu le-au săvârșit. (luare de mită, iar apoi nedreaptă luare). În perioada anchetei, care a durat până la 1 septembrie 1962, au fost supuși, de către organele de anchetă, unor presiuni fizice și morale pentru a recunoaște învinuirile ce li se aduceau.

În final, cei în cauză solicită revizuirea dosarelor de anchetă, iar în cazul când se va dovedi nevinovăția lor, pretind următoarele :

- ADAM STEFAN, pretinde ca cei care l-au arestat, precum și cei care au aprobat arestarea sa, să fie scoși din M.A.I. și respectiv C.S.S. și să fie trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu; să fie reincadrat în miliție cu toate drepturile ce i se cuvin.

- MOSU GHEORGHE, pretinde să fie reincadrat în miliție cu toate drepturile ce i se cuvin.

- GHEONDEA ION, pretinde să i se acorde drepturile bănești pe perioada cât s-a aflat arestat; perioada respectivă să i se considere ca vechime în M.A.I.; să se revină asupra trecerii

./..

-318-
312

sale în rezervă cu gradul de locot.major, în sensul de a i se acorda gradul de căpitan, deoarece la data respectivă avea vechimea necesară acestui grad ; recalcularea pensiei ce o primește, la nivelul pensiilor militare actuale.

Din materialele existente în arhivele Consiliului Securității Statului și din discuțiile purtate cu condamnații DRAGU RADU, și DINCA EUGEN, privitor la acest caz, rezultă următoarele :

La 16 august 1961, organele de anchetă ale securității, au arestat un grup de 11 elemente afaceriste, printre care și DRAGU RADU și DINCA EUGEN, gestionari la centrul de pește al cooperativei de consum din comuna Jilava, învinuiți de săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Grupul de delapidatori, reușise să-și însușească în mod ilicit peste 2.000.000 lei prin vânzarea unor însemnate cantități de pește cu suprapreț, lui DRAGU RADU și DINCA EUGEN, revenindu-le suma de 500.000 lei, sumă ce le-a fost reținută ca prejudiciu adus statului și pentru care au fost condamnați la 17 și respectiv 15 ani închisoare.

În anchetă, DRAGU RADU și DINCA EUGEN, au declarat/că în perioada 1959-1961, din sumele de bani realizate în mod ilicit, au dat drept mită diferite sume de bani variind între 25-300 lei unor ofițeri de miliție. Au mai declarat că ofițerilor de miliție în cauză, le-au mai dat și diferite pachete cu pește, fără plată și au achitat consumațiile pe care aceștia le făceau la bufetul din comuna Jilava.

Pe această bază, la data de 25 septembrie 1961, cu aprobarea conducerii M.A.I., au fost arestați ofițerii de miliție: Cpt. BUJGOI MARIN, lt.major BORCAN MARIN, lt.maj. GHEONDEA ION, lt.maj. FETICA SIMA, lt.MOSU GHEORGHE și locot. ADAM STEFAN, iar la 30 octombrie același an, a fost arestat și lt.major de securitate PESCARU ION.

În sarcina ofițerilor arestați s-au reținut următoarele aspecte mai principale :

1. ADAM STEFAN, locotenent de miliție în rezervă, născut la 15 ianuarie 1926 în comuna Amărăștii de Jos, membru P.C.R., fost sectorist la Biroul de miliție Jilava;

În sarcina sus-numitului, organele de anchetă au reținut

faptul că în perioada 1959 - 1961 a primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN, circa 4000 lei, în sume de 50-400 lei; concomitent, cel în cauză a primit și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit. S-a stabilit și o împrejurare concretă în care ADAM STEFAN a primit bani și anume în anul 1959 când sub pretextul că-și cumpără motocicletă, a primit de la DRAGU RADU suma de 400 lei.

În anchetă, ADAM STEFAN a recunoscut că a primit numai 1200 lei de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN, declarații pe care ulterior le-a retractat. În fața procurorului militar, justificând retractarea declarațiilor date, sus-numitul a afirmat că ar fi fost constrâns de către cpt. BRATU TUDOR (care îl ancheta), să recunoască fapte pe care în realitate nu le-ar fi comis.

Cu privire la acest aspect, este de menționat faptul că în memoriul înaintat conducerii superioare de partid, Adam Stefan reclamă pe cpt. VASILE GHEORGHE ca autor al constrângerii fizice la care ar fi fost supus, deși acesta i-a luat o singură declarație în care Adam Stefan a retractat ceea ce recunoscuse în fața cpt. BRATU TUDOR, motivând retractarea cu "frica de anchetă".

Fiind confruntat de către procurorul militar, cu DINCA EUGEN, ADAM STEFAN s-a menținut pe poziția de negare adoptată, deși DINCA EUGEN a relatat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat bani este și ADAM STEFAN cu suma de 150-200 lei, bani ce nu i-au mai fost restituiți.

Cele declarate de DINCA EUGEN, sînt confirmate și de DRAGU RADU cu care s-a stat de vorbă în penitenciar la 1 noiembrie 1968 și cu care ocazie a declarat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat diferite sume de bani, ce nu i-au mai fost restituite, este și ADAM STEFAN, care a primit suma de 400 lei.

Din cele de mai sus se desprinde concluzia că problema constrângerii fizice și morale la care ar fi fost supus ADAM STEFAN în timpul anchetei, este ridicată de acesta, numai pentru a justifica poziția contradictorie pe care a avut-o în anchetă.

2. MOSU GHEORGHE, locot. de miliție în rezervă, născut la 9 iunie 1922 în comuna Botoroaga, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul economic din fosta Secție a XI-a de miliție;

În sarcina sus-numitului, ancheta a reținut faptul că în perioada 1958-1961 a pretins și primit de la infractorii DRAGU RADU și DINCA EUGEN circa 3000 lei, în sume de 50-100 lei, mai

326-
316 347

multe pachete cu pește pe care nu l-a plătit și obișnuia să meargă cu o prietenă la bufetul din comuna Jilava, unde făcea diferite consumații, iar notele de plată fiind achitate de cei doi infractori.

În anchetă și cu ocazia confruntărilor efectuate, MOSU GHEORGHE nu a recunoscut faptele ce i s-au imputat, afirmând că depozitiile celor doi infractori ar fi fost tendențios date de către aceștia, ca urmare a faptului că la controalele economice ce le-a efectuat în perioada 1959-1960, în gestiunea lui DRAGU RADU și DINCA EUGEN, constatând unele nereguli, le-a aplicat un avertisment milițienesc.

Aceste afirmații ale lui MOSU GHEORGHE sînt însă contrazise de piesele existente în dosarul de anchetă nr.47.783 vol.III, filele 69-80 din care rezultă următoarele :

- La 26 septembrie 1959 și 22 decembrie 1960, MOSU GH. a efectuat controale economice în gestiunea lui DRAGU RADU, în care ocazii a constatat unele nereguli. Deși aceste constatări trebuiau să constituie punctul de pornire în documentarea activității infracționale ce o desfășurau în acel timp DRAGU RADU și DINCA EUGEN, ei făcînd obiectul dosarului informativ nr.24.227/1960, în care erau semnați că duc un mod de viață ce depășește posibilitățile materiale la care le dădea dreptul salariul ce-l primeau, la 23 decembrie 1960, MOSU GHEORGHE a întocmit un referat în care a solicitat aprobarea clasării dosarului informativ, pe motivul că " organele de miliție nu au nici o probă materială pentru a putea porni proces penal împotriva lui DRAGU RADU ".

Cît de lipsită de temelie a fost această propunere, s-a dovedit la numai cîteva luni cînd DRAGU RADU a fost arestat, judecat și condamnat la 17 ani muncă silnică pentru un prejudiciu adus statului de 500.000 lei.

La data de 1 noiembrie 1968 fiind audiat în penitenciar, condamnatul DRAGU RADU a declarat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat banii ce nu i-au mai fost restituiți, este și MOSU GHEORGHE, care a primit 300 lei.

3. GHEONDEA ION, locot.major de miliție în rezervă, născut la 27 iulie 1922 în București, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul cercetări penale al fostei secții a XI-a miliție;

În sarcina sus-numitului s-a reținut faptul că în perioa-

da 1958 - 1961 a pretins și primit în mai multe rînduri, de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN, diferite sume de bani - 50 - 100 lei - totalizînd circa 2500 lei și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit. Totodată, GHEONDEA ION obișnuia să facă consumații la bufetul din comuna Jilava, iar la plecare cerea responsabilității ca nota de plată să o prezinte pentru achitare lui DRAGU RADU sau DINCA EUGEN.

GHEONDEA ION a recunoscut în anchetă faptele ce i s-au pus în sarcină, așa cum au fost relatate mai sus, cu excepția sumei de 2500 lei, despre care a declarat că ar fi primit numai 600-700 lei.

La 4 iulie 1962, fiind anchetat de procurorul militar, GHEONDEA ION a recunoscut de asemenea că aflîndu-se în relații apropiate cu DRAGU RADU, acesta achita consumațiile pe care el le făcea la bufetul Jilava; l-a împrumutat de mai multe ori cu sume de 25-50 lei, în total 600 lei pe care nu l-a mai restituit și a primit în mai multe rînduri pește sărat - circa 20 kg., pe care nu l-a plătit.

La 28 iulie 1962, în fața procurorului militar, condamnatul DRAGU RADU a declarat că: " GHEONDEA ION era un element bețiv și pentru că nu-i ajungeau banii pentru băutură, lua de la el sume mici cu împrumut. După cîte ține minte l-a împrumutat cu circa 500 lei. Din această sumă, GHEONDEA ION i-a restituit circa 100 lei.

Aceleași afirmații le-a susținut DRAGU RADU și la data de 1 noiembrie 1968, cînd a fost audiat în penitenciar.

4. FETICA SIMA, locot.major de miliție în rezervă, născut la 10 octombrie 1928 în comuna Risipiți, membru P.C.R., fost șef al Biroului judiciar din fosta secție a XI-a miliție;

În sarcina sus-numitului s-a reținut faptul că în perioada 1960 - 1961 a pretins și primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN diferite sume de bani, ce totalizează circa 3000 lei și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit, din care a trimis trei colete (circa 24 kg. pește) și mamei sale.

Fiind anchetat de organele securității statului, FETICA SIMA a recunoscut faptele ce i se puneau în sarcină așa cum au fost relatate mai sus, cu excepția sumei de 3000 lei, despre care a declarat că ar fi primit numai 700 lei.

..//..

La 30 iunie 1962, în fața procurorului militar, FETICA SIMA a recunoscut că aflându-se în relații apropiate cu DRAGU RADU și DINCA EUGEN, a făcut împreună cu aceștia consumații la bufetul din comuna Jilava, iar în luna decembrie 1960 sau ianuarie 1961 a împrumutat suma de 200 lei de la DRAGU RADU, pe care nu a mai restituit-o. A mai recunoscut că a primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN câteva pachete cu pește, pe care nu l-a plătit. În legătură cu cele 3 colete conținând circa 24 kg. pește pe care le expediasse mamei sale, FETICA SIMA a recunoscut că ar fi trimis doar două colete, dintre care numai unul (conținând 7kg. pește) nu l-a plătit. De menționat este faptul că FETICA SIMA a recunoscut cele de mai sus numai în urma demascării sale prin confruntarea cu DINCA EUGEN, deoarece inițial în fața procurorului militar el nu recunoscuse nimic.

Așa de exemplu, fiind întrebat de procurorul militar dacă a primit bani de la cei doi infractori, FETICA SIMA a răspuns că nu a primit niciodată și sub nici-o formă, ca pe parcursul confruntării să revină și să recunoască cele relatate mai sus.

5. BORGAN MARIN, locot.major de miliție în rezervă, născut la 25 august 1921 în comuna Bîrca, membru P.C.R., fost șef al Biroului de miliție Jilava;

În sarcina sus-numitului, organele de anchetă ale securității statului au reținut faptul că în perioada 1959 - 1961 a pretins și primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN diferite sume de bani - 50 - 200 lei, totalizând circa 4000-4500 lei; pachete cu pește pe care nu l-a plătit și a participat la unele chefuri ce au avut loc la bufetul din comuna Jilava, consumațiile fiind achitate de cei doi infractori.

La 26 iulie 1962, în fața procurorului militar, BORGAN MARIN a recunoscut că a împrumutat de mai multe ori sume de bani de la cei doi infractori, dar că aceste sume totalizează numai 500 lei, din care 200 lei i-ar fi restituit. A mai recunoscut că a primit de la cei doi infractori în mai multe rânduri pește - câte 2-3 kg.- totalizând circa 30 kg. pe care l-a pregătit și consumat împreună cu aceștia și alte persoane din comuna Jilava.

Tot în fața procurorului militar, BORGAN MARIN a făcut următoarea precizare: "... menționez că eu mi-am dat seama de fiecare dată când luam aceste pachete, că prin aceasta DRAGU RADU comite fapte ilegale, însă nu mi-am dat seama sub aspectul gravității,

despre faptul că și eu participam la comiterea acestor ilegalități, dînd prin fapta mea ajutor acestuia ”.

6. BUJGOI MARIN, căpitan de miliție în rezervă, născut la 10 iulie 1929 în comuna Albești, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul economic la fosta Secție a XI-a de miliție;

În sarcina sus-numitului, organele de anchetă au reținut faptul că în perioada 1959 - 1961, a pretins și primit de la infractorii DRAGU RADU și DINCA EUGEN, circa 3500-4000 lei în rate a câte 500-500 lei, precum și mai multe pachete cu pește pe care nu l-a plătit. S-a mai reținut că în anul 1959 în urma unui control economic efectuat la central de pește unde funcționau ca gestionari DRAGU RADU și DINCA EUGEN, acesta din urmă l-a invitat pe BUJGOI MARIN la un pahar cu vin. Ofițerul a refuzat invitația, în schimb a cerut lui DRAGU RADU suma de 1000 lei, motivînd că-i este necesară pentru a-și interna soția în spital, cerere pe care DRAGU RADU a acceptat-o, dar i-a dat numai 500 lei, pe care i-a dus personal acasă soției lui BUJGOI MARIN.

Fiind anchetat, BUJGOI MARIN a recunoscut că a primit în total de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN suma de 650 lei și nu 3500-4000 lei cum declaraseră aceștia, iar în împrejurarea cînd intenționa să-și interneze soția în spital, a recunoscut că ar fi primit 300 lei de la DRAGU RADU și nu 500 lei cum declarase acesta.

La 7 iulie 1962, în fața procurorului militar, BUJGOI MARIN a recunoscut că la circa 7 luni după ce efectuase un control economic în gestiunea lui DRAGU RADU, fiindu-i soția bolnavă, a împrumutat de la acesta suma de 300 lei, bani pe care i-ar fi restituit lui DRAGU RADU după cîteva luni. BUJGOI MARIN a mai declarat că banii au fost aduși de DRAGU RADU și lăsați într-un plic soției sale.

Nu a recunoscut să fi primit alte sume de bani, pachete cu pește pe care nu l-a plătit, sau să fi făcut consumații la bufetul din comuna Jilava pe care le-au achitat cei doi infractori, așa cum declarau aceștia, declarații pe care le-au repetat și cu ocazia confruntării ce s-a efectuat de către același procuror militar.

./..

În declarația dată la 1 noiembrie 1968 în penitenciar, condamnatul DRAGU RADU a susținut din nou că a împrumutat pe BUJGOI MARIN cu suma de 500 lei care nu i-a mai fost restituită și i-a dat pește pe care nu l-a plătit.

7. PESCARU ION, locot. major de securitate în rezervă, născut la 6 octombrie 1929 în comuna Chiojdu, membru P.C.R., fost lucrător de investigații la Direcția XII-a.

În sarcina sus-numitului organele de anchetă au reținut faptul că în perioada 1957-1961 în timp ce-și desfășura activitatea pe raza comunei Jilava, profitând de situația că a fost prezentat lui DRAGU RADU și DINCA EUGEN de către ofițerii de miliție, ca organ M.A.I., a pretins și primit de la cei doi infractori, diferite sume de bani - 50 - 100 lei - și pachete cu pește pe care nu l-a plătit. Numai de la DRAGU RADU, PESCARU ION a primit circa 1400 lei și pește în velloare de circa 500 lei. Din materialele de anchetă rezultă că se ajunsese pînă acolo încît PESCARU ION se ducea la teighea unde cei doi infractori păstrau banii rezultați din vânzarea peștelui și lua singur diverse sume de bani. Cînd i s-a reproșat de către DRAGU RADU această situație, PESCARU ION s-ar fi exprimat: ".....ești vulpoi bătrîn și știi cum să te descurci". Din aceleași materiale mai rezultă că PESCARU ION se ducea să facă consumații - băutură și mîncare - la bufetul din comuna Jilava, iar la plecare spunea responsabilului ca nota de plată să o prezinte spre achitare lui DRAGU RADU sau DINCA EUGEN.

În fața procurorului militar, de care a fost interogat la 6 iulie 1962, PESCARU ION nu a recunoscut faptele ce i se imputau, astfel că a fost confruntat cu DRAGU RADU și DINCA EUGEN. La confruntare, deși a fost demascat de cei doi infractori, PESCARU ION s-a menținut pe aceeași poziție de negare totală a faptelor comise.

Lipse de sinceritate manifestată de PESCARU ION rezultă pregnant și din declarația dată de BORCAN MARIN la 27 iunie 1962 în fața procurorului, în care printre altele arată că în anul 1960 a mers împreună cu PESCARU ION la DRAGU RADU, de la care acesta a luat fără plată, circa 5 kg. de pește. În aceeași declarație BORCAN MARIN a mai arătat că tot în cursul anului 1960 a mers împreună cu PESCARU ION la bufetul din comuna Jilava, unde au consumat băutură

și mâncare, fără să plătească, iar la plecare, PESCARU ION s-a exprimat față de responsabil : "..... că e în regulă ".

x x
x

Deoarece în timpul anchetei nu s-a putut documenta infracțiunea de luare de mită ce se reținuse inițial în sarcina ofițerilor amintiți, organele de anchetă au schimbat calificarea faptelor în infracțiunea de nedreaptă luare, prevăzută și pedepsită de art.248 Cod penal.

Sub această calificare, la 14 mai 1962 au fost înaintate Procuraturii militare București, spre confirmare, concluziile de invinuire, împreună cu dosarul de anchetă, în vederea sesizării instanței competente cu judecarea cauzei.

Procuratura militară București a trecut la reanchetarea elementelor din dosar și întrucât atât ofițerii arestați cât și infractorii DRAGU RADU și DINCA EUGEN, au diminuat sau au retractat complet declarațiile date inițial în fața organelor de anchetă, pe motivul că ar fi fost supuși unor presiuni fizice și morale, a înfirmat concluziile de invinuire și a dispus punerea în libertate a ofițerilor arestați. În ordonanța dată în acest sens la 1 septembrie 1962, organele Procuraturii militare București, motivând măsura luate, au arătat că numiții DRAGU RADU și DINCA EUGEN comițând fapte penale, au căutat să se împrietenească atât cu ofițerii în cauză, cât și cu alte organe de care depindea situația lor, tocmai pentru că săvârșeau astfel de fapte.

În aceste condiții, faptele ofițerilor arestați, de a fi cerut și primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN diferite sume de bani sub formă de împrumut pe care nu le-au mai restituit; pachete cu pește pe care nu l-a plătit și achitarea notelor pentru consumația ce o făceau la bufetul din comuna Jilave, deși sînt reprobabile și incompatibile cu calitatea ce o dețineau, nu întruneau elementele constitutive ale infracțiunii de nedreaptă luare și nici ale vreunei alte infracțiuni.

În baza ordonanței întocmită de organele Procuraturii militare București, organele de anchetă au propus și s-a aprobat punerea în libertate a ofițerilor arestați, scoaterea lor din M.A.I. cu data arestării și prelucrarea cazului în fața ofițerilor din

Inspectoratul de miliție al municipiului București, referat ce a fost aprobat de tovarășul Negrea Vasile.

x

x

x

Verificând cauzele care au condus la contradicții între declarațiile date de DRAGU RADU, DINCA EUGEN și ofițerii arestați, în fața organelor de anchetă ale securității statului și cele date în fața organelor procuraturii militare București, s-au stabilit că acestea sînt în principal următoarele :

a) DRAGU RADU și DINCA EUGEN dîndu-și seama că prin cele declarate, vor atrage competența judecării faptelor lor de către un tribunal militar și nu de o instanță civilă, au diminuat cele declarate anterior.

b) Dintr-o greșală a organelor de anchetă, unele elemente arestate în lotul de delapidatori în problema peștelui, au fost introduse în aceleași celule cu ofițerii arestați, dîndu-li-se astfel posibilitate de a comunica între ei și a-și transmite pozițiile pe care trebuie să le adopte în anchetă.

În acest sens sînt edificatoare cele afirmate de DRAGU RADU în Penitenciarul Văcărești, față de alți condamnați, cărora le-a spus că și-a retractat declarațiile date în fața organelor de anchetă ale securității, pe considerentul că într-o astfel de situație ar fi urmat să fie judecat de Tribunalul militar și ar fi primit condamnare mare. A mai relatat că în timpul anchetei, a reușit să comunice ofițerilor arestați că el va diminua declarațiile ce le-a dat, cerîndu-le și lor să facă același lucru.

Cele de mai sus, sînt confirmate și de cele arătate prin raport de ofițerul de securitate VLADESCU ION, care întîlnindu-se cu BUJGOI MARIN, cu care este consătean, acesta i-a spus că a avut noroc că în timp ce se afla în arestul securității a reușit să-și facă "oamenii săi " care îl puneau la curent cu mersul anchetei.

x

x

x

În concluzie, faptele comise de ofițerii ADAM STEFAN, MOSU GHEORGHE, GHEONDEA ION, BORCAN MARIN, BUJGOI MARIN, FETICA SIMA și PESCARU ION, deși nu constituie infracțiuni, ele sînt abateri grave de la ordinele și directivele muncii M.A.I. și sînt

./..

incompatibile cu calitatea de ofițer. Din această cauză, apreciem ca justă măsura luată de îndepărtare a lor din cadrele active ale M.A.I.

Pe aceleași considerente, apreciem ca neîntemeiate pretențiile materiale ce le ridică în memoriile înaintate conducerii de partid numiții : ADAM ȘTEFAN, MOȘU GHEORGHE și GHEONDEA ION, și nu sîntem de acord cu cele solicitate de ei de a fi reîncadrați în M.A.I.

Din verificări, nu s-a stabilit ca fiind reale afirmațiile petiționarilor potrivit cărora în timpul anchetei ar fi fost supuși la presiuni fizice și morale pentru a recunoaște faptele ce li se imputau și considerăm că aceste afirmații sînt de natură a justifica în fața organelor procuraturii militare, declarațiile date în fața organelor de anchetă.

Apreciem că măsura arestării celor 7 ofițeri a fost inoportună și pripită, situația lor putînd fi rezolvată - așa cum s-a făcut în final - fără a mai fi necesară arestarea.

Față de cele de mai sus :

P R O P U N E M

- Să se aprobe aducerea la cunoștința petiționarilor a rezultatului verificărilor, arătîndu-li-se dezacordul față de măsura arestării luată împotriva lor. Totodată să li se comunice că deoarece faptele comise de ei au adus prejudicii muncii organelor M.A.I., fiind incompatibile cu calitatea de ofițer, nu sîntem de acord cu reîncadrarea lor în M.A.I.

- Pentru perioada cît au fost arestați, la cerere, să li se elibereze adeverințe care să le servească la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

- Un exemplar al prezentei note, să fie înaintat - spre informare - organelor M.A.I.

Lt.col.de securitate
Both Ion

Maior Băcu Vasile

Maior Ionescu Nicolae

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 549.029 din 13 IUL 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului ADAM ȘTEFAN, fost ofițer de miliție până la 25.IX.1961.-

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa la Direcția miliției Capitalei cu gradul de sublocotenent a fost arestat în mod abuziv.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Major,

Apostolat

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.362 din 29.11.1968

Către,

TOV. MAIOR BOV

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat memoriul adresat conducerii partidului de către MOSU B. GHEORGHE Post eliberat de miliție până în data de 25. sept. 1961, când a fost scos.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat în mod abuziv de organele securității.-

Rugăm ca modul de rezolvare, să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol

323

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 549.508 din 24.10.1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
GHROMBIA I. ION, fost ofițer de miliție până la 26.IX.1961, când
a fost arestat.-

Din conținutul memoriului, rezultă că în timp ce
funcționa la Secția 11-a miliție cu gradul de lt.major, a fost
arestat pe nedrept de organele de securitate.

Întrucât modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

PENTRU SEMN. OFIC. SECURIT.
IAȘI, 24.10.1968
Maior, Giorobea

Giorobea

350-
327
324

Declarație

Sus semnatul Detinut Dragu V Roolu - Secolar - următoarele, în legătură cu situația mea; Îmi mențin în integritate declarațiile date și mărturiile făcute în fața D-ului Procuror. Militar cu privilegiul anchetării mele. în anul 1962 în ce privește relațiile cu oamenii mei și cu oamenii militari; declar că îmi împrumut cu oameni și leam dat mereu pe datorie peste, după eu vreau lui Boream: îmi dat de 2-3 ori câte 100-200 lei în preumt, din care o parte mă restituie și peste pe datorie îmi dat de câteva ori, caștut lui achitându-l eu după care când luna salariul în datoria sumei respective

Asemănător am procedat și eu Ghionolea și Adam și Bujgai, în excepție faptului că sumele date în preumt lui Ghionolea am ajuns până la 800 lei, lui Adam până la 400 lei, iar lui Bujgai până la 500 lei;

Am preizer că bani în preumt și peste pe datorie îmi mai dat și lui pescaru și lui fetica îmi dat bani în preumt și peste pe datorie, și lui mare Georgele îmi dat bani în preumt până la 200 lei și peste pe datorie.

Menționez că de la toți arătați mai sus, nu am primit integritate dinveche de bani date ca în preumt și nici în integritate contra valoare peste îmi dat pe datorie.

Roolu

Mentionez că în timp ce am fost ~~sestian~~
la centrul de pește din Jilava nu am fost
controlat de nici o singură dată de Boreas.
Marin și acesta, la început când a venit
eu sef de post în Jilava, cam prin anul
1955-1956. De asemenea, am fost controlat
de câte 2-3 ori de Bujgai Marin și de
Noua George. Controlurile mi-au fost
făcute de către cei amintiți mai sus, atât
înaintea cât și după ce mi-am împrumutat
cu bani sau loan dat peste pe datorie.
De fie care dată la controlul făcut,
am găsit în regulă.

Uoi dărilor cu toți țostii milieni amintiți
mai sus, am mers în unele ocazii și am
făcut în prezența la Butea din cauza Jilava
și consumația a plăteam tot.

Mărgineni

1 Noembrie 1968

Detinut

Proby

NOTA - RAPORT

=====

- privind rezultatul verificărilor efectuate în cazul unor ofițeri de miliție, de la fosta secție a XI-a arestați în anul 1961, fiind învinuiți de săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În cursul lunilor iunie și iulie a.c., numiții ADAM STEFAN, MOSU GHEORGHE și GHEONDEA ION, foști ofițeri de miliție, s-au adresat cu memorii conducerii superioare de partid, în care arată în principal următoarele :

La 25 septembrie 1961 au fost arestați în mod abuziv de către organele securității statului, pentru fapte pe care în realitate nu le-au săvârșit. (Luare de mită, iar apoi nedreaptă luare). În perioada anchetei, care a durat până la 1 septembrie 1962, au fost supuși, de către organele de anchetă, unor presiuni fizice și morale pentru a recunoaște învinuirile ce li se aduceau.

În final, cei în cauză solicită revizuirea dosarelor de anchetă, iar în cazul când se va dovedi nevinovăția lor, pretind următoarele :

-- Adam Stefan, pretinde ca cei care l-au arestat, precum și cei care au aprobat arestarea sa, să fie scoși din M.A.I. și respectiv C.S.S. și să fie trimiși în judecată pentru comiterea infracțiunii de abuz în serviciu; să fie reîncadrat în miliție cu toate drepturile ce i se cuvin.

- Moșu Gheorghe, pretinde să fie reîncadrat în miliție cu toate drepturile ce i se cuvin.

- Gheondea Ion, pretinde să i se acorde drepturile bănești pe perioada cât s-a aflat arestat; perioada respectivă să i se considere ca vechime în M.A.I.; să se revină asupra trecerii sale în rezervă cu gradul de locot.major, în sensul de a i se acorda gradul de căpitan, deoarece la data respectivă avea vechimea

./...

necesară acestui grad; recalcularea pensiei ce o primește, la nivelul pensiilor militare actuale.

Din materialele existente în arhivele Consiliului Securității Statului și din discuțiile purtate cu condamnații DRAGU RADU, și DINCA EUGEN, privitor la acest caz, rezultă următoarele:

La 16 august 1961, organele de anchetă ale securității, au arestat un grup de 11 elemente afaceriste, printre care și Dragu Radu și Dincă Eugen, gestionari la centrul de pește al cooperativei de consum din comuna Jilava, învinuiți de săvârșirea infracțiunii de delapidare.

Grupul de delapidatori, reușise să-și însușească în mod ilicit peste 2.000.000 lei prin vânzarea unor însemnate cantități de pește cu suprapreț, lui DRAGU RADU și DINCA EUGEN, revenindu-le suma de 500.000 lei, sumă ce le-a fost reținută ca prejudiciu adus statului și pentru care au fost condamnați la 17 și respectiv la 15 ani închisoare.

În anchetă, Dragu Radu și Dincă Eugen, au declarat că în perioada 1959-1961, din sumele de bani realizate în mod ilicit, au dat drept mită diferite sume de bani variind între 25-300 lei unor ofițeri de miliție. Au mai declarat că ofițerilor de miliție în cauză, le-au mai dat și diferite pachete cu pește, fără plată și au achitat consumațiile pe care aceștia le făceau la bufetul din comuna Jilava.

Pe aceeași bază, la data de 25 septembrie 1961, cu aprobarea conducerii M.A.I., au fost arestați ofițerii de miliție : Cpt. Bujgoi Marin, lt. major Borcan Marin, lt. maj. Gheondea Ion, lt. maj. Fetica Sima, lt. Mosu Gheorghe și locot. Adam Stefan, iar la 30 octombrie același an, a fost arestat și lt. major de securitate Pescaru Ion.

În sarcina ofițerilor arestați s-au reținut următoarele aspecte mai principale :

1. Adam Stefan: locotenent de miliție în rezervă, născut la 15 ianuarie 1926 în comuna Amărăștii de Jos, membru P.C.R., fost sectorist la Biroul de miliție Jilava;

În sarcina sus-numitului, organele de anchetă au reținut faptul că în perioada 1959-1961 a primit de la Dragu Radu și Dincă Eugen, circa 4000 lei în sume de 50-400 lei; concomitent, cel în cauză a primit și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit. S-a stabilit și o împrejurare concretă în care Adam Stefan a primit

./..

bani și anume în anul 1959 când sub pretextul că-și cumpără motocicletă, a primit de la Dragu Radu suma de 400 lei.

329

În anchetă, Adam Ștefan a recunoscut că a primit numai 1200 lei de la Dragu Radu și Dincă Eugen, declarații pe care ulterior le-a retractat. În fața procurorului militar, justificând retractarea declarațiilor date, sus-numitul a afirmat că ar fi fost constrins de către cpt. Bratu Tudor (care îl ancheta), să recunoască fapte pe care în realitate nu le-ar fi comis.

Cu privire la acest aspect, este de menționat faptul că în memoriul înaintat conducerii superioare de partid, Adam Ștefan reclamă pe opt. Vasile Gheorghe ca autor al constrîngerii fizice la care ar fi fost supus, deși acesta i-a luat o singură declarație în care Adam Ștefan a retractat ceea ce recunoscuse în fața cpt. Bratu Tudor, motivînd retractarea cu "frica de anchetă".

Fiind confruntat de către procurorul militar, cu Dincă Eugen, Adam Ștefan s-a menținut pe poziția de negare adoptată, deși Dincă Eugen a relatat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat bani, este și Adam Ștefan cu suma de 150-200 lei, bani ce nu i-au mai fost restituiți.

Cele declarate de Dincă Eugen, sînt confirmate și de Dragu Radu cu care s-a stat de vorbă în penitenciar la 1 noiembrie 1968 și cu care ocazie a declarat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat diferite sume de bani, ce nu i-au mai fost restituite, este și Adam Ștefan, care a primit suma de 400 lei.

Din cele de mai sus, se desprinde concluzia că problema constrîngerii fizice și morale la care ar fi fost supus Adam Ștefan în timpul anchetei, este ridicată de acesta numai pentru a justifica poziția contradictorie pe care a avut-o în anchetă.

2. Moșu Gheorghe, locot. de miliție în rezervă, născut la 9 iunie 1922 în comuna Botoroaga, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul economic din fosta secție a XI-a de miliție;

În sarcina sus-numitului, ancheta a reținut faptul că în perioada 1958-1961 a pretins și primit de la infractorii Dragu Radu și Dincă Eugen circa 3000 lei în sume de 50-100 lei, mai multe pachete cu pește pe care nu l-a plătit și obișnuia să meargă cu o prietenă la bufetul din comuna Jilava, unde făcea diferite consumații, iar notele de plată fiind achitate de cei doi infractori.

În anchetă și cu ocazia confruntărilor efectuate, Moșu Gh.

./..

nu a recunoscut faptele ce i s-au imputat, afirmând că depozițiile celor doi infractori ar fi fost tendențios date de către aceștia, ca urmare a faptului că la controalele economice ce le-a efectuat în perioada 1959-1960, în gestiunea lui Dragu Radu și Dincă Eugen constatând unele nereguli, le-a aplicat un avertisment milițienesc.

Aceste afirmații ale lui Moșu Gheorghe sînt însă contrazise de piesele existente în dosarul de anchetă nr.47.783 vol.III, filele 69-80 din care rezultă următoarele :

- La 26 septembrie 1959 și 22 decembrie 1960, Moșu Gh. a efectuat controale economice în gestiunea lui Dragu Radu, în care ocazii a constatat unele nereguli. Deși aceste constatări trebuiau să constituie punctul de pornire în documentarea activității infracționale ce o desfășurau în acel timp Dragu Radu și Dincă Eugen, ei făcînd obiectul dosarului informativ nr.24.227/1960, în care erau semnalati că duc un mod de viață ce depășește posibilitățile materiale la care le dădea dreptul salariul ce-l primeau, la 23 decembrie 1960, Moșu Gheorghe a întocmit un referat în care a solicitat aprobarea clasării dosarului informativ, pe motivul că " organele de miliție nu au nici o probă materială pentru a putea porni proces penal împotriva lui Dragu Radu".

Cît de lipsită de temelie a fost această propunere, s-a dovedit la numai cîteva luni cînd Dragu Radu a fost arestat, judecat și condamnat la 17 ani muncă silnică pentru un prejudiciu adus statului de 500.000 lei.

La data de 1 noiembrie 1968 fiind audiat în penitenciar, condamnatul Dragu Radu a declarat că printre ofițerii de miliție cărora le-a dat banii ce nu i-au mai fost restituiți, este și Moșu Gheorghe, care a primit 300 lei.

3. GHEONDEA ION, locot.major de miliție în rezervă, născut la 27 iulie 1922 în București, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul cercetări penale al fostei secții a XI-a miliție;

În sarcina sus-numitului s-a reținut faptul că în perioada 1958-1961 a pretins și primit în mai multe rînduri, de la Dragu Radu și Dincă Eugen, diferite sume de bani - 50-100 lei- totalizînd circa 2500 lei și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit. Totodată, Gheondea Ion obișnuia să facă consumații la bufetul din comuna Jilava, iar la plecarea cerea responsabilului ca nota de plată să o prezinte pentru achitare lui Dragu Radu sau Dincă Eugen.

Gheondea Ion a recunoscut în anchetă faptele ce i s-au pus

./...

- 337 -
331

în sarcină, așa cum au fost relatate mai sus, cu excepția sumei de 2500 lei, despre care a declarat că ar fi primit numai 600-700 lei.

La 4 iulie 1962, fiind anchetat de procurorul militar, Gheondea Ion a recunoscut de asemenea că aflându-se în relații apropiate cu Dragu Radu, acesta achita consumațiile pe care el le făcea la bufetul Jilava; l-a împrumutat de mai multe ori cu sume de 25-50 lei, în total 600 lei pe care nu i-a mai restituit și a primit în mai multe rânduri pește sărat - circa 20 kg., pe care nu l-a plătit.

La 28 iulie 1962, în fața procurorului militar, condamnatul Dragu Radu a declarat că : " GHEONDEA ION era un element bețiv și pentru că nu-i ajungeau banii pentru băutură, lua de la el sume mici cu împrumut. După câte ține minte l-a împrumutat cu circa 500 lei. Din această sumă, Gheondea Ion i-a restituit circa 100 lei.

Aceleași afirmații le-a susținut DRAGU RADU și la data de 1 noiembrie 1968, când a fost audiat în penitenciar.

4. FETICA SIMA, locot. major de miliție în rezervă, născut la 10 octombrie 1928 în comuna Risipiți, membru P.C.R., fost șef al Biroului judiciar din fosta secție a XI-a miliție ;

În sarcina sus-numitului s-a reținut faptul că în perioada 1960-1961 a pretins și primit de la DRAGU RADU și DINCA EUGEN diferite sume de bani, ce totalizează circa 3000 lei și diferite pachete cu pește pe care nu l-a plătit, din care a trimis trei colete (circa 24 kg. pește) și mamei sale.

Fiind anchetat de organele securității statului, FETICA SIMA a recunoscut faptele ce i se puneau în sarcină așa cum au fost relatate mai sus, cu excepția sumei de 3000 lei, despre care a declarat că ar fi primit numai 700 lei.

La 30 iunie 1962, în fața procurorului militar, FETICA SIMA a recunoscut că aflându-se în relații apropiate cu DRAGU RADU și DINCA EUGEN, a făcut împreună cu aceștia consumații la bufetul din comuna Jilava, iar în luna decembrie 1960 s-au ianuarie 1961 a împrumutat suma de 200 lei de la Dragu Radu, pe care nu a mai restituit-o. A mai recunoscut că a primit de la Dragu Radu și Dincă Eugen câteva pachete cu pește, pe care nu l-a plătit. În legătură cu cele 3 colete conținând circa 24 kg. pește pe care le expediasse mamei sale, FETICA SIMA a recunoscut că ar fi trimis doar două colete, dintre care numai unul (conținând 7 kg. pește) nu l-a plătit.

De menționat este faptul că FETICA SIMA a recunoscut cele de 332 mai sus numai în urma demasării sale prin confruntarea cu Dincă Eugen, deoarece inițial în fața procurorului militar el nu recunoscuse nimic.

Așa de exemplu, fiind întrebat de procurorul militar dacă a primit bani de la cei doi infractori, FETICA SIMA a răspuns că nu a primit niciodată și sub nici o formă, ca pe parcursul confruntării să revină și să recunoască cele relatate mai sus.

5) BORCAN MARIN, locot.major de miliție în rezervă, născut la 25 august 1921 în comuna Bîrca, membru P.C.R., fost șef al Biroului de miliție Jilava.

În sarcina sus-numitului organele de anchetă ale securității statului au reținut faptul că în perioada 1959 - 1961 a pretins și primit de la Dragu Radu și Dincă Eugen, diferite sume de bani: 50-200 lei, totalizînd circa 4000 - 4500 lei; pachete cu pește pe care nu l-a plătit și a participat la unele chefuri ce au avut loc în bufetul din comuna Jilava, consumațiile fiind achitate de cei doi infractori.

La 26 iulie 1962, în fața procurorului militar, BORCAN MARIN a recunoscut că a împrumutat de mai multe ori sume de bani de la cei doi infractori, dar că aceste sume totalizează numai 500 lei din care 200 lei i-ar fi restituit. A mai recunoscut că a primit de la cei doi infractori în mai multe rînduri pește: cîte 2-3 kg. totalizînd circa 30 kg., pe care l-a pregătit și consumat împreună cu aceștia și alte persoane din comuna Jilava.

Tot în fața procurorului militar, BORCAN MARIN a făcut următoarea precizare: "... menționez că eu mi-am dat seama de fieceare dată cînd luam aceste pachete, că prin aceasta Dragu Radu comite fapte ilegale, însă nu mi-am dat seama sub aspectul gravității, despre faptul că și eu participam la comiterea acestor ilegalități, dînd prin fapta mea ajutor acestuia".

6. BUJGOI MARIN, căpitan de miliție în rezervă, născut la 10 iulie 1929 în comuna Albești, neîncadrat politic, fost lucrător operativ în Biroul economic la Posta secție a XI-a de miliție;

În sarcina sus-numitului, organele de anchetă au reținut faptul că în perioada 1959-1961, a pretins și primit de la infractorii Dragu Radu și Dincă Eugen, circa 3500-4000 lei în rate

./..

a câte 50-500 lei, precum și mai multe pachete cu pește pe care nu l-a plătit. S-a mai reținut că în anul 1959 în urma unui control economic efectuat la Centrul de pește unde funcționau ca gestionari Dragu Radu și Dincă Eugen, acesta din urmă l-a invitat pe BUJGOI MARIN la un pahar cu vin. Ofițerul a refuzat invitația, în schimb a cerut lui Dragu Radu suma de 1000 lei, motivând că-i este necesară pentru a-și interna soția în spital, cerere pe care Dragu Radu a acceptat-o, dar i-a dat numai 500 lei, pe care i-a dus personal acasă soției lui Bujgoi Marin.

Fiind anchetat, BUJGOI MARIN a recunoscut că a primit în total de la Dragu Radu și Dincă Eugen suma de 650 lei și nu 3500-4000 lei cum declaraseră aceștia, iar în împrejurarea când intenționa să-și interneze soția în spital, a recunoscut că ar fi primit 300 lei de la Dragu Radu și nu 500 lei cum declarase acesta.

La 7 iulie 1962, în fața procurorului militar, BUJGOI MARIN a recunoscut că la circa 7 luni după ce efectuase un control economic în gestiunea lui Dragu Radu, fiindu-i soția bolnavă, a împrumutat de la acesta suma de 300 lei, bani pe care i-ar fi restituit lui Dragu Radu după câteva luni; BUJGOI MARIN a mai declarat că banii au fost aduși de Dragu Radu și lăsați într-un plic soției sale.

Nu a recunoscut să fi primit alte sume de bani, pachete cu pește pe care nu l-a plătit, sau să fi făcut consumații la bufetul din comuna Jilava pe care le-au achitat cei doi infractori, așa cum declarau aceștia, declarații pe care le-au repetat și cu ocazia confruntării ce s-a efectuat de către același procuror militar.

În declarația dată la 1 noiembrie 1968 în penitenciar, condamnatul Dragu Radu a susținut din nou că a împrumutat pe BUJGOI MARIN cu suma de 500 lei care nu i-a mai fost restituită și i-a dat pește pe care nu l-a plătit.

7. PESCARU ION, locot. major de securitate, (în rezervă), născut la 6 octombrie 1929 în comuna Chiojdu, membru P.C.R., fost lucrător de investigații la Direcția XII-a .

În sarcina sus-numitului organele de anchetă au reținut faptul că în perioada 1957-1961 în timp ce-și desfășura activitatea pe raza comunei Jilava, profitând de situația că a fost prezentat lui Dragu Radu și Dincă Eugen de către ofițerii de miliție, ca organ M.A.I., a pretins și primit de la cei doi infractori diferite sume de bani: 50-100 lei și pachete cu pește pe care nu l-a

plătit. Numai de la Dragu Radu, Pescaru Ion a primit circa 1400 lei și pește în valoare de circa 500 lei. Din materialele de anchetă rezultă că se ajunsese pînă acolo încît Pescaru Ion se ducea la tejghea unde cei doi infractori păstrau banii rezultați din vânzarea peștelui și lua singur diverse sume de bani. Cînd i s-a reproșat de către Dragu Radu această situație, Pescaru Ion s-ar fi exprimat : ".... ești vulpoi bătrîn și știi cum să te descurci". Din aceleași materiale mai rezultă că Pescaru Ion se ducea să facă consumații - băutură și mîncare - la bufetul din comuna Jilava, iar la plecare spunea responsabilului ca nota de plată să o prezinte spre achitare lui Dragu Radu sau Dincă Eugen.

În fața procurorului militar, de care a fost interogat la 6 iulie 1962, PESCARU ION nu a recunoscut faptele ce i se imputau, astfel că a fost confruntat cu Dragu Radu și Dincă Eugen. La confruntare, deși a fost demascat de cei doi infractori, Pescaru Ion s-a menținut pe același poziție de negare totală a faptelor comise.

Lipsa de sinceritate manifestată de Pescaru Ion rezultă pregnant și din declarația dată de BORCAN MARIN la 27 iunie 1962 în fața procurorului, în care printre altele arată că în anul 1960 a mers împreună cu Pescaru Ion la Dragu Radu, de la care acesta a luat fără plată, circa 5 kg. de pește. În aceeași declarație Borcan Marin a mai arătat că tot în cursul anului 1960 a mers împreună cu Pescaru Ion la bufetul din comuna Jilava, unde au consumat băutură și mîncare, fără să plătească, iar la plecare, PESCARU ION s-a exprimat față de responsabil : ".... că e în regulă".

x

x

x

Deoarece în timpul anchetei nu s-a putut documenta infracțiunea de luare de mită ce se reținuse inițial în sarcina ofițerilor amintiți, organele de anchetă au schimbat calificarea faptelor în infracțiunea de nedreaptă luare, prevăzută și pedepsită de art. 248 Cod penal.

Sub această calificare, la 14 mai 1962 au fost înaintate Procuraturii militare București, spre confirmare, concluziile de invinuire, împreună cu dosarul de anchetă, în vederea sesizării instanței competente cu judecarea cauzei.

Procuratura militară București, a trecut la reanchetarea

./..

elementelor din dosar și întrucât atât ofițerii arestați cit și infractorii Dragu Radu și Dincă Eugen, au diminuat sau au retractat complet declarațiile date inițial în fața organelor de anchetă, pe motivul că ar fi fost supuși unor presiuni fizice și morale, a infirmat concluziile de invinuire și a dispus punerea în libertate a ofițerilor arestați. În ordonanța dată în acest sens la 1 septembrie 1962, organele Procuraturii militare București, motivând măsura luată, au arătat că numiții Dragu Radu și Dincă Eugen comițând fapte penale, au căutat să se împrietenească atât cu ofițerii în cauză, cit și cu alte organe de care depindea situația lor, tocmai pentru că săvârșeau astfel de fapte.

În aceste condiții, faptele ofițerilor arestați, de a fi cerut și primit de la Dragu Radu și Dincă Eugen diferite sume de bani sub formă de împrumut pe care nu le-au mai restituit; pachete cu pește pe care nu l-a plătit și achitarea notelor pentru consumația ce o făceau la bufetul din comuna Jilava, deși sînt reprobabile și incompatibile cu calitatea ce o dețineau, nu intrune-au elementele constitutive ale infracțiunii de nedreaptă luare și nici ale vreunei alte infracțiuni.

În baza ordonanței întocmită de organele Procuraturii militare București, organele de anchetă au propus și s-a aprobat punerea în libertate a ofițerilor arestați, scoaterea lor din M.A.I. cu data arestării și prelucrarea cazului în fața ofițerilor din Inspectoratul de miliție al municipiului București, referat cea fost aprobat de tovarășul Negrea Vasile.

x x
x

Verificînd cauzele care au condus la contradicții între declarațiile date de Dragu Radu, Dincă Eugen și ofițerii arestați, în fața organelor de anchetă ale securității statului și cele date în fața organelor procuraturii militare București, s-au stabilit că acestea sînt în principal următoarele:

a) Dragu Radu și Dincă Eugen dîndu-și seama că prin cele declarate, vor atrage competența judecării faptelor lor de către un tribunal militar și nu de o instanță civilă, au diminuat cele declarate anterior.

b) Dintr-o greșală a organelor de anchetă, unele elemente arestate în lotul de delapidatori în problema peștelui, au fost

introduse în aceleași celule cu ofițerii arestați, dându-li-se astfel posibilitatea de a comunica între ei și a-și transmite pozițiile pe care trebuie să le adopte în anchetă.

În acest sens, sînt edificatoare cele afirmate de Dragu Radu în Penitenciarul Văcărești, față de alți condamnați, cărora le-a spus că și-a retractat declarațiile date în fața organelor de anchetă ale securității, pe considerentul că într-o astfel de situație ar fi urmat să fie judecat de Tribunalul militar și ar fi primit condamnare mare. A mai relatat că în timpul anchetei, a reușit să comunice ofițerilor arestați că el va diminua declarațiile ce le-a dat, cerîndu-le și lor să facă același lucru.

Cele de mai sus, sînt confirmate și de cele arătate prin raport de ofițerul de securitate VLADESCU ION, care întîlnindu-se cu BUJGOI MARIN, cu care este consătean, acesta i-a spus că a avut noroc că în timp ce se afla în arestul securității a reușit să-și facă "oamenii săi" care îl puneau la curent cu mersul anchetei.

x x
x

În concluzie, faptele comise de ofițerii Adam Stefan, MOSU GHEORGHE, GHEONDEA ION, BORCAN MARIN, BUJGOI MARIN, FETICA SIMA și PESCARU ION, deși nu constituie infracțiuni, ele sînt abateri grave de la ordinele și directivele muncii M.A.I. și sînt incompatibile cu calitatea de ofițer. Din această cauză, apreciem ca justă măsura luată de îndepărtare a lor din cadrele active ale M.A.I.

Pe aceleași considerente, apreciem ca neîntemeiate pretențiile materiale ce le ridică în memoriile înaintate conducerii de partid numiții : ADAM STEFAN, MOSU GHEORGHE și GHEONDEA ION, și nu sîntem de acord cu cele solicitate de ei de a fi reîncadrați în M.A.I.

Din verificări nu s-a stabilit ca fiind reale afirmațiile petiționarilor potrivit cărora în timpul anchetei ar fi fost supuși la presiuni fizice și morale pentru a recunoaște faptele ce li se imputau și considerăm că aceste afirmații sînt de natură a justifica în fața organelor procuraturii militare, declarațiile date în fața organelor de anchetă.

Apreciem că măsura arestării celor 7 ofițeri a fost inoportună și pripită, situația lor putînd fi rezolvată - așa cum s-a făcut în final - fără a mai fi necesară arestarea.

./..

Față de cele de mai sus;

PROPUNEM:

- Să se aprobe aducerea la cunoștința petiționarilor a rezultatului verificărilor, arătându-li-se dezacordul față de măsura arestării luată împotriva lor. Totodată să li se comunice că deoarece faptele comise de ei au adus prejudicii muncii organelor M.A.I. fiind incompatibile cu calitatea de ofițer, nu sîntem de acord cu reîncadrarea lor în M.A.I.

- Pentru perioada cît au fost arestați, la cerere, să li se elibereze adeverințe care să le servească la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

- Un exemplar al prezentei note, să fie înaintat spre informare, organelor M.A.I.

Lt.col.de securitate

Both Ion

Maior de securitate

Petcu Vasile

Maior de securitate

Ionescu Nicolae

Nr. 9237
Din 16.XII 1968

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul Central de Partid-

La adresa dv.nr.1995/A din 12 iulie 1968 privind pe CRACIUNEANU GHEORGHE, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhivă, rezultă următoarele :

CRACIUNEANU GHEORGHE a fost arestat de organele M.A.I. (miliție) în anul 1958 sub acuzația de a fi săvârșit infracțiunea de " înșelăciune în dauna avutului obștesc", faptă prevăzută și pedepsită de art.549 și 536¹ C.P. raportat la art. 236, lit."b". Pentru asemenea faptă a fost trimis în judecată și condamnat prin sentința penală nr.1565 din 8 noiembrie 1958 a Tribunalului popular al orașului Cluj, la 1 an și 8 luni închisoare corecțională.

CRACIUNEANU GHEORGHE, a săvârșit infracțiunea pentru care a fost judecat și condamnat, în următoarea împrejurare:

În luna iulie 1958 în timp ce era salariat la T.I.L. Cluj, urmărind să-și cumpere o motocicletă și lipsindu-i o parte din suma necesară, a obținut-o de la întreprindere, întocmind două referate pentru suma de 1500 lei, în care atesta în mod fals că banii ar fi necesari pentru cumpărarea unor materiale care să fie folosite la instalația de alimentare cu apă a întreprinderii și pentru diferite deplasări.

Anumiți factori cu muncă de răspundere din cadrul T.I.L. Cluj, cu toate că aveau cunoștința de adevărata destinație a banilor, i-au aprobat totuși lui CRACIUNEANU GH. suma de 1500 lei, încălcând astfel normele legale. Ca urmare, odată cu CRACIUNEANU GHEORGHE au mai fost arestate și alte 6 persoane care au fost condamnate la diferite pedepse privative de libertate.

./..

Arestarea lui CRACIUNEANU GHEORGHE a avut loc la Eforie în ziua de 23 iulie 1958, unde plecase în excursie cu motocicletă, iar cercetarea sa a fost efectuată la Cluj. După terminarea cercetărilor a fost pus în libertate, fiind arestat din nou la 26 octombrie 1958, când a fost trimis în judecată și condamnat.

Nu deținem materiale din care să rezulte că arestarea lui CRACIUNEANU GHEORGHE s-ar datora incidentului avut cu ALEX. DRAGHICI - așa cum respectivul susține în memoriu - și nici dacă acest incident a avut loc în realitate. Din documentele studiate rezultă însă că în timp ce CRACIUNEANU GHEORGHE se găsea în concediu, organele de cercetare ale M.A.I. din Cluj, au stabilit infracțiunea ce a săvârșit-o și fiind descoperit la Eforie, a fost pus sub urmărire.

În concluzie, pe baza materialelor studiate, considerăm că măsurile luate împotriva lui CRACIUNEANU GHEORGHE sînt urmare a faptelor ce le-a săvârșit și nu a incidentului ce pretinde că l-ar fi avut cu ALEXANDRU DRAGHICI.

Din cele arătate mai sus, rezultă că, CRACIUNEANU GH. a fost condamnat în mod legal, creindu-se astfel incompatibilitatea dintre situația sa juridică și calitatea de membru al partidului.

Alăturat, anexăm o notă cu rezultatul verificărilor privind arestarea, judecarea și condamnarea lui CRACIUNEANU GHEORGHE.

PRI I-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

346-
342
mai 1970 340

N O T A

privind cazul numitului
CRACIUNEANU GHEORGHE.

....

- CRACIUNEANU GHEORGHE, inginer constructor, nascut la 9 iulie 1931 in Cluj, fiul lui Alexandru si Ana, domiciliat in Cluj, str.11 Iunie nr.34.

La 6 mai 1968, susnumitul a inaintat un memoriu tovarasului Secretar General al Comitetului Central al Partidului Comunist Roman, in care arata in principal, urmatoarele:

- la 23 iulie 1958, pe cind se afla in concediu la Eforie, in timp ce admira stilul de realizare arhitectonica a unei vile, s-ar fi apropiat de el o persoana care l-ar fi bruscat si ca urmare a ripostei sale, persoana in cauza - despre care a aflat ca era fostul ministru ALEXANDRU DRAGHICI - a ordonat celor patru insoțitori ai săi să-l aresteze.

CRACIUNEANU GHEORGHE mai arata ca a fost dus sub stare de arest la Constanța și apoi imediat la Cluj, unde a fost cercetat și, neavind nici o vină, i s-ar fi inventat una, astfel că a fost condamnat la 1 an și 8 luni închisoare.

In memoriu, cel in cauza solicita să i se redea calitatea de membru P.C.R. pe care o avea in momentul arestării, să i se considere vechimea din anul 1947 cind s-a încadrat in partid și să fie reabilitat pe linie juridică pentru condamnarea suferită pe nedrept.

Din verificările efectuate de noi, rezultă următoarele

- in luna iulie 1958 in timp ce era salariat la T.I.L. Cluj, urmărind să-și cumpere o motocicletă și lipsindu-i o parte din suma necesară, a obținut-o de la întreprindere, întocmind două referate, pentru suma de 1.500 lei (unul pentru suma de 1000 lei, iar altul pentru suma de 500 lei) in care atesta in mod fals că banii ar fi necesari pentru cumpărarea unor materiale care să

./.

fie folosite la instalația de alimentare cu apă a întreprinderii și pentru diferite deplasări.

Anumiți factori cu muncă de răspundere din T.I.L.-Cluj, cu toate că aveau cunoștință de adevărata destinație a banilor, i-au aprobat totuși suma de 1.500 lei, încălcând astfel normele legale.

Pentru aceste fapte calificate ca înșelăciune în dauna avutului obștesc, prevăzut și pedepsit de art.549 și 536¹ a.p., raportat la art.236, lit."b", CRACIUNEANU GHEORGHE a fost trimis în judecată și condamnat prin sentința penală nr.1565 din 8 noiembrie 1958 a Tribunalului Popular al orașului Cluj, la 1 an și 8 luni închisoare corecțională.

O dată cu CRACIUNEANU GHEORGHE au mai fost judecate și alte 6 persoane care i-au facilitat obținerea sumei de 1500 lei în condițiile amintite, acestea fiind de asemeni condamnate la diferite pedepse.

Arestarea lui CRACIUNEANU GHEORGHE a avut loc la Eforie în ziua de 23 iulie 1958, unde plecase în excursie cu motocicletă, iar cercetarea s-a efectuat la Cluj. După terminarea cercetărilor a fost pus în libertate, fiind arestat din nou la 26 octombrie 1958, când a fost trimis în judecată și condamnat, așa cum s-a arătat mai sus.

Nu deținem date din care să rezulte că arestarea lui CRACIUNEANU GHEORGHE s-ar datora incidentului avut cu ALEXANDRU DRAGHICI și nici dacă acest incident a avut loc în realitate. Documentele arată că în timp ce susnumitul se găsea în concediu, organele de cercetare din Cluj au stabilit falsul cu banii însușiți și fiind descoperit la Eforie, a fost pus sub urmărire.

Dat fiind documentele existente, considerăm că măsurile luate împotriva lui CRACIUNEANU GHEORGHE se înscriu pe linia conjuncturii existentă în anul 1958, prilejuită de apariția Decretului nr.318/1958 și nu incidentului ce l-ar fi avut cu ALEXANDRU DRAGHICI.

Din cele arătate mai sus rezultă că petiționarul a fost condamnat în mod legal, creindu-se astfel incompatibilitatea dintre situația sa juridică și calitatea de membru de partid.

Raportăm că solicitând Procuraturii județului Cluj dosarul penal privind pe CRACIUNEANU GHEORGHE, ni s-a comunicat că acest dosar a fost cerut și de organele P.C.R. și din ordin superior, cazul a fost pus pe rol în vederea rejudecării procesului.

- 3 -

- 348 -
244
342

Intrucît între rezultatul rejudecării procesului şi calitatea de membru P.C.R. există o legătură directă, condiţionîndu-se reciproc, considerăm că în funcţie de acest rezultat, va trebui să se analizeze acordarea calităţii de membru P.C.R. lui CRACIUNEANU GHEORGHE.

Colectivul:

Lt.col. Hiera Haralambie

Lt.col. Vasile Gheorghe

82-37 349-
1. 1995/A 343
12. VII. 8.
PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

196

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

For. Both
In
Rugăm să se verifice dacă arestarea și condamnarea lui Crăciuneanu Gheorghe, inginer constructor, angajat la Intreprinderea Construcții-Montaj, domiciliat în Cluj str. 11 Iunie No.34, a avut vreun temei legal. Numitul este născut la 9 iulie 1931, în orașul Cluj.

În memoriul adresat conducerii partidului, el arată că în luna iulie 1958, pe cînd se afla în concediu pe litoral, a fost arestat de organele de securitate și trimis sub stare de arest la Cluj unde a fost judecat și condamnat la un an și 8 luni închisoare.

Despre cele constatate rugăm să fie informat Colegiul Central de Partid, fiindu-ne necesar în vederea clarificării situației lui de partid.-

VICEPREȘEDINTE,

2 ex.nj.

Plautsky

Către

TOV. NICOLAE CEAUSESCU

SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMAN

M E M O R I U,

Subsemnatul Crăciuneanu Gheorghe, născut în Cluj în anul 1931 iulie 9, domiciliat în Cluj str. 11 Iunie 34, de profesie inginer constructor, angajat la Intreprinderea no.9 Construcții-Montaje Cluj, aduc la cunoștință următoarele :

Subsemnatul am intrat în mișcarea muncitorească în 1944, iar cu data de 1 ianuarie 1945 am primit carnetul UTC. Tot în același an m-am întors din refugiu la Cluj, unde am fost primul elev comunist român din oraș și nu mi-a fost ușor în relațiile cu colegii de liceu.

Incepînd din 1945 și pînă în 1958 iulie 23, nu a fost nici o manifestare sau acțiune în țara noastră la care să nu fi luat parte. Astfel, am fost activist la UTC luînd parte la toate acțiunile UTC-ului, apoi am trecut la Tineretul Progresist, iar de aici la Uniunea Tineretului Muncitor. În anul 1947, la vîrsta de 16 ani, am intrat în PCR. Tot în acest an, am reușit la Cluj să fac prima organizație de elevi, în U.T.M., la liceul unde am fost elev. În 1948, am fost secretarul organizației de partid PCR, a elevilor din Cluj și membru în comitetul județean UAER Cluj, avînd vîrsta de 17 ani. În 1949, datorită activității subsemnatului, am fost delegat de Cluj la congresul de unificare al organizațiilor de tineret din 19-21 martie.

Am continuat să activez atît la U.T.M. cît și la P.M.R.Cluj pînă în anul 1950, cînd m-am înscris la Facultatea de construcții București. Vreme de un an cît am fost la București, am activat ca membru în comitetul sindical al Institutului de construcții, la resortul social / probleme studentești, burse, cămin,etc).

În 1951 am fost recrutat în școala militară de ofițeri de rezervă, unde am fost secretar al organizației P.M.R. pe școală, pînă la absolvirea acestei școli cu gradul de sublocotenent.

După aceasta, am revenit la facultate, în anul 1953, la Institutul Politehnic din Cluj, unde am fost secretar de organizație

P.M.R. la facultatea de construcții pînă la finele anului IV, în 1957, cînd datorită faptului că m-am căsătorit, am intrat în producție. 345

În producție nu am avut nici o sarcină precisă, însă am activat ori unde am fost solicitat. Dealtfel, în producție am stat puțin (octombrie 1957 - iulie 1958). Pe linie profesională pot spune că am fost bine apreciat, fiind muncitor, așa cum am fost educat.

Viața mea pînă în 1958 a fost legată de viața politică a țării, nici nu puteam crede că aș putea trăi altfel.

Aceasta este succint activitatea mea politică pînă în anul 1958.

Respectivul față de timpul d-voastră, mă oprește să exprim în extenso această activitate, dînd amănunte care nu le apreciez ca necesare, făcînd doar o scurtă trecere în revistă a activității politice a subsemnatului.

La 23 iulie 1958, găsindu-mă la Eforie în concediu, mă uitam la o vilă, căreia îi admiram stilul și realizarea arhitectonică. Din apropierea vilei a venit la mine o persoană care m-a brusc, după care, dîndu-i o replică care nu i-a fost pe plac, a dispus altor patru persoane civile din spatele său, să mă aresteze.

La Constanța, unde am fost transferat imediat în stare de arest, am aflat că era vorba de ministrul de interne Al. Drăghici. De la Constanța am fost adus tot sub stare de arest la Cluj, unde trebuia să mi se găsească o vină pentru a fi condamnat. În două luni de detențiune mi s-a găsit și vina și am fost condamnat la 1 an și 8 luni închisoare corecțională.

Am fost arestat abuziv, ilegal, de pe faleză și reținut două luni, ignorîndu-se principiul de drept "prezumția nevinovăției". Mi s-a căutat la început o vină politică, nu s-a găsit, apoi una economică, nu s-a găsit și în fine, s-a inventat una. După două luni de arest preventiv, am fost eliberat pentru că nici vina inventată nu putea fi caz penal. Ordonanța de punere în libertate a subsemnatului, o semnează procurorul șef al regiunii Cluj, I. Albu, care după aceasta, la scurt timp este scos din procuratură, pentru faptul că a apreciat că sînt nevinovat.

Am fost pus în libertate de la 15 septembrie pînă la 28 octombrie, cînd, cu toate că aveam un picior grav accidentat (accidentul s-a produs la 1 octombrie 1958) și eram internat la

clinica chirurgicală din Cluj, am fost arestat din nou și fără să fi fost discutat în organizația de partid, am fost judecat și condamnat.

Pentru a se face mai plauzibilă vina mea, au mai fost condamnați încă 7 nevinovați, sub zisa-invinuire de a fi fost în legătură cu mine.

Nu cred că se poate descrie durerea simțită de mine după condamnare, când am constatat că sînt condamnat pe nedrept de regimul pentru care nu am precupețit de la 14 ani nici o zi și noapte, pentru regimul căruia i-ași fi dat viața fără preget.

Nu am pierdut însă nici o clipă speranța că partidul va face dreptate și în această problemă. Am încercat de mai multe ori, după ieșirea din închisoare, să mă reabilitez, să lămuresc lucrurile, am fost de mai multe ori la prim-secretarul regiunii de partid Cluj și chiar la procurorul general al Republicii. Toate încercările mele se opreau însă când se făcea legătura între mine și persoana care era ministrul de interne, astfel am renunțat, forțele fiind prea inegale.

Solicît să fiu reabilitat pe linie de partid, cu vechimea în partid care am avut-o și să fiu reabilitat juridic.

Totodată, solicit reabilitarea juridică și a tovarășilor de muncă care au fost implicați cu mine în proces, nevinovați fiind.

Din punct de vedere bănesc nu cer nici o revindicare, așa am fost eu educat de partid. Am suferit la început din punctul acesta de vedere, pentru că nu am fost primit în slujbă. După ce am primit servicii m-am ridicat prin muncă și azi sînt inginer specialist în lucrări de beton precomprimat.

Suferința mea a constat în aceea, că nu am putut să iau parte la viața politică a țării, viață pentru care am considerat că sînt pregătit.

Intrucît apreciez că rezolvarea memoriului meu nu se va face de la cele scrise de mine lapidar mai sus și că pentru elucidarea cazului va trebui făcută o anchetă care să culeagă toate amănuntele necesare, precizez încăodată că aceste amănunte nu le-am trecut aici nu din teamă de a scoate adevărul la iveală, ci pentru a nu abuza de timpul D-voastră.-

Cluj, 6 mai 1968.

ss.Crăciuneanu Gheorghe

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECT. DE SEC. AL JUD. CLUJ

(Direcția, Serviciul, Unitatea)

Nr. 24/ 32757 din 11. IX. 1968

DOSAR Nr. _____

385
347
STRICT-SECRET

Exempl. nr. 1

S.C.152

CATRE

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- SERVICIUL "C" -

- Personal tov. Lt.Col. NERA HARALAMBIE

BUCURESTI
=====

Reportăm că am solicitat de la Procuratura Județului Cluj, dosarul penal nr.12482/1958, privind pe CRACIUNEANU GHEORGHE, născut la 9.VII.1931, condamnat de Procuratura regională Cluj prin Sentința nr.1565 din 8.XI. 1958 la 1 an și 8 luni i.c. -

Dosarul în cauză a fost solicitat de organele de partid și apoi restituit la procurorul șef al județului pentru întocmirea concluziilor de revizuire.

Reportăm că procurorul șef al județului ne-a comunicat că, cazul a fost pus pe rol din ordine superioare și s-a rezolvat în favoarea numitului CRACIUNEANU GHEORGHE, urmînd a i se comunica rezultatul . -

INSPECTOR ȘEF
Colonel *[Signature]*
IOANA CONSTANTIN

Conceptat: Mureșan I.

Dactilo: Cherecheș C.

Nr. exemplare: 2

- G. aseline a sentimentelor
- Sentimentele exprimate in domeniul
- Le exprimate sentimentele vechi
- Copie de pe mine sentimentelor

La Cluj

Sentinţa penală nr.1565/1958
Sedinţa publică din 8 noiembrie 1958.

Instanţa compusă din :

Preşedinte : Pop Ioan, preşedintele Tribunalului.
Asesori : Butyka Clara şi Haiduc Vasile
Secretar : Chisu Simion.

La ordine fiind pronunţarea hotărîrii în cauza penală deschisă contra inculpaţilor ; 1.Crăciuneanu Gheorghe trimis în judecată pentru înşelăciune în dauna avutului obştesc prev. de art.549 şi 536/1 cp. ped.conf.art.236 lit.b cod penal. 2.-Brasoveanu Ioan, trimis în judecată pentru complicitate la înşelăciune în dauna avutului obştesc prev. de art.121 comb. cu 549 şi 536/1 cod pena.ped. conf.art.236 lit.b. cod penal. 3.Palage Dionisie trimis în judecată pentru complicitate la înşelăciune în dauna avutului obştesc prev. de art.121 comb. cu art. 549 şi 536/1 cp. ped. conf. art.236 lit.b. cod pen. şi neglijenţa în serviciu prev. de art. 242 lit.b. cp. 4.-Plaian August trimis în judecată pentru abuz în serviciu şi neglijenţă în serviciu prev. de art.245 şi 242 lit.b. cod.penal. 5.Coprean Romulus trimis în judecată pentru complicitate la înşelăciune în dauna avutului obştesc prev. de art.121 comb. cu art.549 şi 536/1 ped. conf.art. 236 lit.b. cod penal. 6.Osizmădia Mihail, trimis în judecată pentru abuz în serviciu prev. de art.245 lit. b.cod penai şi 7.Lebovits Zoltan trimis în judecată pentru abuz în serviciu prev. de art. 245 lit. b. cp.

La apelul nominal, se prezintă reprezentantul părţii civile TIL Cluj, lipsa inculpaţilor.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterea cauzei a avut loc în şedinţa publică din 6 noiembrie 1958 cînd s-a amînat pronunţarea pentru azi conform încheierii de amînarea pronunţării, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentinţă, iar azi după deliberare.

T R I B U N A L U L ,

Asupra acţiunii penale de faţă.

Inculpaţii fiind trimişi în judecată potrivit concluziilor de învinuire întocmite de Procuratura regiunii Cluj, aşa cum se arată mai sus.

Din actele şi lucrările dosarului efectuate de către organele de anchetă penală. Interogatorul inculpaţilor şi depozitiile martorilor Szocs Coloman, Potra Florica, Sipoş Gheorghe, Papp Ladislau, tribunalul constată următoarele :

La data de 7 februarie 1958 inculpatul Crăciuneanu Gheorghe depune o cerere la TIL Cluj pentru a fi angajat într-un post de inginer constructor, în care arată că este în ultimul an de studiu, la Facultatea de Construcţii aşa că a fost angajat, în post de şef de santier, iar pentru faptul că în realitate nu era absolvent al Facultăţii de Construcţii aşa cum el a arătat, ulterior este angajat în postul de inginer con-

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

354-
STRICT-SECRET

Exempl. nr. 349

S.G.152

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECT. DE SEC. AL JUD. CLUJ

C 24/ Nr. 32757 din 14.IX. 1968

DOSAR Nr.

C A T R E

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "C" -

- Personal tov. Lt. Col. HIERA HARALAMBIE -

B U C U R E S T I

Urmare la raportul nostru cu nr.
de mai sus, din 11.IX.1968, înaintăm ală-
turate în copie sentința penală nr. 1565/
1958 cu privire la numitul GRACIUNEANU
GHEORGHE și alții . -

INSPECTOR. GEN

Colonel

IOANA CONSTANTIN

Conceptat: Mureșan I.

Dactilo: Chereches C.

Nr. exemplare: 2

„Grafica nouă” - C. 339

structor, deciziile fiind semnate de Szocs Koloman ce rezultă din filele 98 si 200 de la dosar, fără ca să primească vreun preaviz din partea organelor tutelare.

În luna Iulie 1958, inculpatul Crăciuneanu a urmarit să-și cumpere o motocicletă, pentru care avea nevoie de suma de 1.400 lei, iar neavind acești bani numai partial, se gîndește să obțină bani de la întreprindere pentru a întregi suma pe care o avea cu scopul ca mai tîrziu să-i restituie.

Pentru a putea obține această sumă de bani, el se adresează inculpatului Palage Dionisie, căruia îi cere sprijinul în scopul de a putea obține suma de 1500 lei de la întreprindere.

Așa inculpatul Palage Dionisie îi spune inculpatului Crăciuneanu că suma de 1.500 lei ar fi prea mare. În schimb totodată îl îndrumă să-i spună că ar putea să obțină vreo 500 lei în care scop îl îndeamnă pe acesta să meargă la inculpatul Opreanu Romulus ce deținea funcția de șef al serv. Plan finanțe, cu care urma să vorbească și inculpatul Palage Dionisie (vezi fila 156 de la dosar).

După discuțiile purtate inculpatul Crăciuneanu se prezintă la inculpatul Opreanu Romulus, căruia îi spune că a discutat cu inculpatul Palage, deasemenea îi arată că are nevoie de suma de 1.500 lei, pentru obținerea cărei sume de bani îi solicită sprijinul, pentru a putea să-și cumpere motocicletă.

Așa inculpatul Opreanu cade de acord cu cererea formulată de către inculpatul Crăciuneanu și îi spune să întocmească un referat pentru cumpărarea unor mărfuri, în scopul unor construcții, pentru alimentarea cu apă. Desigur inculpatul Opreanu se apără cu aceea că, avea nevoie de bani pentru interese familiale, dar asupra căreia revine partial la confruntarea făcută în fața organelor de cercetare (fila 160 și 148 de la dosar), lucru care de altfel nu poartă o importanță prea mare.

Inculpatul Crăciuneanu apoi, întocmește în urma îndrumărilor și convorbirilor avute cu inculpatul Opreanu, un referat pentru acordarea de avansuri, în vederea cumpărării materialelor necesare instalării alimentării cu apă, iar cu acest referat se prezintă la inculpatul Brasoveanu Ioan, inginer căruia deasemenea i se plînge că are nevoie de suma de 1.500 lei pentru a-și completa banii în vederea cumpărării motocicletei, inculpatul Brasoveanu cade de acord și-i semnează referatul. Inculpatul Brasoveanu se apără cu aceea că nu a știut că banii se solicită pentru cumpărarea motocicletei, apărare care de altfel nu este întemeiată și este înlăturată prin faptul că numai după cîteva ore semnează și al doilea referat, fără ca să-i prezinte nota de necesitate. În vederea achiziționării și fără ca acesta să-i ceară lui Crăciuneanu delegație de deplasare, pe care de altfel nu o avea, deasemenea nu s-a interesat nici în zilele următoare, dacă a cumpărat sau nu materialele, deși Crăciunea în tot timpul se afla la sediul întreprinderii (vezi filele 155, 183 de la dosar).

După ce au fost obținute vizele din partea inculpatului Brasoveanu, Crăciuneanu se prezintă la inc. Plaian care deținea funcția de șef al contabilității. În acel moment fiind lipsă inculpatul Palage Dionisie îi cere semnătura de control preventiv, fără ca să comunice că are nevoie de suma de 1.500 lei și în ce scop anume. Inculpatul Plaian astfel, îndrumă pe inculpatul Crăciuneanu la inculpatul Opreanu Romulus pentru a obține viza lui, în ce privește existența plafonului valoric așa inculpatul Opreanu menționează pe avans, plafonul de 3000 lei lunar, iar după ce Crăciuneanu se întoarce la inculpatul Plaian

aceasta aprobă la rubrica " bun de plată", numai suma de 1.000 lei și prin aceasta angajarea cheltuelii, privindu-și cu ușurință îndatoririle de serviciu.

Inculpatul Crăciuneanu însă în acest fel primind numai suma de 1.000 lei având nevoie de 1.500 lei, se prezintă din nou la inculpatul Opreanu Romulus, căruia îi prezintă situația și care apoi îi indică lui Crăciuneanu, să întocmească un al doilea referat pentru suma de 500 lei, ca avans spre decontare pentru deplasări (vezi filele 70 de la dosar) referat ce este semnat de către inculpatul Brasoveanu Ioan, fără să ceară vreo delegație pe care Crăciuneanu de altfel nu o avea, și fără să-i ceară foaia de necesitate el semnează al doilea referat în condițiile în care a fost semnat și primul, după care, inculpatul Crăciuneanu prezintă referatul contabilului, cu urmărirea debitelor și avansurilor spre decontare (vezi dep. mart. Sipoș fila 190), care făcând o verificare în jurnalul Order, și conturi, constată că inculpatul Crăciuneanu mai avea un sold debitor de 137,29 lei, lucru pe care îl și consemnează pe referat.

Totusi inculpatul Plaian Augustin își pune viza de control preventiv pe act, în acest fel depășindu-și atribuțiunile de serviciu, încălcând prevederile art. 32 din reg. operațiunilor de casă aprobate prin H.C.M. 858 din 31 mai 1957.

Inculpatul Crăciuneanu având asupra sa ambele referate care totalizează suma de 1500 lei, cu aprobările arătate mai sus, se prezintă la Dir. Szoos Koloman și acesta fără ca să știe despre ce anume este vorba își pune semnăturile de aprobare și astfel inculpatul Crăciuneanu ridică suma de 1500 lei. Mentionăm că suma a fost depusă de către inculpat după descoperirea faptei în parte, iar o parte a fost reținută din salariu (filele 94 de la dosar), reușind în acest fel să-și cumpere motocicletă cu care a făcut excursii la Eforie și Constanța unde a fost descoperit și pus în urmărire.

Se reține din actele și lucrările dosarului că inculpatul Palage Dionisie îndeplinind funcția de contabil șef, nu și-a îndeplinit în mod conștiincios îndatoririle de serviciu, încălcând deciziile Consiliului de Ministri nr. 1598/1948 și H.C.M. 484/1952 prin vizarea pentru control preventiv a mai multor deconturi care au fost verificate de alți salariați ce au cuprins cheltuelile nelegale, cum sînt : deconturile nr. 175 și 176 din 14 martie 1958, cuprinzînd în total 6 lei, decontul nr. 230 din 4 aprilie 1958, ce cuprindea 27 lei, decontul nr. 273 din 24 aprilie 1958, ce cuprindea 150 lei și decontul nr. 275 din 24 aprilie 1958 ce cuprindea un total de 16 lei și în acest fel a plătit în mod nelegal suma de 192 lei.

Deasemenea se constată că nu a luat măsuri pentru a calcula în mod just penalizările, datorită cărui fapt nu s-au calculat penalizări în sumă de 948,27 lei (vezi filele nr. 96 și 109 de la dosar), prin care se confirmă întru totul acest fapt. Deasemenea inculpatul nu s-a sesizat din timp de modul defectuos și fără răspundere ce se practica în unitate, în privința acordării avansurilor de la fondul pieții, precum și restituirea în termen legal a acestor sume nefolosite ce au fost acordate dinainte, de către salariați, încălcînd în felul acesta prevederile HCM. 7858/1957 și în acest fel, săvîrșind fapte care de altfel au un caracter infracțional și nu disciplinar, însuși prin pericolul social ce-l prezintă potr. art. 1 din amintitul regulament, fapte care de altfel se stabilesc și în sarcina inculpatului Plaian Augustin care îndeplinea funcția de locțiitor al contabilului șef.

În sarcina inculpatului Palage Dionisie, se reține că acesta a semnat noi avansuri spre decontare, fără ca să

358
354
352

fi fost decontate avansurile date anterior, încălcând prin aceasta prevederile art. 32 din reg. operatiunilor de casă, și anume semnează 2 referate inculpatului Lebovits Zoltan la data de 15 februarie 1958, un avans de 25 lei, deși avea un sold debitor de 8,11 lei, iar la data de 22 febr. 1958, un avans de 200 lei, deși avea un sold debitor de 513,19 lei (din care suma de 20 lei neachitat anterior și 300 lei cu semnătura inculpatului Plăian Augustin).

Deasemenea se stabilește că nu a luat măsurile necesare în vederea prevenirii lipsurilor, a fraudelor, a întreprinderii în mod ilegal a mijloacelor bănești a întreprinderii, în care scop are o răspundere generală în conf. cu art. 8 lit. p. din decret. 1598/1948, cauzând în acest fel o daună în sumă de 1.140,27 lei, sumă care între timp a fost recuperată.

Se mai stabilește că inculpatul Plăian Augustin vizează inculpatului Lebovits la data de 21 febr. 1958, un referat pentru avans spre deplasare în sumă de 300 lei, deși avea avansuri nedecontate în sumă de 213,11 lei, iar la data de 12 martie 1958, un avans de 500 lei, deși încă din 4 martie 1958, avea un sold debitor de 408,11 lei, din care lichidează prin reținere din salar numai suma de 382,11 lei.

În sarcina inculpatului Cizismadia Mihai se reține că i-a vizat pentru control preventiv suma de 500 lei, avans în vederea procurării de materiale din fondul pietii, la 27 iunie 1958 deși avea un avans nedecontat luat tot în acelaș scop, în sumă de 300 lei. Tot el îi vizează lui Toldeș Andrei avans spre decontare în sumă de 119 lei, apoi îi mai aprobă un avans de 300 lei, depune avans neutilizat 200 lei, rămânând în acest fel cu un sold debitor de 319 lei, la data de 10 mai 1957 pentru lichidarea soldului respectiv îi aprobă un nou avans spre deplasare în sumă de 319 lei, care concomitent a fost depusă la caserie în contul vechiului sold, rămânând cu sold debitor de 319 lei, ce se lichidează abia la 17 mai 1958, prin depunere în numerar, încălcând în acest fel în mod grosolan art. 32 din reg. operatiunilor de casă aprobate prin H.C.M. 858/1957 precum și prin al doilea referat aprobat inculpatului Crăciuneanu pentru suma de 500 lei, ce-i serveste la completarea sumei de 14.000 lei în vederea cumpărării motocicletei.

Că inculpatul Plăian privind cu ușurință îndatoririle de serviciu, vizează referate pentru avansuri în vederea cumpărăturilor din fondul pietii, deși necesitatea lor era infirmată de faptul că majoritatea acestor avansuri, au fost restituite în numerar astfel: inc. Cizismadia Mihai i-a vizat la 11 iunie 1958 suma de 300 lei, iar la 27 iunie 1958 suma de 500 lei, pe care îi restituie după cca. 1 lună de zile. Apoi la 11 iulie 1958, tocmai în momentul când restituie primele două avansuri îi vizează suma de 800 lei pe care-i restituie la 24 iulie 1958. Pentru inculpatul Lebovits Zoltan la 5 iunie 1958 îi vizează ridicarea sumei de 1.500 lei, din care sumă acesta restituie suma de 860 lei, la data de 1 iulie 1958, iar la data de 3 iulie 1958, tot aceluși inculpat îi vizează suma de 1500 lei din care restituie 650 lei prin reținere din salar, la data de 25 iunie 1958, iar 350 lei la 2 august 1958. Tot inculpatului Plăian vizează inculpatului Crăciuneanu, decont pentru cheltuieli nelegale, așa bunăoară decontul nr. 483 din 14 iulie 1958, în sumă de 39 lei și decontul 469 în sumă de 28 lei, la care se mai adaugă primul referat întocmit de Crăciuneanu pentru suma de 1.000 lei ridicată în scopul cumpărării motocicletei. Deasemenea se stabilește că inc. Cizismadia Mihai ce detinea

funcția de șef al aprov. la TIL Cluj, ridică 4 avansuri și anume: la data de 15 iunie 1958, suma de 300 lei iar la 27 iunie 1958, suma de 500 lei deși avansul anterior nu a fost decontat, sume ce rămân asupra inculpatului până la 11 iulie 1958, când fără să fi cumpărat ceva pentru întreprindere, sumele au fost restituite în numerar întreprinderii, încălcând termenele legale de depunere prev. de art. 31 al. a și b. din reg. de casă aprobat prin HCM 858/1957. Tot la data mai sus arătată a mai ridicat ca avans, suma de 800 lei, sumă pe care nu a utilizat-o ci a restituit-o abea la 24 iulie 1958, tot în numerar. Apoi la data de 25 iulie 1958, ridică cel de al patrulea avans de 1.000 lei, sumă pe care nu a utilizat-o decontându-o parțial cu acte justificative de deplasarea lor, diferența de 578,73 lei, fiindu-i reținută din salariu la data de 11 august 1958. În realitate rezultă că inculpatul nu a restituit suma de 300 lei ridicată în 2 rânduri decât la 11 august 1958, după 2 luni, restituiri pe parcurs fiind doar formale, scriptice, ori de fapt el întocmea în realitate doar referate.

Se mai stabilește în sarcina inculpatului că la data de 3 iulie 1958 îi vizează inculpatului Lebovits Zoltan acordarea unui avans de 1500 lei cu toate că inculpatul nu a decontat un alt avans de 1500 lei ce a ridicat la data de 5 iulie 1958, decât suma de 860 lei în numerar, la 1 iulie 1958, iar la data de 3 iulie 1958 ridică un nou avans de 1500 lei pe care la fel o utilizează numai parțial, decontând numai parțial prin reținere din salariu, după cum urmează: la data de 25 iulie 1958, suma de 650 lei, la 2 august 1958, suma de 350 lei, prin depunere în numerar.

Inculpații fiind interogați în fața instanței anume Crăciuneanu Gheorghe și Brasoveanu Ioan recunosc faptele ce li se impută, menținându-și declarațiile date, inculpatul Crăciuneanu arată că inculpatul Palage nu știa că i-a fost aprobată suma de 1.000 lei înainte, în momentul când au discutat problema ci confirmă că inculpatul Palage a consimțit și l-a ajutat numai pentru suma de 500 lei și nu pentru cealaltă sumă de 1.000 lei.

Inculpații Palage și Plaian recunosc faptele doar parțial, cu precizarea că au semnat referatele iar inculpatul Palage recunoaște că a discutat cu Crăciuneanu numai despre suma de 1500 lei, la care a atestat și nu la suma de 1500 lei. Că ar fi atestat la suma de 1500 lei nu rezultă din nici un mijloc de probă ci rezultă doar faptul că era de acord să obțină suma de 500 lei, lucru pe care de altfel îl confirmă și Crăciuneanu.

Totuși apărarea inculpatului Palage este de luat în considerare, iar apărarea celorlalți inculpați că nu știeau că inculpatul Crăciuneanu nu avea nevoie de 1500 lei pentru cumpărarea motocicletei nu corespunde adevărului apărare ce urmează a fi înlăturată fiind combătută însuși prin declarațiile celorlalți inculpați.

Inculpații Oprescu și Gîzmedia recunosc faptele precum și inc. Szocs Koloman și Lorintz Zoltan.

Că inculpații au săvîrșit faptele mai sus arătate se confirmă întru totul, prin depozitia martorilor Potra Florica, Szocs Coloman și Sipoș Gheorghe, vezi filele nr. 190, 168, 186, 30 și 183 și 184 din dosar, din care se stabilește în totul vinovăția inculpaților.

În concluzie, în sarcina inculpatilor se retine după cum urmează :

Inculpatul Grăciuneanu Gheorghe așa cum am arătat mai sus, a prezentat în fața conducerii Intr.TIL Cluj, drept adevărate împrejurarea că suma de 1500 lei solicitată pentru cumpărături din fondul pietii, și drept avans spre deplasare, îi este necesară în scopul arătat în referatele întocmite, ori acesta în realitate a avut nevoie de acești bani pentru cumpărarea motocicletei proprii, cauzând un prejudiciu de 1.500 lei ce a fost acoperit.

Inculpatul Brăsoveanu Ioan, a ajutat pe inculpatul Grăciuneanu la săvârșirea infracțiunii, prin aceea că a atestat pe cele 2 referate întocmite, de necesitatea cheltuelilor ce vor urma cu toate că a avut bună știință, că banii vor fi folosiți de Grăciuneanu în vederea cumpărării motocicletei.

Inculpatul Palage Dionisie având funcția de contabil șef, după cum am văzut mai sus, s-a înțeles cu autorul principal inculpatul Grăciuneanu Gheorghe, și l-a ajutat să-și asigure beneficiul realizat, nu a căutat să pună piedică în realizarea acestuia, fiind de acord să întocmească referat pentru suma de 500 lei la care a atestat, deși știa că această sumă se va folosi în vederea cumpărării motocicletei pentru inc. Grăciuneanu.

Având însă în vedere că inculpatul Palage a fost de acord numai cu suma de 500 lei și nu cu suma de 1500 lei, urmează a face recalificarea faptei ce urmează să fie ped. de art. 236 lit. b. cp. și art. 236 lit. a cp.

Deasemenea tot inculpatului Palage i se retine că nu și-a îndeplinit conștiincios îndatoririle de serviciu, a încălcat prevederile Deciziei Cons. de Ministrii 1598/1948, raportat la H.C.M. nr. 484/1952, a vizat cu ușurință pentru control preventiv o serie de deconturi, neluând măsuri pentru justa calculare a penalizărilor, nu a sesizat modul defectuos practicat în unitate, privitor la acordarea avansurilor pentru cumpărări din fondul pietii și restituirea sumelor în termen legal, sume ce n-au fost folosite încălcând în felul acesta reg. operațiunilor de casă aprobat de HCM. 858/1957, deasemenea vizează acordarea de noi avansuri spre decontare fără ca să fi fost decontate avansurile anterioare, deasemenea nu a luat măsurile necesare pentru a preveni lipsurile și fraudele și pentru întrebuințarea legală a mijloacelor bănești a întreprinderii, aducând prin această daună avutului obștesc în sumă de 500 lei, în total daune prin faptele săvârșite de el de 1.146,27 lei, sumă ce a fost restituită, întreprinderii.

Inculpatul Pleșan Augustin în calitate de șef. al serv. contabilitate și-a încălcat în repetate rânduri îndatoririle de serviciu, îndeplinindu-le în mod abuziv, prin aceea că a vizat o serie de deconturi deși solicitantii aveau solduri nelichidate și a violat reg. operațiunilor de casă, deasemenea își încălca îndatoririle de serviciu prin neîndeplinirea lor cu ușurință anume a vizat avansuri în vederea cumpărărilor din fondul pietii deși necesitatea acestora nu era înfirmată sume ce au fost restituite în numerar, apoi au vizat cu ușurință decontul cuprinzând cheltuelile nelegale și referatul inculpatului Grăciuneanu Gheorghe cauzând prin faptele lui un prejudiciu întreprinderii, cu abuzurile făcute în sumă de 2719 lei, iar prin aceea că și-a îndeplinit cu ușurință îndatoririle de serviciu cauzează un prejudiciu de 2.667 lei, sume ce au fost restituite întreprinderii.

Inculpatul Oprean Romulus, a ajutat la săvârșirea

355
infrațiunii comise de inculpatul Crăciuneanu, anume prin aceea că a fost de acord cu scoaterea sumei de 1.500 lei din fondurile întreprinderii pentru interesele personale ale acestuia, prin vizarea primului referat deși acesta cu bună știință că sumele nu sînt în vederea cumpărării de materiale pentru construcțiile ce se efectuau în vederea alimentării cu apă, suma de 1.500 lei fiind restituită.

- Inculpatul Ozismadia Mihai, a ridicat o serie de avansuri pentru cumpărături de materiale din fondul pietii, ținînd avansurile asupra sa și în mod abuziv nu cumpăra nici un fel de material necesar procesului de producție, depune sumele la întreprindere cu întîrziere, nu în termenele legale, și vizează un referat pentru inc. Lebovits pentru a i se acorda un avans în sumă de 1500 lei deși acesta mai avea solduri debitoare nelichidate, încălcîndu-și îndatoririle de serviciu, nerespectînd prevederile regulamentului operațiunilor de casă. S-a ridicat în total suma de 2600 lei pentru cumpărături din fondul pietii, din care nu s-a restituit în termenele prevăzute suma de 172 lei ce a fost recuperată prin penalizare (fila 107 de la dosar).

Inculpatul Lebovits Zoltan, deasemenea a reținut diferite sume de bani fără să le deconteze în termenele legale, și în acest fel încălca prevederile reg. de casă aprobate prin HCM.nr. 858/1957 reținînd astfel asupra sa suma de 1047,57 din care dauna este de 53,20 lei, care deasemenea a fost recuperată din penalizări, tot el mai ridică suma de 1500 lei, din care decontează 52 lei, reținînd asupra sa 1.448 lei, care îl lichidează cu întîrziere de 5-7 zile dauna fiind de 61,49 lei recuperată tot prin penalizări.

În drept :

Fapta inculpatului Crăciuneanu Gheorghe intrunește elementele materiale constitutive prev. și ped. de art. 549 comb. cu art. 536/1 și ped. de art. 536 lit.b. cp. iar nefiind nici o cauză care să înlăture răspunderea penală sau caracterul de pericol social urmează a-l aplica pedeapsa legală de un an și 8 luni închisoare corecțională.

Fapta inculpatului Bresoveanu Ioan intrunește elementele del. de complicitate la înșelăciune în dauna avutului obștesc prev. și ped. de art. 21 pct.1 comb. cu 549 și 536/1 cp. cu art. 236 lit.b. cp. dar nefiind nici o cauză care ar înlătura răspunderea penală, urmează a-i aplica pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare corecțională.

Fapta inculpatului Talage Dionisie, intrunește elementele materiale ale del. de complicitate la del. de înșelăciune în dauna avutului obștesc prev. și ped. de art. 121 pct.2 comb. cu 549 și 536/1 cp. ped. de art. 236 lit.a. cp. recalificat din art. 236 lit.b. cp. pentru care nefiind nici o cauză legală care ar înlătura răspunderea penală urmează a-i aplica pedeapsa legală de 6 luni închisoare corecțională.

Deasemenea fapta susnumitului inculpat așa cum este reținută mai sus intrunește și elementele del. de neglijență în serviciu prev. și ped. de art. 242 cp. lit.b. cp. pentru care urmează a-i aplica pedeapsa legală de 1 an închisoare corecțională potr. art. 101 cp. va executa pedeapsa cea mai gravă de 1 an f.c.

Fapta inculpatului Plaian Augustin intrunește elementele del. prev. de art. 245 lit.b. cp. dar nefiind nici o cauză care ar înlătura răspunderea penală a inculpatului, urmează a-l aplica pedeapsa legală de 1 an și 6 luni f.c. Deasemenea așa cum este reținut mai sus, fapta inculpatului

Plaian mai intruneste elementele del. prev. de art. 242 lit. b. că. pentru care urmează a-i aplica 1 an î. c. urmînd ca potrivit art. 101 cp. să execute 1 an și 6 luni î. c.

Fapta inculpatului Opreanu Romulus intruneste elementele del. de complicitate la inselaciune în dauna avutului obțesc prev. și ped. de art. 121 pct. 1 cp. comb. cu 549 și 536/1 cp. cu 236 lit. b. cp. dar nefiind nici o cauză care să înlăture răspunderea penală urmează a-i aplica pedeapsa legală de 1 an și 6 luni î. c.

Fapta inc. Ozismadia Mihai intruneste elementele del. prev. de art. 245 cp. lit. b. dar nefiind vreo cauză care ar înlătura răspunderea penală a inculpatului, urmează a-i aplica pedeapsa legală de 1 an și 6 luni î. c.

Fapta inculpatului Lebovits Zoltan intruneste del. prev. de art. 245 cp. lit. b. dar nefiind nici o cauză legală care ar înlătura răspunderea penală, urmează a-i aplica ped. apsa legală de 1 an î. c.

Avînd însă în vedere că parte din inculpați au fost reținuți la organele de ~~mîkivix~~ cercetare urmează a face aplicarea art. 64 cp. și a deduce timpul petrecut în prevenție al condamnatului Crăciuneanu de la 23 iulie 1958-15 sep. 1958 și de la 25 oct. 1958 pînă la pronunțarea sentinței.

Deasemenea urmează a se deduce arestul preventiv pentru Brasoveanu Ioan, Palage Dionisie, Ozismadia Mihai, și Lebovits de la 24 oct. 1958 pînă la pronunțarea sentinței menținînd tuturor starea de arest în conf. cu art. 320 pp.

Văzînd dispozițiunile art. 109 cp.

Pentru aceste motive, în numele poporului,

H O T A R E S T E,

Condamnă pe inculpatul Crăciuneanu Gheorghe născ. la 9 iulie 1931 în Cluj, fiul lui Alex. și Ana dom. în Cluj str. Eache Ionescu nr. 54, fost angajat TAPI Cluj, căs. are 1 copil, fără avere, fără antecedente penale, pentru del. prev. de art. 549 comb. cu 536/1 cp. și ped. de art. 236 lit. b. cp. la 1 an și 8 luni închisoare corecțională.

Condamnă pe inculpatul Brasoveanu Ioan născ. la 22 nov. 1932, în com. Rîpa de Jos raionul Toplița reg. aut. maghiară, fiul lui Victor și Maricara, dom. în Cluj Deportatilor 4-6 fost angajat TIL Cluj, necăs. fără copii, fără avere, fără antecedente penale, pentru infr. prev. de art. 121 pct. 1 comb. cu art. 549, 536/1 cp. și ped. de art. 236 lit. b. cp. la 1 an și 6 luni închisoare corecțională.

Condamnă pe inculpatul Palage Dionisie născ. la 16 aug. 1922 în com. epos Năsăud fiul lui Dionisie și Maria dom. în Cluj, str. Vorosmartin 32/A contabil șef la TIL Cluj, căsăt. are 1 copil, fără avere, fără antecedente penale, pentru infracțiunea prev. de art. 121 pct. 2 comb. cu 549, 536/1 cp. ped. de art. 236 lit. a cp. prin recalificarea din art. 236 lit. b. cp. la 6 luni î. c.

Condamnă pe același inculpat pentru del. prev. de art. 242 lit. b. cp. la 1 an și 6 luni î. c. și în baza art. 101 va executa ped. apsa de 1 an î. c.

Condamnă pe inculpatul Plaian Augustin născ. la 1 mai 1920, în com. Mintiu, Năsăud, fiul lui Cosma și Irina, dom. în Cluj, str. Racoczi 6, contabil, căs. are 1 copil, fără avere, fără antecedente penale, pentru infr. prev. de art. 245 lit. b. cp. la 1 an și 6 luni î. c. iar pentru del. prev. de art. 242 lit. b. cp. la 1 an î. c. potrivit art. 101 cp. va exe-

285
359
357

cuta pedeapsa de 1 an și 6 luni i.c.

Condamnă pe inc. Oprean Romulus născ. la 3.I. 1928, în com. Togaș raion Beclean, fiul lui Paraschiva, dom. în Cluj, str. Forumbelilor 19, șef serv. planificare financiară, căs. are 1 copil, fără avere, nec. ped. pentru infracțiunea prev. de art. 121 pct. 1 cp. comb. cu art. 549 și 536/1 cp. ped. de art. 236 lit. b. cp. la 1 an și 6 luni închisoare corecțională

Condamnă pe inculpatul Cismadia Mihai născ. la 4 iulie 1928, în Cluj, fiul lui Mihai și Maria, dom. în Cluj str. Racoczi 7, functionar, căs. are 1 copil, fără avere, nec. ped. pentru infract. prev. de art. 245 cp. lit. b la 1 an și 6 luni i.c.

Condamnă pe inc. Lebovits Zoltan născ. la 22 sept. 1904 în com. Copalnic raionul Baia Mare, reg. Baia Mare, fiul lui Isac și Serena dom. în Cluj, str. Masarik 40, căs. are 1 copil, fără avere, nec. ped. pentru infract. prev. de art. 245 lit. b. cp. la 1 an i.c.

În temeiul art. 64 cp. reduce din pedeapsa aplicată timpul petrecut în prevenție pentru condamnatul Grăciuneanu de la 23 iulie 1958 - 15 sept. 1958 și de la 26 oct. 1958 - până la pronunțarea sentinței, pentru inc. Brasoveanu, Palage, Cizismadia și Lebovits de la 26 oct. 1958 până la pronunțarea sentinței, iar în baza art. 320 cp. menține starea de arest a inculpatilor

Obligă pe susnumiții inculpați să plătească fiecare statului câte 45 lei cheltuieli penale.

Cu recurs în termen de 5 zile de la comunicare pentru cei arestați și de la pronunțare pentru cei în stare de libertate.

Dată și pronunțată în ședința publică din 8 noiembrie 1958.

Președinte,
ss. Pop Ioan

Asesori populari
ss. Butyka Clara ss. Haiduc Vasile

secretar,

ss. Chisu Simion

red. Pop Ioan

dact. VE. la 13 nov. 1958 în sase expl.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
C A B I N E T

358
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

C ă t r e

Nr. 9205

Din 16 dec.1968

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

- Colegiul Central de Partid -

La adresa dv.nr.1906/A din 5 iulie 1968, privind pe SOARE B.OPREA, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhivele organelor securității statului și ale miliției, rezultă următoarele :

Cu prilejul audierii la securitate, în mai 1955 a lui ENESCU ION; la 9 martie 1956 a lui CALOTA GHEORGHE; la 3 septembrie 1958 a lui GERA ILIE, în legătură cu apartenența lor și activitatea ce au desfășurat-o la fosta organizație legionară din comuna Rădoiești, județul Teleorman, toți au declarat că împreună cu ei, au mai fost înscrși și a activat printre alții și SOARE B.OPREA.

Pentru apartenența la fosta organizație legionară, SOARE B.OPREA nu a fost judecat sau condamnat.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului (dosar nr.3599) mai rezultă următoarele despre SOARE B.OPREA :

În luna decembrie 1951, în calitate de împuternicit al C.S.C.P.A.(Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole) din partea fostului raion Vîrtoape, a primit de la MARIN C. NITA din comuna Sfînțești, județul Teleorman, suma de 28.500 lei, pe care l-a amenințat cu arestarea în cazul cînd nu-i va preda această sumă.

De asemenea mai rezultă că în aceeași calitate a primit și unele avantaje materiale din partea unor chiburi pe care îi proteja.

x x

x

Din dosarul penal nr.1135/1960 al fostului Tribunal

./..

popular regional Olteni, rezultă că SOARE B.OPREA a fost trimis în judecată inițial, într-un lot cuprinzând mai multe persoane în frunte cu MITITELU GHEORGHE, reținându-i-se în sarcină săvârșirea "infracțiunii de luare de mită".

Postul Tribunal popular al raionului Olteni, constatând că suma de 2496 lei atribuită de SOARE OPREA în mod ilegal unor pensionari, aparținea statului, a schimbat încadrarea juridică din infracțiunea de luare de mită, în complicitate la infracțiunea de delapidare.

Intrucât la data judecării în fond a lui SOARE B. OPREA, fapta săvârșită de el în anul 1958 fusese grațiată prin Decretul nr.315/1959, instanța de judecată a dispus în final încetarea procesului penal, obligându-l pe SOARE OPREA ca, solidar cu MITITELU GHEORGHE, să despăgubească statul cu suma de 2496 lei, reținută de instanță în sarcina lor ca fiind sustrasă din bugetul prevederilor sociale.

Motivele care au dus la arestarea și judecarea lui SOARE OPREA, nu au avut legătură cu antecedentele lui politice - așa cum menționează în memoriu - ci au avut la bază numai faptele sus-amintite.

Nu corespunde adevărului afirmația făcută în memoriu de către SOARE B.OPREA potrivit căreia "a fost arestat și judecat pe nedrept, iar în final achitat de orice penalitate ca fiind nevinovat", deoarece, el nu a avut în vedere că a fost grațiat în împrejurările arătate și obligat la despăgubirea statului, fapt din care rezultă vinovăția lui.

Deși faptele pentru care SOARE B.OPREA a fost arestat și judecat nu au făcut obiectul activității organelor de securitate, totuși considerăm că măsura luată atunci împotriva lui de către organele respective, a avut temei legal.

Alăturat anexăm o notă documentară cu motivele pentru care SOARE B.OPREA a fost arestat și judecat.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

NOTA - RAPORT

privind cazul SOARE OPREA

SOARE OPREA este născut la 13 septembrie 1920 în comuna Rădoești județul Teleorman, fiul lui Badea și Elena, domiciliat în comuna natală.

În cadrul acțiunii de depistare a fostelor elemente legionare din comuna Rădoești, au fost întocmite procese verbale de interogatoriu numiților : ENESCU ION născut la 4 februarie 1906 în comuna Coșești județul Argeș, fiul lui Constantin și Ana, domiciliat în comuna Rădoești județul Teleorman și CALOTA GHEORGHE născut la 19 iunie 1913 în comuna Rădoești Vale județul Teleorman.

Astfel, la 14 mai 1955 ENESCU ION a declarat printre altele :

"...Sediul organizației legionare era în casă la fostul cumnat GHEORGHE CALOTA precum și la șefii de cuiburi și anume : SURDU ST. MARIN, TUDOR BRIA din Rădoești Deal, CAZAN ION II., RADU I.A. PURCARESCU, GERA ILIE și MARES RADU care era și șef de garnizoană pe comuna Rădoești. Ca membri înscrși erau următorii : ENACHE ST.DUMITRU, PURCARESCU GHEORGHE, PARIA VOICU, SOARE OPREA, STAN D.PETRE, GROZEA GHEORGHE, STOICA FLOREA, DUMITRESCU GHEORGHE, CALITESCU S.IOAN, fost în Frățiile de Cruce și alții" (dos.nr.3599, fila 34).

La 9 martie 1956, CALOTA GHEORGHE a declarat :

"...Au mai fost înscrși cu mine în mișcarea legionară următorii : MARES RADU ca șef de garnizoană, PURCARESCU RADU, CRACIUN VISAN, casieri care strîngeau cotizația la membri, GERA M. ILIE, SURDU ST. MARIN ca membri, ENACHE ST. DUMITRU, BRIA TUDOR, BRIA VOICU, STAN D.PETRE, STOICA FLOREA, GREJEA GHEORGHE, SOARE OPREA, FLOREA TUCA, TUDOR COCOSI, STAN CALITESCU" (dosar nr.3599, fila 36).

././.

Rezultă că SOARE OPREA a fost membru al organizației legionare.

Cele de mai sus sînt confirmate și de GERA ILIE, născut la 20 noiembrie 1902 în comuna Rădoești, județul Teleorman, fiul lui Marin și Voica, domiciliat în comuna natală, fost șef de cuib legionar, care la 3 septembrie 1958 declară că SOARE OPREA a fost șef de cuib legionar, iar din cuibul legionar condus de el, mai făceau parte OPREA BALSAN, ALEXANDRU MINCINOIU, ILIE CALOTA, DUMITRU MILITARU și alții pe care nu și-i mai aminteste.

x x x

Din dosarul penal nr. 1135/1960 al fostului Tribunal Popular Raional Olteni, rezultă că SOARE OPREA a fost trimis în judecată într-un lot cuprinzînd mai multe elemente în frunte cu MITITELU GHEORGHE, reținîndu-i-se în sarcină săvîrșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută și pedepsită de art. 251 al. III C.P., pentru următoarele fapte :

În calitate de șef de birou în cadrul serviciului pensii al Oficiului de Prevederi Sociale - Olteni, împreună cu MITITELU GHEORGHE a antedatat prin fals cererile de repunere în drepturi de pensionare a unor persoane, ceea ce le-a facilitat posibilitatea de a încasa suma de 2.496 lei, care în mod legal nu li se cuvenea. Ca urmare, a pretins și primit de la pensionarul STEFANESCU ILIE suma de 1.000 lei, 6 litri de vin și 4 litri de țuică.

Fostul Tribunal Popular al Raionului Olteni constatînd că suma de 2.496 lei atribuită de SOARE OPREA în mod ilegal unor pensionari, aparținea statului, a schimbat încadrarea juridică din infracțiunea de luare de mită, în complicitate la infracțiunea de delapidare prev. și ped. de art. 121, raportat la art. 236, lit. a C.P.

Intrucît această infracțiune a fost grațiată prin prevederile Decretului nr. 315/1959, lui SOARE OPREA i s-a încetat procesul penal fiind obligat însă la plata sumei de 2.496 lei în solidar cu MITITELU GHEORGHE, cu care săvîrșise infracțiunea.

x x x

././.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului (dosar nr. 3599) mai rezultă următoarele despre SOARE OPREA :

În luna decembrie 1951, în calitate de împuternicit al C.S.C.P.A. (Comitetul de Stat pentru Colectarea Produselor Agricole) din partea fostului raion Vîrtoape, a primit de la MARIN C.NITA din comuna Sfîntești județul Teleorman suma de 28.500 lei, pe care l-a amenințat cu arestarea în cazul cînd nu-i va preda această sumă.

În sensul celor arătate, există declarațiile numiților:

1) MARIN C.NITA născut la 15 mai 1911 în com. Sfîntești, județul Teleorman, fiul lui Costea și Lina, domiciliat în comuna natală ;

2) STANCU C.NITA născut la 7 ianuarie 1905 în comuna Sfîntești județul Teleorman - fratele celui de mai sus - care declară că are cunoștință de la unchiul său ZAMFIR NITA despre faptele imputate lui SOARE OPREA, și

3) STAN I.MINCA născut la 14 octombrie 1907 în comuna Sfîntești județul Teleorman, fiul lui Ioan și Floarea, domiciliat în comuna natală, care declară că știe acest fapt de la MARIN C. NITA.

În legătură cu cele relatate, mai precizăm următoarele:

- În luna decembrie 1951 o comisie formată din SOARE OPREA, BELU ȘTEFAN (din partea C.S.C.P.A. Vîrtoape), TUDOR I. SAVU și STAN I.MINCA (delegați din partea comunei Sfîntești) s-a prezentat la domiciliul lui MARIN C.NITA pentru a-i sechestra produsele agricole, întrucît fiind chibabur nu predase cotele la care era obligat. Cu ocazia controlului, s-a găsit suma de 27.000 lei pe care chibaburul o avea ascunsă într-o ladă. Cu această ocazie, suma de bani a fost dată în păstrare soției lui MARIN C.NITA. În dimineața zilei următoare, s-au prezentat la domiciliul lui MARIN C.NITA, SOARE OPREA și BELU ȘTEFAN și i-au pretins suma de 28.500 lei pentru a nu-l aresta. Neavînd decît 27.000 lei, MARIN C.NITA s-a împrumutat de 1.500 lei de la părinții săi.

Tot din materialele existente mai rezultă că SOARE OPREA în calitate de împuternicit C.S.C.P.A. - Vîrtoape, a primit unele avantaje materiale din partea unor chibaburi pe care îi proteja.

x x x

///.

In concluzie, din verificarea documentelor de anchetă rezultă că SOARE OPREA a fost arestat și judecat sub învinuirea, inițială de luare de mită.

Intrucât la data judecării în fond a susnumitului, fapta săvârșită de el în anul 1958 fusese grațiată prin Decretul nr. 315/1959, instanța de judecată a dispus în final încetarea procesului penal, obligându-l pe SOARE OPREA ca, solidar cu MITITELU GHEORGHE să despăgubească statul cu suma de 2496, reținută și de instanță în sarcina lor ca fiind sustrasă din bugetul prevederilor sociale.

Motivele care au dus la arestarea și judecarea lui SOARE OPREA nu au avut vre-o legătură cu antecedentele lui politice - așa cum menționează în memoriu - ci au avut la bază numai faptele susamintite.

Nu corespunde adevărului afirmația făcută în memoriu de către SOARE OPREA potrivit căreia "a fost arestat și judecat pe nedrept iar în final achitat de orice penalitate ca fiind nevinovat", deoarece nu a avut în vedere că el a fost grațiat în împrejurările arătate și obligat la despăgubirea statului, fapt ce atestă vinovăția sa.

Deși faptele pentru care SOARE OPREA a fost arestat și judecat nu au făcut obiectul activității organelor de securitate, totuși considerăm că măsura luată atunci împotriva sa de către organele respective, a avut un temei legal.

Lt.col. HIERA HARALAMBIE

Lt.col. VASILE GHEORGHE

9205 364
M. 1906/A
5. VII. 1968

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

BUCUREȘTI,

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea în anul 1958 a
lui SOARE B.OPREA de către organele M.A.I. din Turnu Măgure-
le are vreun temei legal. Numitul este născut la 21 august
1927 în comuna Rădoești jud. Teleorman.

El arată că în anul 1958 a fost implicat într-un pro-
ces împreună cu Gheorghe Mititelu de la secția prevederi socia-
le a orașului Turnu Măgurele fiind învinuit de delapidare.

Vă rugăm să ne informați asupra celor stabilite, întru-
cit susnumitul s-a adresat C.C. al P.C.R. pentru clarificarea
situației sale de partid.-

VICEPREȘEDINTE

2 ex.nj.

C. C. A. L. P. M. R.

SECTIA

C. C. A.

BORDEROU Nr. 19.

din 5-IV, 1968, ora

Nr. crt.	DESTINATAR	Nr. de esire a corespondenței
1	Consiliul Securității Statului	1441, 1444, 1448, 1449, 1904, 1905, 1906, 1907.

Am predat,

Am primit,

L. P. 1 - 4213

Către,

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

- Tovarăşului

Secretar General al Comitetului Central al
Partidului Comunist Român, preşedintele
Consiliului de Stat al Republicii Socialiste
România - NICOLAE CEAUŞESCU

Tov. Secretar,

Mă numesc SOARE B. OPREA din comuna Rădoeşti, judeţul Teleorman, născut în anul 1920 în comuna natală, am urmat cursul elementar de învăţământ, am satisfăcut serviciul militar şi am luat parte la al II-lea război mondial pe ambele fronturi până în primăvara anului 1945, după care am fost demobilizat şi reîntors acasă la familia mea în comuna natală unde am găsit părinţii şi cei doi fraţi roşi de mizerie şi sărăcie, muncind din greu pe moşia boierului Mişu Daea, pentru a-şi agonisi mizerabila existenţă.

Tov. Secretar, reamintesc că încă din perioada războiului am luat cunoştinţă de existenţa Partidului Comunist din România şi o dată reîntors acasă m-am interesat şi într-adevăr că şi în comuna mea luase fiinţă prima celulă de partid unde am fost pus în legătură cu programul partidului, unde cu o mare satisfacţie mi-am dat adeziune şi am fost confirmat printre primii membri de partid din comună.

Datorită dragostei ce am avut-o faţă de partid şi a activităţii fără şovăire în sarcinile ce mi-au fost încredinţate, în primăvara anului 1946 am fost ales ca membru în comitetul de partid al fostei Plăşi Vîrtoapele, iar în vara anului 1947 am fost ridicat în munca de activist la Comitetul judeţean de partid la secţia organizatorică unde am dus munca în sectorul ce mi-a fost încredinţat, în mod satisfăcător.

În iarna anului 1948 am urmat şcoala de partid de 4 luni la Bucureşti pe lângă Comitetul Central unde am terminat cu calificativul foarte bine, după care am fost numit şi ales ca membru în biroul comitetului de partid al fostei plăşi Turnu Măgurele cu munca organizatorică, avînd ca sarcină primă, aplicarea în viaţă a directivelor Plenarei din 3-5 Martie, îndrumare spre colectivizare a agriculturii, unde m-am axat pe comuna Slobozia Mîndra unde sub îndrumarea mea şi cu sprijinul din partea Comitetului judeţean de partid s-a reuşit să inaugurăm prima gospodărie colectivă din anul 1949 în judeţul nostru.

În primăvara anului 1950 am fost mutat, numit şi ales membru în biroul Comitetului de partid al fostei plăşi Roşiori de Vede, tot cu aceeaşi muncă, unde în toamna aceluiaşi an, unde sub îndrumarea mea şi cu sprijinul tovarăşesc din partea tov. din colectivul de muncă şi preţiosul ajutor al Comitetului judeţean de partid a luat şi aici fiinţă primul nucleu al socialismului în comuna Belitri şi Pîrlita unde s-au inaugurat primele gospodării colective şi în fosta plasă Roşiori de Vede şi pentru că în această perioadă se folosea metoda de vînturare a cadrelor, în primăvara anului 1951

./.

am fost mutat și ales membru al biroului Comitetului raional Vîrtoapele tot cu munca organizatorică și cu sarcină precisă trasată de Comitetul județean, am reușit și aici să fac inaugurarea gospodăriei colective din com. Vîrtoapele.

În toamna anului 1951 am fost scos din munca politică și trimis în muncă administrativă cu funcția de împuternicit al C.S.O.P.A al raionului Vîrtoape unde și aici m-am achitat cu cinste de sarcinile ce mi-au fost încredințate pînă în primăvara anului 1952 cînd am fost mutat tot cu aceeași muncă în raionul Drăgănești de Olt pentru îndreptarea muncii și îndeplinirea planului de stat, dar aici, după o activitate de 5 luni de zile, am fost trîntit de o boală grea la pat și am fost nevoit să stau în spital timp de 6 luni de zile.

După ameliorarea accidentului de boală, în primăvara anului 1954 de către organele de partid ca inspector al secției de cadre de pe lângă Sfatul popular al raionului Vîrtoape unde am dus munca pînă în anul 1955 cînd am fost mutat la Secția prevederi sociale a raionului, pe motivul că s-a desființat postul; aci am deținut funcția de șef al biroului pensii pînă în anul 1956 cînd am fost înlocuit; nu am avut studii corespunzătoare și am fost transferat ca referent cu registrele agricole în com. Rădoești. Aci însă m-am lovit de elemente cu totul străine de linia partidului, care de teamă că le voi lua locul și îi voi tîrî în spre înființarea unei gospodării agricole colective, au început să lupte contra mea cu motive că aș fi făcut în trecut politică legionară.

Tov. Secretar, au inițiat declarații false și au obligat anumiți cetățeni să dea declarații cu totul nejuste și în toamna aceluiași an mi s-a ridicat carnetul, fără să fiu exclus în cadrul organizației de bază.

Dar fără să mă descurajez, am început să cer anchetarea cazului meu, făcînd o serie întregă de audiențe atît la Comitetul raional de partid cît și la Comisia de Control de pe lângă C.C. În primăvara anului 1957 mi s-a redat pentru a doua oară calitatea de membru de partid, iar în primăvara anului 1958, după o lungă campanie de luptă a unor elemente considerate după mine fracționiste și strecurate în partid de teapa lui Ion Mincinoiu, Gheorghe Calotă și alții, au reușit să-mi smulgă din nou calitatea de membru de partid.

În primăvara anului 1958 am fost implicat într-un proces de delapidare a contabilului Gheorghe Mititelu de la secția prevederi sociale, sub pretextul că a-și fi complice, iar tov. procuror Cojocaru, infiltrat de elementele ce erau pornite să mă distrugă îmi emite mandat de arestare și sub stare de arest preventiv mă depune la penitenciarul Turnu Măgurele unde am fost reținut 9 luni de zile, adică pînă la judecarea procesului în fond, de unde am fost judecat și achitat, cazul meu în proces fiind nevinovat, fără probe de acuzare la vreo pedeapsă penală.

Întors acasă în anul 1959 am găsit o familie sărăcită la maximum, soția și cei doi copii lipsiți de cele necesare și dezoilați. Dar nu m-am descurajat complet și am bătut primul țaruș la G.A.C. prin cererea care am depus-o primul în ciuda așa-zisilor comuniști din conducerea comunei unde cu mare greutate a luat ființă în anul 1960 și fără să precupețesc timpul m-am angajat la muncă cinstită cu întreaga familie unde am dat dovadă de o activitate deplină, clasîndu-mă printre membrii fruntași ai G.A.C. Rădoești unde am muncit pînă în anul 1967, iar în prezent lucrez

ca muncitor necalificat la Trustul 1 Construcții București - 368
Santierul Electro-Magnetica.

Tov. Secretar, recenta Plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 22 aprilie a trezit un viu interes pentru mine personal, care consider că voi fi reabilitat, ținându-se cont de activitatea mea în decurs de aproape 11 ani în armă, în perioada ascuțirii luptei de clasă, deoarece am fost exclus în mod greșit din partid.

Tov. Secretar, în mod autocritic, recunosc că am avut și lipsuri în activitatea mea, deoarece nu am avut spirit combativ față de partid și nu m-am axat asupra pregătirii profesionale, cît privește trecutul meu am arătat și arăt în fața partidului că nu am cunoscut nici un fel de politică din regimul burghezo-moșieresc și nici nu am fost trecut în nici o organizație politică.

Tov. Secretar, cer să se verifice cazul meu, deoarece consider că s-a făcut un abuz asupra situației mele politice și cu deplină satisfacție doresc să-mi se redea calitatea de membru de partid, deoarece mă consider neîndreptățit pentru care îmi iau angajamentul să muncesc și să lupt pentru cauza partidului în drum pentru construirea deplină a societății socialiste din țara noastră și trecerea mai departe la orînduirea comunistă.

Trăiască Partidul Comunist Român
în frunte cu Comitetul său Central

Trăiască lupta activă pentru pace din
întreaga lume !

Trăiască scumpa noastră țară, R.S. Română!

ss. Soare B.Oprea

27 MAI 1968

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL DE STAT
nr. 5801/ir/1968

*Ion Rodica
cu rugamintea sa
sa fie organizat
colectivul constituit
de Stancu*

*375-
377
369*

0.83
Cabinet președinte
Nr. 1764/2.07

TOVARASULUI

ION STANESCU

PRESEDINTELE

CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Vă trimitem, alăturat, spre examinare,
memorialul adresat Consiliului de Stat, prin
care Locotenent-colonel în rezervă Cimpeanu
Viorel, domiciliat în București, str. Mese-
rișilor nr. 54, sectorul 6, arată unele
aspecte legate de activitatea sa.

MEMERU
AL CONSILIULUI DE STAT,

[Signature]
H. Stoica

For. Both

346-
372
390

- Căutați dosarul de
credite al regentului.
- Verificați ce acte de
credite există.
- Găsiți în raportul
anual al a. c. c. c.
treburile în regenta

lu

Nr. 1764
Din 16.XI.1968

C ă t r e

CONSILIUL DE STAT AL R.S.ROMANIA
Tovarășului Gheorghe Stoica

La adresa dv.nr.5801/1968, privind memoriul locot. colonel în rezervă CIMPEANU VIOREL, adresat Consiliului de Stat al R.S.România, vă comunicăm că analizând problemele solicitate de sus-numitul, s-au stabilit următoarele :

CIMPEANU VIOREL este născut la 28 mai 1922 în Craiova, de profesie tipograf, absolvent al facultății de drept, membru P.C.R. din 1945, divorțat, are un copil minor, cu ultimul domiciliu în București, str.Meseriașilor nr.34, Sect.6.

CIMPEANU VIOREL, a fost încadrat în Ministerul Afacerilor Interne în iunie 1946, în calitate de comisar ajutor la Chestura poliției din Lugoj și apoi la siguranța din Caransebeș, unde a lucrat până în anul 1947, când a fost mutat la Direcția cadre.

La Direcția cadre a Ministerului Afacerilor Interne a îndeplinit funcțiile de șef birou și locțiitor șef serviciu până în anul 1950 când a fost mutat în aceeași funcție la fosta Direcție a IV-a. În această direcție a lucrat până în anul 1953 când a fost trimis pentru un an, la un curs de specializare în U.R.S.S.

După absolvirea cursului de specializare din U.R.S.S. a fost numit șef serviciu la fosta Direcție a VII-a. În perioada 1955-1956 a îndeplinit funcția de șef al Școlii de ofițeri M.A.I.nr.6.

Din 1956 și până în anul 1960 a lucrat la fosta Unitate Militară 0123/I.

Activitatea lt.col.în rezervă CIMPEANU VIOREL, în

././..

318-
374
372

perioadele mai sus-menționate este astfel apreciată:

La Chestura poliției Lugoj și Biroul de siguranță Caransebeș, este apreciat că s-a preocupat de însușirea specificului muncii și îndeplinirea sarcinilor ce-i reveneau, remarcându-se prin discernământ și operativitate în muncă. În același timp este caracterizat că a avut o comportare ușuratică în viața sa particulară.

Si la Direcția cadre M.A.I. a obținut rezultate bune în muncă, execută cu conștiinciozitate sarcinile, fapte pentru care a fost promovat succesiv până la funcția de locțiitor șef serviciu. În această perioadă însă, a dovedit serioase lipsuri în caracterul său. Astfel, în relațiile de serviciu era dur, ironic și îngîmfat ceea ce a făcut ca să nu fie simpatizat de tovarășii săi de muncă.

În cadrul Direcției a VII-a a fost, de asemenea apreciat ca un ofițer pregătit profesional, care obținea rezultate în muncă. Si aici au continuat să persiste lipsuri în caracterul și comportarea sa, care se manifestau prin atitudine nejustă în relațiile cu subalternii, pe care-i repezea și față de care era arogant, ironic, folosea un vocabular vulgar, ceea ce a dus la izolarea sa față de colectivul de muncă.

Datorită faptului că nu a avut pregătirea teoretică și pedagogică corespunzătoare, în timpul cît a fost șeful școlii M.A.I.nr.6, nu a obținut rezultate corespunzătoare, din care cauză a și fost înlocuit din funcția de mai sus.

La fosta U.M.ol23/I, unde i s-a încredințat conducerea unui serviciu operativ, inițial a dovedit perseverență și interes în a-și însuși specificul muncii, în care sens s-a preocupat pentru îndeplinirea sarcinilor profesionale, obținînd și unele rezultate pozitive. Ulterior însă, odată cu creșterea exigenței asupra randamentului și calității muncii, lt.col.în rezervă CIMPEANU VIOREL a dat dovadă de insuficientă capacitate profesională și un spirit organizatoric scăzut în cuprinderea noilor sarcini și în sprijinirea subalternilor.

Ca urmare a faptelor de mai sus, în februarie 1958, conducerea unității a hotărît mutarea lt.col.în rez.CIMPEANU VIOREL în funcția de șef al Serviciului curieri diplomatici.Si

./..

aici a obținut, în prima parte a activității, unele rezultate, însă în stilul său de muncă și în comportarea sa, și-au făcut apariția lipsuri ca cele descrise mai sus, îndeosebi atitudine nejustă față de subalterni, ceea ce a dus la frinarea activității serviciului. De multe ori își atribuia în exclusivitate succesele obținute de colectivul pe care-l conducea, fără a ține cont și de contribuția adusă și de ceilalți ofițeri. Tonul și felul de a se adresa subalternilor, a contribuit uneori la demobilizarea în muncă a acestora.

Atitudini ca cele descrise mai sus, a avut uneori și față de salariații din M.A.E., cu care conluera în muncă, ceea ce a determinat conducerea M.A.E. să solicite ca lt.col.rez. CIMPEANU VIOREL să fie mutat din sectorul respectiv.

Pentru astfel de lipsuri, CIMPEANU VIOREL a fost avertizat de conducerea unității și întrucât a persistat în ele, la 1 august 1959 a fost retrogradat din funcția de șef serviciu în cea de locțiitor. Si după această măsură, CIMPEANU VIOREL, fiind stăpinit de orgoliu și îngîmfare, a continuat să manifeste aceleași lipsuri, antrenîndu-se și în discuții neprincipiale cu șeful serviciului, fapt pentru care a fost pus în discuția colectivului iar la 1 august 1960 a fost pus la dispoziția Direcției cadre M.A.I. pentru a fi mutat în altă unitate.

Ulterior, a fost mutat la fosta Direcție regională București a M.A.I. și numit șef al unui birou operativ. Si aici datorită măsurilor luate, inițial, compartimentul ce-l conducea a obținut rezultate în muncă, însă pe parcurs CIMPEANU VIOREL a început să se supraaprecieze și să minimalizeze aportul întregului colectiv și chiar al conducerii direcției, iar în relațiile cu oamenii a manifestat aceeași atitudine necorespunzătoare.

Ca urmare a comportării sale, s-a creat în rîndul subalternilor o atmosferă neprielnică muncii, ceea ce ia determinat pe unii să ceară să plece din subunitate.

CIMPEANU VIOREL, în mai multe rînduri a fost chemat de către șefii săi care i-au cerut să-și schimbe stilul de muncă defectuos și atitudinea nejustă față de oameni. Cu prilejul discutării unor asemenea aspecte, CIMPEANU VIOREL adopta o poziție de respingere a ajutorului ce i se acorda și de negare totală a

lipsurilor ce-l caracterizau. În urma acestei situații, în aprilie 1963, i s-a analizat activitatea și s-a ajuns la concluzia că nu mai poate conduce în continuare munca biroului operativ al cărui șef era, drept pentru care s-a hotărât mutarea lui CIMPEANU VIOREL în cadrul Direcției regionale a miliției București.

Luând cunoștința de mutarea sa la miliție, CIMPEANU VIOREL a refuzat în mod categoric să se conforme hotărârii luate și la 8 aprilie 1963 a prezentat un raport în care arăta că nu acceptă mutarea și a cerut în final să fie trecut în rezervă.

Ca urmare a raportului făcut, prin ordinul M.A.I. nr. 1509 din 15 aprilie 1963, s-a dispus trecerea în rezervă a lui CIMPEANU VIOREL, cu drept de ajutor la ieșirea din cadrele permanente și la întocmirea formelor de pensionare pentru vechime în muncă.

În concluzie, din materialele existente în dosarul personal al lui CIMPEANU VIOREL, rezultă că în perioada cât acesta a lucrat în M.A.I., a îndeplinit mai multe funcții de răspundere în cadrul diferitelor compartimente de muncă, unde s-a dovedit a fi un ofițer cu o pregătire profesională satisfăcătoare, care a depus interes și efort în îndeplinirea sarcinilor, ceea ce a făcut ca în diferite perioade să obțină și rezultate pozitive în muncă.

Cu toate acestea, CIMPEANU VIOREL, în întreaga sa activitate dusă în M.A.I., a dovedit și serioase lipsuri în muncă și comportare, mai ales în relațiile cu oamenii, față de care aproape peste tot unde a lucrat, a fost dur, arogant, neprincipial, și i-a desconsiderat. Fiind criticat pentru asemenea lipsuri și trăsături negative ale caracterului său, nu numai că nu s-a schimbat în bine, ci dimpotrivă a respins de fiecare dată ajutorul ce i s-a acordat, sfidând și subapreciind pe cei ce-l ajutau.

Lipsurile și atitudinea negativă din comportarea și activitatea lui CIMPEANU VIOREL, s-au datorat în mare parte insuficientului nivel politico-ideologic și trăsăturilor negative de caracter. Ca urmare, el ajunsese și în situația de a se manifesta nemulțumit de funcțiile încredințate, considerându-se persecutat întotdeauna.

Față de cele arătate mai sus, considerăm că măsura luată

./..

- 5 -

-281-
395 STT

de trecerea în rezervă a lui CIMPEANU VIOREL, a fost întemeiată, ea fiind o consecință a lipsurilor ce le-a avut în muncă și în comportare, cât și a cererii sale.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

Nr. 9239
Din 16.XII 1968

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul Central de Partid-

La adresa dv.nr.1997/A din 12 iulie 1968, privind pe NICOLAESCU C.MIRCEA, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă următoarele :

NICOLAESCU C. MIRCEA, s-a născut la 6 noiembrie 1905 în comuna Băilești, județul Dolj, fiul lui Coman și Sofia, fost învățător, în prezent pensionar, domiciliat în Craiova str.Anul 1848 nr.2.-

La data de 15 august 1952, NICOLAESCU C.MIRCEA a fost arestat de organele securității în baza procesului verbal nr. 18/1952 al Comisiei centrale M.A.I. și internat în Colonie de muncă pe timp de 60 luni, pedeapsa urmînd a expira la 15 august 1957.

Arestarea și încadrarea în colonie de muncă a lui NICOLAESCU MIRCEA s-a făcut în baza ordinului M.A.I.nr.490 din 9 august 1952, privind internarea în locuri de detenție a foștilor fruntași ai partidelor politice din trecut.

Temeiul acestei măsuri l-a constituit faptul că NICOLAESCU C.MIRCEA în perioada 1930-1946 a făcut parte din P.N.T. -Maniu, unde a deținut funcția de șef de sector și membru al Comitetului județean Dolj din partea acestui partid.

La 20 iulie 1946, într-o ședință a Comitetului județean Dolj al P.N.T. NICOLAESCU MIRCEA și alții au fost excluși din P.N.T.-Maniu pentru faptul că "prin activitatea lor s-au situat în afara acestui partid "(din procesul-verbal încheiat cu ocazia excluderii din P.N.T- Maniu).

./..

383-
579
377

La 15 mai 1954 în baza hotărîrii Comisiei centrale M.A.I. luată prin procesul-verbal nr.24/1954, s-a dispus eliberarea din Colonia de muncă a lui NICOLAESCU C. MIRCEA cu peste 3 ani înainte de termen, ținîndu-se, după cît se pare, seama de situația descrisă mai sus, privind excluderea sa din P.N.T. - Maniu, precum și de faptul că NICOLAESCU MIRCEA se încadrase în P.C.R. încă din anul 1945, unde activase pînă la arestarea sa.

În ceea ce privește faptul că după arestare, membrii familiei lui NICOLAESCU C. MIRCEA ar fi fost prizonieri, nu deținem nici un fel de date care să ateste acest lucru și care să permită tragerea unei asemenea concluzii.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,
Grigore Răduică

9239 384- 330 378
N. 1997/10
12.11. 1968

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. Both
- Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Rugăm să se verifice dacă arestarea lui NICOLAESCU C. MIRCEA, domiciliat în Craiova str. Anul 1848 No.2, a avut o bază legală. Numitul este născut la 4 noiembrie 1905 în comuna Băilești, de profesie învățător.

În memoriul adresat conducerii partidului arată că în anul 1952, în timp ce era director adjunct al liceului No.1 din Craiova a fost arestat de organele M.A.I. și deținut în Colonia de muncă de la Bicaz până în 1954 când a fost pus în libertate.

Vă rugăm să ne informați asupra celor constatate, fiindu-ne necesar pentru clarificarea situației lui de partid.

VICEPREȘEDINTE,

2 ex.nj.

-385
381
379

N O T A

NICOLAESCU C. MIRCEA - născut la 4.XI.1905 în comuna Băilești jud. Dolj, pensionar, domiciliat în Craiova str. Anul 1848 No.2, în memoriul adresat conducerii partidului arată următoarele :

- La data de 15 august 1952, "în timp ce era director adjunct la liceul "Nicolae Bălcescu" din Craiova, a fost arestat de organele M.A.I. și cercetat timp de mai multe luni, după care a fost trimis la muncă pe șantierul hidrocentralei de la Bicz.

În luna mai 1954 a fost pus în libertate fără să fie condamnat și apoi reintegrat ca învățător la școala generală no.5 din Craiova.

Susnumitul arată că după arestarea lui s-ar fi dus o acțiune de prigoană față de membrii familiei sale care a lăsat urme nevindecate încă.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE DISPECERAT EVIDENȚA
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI ARHIVĂ
(Serviciul "C")

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

380

Nr. 536750 din 5 XII 1968

NOTA - RAPORT

privind pe numitul AVERESCU
VIOREL FIORIN, domiciliat în Buc.
B-dul Constructorilor nr.24 sect.7

AVERESCU VIOREL FIORIN, născut la 20 martie 1923 în comuna Pungești-Vaslui, fiul lui Grigore și Elena, cu ultimul domiciliu în București, B-dul Constructorilor nr.24 sectorul 7.

În evidențele Centrului de triere dispecerat evidență cercetare științifică și arhivă este cunoscut în dosarele P.O. nr. 16343 și dosar anchetă nr.2120 din care rezultă că a fost arestat de organele M.A.I. la 7.X.1948 în baza ordinului nr. 5/1948 Cabinet pentru activitate legionară.

Din materiile aflate la dosare rezultă că susnumitul în anul 1940, în timp ce era elev la liceul din Roman, s-a înscris în P.D.C., fiind recomandat de GRAMA TEODOR, care era șeful acestei grupări, activând până în anul 1943. Activitatea depusă a constat în participarea la ședințe, plată cotizației, participarea la marșuri și la rebeliunea legionară din ian.1941, cu care ocazie, fiind înarmat a făcut pază la clădirea legionarilor din Roman.

Din anul 1943 a întrerupt orice activitate până în anul 1946 când s-a înscris în organizația de tineret P.N.L.Brătianu din București, fiind recomandat de profesorul Gheorghe Vrinceanu și activând până la dizolvarea acestei organizații. În perioada alegerilor din 1946 a depus o vie activitate de propagandă în favoarea P.N.L. difuzând diferite broșuri și manifeste în comune sa natală.

Menționăm că de la data arestării 7.X.1948 și până la 29.XI.1950 a fost reținut preventiv în baza ordinului de mai sus de organele M.A.I. în penitenciarul de la Pitești, fără a fi anchetat judecat sau condamnat.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.355 din 21.10.1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Măduică Grigore, trimitem alăturat memorial născutului AVERESCU VIOREL din București.-

Din conținutul memorialului rezultă că a fost arestat și cercetat fără motive temeinice de organele securității.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol C-tin

10-XII-1968, 381-386

Nominal în nota de la
Sav. C. au fost înscrise ofițerul
pînă la comunicarea petiției
apelului verificării,

La 29.XI.1950 a fost încadrat în U.M. în baza deciziei M.A.I. nr.193/1950 pe timp de 24 de luni, fiind eliberat la 26.XII.1952 conform hotărîrii Comisiei speciale de verificare a internaților și deținuților contrarevoluționari de la colonia de muncă "Capul Midia".

Intrucît prin memoriu adresat C.S.S. la data de 13.VI.1968 și înregistrat sub nr.647355 susnumitul solicită:

- revizuirea dosarului de detenție, considerîndu-se nevinovat;
- eliberarea unei adeverințe pentru stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

PROPUNEM:

- Să i se elibereze adeverința pentru perioada cît a fost reținut de organele M.A.I., iar în ceea ce privește revizuirea dosarului pentru a stabili nevinovăția susnumitului, considerăm că piesele aflate la dosar reflectă just activitatea desfășurată în F.D.C. și P.N.L.

SEFUL CENTRULUI
Lt.colonel

L. Mateescu
Mateescu L.

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 649.134 din 13 IUL 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOE

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Radu Grigore, trimitem
alăturat memoriul adresat Comitetului Municipal București al P.C.R.
de către nuntial Lezăr Lezăr.

Din conținutul memoriului rezultă că la data de 7/8
iunie 1961 a fost arestat în mod abuziv de către organele de secu-
ritate și cercetat pentru motivul că a avut legături cu Lena
Constante, care a fost implicată în procesul lui Lucrăciu Pătrăș-
canu.-

rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat oficiului.

SEFUL OFICIULUI
Major,

Apostol

383

389

10-III-1968

*Memoriul și nota de la tov.
C. au fost înmânate oficiului
ptr. a începe procedura
investigativă*

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE DISPECERAT EVIDENTA,
CERCETARE STIINTIFICA SI ARHIVA
(serviciul "C")

386
384
STRICT SECRET

Nr. 536754 din 5.11.1968

Ex.nr. 2

1 iunie 1970

N O T A - R A P O R T

privind pe LAZAR D.LAZAR din
București, B-dul Gh.Gh.-Dej nr.57

LAZAR D.LAZAR, este născut la data de 25.08.1918 în comuna Ordeni, județul Putna, fiul lui David și Janeta, fost funcționar, actualmente pensionar, cu domiciliul în București, B-dul Gh.Gh.-Dej nr.57.

Susnumitul prin memoriul adresat C.C. al P.C.R. în luna iulie 1968, arată că în perioada 7 iunie 1951 - 30 ian.1953 a fost arestat și cercetat în mod abuziv de organele de securitate pentru motivul că a avut legături cu Lena Constante implicată în procesul lui Lucreția Pătrășcanu.

Prin același memoriu solicită conducerii P.C.R. să i se repartizeze o locuință corespunzătoare.

În evidența Centrului de triere, dispecerat, evidență, cercetare științifică și arhivă, numitul LAZAR D.LAZAR figurează cu dosarul de anchetă nr.6016 și nr.40002 vol.116 fila 13-60, astfel:

La data de 07.06.1951 a fost arestat în baza deciziei M.A.I. nr.553 din 14.XI.1951 și a fost încadrat în U.M. pe timp de 17 luni.

În baza hotărîrii Comisiei speciale de verificare a internaților și deținuților contrarevoluționari, la 30.01.1953 a fost eliberat de la U.M.Ocnele Mari.

Din materiale, rezultă că numita Lena Constante în 1951, în timp ce se afla arestată în cazul lui L.Pătrășcanu a dat unele declarații asupra persoanelor cu care întreținea relații printre care a menționat pe Nicol Gross (bănuț de spionaj, în prezent aflat la Londra) și LAZAR D.LAZAR, fost secretar și om de încredere al lui Nicol Gross.

Pe baza declarațiilor acesteia, la 07.06.1951 susnumitul a fost arestat fiind bănuț că face legătura între Nicol Gross și Lena Constante și că transmite diferite informații din țară pentru unele servicii de spionaj.

Din declarațiile lui LAZAR D.LAZAR, rezultă că acesta l-a cunoscut pe Nicol Gross în anul 1924 la firma "Tehnica Industrială" al cărui patron a fost și a lucrat ca secretar și om de încredere al lui Nicol Gross pînă în 1940 cînd acesta sa stabilit la Londra.

Pe Lena Constante a cunoscut-o ca o prietenă a lui Nicol Gross și o știa că este în bune relații cu familia lui Lucrețiu Pătrășcanu.

După ce Nicol Gross a plecat din țară LAZAR D.LAZAR a întreținut corespondență cu acesta timp de 3-4 luni pînă în 1941. Apoi a urmat o întrerupere de 5 ani, după care iarăși au reluat corespondența și în decursul anilor 1946-1948 a primit 4-5 scrisori și i-a scris 5-5 scrisori.

În conținutul scrisorilor, i-a făcut cunoscut lui Nicol Gross despre existența lucrurilor lăsate în păstrare la Lena Constante, despre rudele și prietenii lui din țară, precum și despre faptul că Lena Constante a fost arestată.

În primăvara anului 1948 la locuința lui LAZAR D.LAZAR din B-dul Gh.Gh.-Dej nr.57 a venit în vizită un englez căruia i-a adus o scrisoare din partea lui Nicol Gross, cu următorul conținut "Te rog fii bun și predă educatorului covoarele românești ce-mi aparțin" (adică covoarele pe care Nicol Gross le-a lăsat spre păstrare la Lena Constante de cînd acesta sa stabilit la Londra).

Cu acest englez LAZAR D.LAZAR s-a întîlnit pentru ai da răspuns la fosta statuie Pache și printr-o scrisoare explicativă a comunicat lui Nicol Gross că nu-i poate satisface dorința cu covoarele.

Motivul arestării și cercetării lui LAZAR D.LAZAR l-a constituit suspiciunea că scrisoarea primită de la Nicol Gross prin englezul sus arătat, ar avea un conținut convențional cu caracter de spionaj.

În timpul cercetărilor nu s-a stabilit dacă LAZAR D.LAZAR ar fi desfășurat o activitate de spionaj sau dacă a menținut legătură în același scop cu Nicol Gross și Lena Constante.

La data eliberării, i s-a restituit de către organele M.A.I. locuința ce-i fusese sigilată, împreună cu obiectele ce le posedă.

SEFUL CENTRULUI
Lt.colonel

Mateescu L.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.353 din 18 IULIE 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat memoriul adresat conducerii partidului de către numitul CHIVU VLADUT din Craiova.-

Din conținutul memoriului rezultă că în anul 1952 a fost reținut timp de 10 luni de organele securității fără motive temeinice.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului, pentru a putea răspunde la C.C. al P.C.R. - Secția scrisori și audiențe.-

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol C-tin

392-

386

Colectiv q. nr. 968

Memoriul n' uata in oficiul
de la C.C. sau f'it inaintat ofi
lui pl. a raspunde petitiunilor.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENȚA,
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI ARHIVĂ
(Serviciul "C")

387
STRICT SECRET
Ex. nr. 2

Nr. 28418 din 26 noiembrie 1968

NOTA - RAPORT
=====

În memoriul adresat C.C. P.C.R. și înregistrat la C.S.S. sub nr. 647353 din 18 iunie 1968 numitul CHIVU VLADUT din Craiova, arată că este membru P.C.R. din anul 1946 și că în perioada martie - decembrie 1952 a fost reținut de organele de securitate fără motive, suferind o serie de represalii. Față de aceasta solicită să i se acorde drepturile ce-i revin.

CHIVU VLADUT este născut la 2.04.1917 în comuna Stirbești, jud. Vâlcea, fiul lui Alexandru și Eugenia, domiciliat în Craiova, str. Romul nr. 3, bloc A2, etaj 2, ap. 11, fost funcționar la I.C.R. Dolj.

În evidențele securității statului susnumitul figurează în dosarul de anchetă nr. 186 după cum urmează:

La 29. II. 1952 susnumitul a fost reținut de organele de securitate Dolj pentru faptul că la o percheziție domiciliară efectuată în casa socrului său LUCHIAN GHEORGHE cu ocazia reținerii acestuia pentru activitate de spionaj s-a găsit corespondență și lucrări care aparțineau Centrului R.A.T.A. Craiova.

Din cercetările întreprinse de organele de anchetă asupra susnumitului, s-a stabilit că în acea perioadă a fost funcționar la Centrul R.A.T.A. Craiova, având funcția de contabil principal, de unde a sustras o serie de lucrări care aparțineau acestei instituții, pentru a le folosi ca acte justificative la un eventual control asupra măsurilor pe care acesta le lua în calitate de contabil principal.

Alte lucrări au fost luate de susnumitul pentru a le rezolva acasă, în afara serviciului pe care însă nu le-a predat instituției respective, intrucît între timp a demisionat.

În declarația dată cu ocazia cercetării sale recunoaște că la percheziția domiciliară efectuată cu ocazia reținerii

socrului său, s-a găsit corespondență și lucrări pe linia de cadre și anume cinci referințe date despre susnumitul, o adresă către Comitetul provizoriu al comunei Stîrbești-Vîlcea, în care se cereau referințe și alte date despre activitatea sa, precum și două fișe pentru evidența cadrelor.

Motivale pentru care a sustras această corespondență, arată în încheierea declarației sale, sînt cele arătate mai sus.

Intrucît faptele de care s-a făcut voronovet numitul CHIVU VIADUT nu au constituit obiectul muncii de securitate, prin adresa nr.82683 din 11.08.1952, D.G.S.S. Dolj a înaintat pe susnumitul Direcției miliției regiunii Craiova.

Menționăm că în memoriul respectiv numitul CHIVU VIADUT nu a arătat în mod sincer adevăratele motive pentru care a fost arestat de organele de securitate, așa cum se arată în dosarul de anchetă nr.186.

De asemeni, în perioada august-decembrie 1952 susnumitul a fost înaintat Direcției miliției regiunii Craiova pentru continuarea cercetărilor, întrucît așa cum s-a arătat, cazul susnumitului nu a constituit obiectul muncii de securitate.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Mateescu L.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENTA,
CERCETARE STIINTIFICA SI ARHIVA
(Serviciul "C")

389
STRICT SECRET
Ex.nr. 2

Nr. 534 842 din 29 noiembrie 1968

inl/1 1970

NOTA - RAPORT

privind verificările efectuate
asupra numitului OPREA EUGEN
(LOBEL EDGAR).

Urmare memoriului adresat conducerii P.C.R. de către
cel în cauză, la data de 21 mai 1968 și înregistrat la C.S.S.
cu nr.647358 din 13.VI.1968, prin care-și arată nemulțumirea
cu privire la unele măsuri luate asupra sa în perioada 1949-
1964 cît a funcționat în M.A.I., raportăm următoarele:

OPREA EUGEN (LOBEL EDGAR) de naționalitate evreu,
fiul lui Rudolf și Elena, este născut la 14.II.1927 în Bucu-
rești, de profesie funcționar, cu domiciliul în București,
str.Orientului nr.14 Sectorul 2 - în prezent salariatul la
Căminul de bătrîni nr.3 din str.Schitu Darvari nr.1 Sectorul 2

În evidențele noastre (fiind verificat) nu este
cunoscut.

Din studierea dosarului personal aflat în arhiva
M.A.I. - Direcția pază contra incendiilor - au rezultat urmă-
toarele:

În anul 1945 după ce a devenit membru de partid s-a
angajat ca funcționar la Administrația societății Astra Română
din București, de unde în anul 1946 a fost recrutat ca acti-
vist PCR și repartizat în ordine la Sectorul 2 Negru
- Societatea gaz și electricitate - și Santierul Salva Vișeu,
unde a funcționat pînă în anul 1948 cînd a fost selecționat
pentru Școala de ofițeri politici MAT București, pe care
absolvind-o la 23 august 1949 a fost înaintat la gradul de
locotenent.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.358

din

18 IULIE 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR DOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat memoriul adresat conducerii partidului de către OPREA
EUGEN (LOBEL EDGAR), fost ofițer de securitate până la data de
1.VIII.1964.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcțio-
na în cadrul Comandamentului trupelor M.A.T., a fost arestat și
cercetat în mod abuziv.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.

SEFUL OFICIULUI

Maior.

Apostol C-tin

390

4-XII-1968

*Memoriul e în nota în original
de la C. cu fel învins la oficiu-
lui pînă la răspundere prototipului.*

De la această dată și pînă la îndepărtarea sa din cadrele M.A.I. - respectiv 27 iulie 1964 - a îndeplinit funcții și sarcini de răspundere, obținînd rezultate bune (așa după cum rezultă din notările făcute anual și existente la dosarul său personal) fiind apreciat ca un bun ofițer.

În perioada celor 15 ani de activitate în armată a manifestat și o serie de lipsuri ca întârzieri de la program, delăsare în muncă, folosirea ostașilor în interes personal, amenințarea cadrelor, atitudine nejustă față de prima soție beții repetate, etc., fapte pentru care a fost pedepsit în mai multe rînduri cu arest la garnizoană, însumînd 37 zile.

În anul 1952, cu ocazia reformei monetare a primit comanda unui detașament de elevi care avea misiunea să asigure paza și ordinea la punctele de schimbarea banilor din comuna Crasna, raionul Sîmleul Silvaniei, regiunea Bihor. În această misiune a săvîrșit abateri destul de grave din care reedăm:

- a consumat în repetate rînduri băuturi alcoolice ajungînd în stare de ebrietate și călcînd în felul acesta consemnul de a nu consuma băuturi alcoolice în timpul serviciului;
- a întreținut relații intime cu o femeie de moravuri ușoare în prezența unui elev din subordine și a altei femei din anturajul său;
- a părăsit cantonamentul fără aprobare;
- a tolerat și favorizat pe elevi să consume băuturi alcoolice și să întrețină relații cu diferite femei;

Cazul fiind cercetat i s-a reținut în sarcină infracțiunea de călcare de consemn prevăzută și pedepsită de Codul justiției militare la art. 506, iar Parchetul militar Cluj în baza mandatului de arestare nr. 503 din 19.VII.1952 a hotărît arestarea sa preventivă. În această poziție a fost ținut pînă la 24 noiembrie 1952 cînd, în urma unei cereri personale Procuratura militară Cluj cu adresa nr. 22035 a dispus punerea lui în libertate pînă la judecarea cauzei.

Tribunalul militar Teritorial Oradea, pentru aceleași fapte judecînd în fond cauza, hotărăște prin sentințe nr. 114 din 26.II.1954 condamnarea lui în contumacie la 2 ani închisoare corecțională.

Impotriva sentinței condamnatoare ROBERT EDGAR a făcut contestație, motivind că a fost judecat în lipsă, neputându-se apăra, fapt reținut de către Tribunalul militar pentru unitățile M.A.I., care prin absorbție în baza încheierii din 9 aprilie 1954 trece cauza din competența Tribunalului militar teritorial Oradea și o repartizează spre judecare Tribunalului militar Teritorial București.

Astfel, Tribunalul militar București prin sentința nr. 386 din 20.IV.1954 anulează sentința 114 și fixează judecarea în fond pentru aceeași zi (26.IV.1954) hotărâște prin sentința 388/20.IV.1954 achitarea sa de orice penalitate, deoarece faptele puse în sarcina ofițerului, cu toate că au fost dovedite și recunoscute nu au intrunit elementele infracționale, ele săvârșindu-se fără intenție (invinuitul nu și-a dat seama că acestea pot cade sub prevederile legii penale).

Urmare abaterilor săvârșite, organizația de bază POR a hotărât excluderea sa din rîndul membrilor de partid, hotărîre însă infirmată de către comisia de partid de pe lângă Secția politică a D.P.C.I., care l-a sancționat cu vot de blam cu avertisment. Acelaș organ de partid în 1957 i-a ridicat sancțiunea dat fiind rezultatele bune obținute în activitatea politică și profesională.

În decembrie 1963 LOBEL EDGAR în timp ce îndeplinea funcția de locțiitor politic la D.P.C.I. oraș București comite o altă abatere, deplasîndu-se cu autopompe unității de plină intervenție fără a avea carnet de conducere în comuna Voluntari pentru a procura o cantitate de vin necesară comandantului unității cu ocazia oficialii căsătoriei acestuia. Datorită însă vitezei excesive cu care conducea autovehicolul, precum și a poleiului aflat pe șosea mașina s-a răsturnat, provocînd pagube materiale prin avariarea ei, precum și rănirea gravă a unui militar.

Cazul fiind cercetat de către organele Procuraturii militare București (la sesizarea D.M.C. făcută în adresă nr. 141139 din 23.XII.1963) se ajunge la concluzia că ofițerul se face vinovat de delictul de conducere pe drumurile publice a unui autovehicol cu tracțiune mecanică, fără a poseda car-

- 400
393

net de conducere (faptă prevăzută și pedepsită de Codul Penal art. 473 combinat cu art. 478) și delictul de vătămare foarte gravă a integrității corporale prin imprudență (faptă prevăzută și pedepsită de Codul Penal la art. 101). Dosarul fiind trimis spre judecare Tribunalului militar București, care prin sentința nr. 90 din 21 aprilie 1964 reținând în sarcina sa delictele stabilite de procuratură îl condamnă la 6 luni închisoare corecțională.

Impotriva sentinței, cel în cauză a făcut recurs, iar Tribunalul militar de regiune militară București prin Decizia 224 din 22.V.1964 admitând recursul, cassează sentința nr. 90 și dispune suspendarea executării pedepsei, conform art. 65 Cod Penal - menținând celelalte dispoziții ale sentinței.

Pentru aceleași abateri a fost sancționat pe linie de partid cu vot de blam cu avertisment.

Față de dispoziția sentinței, menținerea sa în rândul cadrelor militare active, intra în conflict cu prevederile statutului militar, fapt pentru care conducerea M.A.I. făcând aplicațiunea art. 46, alin. 1 al statutului, a hotărât în baza ordinului 2442 din 31 iulie 1964 îndepărtarea sa din cadrele active M.A.I.

SEFUL CENTRULUI

Lt. col. *Lucian Mateescu*

Lucian Mateescu

CONCLUZII

=====

cu privire la memoriul
numitului LOBEL EDGAR.

În scopul rezolvării memoriului său adresat conducerii P.C.R. din care redă textual o frază (pag.1 alin.1 parte finală) "am considerat că este cazul a aduce la cunoștința dv. aspecte ale activității mele, precum și faptul că hotărârea luată de M.A.I. de trecere în rezervă din anul 1964, nu a fost analizată suficient, consider că o analiză temeinică a acestui caz, va duce la repararea unei greșeli care a influențat în mod negativ întreaga mea activitate, pusă în slujba poporului muncitor".

apreciem că:

- măsurile luate de către organele M.A.I. în cazul căpitanului LOBEL EDGAR au fost juste, ele încadrându-se în limitele prescripțiilor regulamentelor militare;
- organele M.A.I. au încălcat dispozițiile superioare de partid, procedind în 1952 la reținerea sa preventivă timp de peste 4 luni și hotărînd apoi trimiterea sa în justiție, fără a cere sau obține avizul organului de partid competent (ținînd cont că era membru de partid);
- de asemeni rămîne sub semnul întrebării dacă în 1963 cu ocazia ultimei sale abateri, cînd s-a hotărît din nou trimiterea în justiție, s-a obținut într-adevăr această avizare a organului de partid, deoarece din materialele existente la dosarul său personal, rezultă că Biroul Comitetului raional 1 Mai P.C.R. la 29.I.1964 prin tovarăsa GIOBANU LILIA fost prim secretar - a hotărît sancționarea lui cu vot de blam cu avertisment, nefiind de acord cu trimiterea lui în judecată (fapt consemnat într-o adresă aflată la dos.

- 2 -

402
395

Simpla mențiune făcută în cerneală pe un colț al
adresei de către un organ al M.A.I. (semnătură indescifra-
bilă) prin care se arată - redăm textual - "ulterior s-a
discutat cu tovarăsa CIOBANU LINA și aceasta a avizat că
nu are nimic împotrivă, fiind vorba de încălcare a legilor"
- nu clarifică suficient de convingător problema.

.....

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET
S.C. 262
EX. NR. 1

396

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
U.M. 0768 Buc.

534842

DOSAR NR.

CĂTRE
M.A.I. DIRECȚIA PAZA CONTRA INCENDIILOR

Rugăm să pune la dispoziția MR. ALBU
ION pentru studiu, dosarul personal privind
pe numitul LOBEL EDGAR, fost căpitan în
cadrul trupelor M.A.I. - Grupul P.C.I. - oraș
București.

Ofițerul posedă legitimația nr.
10676/1965.

SECURITATEA MILITARE
Lt. Colonel

Handwritten signature

Conceptat: AL
Dactilo: EI
Nr. exemplare: 2

„Grafica nouă” s. 118

STRICT SECRET

S.C.202

ex.nr. 2

397

U.M.0768 Buc.

534842

M.A.I.DIRECTIA PAZA CONTRA INCENDIILOR

Rugăm a pune la dispoziție Mr. ALBU
ION pentru studiu, dosarul personal privind
pe numitul IOBEL EDGAR, fost căpitan în
cadrul trupelor M.A.I.-Grupul P.C.I. - oraș
București.

Ofițerul posedă legitimația nr.
18676/1965.

SEFUL UNITATII MILITARE
Lt.colonel,

AL
EI

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITAȚII STATULUI

Sect. I. Bir. II -

(denumirea organului)

Ma. Allen Trau

Numele și prenumele ofițerului care a cerut verificarea

Telefon. 2731

D.O.

F.F. URGENT

STRICT SECRET

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea:

Numele OPREA prenumele EUGEN (numele purtat

anterior) LOBEL EDGAR tatăl — mama —

locul și data nașterii — naționalitatea — cetățenia —

Apartenența politică A.C.R. studii — profeslunea —

Unde lucrează Căminul de Bătrâni N° 3 - funcția salubrit -

Domiciliul București Str. Orientului N° 14 - Sect. II -

Alte indicii de identificare din 1949 - 1964 fost ofițer U.A.I. - apt. —

Ce informații se cer

tot materialul.

SE APROBA

(gradul, funcția, semnătura)

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.628 đin 20 111 1968

TCV. MAJOR BOT

SEFUL OFFICER
Major, *Spencer*

Apogee C-11

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT, EVIDENȚĂ,
CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ ȘI ARHIVĂ
(Serviciul "C")

Nr. 535 238 din 4 decembrie 1968

407
SECRET SECRET
Ex. nr. 2
407
400

NOTA - RAPORT
=====

privind pe POPESCU FLOREA
domiciliat în Craiova, Calea
București Bloc A 6.

POPESCU FLOREA, născut la 5.XI.1916 în comuna Brănețu, județul Olt (fost județul Romanști), fiul lui Hristea și Constantina, de profesie lăcătuș, exclus din P.C.R. în 1950, cu ultimul domiciliu în Craiova, Calea București Bloc A 6.

În evidențele Inspectoratului de securitate al județului Sibiu din dosar fond anchetă nr.1384 și ale Inspectoratului județean de securitate Dolj din dosar F.O. c44209 este cunoscut astfel:

Din noiembrie 1939 până în iulie 1940 a urmat Școala de subofițeri jandarmi Drăgășeni absolvind-o cu gradul de sergent, fiind repartizat la Leg.Jand.Gorj.

După mai multe detașări, în 1942 a fost mutat cu gradul de serg.maj. la Legiunea de jandarmi Pedestrii - Detașamentul Special de jandarmi Predeal, unde a făcut pază personală fostului mareșal Antonescu și a vilei acestuia din Predeal.

Tot în cursul anului 1942 a fost detașat la "Compania 57 poliție" a armatei operative, cu care a participat pe frontul de răzărit ca încheietor de pluton. În septembrie 1943 urmează școala de ofițeri de poliție din Cernăuți. După această funcționează la diferite posturi de jandarmi din jud. Sibiu și Hunedoara până în 1947 când a fost numit ca secreteer la Biroul s.guranței la Sibiu. Ulterior a fost încredințat în mil.ție ca șef de post și comandant al Companiei pază Sibiu.

La data de 19 iunie 1950 în timp ce funcționează ca șef al postului de mil.ție Rășinari cu gradul de plut.msj. a fost

408
403
401

arestat de către organele Dir.reg.a sec.pop.Sibiu din ordinul D.G.S.S. pentru cercetări, fiind bănuît de crime împotriva umanității.

Prin ordinul D.G.M. nr.391939 din 27 iunie 1950 i s-a comunicat că conform Deciziei nr.1148 din 27 iunie 1950 a fost suspendat din funcție cu reținerea totală a salariului, iar la 25 iunie 1951 a fost pus în cadrul disponibil și trecut în poziția de rezervă prin decizia nr.1031.

Intrucât din cercetări nu au rezultat probe de vinovăție pentru a putea fi judecat și condamnat, prin ordinul D.G.S.S. nr.826R/412811 din 31 iulie 1951, se hotărăște punerea sa în libertate.

Direcția regională Sibiu a executat ordinul mai târziu și anume la data de 5 august 1951 când l-a pus în libertate din penitenciarul civil Sibiu.

Menționăm că din dosarul de anchetă lipsesc formele legale care au stat la baza arestării și reținerii sale.

SEFUL CENTRULUI
Lt.coll.

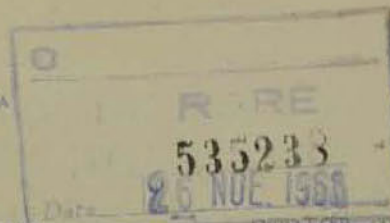
Lucian Mateescu
Lucian Mateescu

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONȘILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSP. DE SEC. JUD. DOLJ

Nr. 03/ 37871/ din 13.11. 1968

DOSAR Nr. _____

STRICT SECRET
S.C.156
Ex.nr. /

CĂTRE

Centrul de triere-dispecerat,
evid., cercetare științifică,
și arhivă -BUCUREȘTI-
Sectorul I -Biroul I-

La ord. dvs. telefonic din data
de 21.11.1968;

Vă înaintăm alăturat un referat
detaillat privind pe numitul POPESCU FLOREA,
nsc. la data de 5.11.1916.-

INSPECTOR ȘEF

/Colonel

Firu Ioan

ȘEF BIROU

lt.col.

Mihai Virgil

Conceptat: Ionascu C.

Dactilo: Rădești A.

Nr. exemplare: 2

403

R E F E R A T

=====

privind pe POPESCU FLORBA, nsc. la 4.03.1916 în com.Brănești, fostul jud.Romanat, fiul lui Hristea și Constantina, de profesie lăcătuș la uzinele "Electroputere" Craiova, cu domiciliul în Craiova, str. Calea București, bloc A-6.

Din dosarul de arhivă fond operativ nr. 44.209, conform foii matricole (la dosar nu este stat de serviciu), rezultă că susnumitul de la 1.11.1939 la 3.07.1940, a urmat școala de subofițeri jandarmi Drăgășani și repartizat la Legiunea de jandarmi Gorj, cu gradul de sergent.

La 1.11.1940 avansat la gradul sergent major prin ord. Z 1278/1941, iar la 9.06.1941 prin O.Z.372/941 a fost detașat la Legiunea de jandarmi C.F.R. București. La 30.11.1941 transferat prin O.Z.1538/1941 la Legiunea de jandarmi Gorj, de unde la 1.02.1942 prin O.Z.nr.284 a fost mutat la Legiunea de jandarmi Pedestri Detașamentul special de jandarmi Predeal, conf. ord.I.G.J.209714/942, iar la 19.04.1942 a fost detașat la Compania 57 Poliția armatei operațiune de unde la 1.07.1943 prin ord. Z.943 a fost înapoiat din detașare, iar la 1.09.1943 prin ord. 400 până la 15.01.1944 a urmat școala de ofițeri de poliție din Cernăuți, după care a fost mutat tot la Legiunea de jandarmi Sibiu.

La 1.04.1945 a fost avansat la gradul de plutonier și detașat la Insp. jand.Sibiu de unde la 3.10.1945 prin ord. nr.84422 a fost transferat la postul de jandarmi Tâlmăcin iar la 25.08.1947 prin ord. nr.239/1947 a fost mutat în funcția de secretar la Biroul siguranței de unde a fost transferat la postul de jandarmi Iușterița Sibiu, apoi a funcționat în cadrul miliției la același post cu gradul de plutonier major până la 18.11.1949 când prin ord.284 a fost mutat la reședința Miliției Sibiu în funcția de comandant companie pază iar la 29.03 a fost mutat șef de post la postul de miliție

././.

404 405

Rășinari.

La data de 27.06.1950 prin decizia nr.1148 și ord. telefonic 391939 a fost suspendat din funcțiune și depus la Dir.Reg. a securității, iar la data de 25.06.1951 a fost pus în cadrul disponibil și trecut în poziția de rezervă prin decizia nr.1031.

Din foaia calificativă pe anii 1948-1949 întocmită de miliția jud. Sibiu, rezultă că fostului plutonier major de miliție POPESCU FLOREA, i s-a dat calificativul "foarte bine" făcându-se mențiunile : foarte muncitor și foarte perseverent. Face foarte bune cercetări privind problemele prin prisma lupte de clasă. Foarte bun executant al ordinelor. Devotat poporului. Foaia este semnată de fostul comandant al miliției jud.Sibiu.

Dintr-o anonimă fără dată intitulată "Notă informativă" (fila 16) a unui individ necunoscut, rezultă POPESCU FLOREA după ce a fost dat afară din miliție a făcut un certificat fals prin care ar fi specificat că ar fi fost ucenic la un atelier de căldărărie din orașul Craiova și prin intermediul fratelui său a reușit să se angajeze la Electroputere.

În anonimă se mai arată că ar fi căsătorit cu fiica unui fost chiabur din satul Olari, fostul raion Bale.

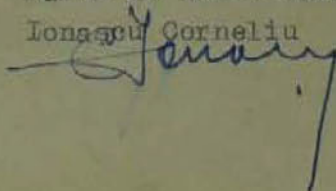
Din autobiografia celui în cauză dată la 18.12.1954 rezultă că în trecut nu a făcut politică, că în anul 1946 s-a înscris în P.C.R., că în 1950 a fost exclus pentru motive de care nu are cunoștință (nu le specifică), că a făcut contestație și i s-a respins. Mai precizează că din iulie 1950 până în august 1951 a fost cercetat amănunțit de securitatea din Sibiu atât despre activitatea de pe front cât și despre întreaga activitate și nu i s-a găsit nimic dăunător.

Tot în autobiografia precizează că în luna august 1942 a fost trimis pe front la Campania 57 Politie de pe lângă Corpul 6 armată, unde a îndeplinit funcția de încheietor pluton, că nu a luat parte la lupte și nici la acțiuni contra partizanilor, că a avut sarcina de a face paza comandamentului.

Alte date din dosar nu rezultă.

Maior de securitate

Ionascu Corneliu

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Denumirea organului

Picuda

Nr.

data

STRICT SECRET

418
01. XI 1968

Numele și prenumele lucrătorului op. care cere verificarea

Telefon

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea numitului:

Numele de familie

PODESCU

prenumele

FLOREA

Tatăl

Hristea

mama

Constanta

locul și data nașterii

5 XI 1916

naționalitatea

cetățenia

Apartenența politică

studii

profesiunea

lăcățiu

Unde lucrează

42. Pleșchio-Putref. Craiova

funcția

lăcățiu

Domiciliul

CRAIOVA CALA BUCUREȘTI BLOC 4. SC. 1. AP. 8.

Alte indicii de identificare

În 1950. plut. leg. de mil. la postul

Ce informații se cer

de milit. Râm. non. fus. și lin.

Tot în 1950 a fost mutat de rez. de sec.

SE APROBA,
ȘEFUL BIROULUI
(Gradul, semnătura)

408
h05

Nota cartotecii Operative și de Informații

Dos. obiectiv (problemă) Nr. 711 indicativ Nr. Reg. Altauia S. IV

Fond operativ Nr. 44209 Reg. Altauia

Anchetă Nr. _____

Fond anchetă Nr. 8778 Brorav

Alte forme de dos. Nr. _____ indicativ 7.08/1968

ESENȚA MATERIALULUI COMPROMIȚATOR

- ancheta de la Brorav corect!

I. Fost fondat cu gr. de secret
care trece în raport în 1967.

Dos. de film. p. v. în II. III
1968 - fila 10. poz. 5 și 1.

Gradul și semnătura verficatorului

Gradul și semnătura
șefului biroului cartotecă,

Data verificării

4.11.1968

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.595

din

20 IUN 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior RĂDUICĂ Grigore, trimitem
alăturat memoriul numitului CURARARIU SAVEL din Sibiu, fost ofițer
de securitate.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat și
cercetat în mod abuziv de către organele securității din Bucu-
rești.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.

SEFUL OFICIULUI

Maior,

Apostol E. Căp

406 - 413-
9-xii-968

Colest

Memoriul nu este în origi-
nal de la S. care fusese
înscris în oficiu în pl. a
răspunde petiționarului.

Nr. 536076 din 4 decembrie 1968

407

NOTA - RAPORT
=====

privind pe numitul CURARARU
SAVEL, domiciliat în Sibiu, str.
Gladiolelor nr.9 bloc, scara II-a
etaj 2, ap.18.

CURARARU SAVEL este fiul lui Savel și Ecaterina,
născut în Iași la 26.XI.1921, de naționalitate și cetățenie
română, origine socială muncitorească, studii 6 clase comer-
ciale, de profesie pilot aviator, fost slt. de securitate la
Dir.reg.a sec.poporului, Iași, cu ultimul domiciliu în Sibiu,
str.Gladiolelor nr.9.

Este cunoscut în evidențele Centrului de triere-dispe-
cerat, cercetare științifică și arhivă cu dosar P.O.nr.54685,
în evidențele Insp.de securitate al jud.Sibiu în dosar P.O.
nr.1289 și în evidențele Insp.de securitate al județului Iași
cu dosar personal nr.44 din care rezultă următoarele:

Între anii 1940-1942 a fost elev la Școala militară
de pilotaj Buzău, în care timp a semnat o fișă personală din
care rezeșea că a simpatizat cu organizația legionară.

Din februarie 1944 până în anul 1945 a participat ca
pilot aviator, atât pe frontul de est, cât și pe cel de vest.

La data de 30 septembrie 1949 fiind șeful biroului de
securitate Tg.Frumos, județul Iași a înaintat Dir.reg.a sec.
poporului Iași o notă scrisă și semnată personal, ca anexă la
un memoriu al unui învățător care fusese exclus din P.O.R.
pentru participare la ședințe legionare, în care a arătat că:
"existența organizațiilor de partid din teritoriul rural, se
datorește intelectualilor care au fost sufletul acestor orga-
nizații".

La data de 29 iunie 1960, în timp ce era slt. de secu-

415
410
408

ritate la Dir.reg.a sec.pop. Eași a fost arestat de către organele M.A.I. pentru calomnii aduse la adresa partidului și guvernului și ținut în anchetă pînă în luna februarie 1951, dată la care a fost pus în libertate.

Menționăm că din materialele existente în dosarele arătate mai sus, nu rezultă că a fost deferit justiției, ci numai anchetat de către organele M.A.I., fără a se arăta motivele pentru care a fost pus în libertate. De asemenea, din dosare nu rezultă documentele legale de arestare.

SEFUL CENTRULUI
Lt.col. *Lucian Mateescu*
Lucian Mateescu

446
446
STRICT SECRET

S.C.202

ex.nr. 2

Centrul de triere-dispecerat, evid.
cercet. ştiinţif. şi arhivă
(Serviciul "C")
C11/RD/536076 5 dec. 8

C.S.S. - INSPECTORATUL DE SECURITATE AL
JUDETULUI IASI
- Tov. maior NACU VASILE -

Urmare raportului dv.nr.C21/27966
din 29 noiembrie 1968, vă restituim alăturat
dosarul personal (cadre) nr.44, compus din
160 file, privind pe CURARARIU SAVEL, intru-
cit nu mai ne este necesar.

SEFUL CENTRULUI

Lt.col.

Mateescu L.

Seful sectorului

Lt.col.

Hiera H.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

STRICT SECRET
S.C.162
Exempl.nr. 1

414
413
410

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSP.DE SEC.AL JUD.IASI
C.21/27966 29.XI. 1968
Nr. din

DOSAR Nr.

CĂTRE

C.S.S.CENTR.DE TRIERE,DISPEC.
EVID.CERCET.STIINT.SI ARHIVA.
- TOV.LT.COL.HIERA HARALAMBIE -

La ord.dvs.telefonic din 29.XI.a.ç.
înaintăm alăturat dos.personal (cadre) nr.
44 compus din 160 file privind pe CURARARIU
SAVEL,pentru a fi consultat de dvs.

Rugăm ca după consultare să ni se
restituie dosarul.

INSPECTOR SEF
LT COLONEL

Ionescu D.

SEFUL BIROULUI
MAIOR
Nacu V..

Conceplat: Mr. Plugo
Dactilo: Const.
Nr. exemplare: 2

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 646.845 din 28 Iunie 1968

Către,

TOV. MAIOR BOE

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului ONOIU VASILE din Cluj, fost ofițer de miliție în perioada 1 august 1953 - 13 aprilie 1960.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat și anchetat în mod abuziv.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI

Major,

Apostol C-tin

9-11 1968

418-

211

Memoriul s-a notat în
Oficiul de la C-tin în
intimitate oficială și s-a
comunicat rezultatul petiției
noastră.

23 nov. 1968

Ex. nr. 2

412

NOTA - RAPORT

In urma verificarilor efectuate in evidentele unității noastre, rezultă că numitul ONOIU VASILE, născut la 20.I. 1929 în Eforie Sud - Constanța, fiul lui Ioan și Elena, cu domiciliul actual în str. Patofi nr. 18 Cluj, fost ofițer de miliție la I.J.M. Cluj.

Figurează în dosar anchetă nr. 115977 astfel:

La 13 aprilie 1960 a fost reținut în baza mandatului de arestare nr. 16/1960 emis de M.A.T. - U.M. 0203 Cluj pentru săvârșirea infracțiunii de trădare de patrie, prin aceea că în luna ianuarie 1958 deplasându-se în Austria cu echipa de lupte clasice "Dinamo" București, împreună cu fostul său antrenor COCOS FRANCISC a luat legătura cu BELU GELU fuger din R.S.R. și cunoscut ca agent al serviciului de spionaj american din Austria. De asemenea, după ce s-a reîntors în țară ONOIU VASILE a luat legătura cu cetățeanul BELU ION și BELU LUCRETIA respectiv fratele și mama fugarului din Cluj, cărora le-a transmis vești de la acesta, comunicându-le totodată că au de primit un pachet din Austria.

Din dosar mai rezultă că a favorizat pe antrenorul său să introducă în mod ilegal în țară obiecte și lucruri de contrabandă.

Din ancheta penală, precum și martorii audiați în această cauză, rezultă că nu s-a stabilit să fi avut legături de spionaj cu fugarul BELU GELU sau cu alte elemente fugare din Austria în acea perioadă.

Numitul ONOIU VASILE recunoaște însă că din însărcinarea antrenorului său a luat legătura cu fratele și mama fugarului pe care i-a anunțat că are de primit un pachet din Austria, care se află la COCOS FRANCISC în București.

Prin referatul nr. 21792/N din 24.XII.1960 M.A.T. - Cabinet III - și ordonanțe din 5.I.1961 a M.A.T. Direcția

- 2 -

426-
415
413

anchete penale s-a dispus încetarea procesului penal pentru
infrațiunea de trădare de patrie, ce s-a reținut inițial în
sarcina susnumitului și s-a propus să fie pus în libertate,
și scos din cadrele active ale Ministerului Afacerilor Interne

SEFUL CENTRULUI
Lt.colonel,

Lucian Moteescu

N O T A
=====

In memoriul adresat M.A.I., inregistrat la C.S.S. sub nr.646845 din 4 iunie 1968, numitul ONOIU VASILE a solicitat urmatoarele:

1. Recunoasterea calitatii de angajat al M.A.I. pe perioada reținerii in mod ilegal, adică de la 13.04.1960 și pînă la 5.I.1961.
2. A fi se plăti drepturile legale de salariu pe perioada reținerii.
3. Reîncadrarea in cadrul M.A.I. la Cluj.

In cazul că nu se poate acest lucru, să fie considerat ca trecut in rezervă ca urmare a reducerii activității.

Intrucit prin cercetările efectuate, așa cum s-a arătat in nota raport, nu s-a putut stabili in sarcina susnumitului faptele pentru care a fost reținut și cercetat (trădare de patrie), fiind pus in libertate propunem:

- Să i se elibereze o adeverință din care să rezulte că in perioada 13.IV.1960 - 5.I.1961 a fost reținut pentru cercetări de către organele securității statului, aceasta in scopul justificării timpului mai sus amintit.

Nu sintem de părere a i se satisface cele solicitate prevăzute la punctele 1,2 și 3, intrucit susnumitul in calitate de ofițer M.A.I. a încălcat ordinele date de conducere cu privire la natura relațiilor și comportarea ofițerilor cu persoane străine, prin aceea că a mijlocit ca un cetățean român să primească pachete de la persoane din țări capitaliste și a făcut și contrabandă.

SEFUL CENTRULUI

Lt.colonel, *[Signature]*

Lucian Mateescu

415 423-
● s-a descurtat cu Iw. Mv. 457
Merinscu Petrică. s'ne-a explorat
că VLADIMIR a reușit să
fie reabilitat, deoarece lucrul
cu el a avut o importanță și fiind
reabilitat un a lui puterea
se oia respectată.

Cambridge.

Lucrarea se descurcă la Cambridge.
● XII - 1968.

293 0617 131 968

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
D.G.I.I.-DIRECȚIA I-a

417

- 424 -

418

1/16

Ion. Bul
pt. colectarea de
gl. m. estare

121/12/10.05.1968
STRICT SECRET
Ex.nr. 1

R A P O R T
=====

La întâlnirea din ziua de 30.04.1968, avută cu informatorul "VLADIMIR", mi-a prezentat o informare asupra modului cum s-au petrecut lucrurile cu ocazia condamnării pe care a primit-o în anul 1959.-

El a explicat în prealabil, detaliat, împrejurările în care a avut loc arestarea sa și luând cunoștință de hotărârea Plenerii CC al PCR cu privire la abuzurile săvârșite de unii ofițeri de securitate, a considerat oportun să facă cunoscut și cazul său.-

I-am primit informarea în cauză deoarece era decis să se adreseze organelor competente în clarificarea situației personale.-

Gr. Comăneci
col. S. J. J.

Mr. de securitate,
Marinescu P.

red. : Marinescu P.
șef. : Rotaru G.
ex.două
r.d. 307

I N F O R M A R E

=====

În 1958, la începutul lunii aprilie, organele securității de stat din București, l-au arestat pe DU ILIU VINOGRASCHI sub învinuirea de crimă de uneltire. Această arestare, DU ILIU VINOGRASCHI o aștepta de mai bine de un an, fiindcă i-a fost promisă de Mr. Anghelescu într-o întâlnire pe care acesta a avut-o cu VINOGRASCHI, când i s-a reproșat că exercită o acțiune ostilă regimului socialist și că la ordinele lui TITEL PĂTRESCU continuă să lucreze la reorganizarea PEDI-ului. Când VINOGRASCHI i-a răspuns că se pune la adăpostul legalității socialiste și că atâta vreme cât nu există probe, nu are a se teme, Mr. Anghelescu i-a promis că se angajează să-i "confectioneze și aceste probe".-

Fu în timp după ce a avut loc această întâlnire, a urmat arestarea. Opt luni de zile a fost cercetat în legătură cu activitatea sa de la București. Nu s-a putut înghesbe nimic. Într-o zi a fost chemat de maiorul pe atunci ENOIU, care, fără a amenința sau a exercita vreun fel de constrângere, a încercat să-l convingă să vorbească ceva despre activitatea sa din regiunea Suceava.-

VINOGRASCHI a rămas uluit. Acolo nu cunoștea pe nimeni, n-a lucrat politic niciodată în acea regiune, așa că se explica uimirea sa. Mr. ENOIU i-a spus că nu e bine, să nu se îndărătnicească, fiindcă atitudinea aceasta va agrava situația sa în proces. VINOGRASCHI s-a desprărit, afirmând încă odată inexistența faptelor ce i se imputau.-

În dec. 1958 a fost transportat la Suceava. Acolo a avut doi anchetatori. Pe șeful de anchetă FELER și pe lt. BENEA.-

Ancheta a durat șase luni. De la început i s-a spus dacă cunosc pe JENICA CAPRA, ILIE ANDREESCU și un cefierist LEFTER.-

Dintre aceștia nu cunoștea decât pe ILIE ANDREESCU, un cismar din Dorohoi, cu care a vorbit în total două ore, în timp de un an de zile cât a fost detinut la Canal. Acolo a aflat că a militat în PSD și apoi în PSDI și, fără a lega prietenii, a stat de vorbă în timpul detenției despre orice, numai despre

"organizare posibilă" nu."De altfel, eu îl suspectam pe Andreescu, fiindcă între timp am căpătat informații, ceea ce de altfel s-a confirmat în contextul cu el, că se strecurase la socialisti, după 23 August, pentru a se apara de niște isprăvi huliganice dinainte de război. Andreescu a fost un element oportunist, care se gîndea numai la afaceri și pricopseli. Pe CAPRA și pe LEFTER nu i-am cunoscut niciodată, nu m-am întîlnit cu ei și n-am avut cunoștința de existența lor fizică. CAPRA, bătut de FILER, a declarat că s-a întîlnit cu mine la Censel, într-o colonie prin care eu n-am trecut, decît după plecarea lui. Pe LEFTER nu l-am văzut decît la proces. Aceștia doi au fost bătuți și schingiuiți de FILER și BENEA, ca să declare că eu , cu ocazia întîlnirii ce am avut-o cu ei la Censel, le-am dat indicații de organizare a PSDI-ului.--

Mă reîntorc la ILIE ANDREESCU-mort în închisoarea de la Botoșani sau Gherla. Aceasta, după ce a fost eliberat, mi-a scris de la Dorohoi o scrisoare ,în care mă ruga să intervin pe lîngă tov.Voitec, într-o chestie personală. Nu i-am răspuns la această scrisoare. După aceea a venit la București, unde m-a întîlnit, repetîndu-i din nou rugămîntea făcută în scrisoare. I-am explicat că nu-l pot servi, fiindcă nu am raporturi cu tov.Voitec. ANDREESCU, întorcîndu-se acasă, mi-a mai scris de două ori, scrisori anonime, scrise ilizibil, cu un text din care reieșea că autorul lor simțea nevoia să-mi împărtășească și mie neplăcerile lui în legătură cu un aburîș care-i făcea mizerii. Intr-una din aceste scrisori, mă invite la Dorohoi ,cu ocazia unui hram, cînd voi putea petrece cîteva zile. La această scrisoare i-am răspuns politicos, că eu sînt ocupat și că n-am timp de "hramuri". Această scrisoare a fost interpretată la proces, ca fiind o aminare a sosirii mele la Dorohoi, pînă la venirea americanilor. În timpul anchetei, ANDREESCU, CAPRA, LEFTER, au fost bătuți ca să recunoască că au recrutat membrii pentru PSDI, din ordinul meu. Supuși unor presiuni și violențe, pe care ei le-au făcut publice în timpul celor șase ani de detenție prin toate închisorile prin care au trecut, au recunoscut fapte pe care nu le-am făcut niciodată.--

Subsemnatul s-a trezit într-un proces cu douăzeci de oameni, dintre care a cunoscut unul singur, a respins tot timpul acuzațiile ce i se aduceau și niciodată ,în decursul anchetei sau în proces, n-a acceptat să confirme vreuna din acuzațiile aduse.--

619 621 - 3 - 427
Oamenii care au fost în proces cu mine, majoritate
tărani mijlocii, pe care i-am întâlnit după proces, n-au fost
niciodată socialiști, nu știau nimic de socialism și mulți dintre
ei mă întrebau pe mine ce este PSDI-ul și cine este "șeful" lui.-

Oamenii aceștia au fost condamnați între 20 și 22 ani
pentru activitate PSDI. Trei din ei au murit pentru o idee pe ca-
re n-au cunoscut-o și n-au militat pentru ea.-

CAPRA a fost așa de grav bătut, încît la un moment dat
și-a pierdut mințile.-

LEPTER, un muncitor celerist, tată a șase copii,
a fost maltratată în așa măsură, încît la proces, mecanic, spunea
că "avea de gînd" să săvîrșescă orice la ordinul lui "VINOGRAS-
CHI".-

Anchetatorul șef FELDER de la București, mi-a spus la un
moment dat că e convins că n-am nici o vină, dar că am fost
trimis de la București cu ordinul de a fi condamnat. Cînd i-am
spus că, în ceea ce mă privește, eu legitimez față de conștiința
mea de revoluționar și anumite erori inerente, așa că n-am pică
pe nimeni, dar nu pot admite că pentru a fi eu condamnat, este
nevoie de figurația unor oameni nevinovați, care suferă pentru
un om pe care nu-l cunosc și pentru o idee pe care niciodată
n-am împărtășit-o, mi-a răspuns că oamenii din procesul VINOGRAS-
CHI să se mulțumescă că vor fi condamnați ca "socialiști",
fiindcă eu, oricînd îi putem face "legionari" sau "cuziști".
Aceasta era mentalitatea și conștiința unui lucrător de la secu-
ritatea București, care executa fără discernămint și fără simț
de răspundere, ordinele venite de la ENOIU și ANGHESCU.-

ss/ D.VINOGRASCHI

Condamnat prin sentința nr. 311/1959 de către T.M. Iași în deplase-
re.-

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 651.786 din 28 AUG. 1968

Către,

TOV. MAIOR BOMI

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
Suragiu Andrei din Iași, fost plutonier M.A.I.-

Din conținutul memoriului rezultă că la data de 26 dec.
1962 în urma reîntoarcerii sale dintr-o vizită din U.R.S.S. a fost
în mod abuziv percheționat la domiciliu, arestat și anchetat
timp de 3 luni și deferit justiției.

Prin sentința nr. 21 din 1963 a fost condamnat la 2 ani
închisoare corecțională. Rugăm ca modul de rezolvare să fie comu-
nicat și oficiului.-

5-XII-1968

-428-

La predet oficiului pt. a
comunica petitiunilor, canclu-
gile aprobate de Tr. primvicepre-
sedinte G. Kodere,

428

422

420

NOTA - RAPORT

privind cazul lui SURUGIU ANDREI.

La 17 august 1968, numitul SURUGIU ANDREI din orașul Iași a înaintat Consiliului Securității Statului un memoriu în care relatează că la 26 decembrie 1962, când se afla subofițer la P.C.T.F. Iași, organele C.I. și procuratura militară, în mod abuziv, au efectuat la domiciliul său o percheziție, în urma căreia i-au confiscat mai multe obiecte aduse de el din U.R.S.S. unde fusese în vizită la rude. În același timp a fost arestat pentru cercetări și în martie 1963 prin sentința Tribunalului militar Iași nr. 21 a fost condamnat la doi ani închisoare corecțională pentru delictul de sustragere de la operațiunile de vâmuire de bunuri introduse în țară. În baza articolelor 4 și 6 din Decretul 5 din ianuarie 1963, pedeapsa privativă de libertate i-a fost grațiată.

Deoarece SURUGIU ANDREI se consideră neîndreptățit, solicită să se verifice situația sa și să fie repus în drepturi.

În urma verificărilor efectuate, au rezultat următoarele :

SURUGIU ANDREI este născut la 2 martie 1924 în comuna Cotîngenii Mari - R.S.S. Moldovenească, fiul lui DUMITRU și ANA, de profesie lăcătuș-mecanic la fabrica „Tesătura” din Iași, domiciliat în Iași, str. Bariera Veche nr. 7 A.

Începînd din 1949 pînă în decembrie 1962, SURUGIU ANDREI, avînd gradul de plutonier, a lucrat la Punctul de control trecere frontieră Iași în funcția de ajutor controlor.

În mai 1961 organul C.I. fiind în posesia unor informații din care reieșea că SURUGIU ANDREI are o serie de legături suspecte cu cetățeni români și sovietici, a deschis dosar

2.-
422-424 430-
473
de verificare împotriva acestuia.

Ca urmare a măsurilor informativ-operative luate a rezultat că SURUGIU ANDREI, în perioade 1957-1962, a mers de mai multe ori în U.R.S.S. la runde cu care ocazie a adus unele obiecte pe care le-a comercializat în țară.

Intrucât nu s-a putut documenta natura legăturilor lui SURUGIU ANDREI cu cetățenii sovietici care lucrau la vama Ungheni și unele persoane din țara noastră care făceau vizite în U.R.S.S. la runde, organele C.I. având informații din care rezulta că acesta se sustrage de la taxele vamale asupra obiectelor pe care le aducea din U.R.S.S., cu aprobarea conducerii Direcției de contrainformații militare a organizat prinderea lui în flagrant delict.

Astfel, după ce la 21 decembrie 1962 SURUGIU ANDREI a venit din U.R.S.S., la 26 decembrie 1962 organele C.I. împreună cu procuratura militară au efectuat o percheziție la domiciliul acestuia, cu care ocazie s-a constatat că a adus din U.R.S.S. mai multe obiecte pentru care, conform legii nr. 9 din ianuarie 1949 asupra vămilor, modificată prin Decretul nr. 280 din 21 iunie 1958, trebuia să plătească suma de 1.451 lei și 1.000 lei amendă, deoarece obiectele respective nu au fost declarate la vamă.

După efectuarea cercetărilor de către organele C.I. și procuratura militară pentru delictul de sustragere de la operațiile de vamuire de lucruri introduse în țară, Tribunalul militar Iași l-a condamnat la doi ani închisoare corecțională, confiscarea obiectelor găsite cu ocazia percheziției domiciliare și imputarea sumei de 1.451 lei, reprezentând taxa vamală de la care s-a sustras.

Intrucât a fost grațiat de pedeapsa privativă de libertate la 7 martie 1963, SURUGIU ANDREI a fost eliberat din arestul fostei regiuni M.A.I. Iași.

In concluzie, rezultă că reținerea, cercetarea, judecarea și condamnarea lui SURUGIU ANDREI s-a făcut în mod legal și nu se confirmă faptul că s-au comis abuzuri în cercetarea și trimiterea lui în fața tribunalului militar.

SURUGIU ANDREI s-a făcut vinovat mai cu seamă de faptul că, deși cunoștea legile care reglementează controlul vamal și taxarea pentru obiectele introduse în țară, în mod

3.- 423-431-435-436
intenționat și abuzînd de funcția ce o avea, s-a sustras de la operațiunile vamale.

Față de cele menționate, propunem :

- Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor să comunice în scris lui SURUGIU ANDREI rezultatul verificării și în cazul cînd dorește reabilitarea, să se adreseze Tribunalului județean Iași.

MAIOR DE SECURITATE

I. M.
Botofei Ion

MAIOR DE SECURITATE

Chiriac
Negoiu Constantin

Redactat : BI/NC
Dactilo. : S.B
Exempl. : 2
14.X.1968

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

424 - 425 -
426 425
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

Nr. 2711 din 22 XI 1968

C A T R E

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Tov. ministru Cornel Onescu

*Originalul raportului
a fost trimis Tov.
Ministru Onescu
prin cabinetul lui
președintele Stănescu
la ed. T. Betti*

Vă trimitem spre informare, o notă cu rezultatul verificărilor privind pe TOABES ILIE, care s-a adresat cu un memoriu și, contestând temeinicia învinuirilor ce i s-au adus și în baza cărora a fost arestat, judecat și condamnat la 3 ani închisoare în timp ce era ofițer de miliție la fosta regiune Brașov, solicită să se recerceteze cazul său, deoarece se consideră nevinovat.

Din verificările făcute rezultă că măsurile luate împotriva sa în anul 1961 au fost legale, ele fiind rezultatul faptelor comise de el.

Totodată vă rugăm ca prin organele dumneavoastră să-i fie aduse la cunoștință lui TOABES ILIE rezultatul verificărilor efectuate în cazul său.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

-435-
425 425

NOTA - RAPORT
=====

privind cazul TOABES ILIE.

TOABES ILIE, născut la 17 iulie 1928 în comuna Păușești-Otăsău județul Vâlcea, fiul lui Tănase și Elisabeta, fost locotenent de miliție la fostul raion de miliție Sibiu, domiciliat în Sibiu str. Independenței nr.8.

Susnumitul a dresat un memoriu Ministerului Afacerilor Interne, în care arată următoarele :

- în dosarul penal nr.80/1961 al fostului Tribunal Militar Brașov, a fost acuzat de luare de mită, constînd în aceea că ar fi comandat un palton de blană pentru soția sa la blănarul Ignat Vasile, fără a achita contravaloarea manoperei.

Pentru anchetarea cazului, au fost arestați sau deținuți mai mulți cetățeni, printre care și Ignat Vasile care în urma schingiuirilor și amenințărilor a fost obligat să declare că a primit contravaloarea manoperei paltonului de blană.

Acuzația ce i-a fost adusă este rezultatul unor denunțuri calomnioase, el fiind obligat să recunoască fapte ce în realitate nu le comisese, deoarece a fost maltratat de către lt.maj. Anghelescu Ioan care l-a anchetat.

Toabes Ilie solicită verificarea dosarului nr.80/961, reascultarea tuturor martorilor și în general a tuturor persoanelor din dosar pentru a se dovedi abuzul săvîrșit în cauza sa, toate acestea pentru a putea redobîndi calitatea de membru PCR.

Totodată solicită să fie chemat în audiență pentru că ar avea multe de spus în legătură cu modul cum s-a procedat cu el și soția sa. La memoriu, Toabes Ilie anexează o copie a sentinței penale nr.119 din 13 noiembrie 1961 a Tribunalului Militar Brașov prin care a fost condamnat la 3 ani închisoare pentru delictul de luare de mită prevăzut și pedepsit de art.

251 al.I C.P. și obligat la plata sumei de 771 lei în folosul statului.

Din materialele existente în arhiva Consiliului Securității Statului cu privire la Toabeș Ilie, rezultă că la începutul lunii februarie 1961, un colectiv format din 5 ofițeri de miliție din fosta Direcție a Miliției Brașov, sub supravegherea procurorului militar șef al Procuraturii Militare Brașov, a cercetat abuzurile și abaterile săvârșite de locotenent Toabeș Ilie, constatările fiind consemnate într-un referat datat 28 februarie 1961 din care rezultă următoarele :

- în anul 1959 în urma unui control economic efectuat brutarului particular Adam Viorel, ocazie în care a constatat că acesta deținea cantități de făină neînregistrate, Toabeș Ilie l-a amenințat că-i va dresa proces-verbal. În final nu i-a mai dresat nici un proces-verbal, convenind însă ca Adam Viorel să-i dea câte 2 pîini a 2 kg. pe săptămînă, fapt ce s-a și întîmplat, acesta primind timp de 2 luni de zile pîine în condițiile amintite, pe care nu a plătit-o ;

- la blănarul Ignat Vasile care confecționa haine de blană cu materialul său, deși legal nu avea noie, susnumitul a confecționat o haină de blană pentru soție, în valoare de circa 3.000 lei, pe care nu a plătit-o.

Cu ocazia cercetărilor făcute de colectivul de anchetă și a confruntării făcute în prezența procurorului militar, Toabeș Ilie a recunoscut în parte aceste fapte, declarînd că ar fi plătit totuși blănarului Ignat Vasile suma de 1.000 lei pentru haina de blană. De asemeni, au mai rezultat următoarele :

- în anul 1956, Toabeș Ilie efectuînd mai multe controale la magazinul "Textila" al cărui gestionar era un anume Herman Otto, a constatat că mărfurile expuse nu aveau afișate prețurile, astfel că l-a amenințat că-i va dresa proces-verbal. Nu i-a dresat proces-verbal, în schimb după cîtva timp, i-a cerut 3 m. stofă pentru un costum de haine, spunînd că o va plăti ulterior ;

- în aceeași perioadă, Toabeș Ilie a luat din magazinul al cărui gestionar era Herman Otto și o pereche de pantofi în valoare de 91 lei. Stofa și pantofii costau în total 1.172 lei, iar Toabeș Ilie a plătit numai 300 lei, restul de bani fiind achitați de salariații magazinului "Textila" din

Sibiu ;

- în anul 1958 Toabeș Ilie a cumpărat 3 covoare de la dr. Hertskovits Ludovic, pretinzând că le-a plătit cu suma de 3.200 lei, în care sens a prezentat și o chitanță semnată de dr. Hertskovits Ludovic ; aceste covoare au fost schimbate ulterior la magazinul O.C.L. Produse Industriale din Sibiu, prin intermediul lui Herman Otto, fără ca ofițerul să mai plătească vre-o diferență de bani.

Colectivul de anchetă își exprimă părerea că Toabeș Ilie nu a plătit cele 3 covoare doctorului Hertskovits și că le-ar fi primit ca urmare a unor promisiuni pentru a-l ușura plecarea din țară ; dr. Hertskovits nu a putut fi anchetat deoarece era plecat din țară.

Colectivul de anchetă a mai stabilit că Toabeș Ilie este un element descompus moral, întrucât a avut relații intime cu sora soției sale care a rămas însărcinată, avortând doi copii morți.

În referat, colectivul de anchetă a propus :

- 1.- scoaterea lui Toabeș Ilie din miliție, fără drept de ajutor unic și trimiterea în judecată sub stare de arest ;
- 2.- predarea dosarului de anchetă Procuraturii Militare pentru continuarea cercetărilor în vederea clarificării tuturor problemelor ce n-au putut fi elucidate.

Anchetarea lui Toabeș Ilie de către colectivul de anchetă s-a efectuat în stare de libertate.

Pe baza acestor materiale, la 5 iunie 1961, Direcția de Anchete Penale din M.A.I. a trecut la arestarea lui Toabeș Ilie.

Chiar de la prima declarație, - 6 iunie 1961 - Toabeș Ilie a recunoscut că în anul 1956 aflând că blănarul Ignat Vasile confecționează haine de blană cu materialul său, ceea ce constituia o ilegalitate, contrar atribuțiilor ce-i reveneau pe linie de serviciu, nu a luat nici o măsură împotriva lui, ci i-a cerut să confecționeze o haină de blană și pentru soția sa.

După ce l-a asigurat că nu va lua măsuri împotriva sa, blănarul Ignat Vasile a acceptat să confecționeze haine de blană solicitată.

.//.

436
428 430

În prima declarație Toabeș Ilie a mai arătat că pentru haina de blană ar fi plătit suma de 1.200 lei și cum haina de blană a fost evaluată la 1.500 lei, - deși ea valora 3.000 lei - a rămas să mai plătească lui Ignat Vasile suma de 300 lei, pe care însă nu a mai plătit-o.

În cele cinci ședințe de anchetă ce au avut loc la 6, 12, 23 și 29 iunie și 8 iulie, Toabeș Ilie a recunoscut faptele așa cum fuseseră stabilite inițial de către colectivul de anchetă, instituit de fosta D.M.R. Brașov, fapte ce sînt confirmate și de un număr de 12 martori.

La 19 iulie 1961 s-au întocmit concluziile de învinuire de către lt.maj. Anghelescu Ioan din M.A.I. - Direcția Anchete Penale, lui Toabeș Ilie reținîndu-i-se în sarcină infracțiunea de luare de mită prevăzută și pedepsită de art.251 al.II. C.P.

Între timp la 30 iunie 1961 a fost arestat și blănarul Ignat Vasile, interogat în cadrul a trei ședințe de anchetă și trimis în judecată prin aceleași concluzii de învinuire ca și Toabeș Ilie, pentru infracțiunea de dare de mită prevăzută și pedepsită de art. 250 al.II. C.P.

Tribunalul Militar Brașov sesizat cu judecarea cauzei, după ce a judecat cauza în fond prin Încheierea nr.1 din 11 august 1961 a dispus restituirea cauzei la Procuratura Militară Brașov pentru completarea urmăririi penale, motivînd această măsură prin faptul că organele de anchetă penală au fost incompetente să efectueze ancheta deoarece nu au avut autorizația procurorului militar.

La 28 august 1961 procurorul militar Dan Ioan din Procuratura Militară Brașov a făcut recurs împotriva acestei Încheieri a Tribunalului Militar Brașov, motivînd că nu era necesară o delegație expresă pentru organele de anchetă penală în cazul lui Toabeș Ilie, deoarece procurorul militar a confirmat mandatul de arestare și concluziile de învinuire, fapt de natură a suplini delegația respectivă.

Tribunalul Militar de Regiune Militară Cluj care a judecat recursul intentat de procuror, prin Încheierea din 23 septembrie 1961, a admis recursul și a dispus trimiterea

dosarului de anchetă a Tribunalului Militar Braşov pentru continuarea judecării cauzei.

După mai multe amânări datorate atât neprezentării martorilor cât şi lipsei unor acte oficiale, la 13 noiembrie 1961 prin sentinţa penală nr.119, Tribunalul Militar Braşov, 1-a condamnat pe Toabeş Ilie la 3 ani închisoare, 2 ani interdicţie corecţională, degradare militară şi plata în folosul statului a sumei de 771 lei pentru delictul de luare de mită prevăzut şi pedepsit de art. 251 al.II. C.P.

Intrucât prin prezentarea în instanţă a dosarului întocmit de colectivul de anchetă instituit de fosta D.M.R. - Braşov s-a constatat că Ignat Vasile declarase despre mita dată lui Toabeş Ilie, acest fapt a fost considerat în mod legal ca denunţ şi conform articolului de lege care încriminează darea de mită, s-a încetat procesul penal, acesta fiind pus în libertate la 13 noiembrie 1961.

x

x

x

În concluzie, din probele administrate în cauza privindu-l pe Toabeş Ilie, rezultă în mod neîndoielnic că acesta s-a făcut vinovat de faptele pentru care a fost condamnat. În aceste condiţii, considerăm nejustificată cererea sa de a i se recercea cauza, cu atât mai mult cu cât fiecare din persoanele apărute în proces au fost audiate de patru organe : colectivul de anchetă instituit de fosta D.M.R. Braşov, M.A.I. Direcţia de Anchetă Penale, Tribunalul Militar Braşov ca instanţă de fond şi Tribunalul Militar Braşov avînd în componenţă alt complet de judecată, ca instanţă ce a continuat judecarea procesului după admiterea recursului intentat de procurorul militar.

Cît priveşte cele relatate de Toabeş Ilie în memoriu cum că ar fi fost ameninţat şi maltratată în timpul anchetei de către lt.maj. Anghelescu Ioan (în prezent maior în Dir.II-a) şi că în cauza sa ar fi fost arestate mai multe persoane printre care soţia sa, numitul Ignat Vasile, maltratată şi el de acelaşi anchetator pentru a da declaraţii ireale, din verificările efectuate au rezultat următoarele :

././.

- este adevărat că în fața Tribunalului Militar Brașov, la interogatoriul care i s-a luat, Toabeș Ilie retractând declarațiile date în fața anchetei penale motivează că s-ar fi făcut presiuni și amenințări asupra sa de către lt.maj. Anghelescu Ioan, ceea ce l-ar fi determinat să declare fapte ce în realitate nu le comisese.

Considerăm că aceste relatări ale lui Toabeș Ilie pe care le repetă în memoriu sînt neîntemeiate întrucît :

a) faptele puse în sarcina sa erau deja stabilite și recunoscute de el cu ocazia anchetei efectuată de colectivul instituit de fosta D.M.R. Brașov astfel că nu mai erau necesare presiuni pentru recunoașterea lor ;

b) la anchetă Toabeș Ilie prezenta o stare ce era incompatibilă cu luarea unor măsuri de constrîngere împotriva sa. Astfel din raportul mr.Anghelescu Ioan, confirmat de depozițiile martorilor Albu Toma și Antimie Gheorghe (dosar nr. 48.459 vol.I. filele 55 și 58) rezultă că în urma unui scandal pe care l-a provocat la 15 noiembrie 1960, ocazie în care a încercat să omoare cu toporul pe Antimie Gheorghe, Toabeș Ilie s-a ales cu piciorul fracturat și capul spart grav, ceea ce a avut ca repercursiuni că el nu putea suporta o ședință de anchetă decît pentru maximum o oră, deoarece i se făcea rău. Așa se explică faptul că în timp de aproape 2 luni s-au ținut cu el numai cinci ședințe de anchetă, trebuind să stea la pat. Mai mult decît atît, în mod normal lui Toabeș Ilie trebuia să i se rețină în sarcină și tentativă la crima de omor, infracțiune complet dovedită, însă tocmai avînd în vedere starea lui, s-a renunțat la această învinuire.

- Ignat Vasile a fost arestat în condițiile arătate în raport fiind interogat în numai trei ședințe de anchetă, faptele sale fiind deja stabilite în momentul arestării , astfel că nu erau necesare nici un fel de presiuni pentru a le recunoaște din moment ce le recunoscuse deja.

- Soția lui Toabeș Ilie pe nume Toabeș Dochia sau alte persoane nu au fost arestate în această cauză, așa că și sub acest aspect, cele relatate de Toabeș Ilie în memoriu sînt ireale. Toabeș Dochia a fost audiată ca martoră la Sibiu la 17 iunie 1961 timp de 1,15 ore și la București la 1 iulie 1961 timp de 2 ore.

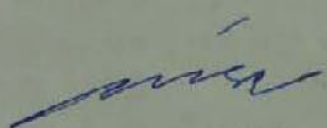
Această a doua audiere a avut loc în urma celor

declarate de Toabeș Ilie cum că Toabeș Dochia după anchetarea sa și a soțului său de către colectivul de anchetă instituit de fosta D.M.R. Brașov, s-a dus la Ignat Vasile și i-a cerut să retracteze declarațiile date.

Față de cele de mai sus

P R O P U N E M :

- Să i se comunice lui Toabeș Ilie că măsurile luate împotriva sa în anul 1961 au fost legale, ele fiind rezultatul faptelor comise de el.

Lt.col. HIERA HARALAMBIE

Lt.col. VASILE GHEORGHE

6.nov.1968.
2 ex.

440
432

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.361 din 18 Iunie 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Măduica Grigore, trimitem alăturat memoriul numitului TOAREȘ ILIE, fost locot. de miliție.

Din cuprinsul memoriului rezultă că lăsa înscenat un proces de către organele securității din Brașov. -

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului. -

SEFUL OFICIULUI
Maior,

Apostol Călin

Mr. Angelescu Iancu
Dir. II a

444-
435
433

În legătură cu ancheta
făcută în cazul fostului
g. de miliție TOALES ILIE
de la Miliția Hârlău

Raportez:

În cite mi s-a adus aminte
locotenentul Toales Ilie a fost anchetat
în luna februarie 1981 de un colectiv
de ofiteri de miliție sub conducerea
capitanului Tocăciu de la Brașov.
Fostii au făcut ancheta sub
supravegherea procurorului militar
șef de la Brașov, care a contu-
semnat unele din actele
respective.

În urma acestei anchete
p.-a încheiat un referat prin
care p.-a demonstrat că locotenentul
Toales Ilie a luat
mită pentru a-i încălca unele
atunci de serviciu, fapt pentru
care p.-a propus:

- Se arde pe se din sediul
miliției
- Trimiterea sa în judecată
sub stare de arest.

Basaul întocmit de organele
miliției a venit la direcția noastră

442-
și mi-a fost repartizat spre anchetă
de către conducerea serviciului.

În materialele întocmite
de miliție rezulta că Toales Hie
a avut și prieteni alieși în țară⁴³⁵
de la unele persoane pentru a-
încălca atribuțiile de serviciu.⁴³⁴

Ancheta ~~ai~~ început
pe la începutul lunii iunie
1961. Mandatul de arestare
s-a dat pentru infracțiunea
de luare de mită. Faptul că
arest mandatul a fost confirmat
de procuratura militară m-a
convins, că organele scotei
procuraturii au delegat pentru
efectuarea anchetei în cazul
Toales Hie, organele de
anchetă penală.

Fiât că ancheta
cu Toales Hie a fost foarte
dificilă de făcut din următorul
motiv:

Eu cu mult timp înainte
de arestare Toales Hie a-vut
pă amare cu răceala pe dai
din vecinii săi, respectiv pe
Antonie în Albu, pe care
de altfel i-a și rănit. Eu
huseulada exiată Antinie
a luat seama din mîna
ofiterului Toales Hie și l-a
lovit cu ea în cap și la
gheacă. Patru-tă lovitură în
mîntre H. Toales Hie nu avea

resursele necesare pentru a rezista la o discentie de mai multe ore, fapt pentru care trebuia să iubească adesea discentia. 437
435

1) Petru că i-au suriat toate condițiile care se puteau crea în limita regulamentului arestului, în sensul că i-au dat dreptul de a sta permanent în pat, (adică în tot cursul zilei).

În declarațiile lui, în rezultat că în urma
Tacheș Gheorghe a luat unele obiecte ca: paltin de lăună pentru oatie, stăfă pentru costum, pantofi și altele pentru a nu în deficiență atâta lăunle sale de perne. În acest sens lui amintesc că Tacheș Gheorghe l-a furnizat pe lăună care i-a dat în mod gratuit haina de lăună în situația în care acesta își depășise dreptul prevăzut de autorizație. Nu a luat nici o mansonă. De asemenea proprietarul magazinului de stăfă, de la care a primit 3 m stăfă, l-a furnizat cu pleturile neafisate. Și de asemenea n-a luat mansonile prevăzute de lege.

La încheierea pusă docă în timpul anchetei am exercitat unele posibilități asupra fostului locatent Tacheș Gheorghe, arăt că:

Tacheș Gheorghe și-a recunoscut faptele din primele discuții purtate, indică de la prima declarație dată

fapt pentru care nu exista nici un
motiv de a exercita ⁴³⁵ ~~un~~ o
presiune morală asupra sa. 436

- Starea pământului în urma
loviturii pînute în perioada
anterioară anchetei, despre
care am arătat, nu permitea
nici puţin unei discuţii normale
timp îndelungat, dar să mai fi
fost vorba de exercitarea unei
presiuni morale.

Despre presiuni fizice nu
mai tace vorba.

Mai mult decît atât, ^{TOABES} ~~TOABES~~
JHE, aşq după cum rezultă din
măsurile datele anchetei pentru
fapta sa din luna noiembrie 1960
de făcerea vinovat şi de savîrşirea
infocinării de tentativă la
crima de amor, pentru care
urma să fie defecit justiţiei.
I-a omr în vederea faptul că
Toabes JHE a suferit fizic destul
în urma ocinării pale şi sa
apreciat că nu mai este cazul
să fie defecit justiţiei şi pentru
infocinarea de tentativă la
crima de amor, care ma
dovedită în dosarul de anchetă.

Menţionăm că cu personal
n-au exercitat nici o presiune
asupra sa, la din cauză
i-au creiat toate condiţiile
pentru a putea reparta cu mai
uşor starea de acrist în care se
găsea.

M. JHE -
5. noiembrie 1968 -

20.10.1968.
se plasează, denunciu
după care s-a organizat un
censurăm, și judecătoresc
la cel. forță

445-
STRICT SECRET 437
h37

S E S I Z A R E

În urma prelucrării materialelor Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la ilegalități și abuzuri ce au avut loc în cadrul activității organelor de securitate și în legătură cu cele declarate de fostul ministru al Afacerilor Interne tov. Drăghici Alexandru în fața plenarei, că în activitatea securității ar fi admise, ca o practică, înscenările - denumite de el "legende", mă simt obligat să semnaliez cazul ce urmează, petrecut în anul 1962, în care am și eu o parte de vină, deoarece am contribuit din ordin la "rașita" lui, lucrând în acel timp ca anchetator penal de securitate în cadrul Direcției de anchete penale a Ministerului Afacerilor Interne.-

La 12 iulie 1962 în jurul orelor 22,00 pe soseaua București-Ploiești, la intersecția cu pădurea Băneasa, a fost prins în flagrant delict, în timp ce încerca să plaseze într-o ascunzătoare, un material destinat Legației S.U.A. din București, numitul SAVESCU - DOROJAN NICOLAE, din București. În același noapte a fost arestat și TENKER MARCUS, tot din București, complice al lui SAVESCU.-

La prima vedere această prindere în flagrant delict a unui trădător de patrie la o casuță poștală în momentul depunerii de materiale destinate unei puteri străine, reprezenta o frumoasă realizare a organelor de securitate, în descoperirea și lichidarea acțiunilor de subminare a orânduirii socialiste din țara noastră.-

Din studierea materialelor informative, rezultă însă că toată problema a avut la bază o legendă informativă.-

SAVESCU-DOROJAN NICOLAE, născut la 29.XI.1925 în București, fiul lui Nicolae și Margareta, de naționalitate și cetățenie română, absolvent al 8 clase de liceu, căsătorit, are un copil minor, de profesie lăcătuș, controlor tehnic la Uzinele "Vasile Roaită", fără antecedente politice sau penale, în 1946 a activat un timp în cadrul unei celule a P.C.R., însă n-a fost confirmat

ca membru de partid, deoarece tatăl său adoptiv a posedat un depozit de chereștea și materiale de construcție. - 446- 449 438

Fiind animat de sentimente reacționare, SAVESCU redactează și trimite în 1960 la redacțiile ziarelor "Scînteia" și "Contemporanul", mai multe scrisori anonime cu conținut dușmănos, dedîndu-se la injurii și calomnii la adresa țării noastre, a Uniunii Sovietice și a conducătorilor acestora. -

Concomitent cu această activitate dușmănoasă, SAVESCU încearcă să stabilească o legătură conspirativă cu un reprezentant al Legațiilor Angliei sau S.U.A. din București, aruncînd fără să fie observat de cineva, 4 scrisori în incintele exterioare ale legațiilor în cauză, scrisori care au intrat în posesia organelor de securitate. -

Prin scrisorile respective SAVESCU dîndu-se drept reprezentant al unei organizații subversive, care ar acționa contra orînduirii socialiste din țara noastră, se puna în slujba puterilor imperialiste, în scopul subminării formei de guvernămînt din Republica Socialistă România. -

În vederea desfășurării activității subversive SAVESCU solicită procedeu de folosire a bombelor de plastic și unele mijloace tehnice, insistînd pentru obținerea unor aparate cu o oarecare valoare ca un magnetofon portativ, un aparat de fotografiat "Exact" cu teleobiectiv, un aparat de radio emisie-recepție. Magnetofonul era de altfel singurul mijloc de legătură asupra căruia insistă, conceput de el sub formă de schimburi de benzi cu mesaje înregistrate pe ele. -

Urmărind identificarea membrilor organizației subversive și a persoanei care arunca scrisori în curtea Legației S.U.A. din București, organele informativ-operative au elaborat și pus în aplicare o legendă informativă, prin care a interpus solicitatorului legăturii cu Legația S.U.A., un ofițer de securitate ca reprezentant al acesteia. -

În felul acesta a fost identificat SAVESCU-DOROJAN NICOLAE ca autor al introducerii scrisorilor în curtea legației și reprezentant al pretinsei organizații subversive. -

Folosirea legendei informative nu s-a oprit însă aici, ci s-a continuat jocul informativ în vederea stabilirii pe această cale a componentei organizației subversive, precum și a metodelor și mijloacelor de care dispune. -

În acest scop lui SAVESCU i-a fost predat un magnetofon portativ pentru înregistrarea mesajelor și i s-a indicat o căsuță poștală pentru schimb de materiale. -

447
429 447

În desfășurarea jocului informativ, lui SAVESCU i-au fost remise de către organele de securitate, ca din partea Legației S.U.A., mai multe mesaje, în care se elogiază activitatea subversivă a grupului pe care îl reprezenta, i se pun întrebări cu privire la efectivul organizației, pregătirea componentelor și mijloacele de care dispun și i se promet sume de bani în vederea procurării aparatelor pe care le solicitase.-

Încurajat de aprecierile elogioase ale "reprezentantului legației S.U.A." cu privire la activitatea subversivă, de promisiunea că i se vor înmîna sume de bani, de ușurința cu care a obținut magnetofonul pentru înregistrarea mesajelor și împins de întrebările insistente cu privire la componența organizației, SAVESCU a început să întreprindă măsuri pentru recrutarea unor persoane cu care era în relații de serviciu sau de prietenie. În același timp însă, într-un mesaj transmis "legației" a recunoscut că doar el singur face parte din pretinsa organizație, dar are în vedere unele persoane care ar accepta, după părerea lui, să se încadreze.-

Dintre persoanele pe care a încercat SAVESCU să le recruteze, două au intrat în panică și l-au respins categoric, - una l-a și denunțat- și numai un prieten al tatălui său adoptiv, care-l cunoaște de la vîrsta de 10 ani, la insistențele lui și în special în urma promisiunii că îi va asigura un venit lunar de 1.000 lei, a acceptat să păstreze acasă la el magnetofonul, să meargă la locul unde era ascunzătoarea, pentru schimbul de materiale și să-l considere membru al organizației subversive.-

Acesta este TENKER MARCUS, născut la 15.VII.1900 în Galați, fiul lui Herman și Rebeca, cetățean român, de naționalitate evreu, absolvent a 6 clase liceu, neîncadrat, de profesie operator cinematografic și electrician, pensionar, cu ultimul domiciliu în București str. Nufărului nr.73.-

Pe baza faptelor redată mai sus și în conformitate cu referatul fostei Direcții II-a M.A.I. din 10.VII.1962 (Dos.F.O. nr.67.576 vol.1 fila 291), aprobat de tov. Alexandru Drăghici, s-a trecut la arestarea lui SAVESCU-DOROJAN NICOLAE și TENKER MARCUS.-

În urma anchetei penale efectuate în cauză, în cadrul căreia legenda informativă a fost oficializată în sensul că legăturile pe care învinutul le-a avut cu ofițerul de securitate au fost date drept legături cu reprezentantul unei puteri străine, respectiv al Legației S.U.A. din București, în baza referatului

448
440 442

din 20.IX.1962 (dos.anchetă 47909 vol.contr. 1.80), aprobat de tov.General Negrea Vasile, sus-numiții au fost deferiți justiției pentru trădare de patrie și constituire în organizație subversivă, problema legendei informative fiind trecută sub tăcere față de organele procuraturii și justiției.-

Tribunalul Militar de Regiune Militară București judecând cauza în fond, prin Sentința nr. 61 din 19.XI.1962, reține în sarcina inculpaților crima de trădare de patrie și uneltire contra ordinii sociale prin constituire în organizație subversivă și condamnă pe SAVESCU-DOROJAN NICOLAE la 18 ani muncă silnică, 8 ani degradare civică și confiscarea totală a averii personale, pentru prima infracțiune și 15 ani muncă silnică, 5 ani degradare civică și confiscarea totală a averii, pentru cea de-a doua infracțiune, iar pentru TENKER MARCUS la 10 ani temniță grea, 5 ani degradare civică și confiscarea totală a averii, pentru prima infracțiune și 8 ani închisoare corecțională, 4 ani interdicție corecțională și confiscarea totală a averii, pentru cea de-a doua infracțiune.-

Tribunalul Suprem- Colegiul Militar, prin Decizia nr.307 din 12-XII.1962, apreciind motivele de casare ca neîntemeiate, a respins recursul, condamnarea rămânând definitivă.-

În cursul anului 1964 sus-numiții au fost puși în libertate, TENKER MARCUS fiind grațiat de restul de pedeapsă prin Decretul nr.310/16.VI.1964, iar SAVESCU-DOROJAN NICOLAE -grațiat prin Decretul nr.411/1964 al Consiliului de Stat.-

Privind această problemă prin prisma documentelor Plenarei S.C. al P.C.R., consider că în rezolvarea ei au avut loc defecțiuni, atât în partea ce privește munca informativ-operativă, cât și în cea de anchetă.-

Astfel, folosirea legendei informative, care și-a avut justificare în primul stadiu al acțiunii informative, trebuia sistată imediat după identificarea autorului scrisorilor aruncate în curtea legației și continuată urmărirea lui prin alte mijloace ale muncii informative.

Continuarea jocului informativ a pus organul de securitate în situația deși fictiv, totuși de a aproba activitatea subversivă a pretinsului grup; a dus la încurajarea infractorului de a trece la acțiuni criminale, acțiuni pentru care ulterior să fie tras la răspundere penală.-

În faza anchetei penale, consider că nu a fost justă oficializarea legendei informative, toate actele de anchetă

441-449-
443

prezentînd legăturile infractorului cu ofițerul de securitate, ca fiind legături cu un reprezentant al Legăției S.U.A.-

De asemenea, consider că nu a fost justă orientarea de a ascunde organelor procuraturii și judecătorești problema legendei informative cu implicațiile pe care le-a determinat. Punerea în cunoștință a acestor organe fie direct, fie prin forurile de partid, ar fi dus la o apreciere mai justă a probelor în cauză, a faptelor justițiabile și a pedepselor penale ce urmau să fie pronunțate.-

In sfîrșit, consider că pedepsele penale pronunțate în cauză au fost prea mari și neproporționale cu faptele ce li se puteau reține în sarcină. Persoanele în cauză erau elemente ostile noii orînduirii sociale din țara noastră, pretabile la acțiuni dușmănoase și incontestabil meritau să se ia măsuri împotriva lor, fie pe calea influențării obștești, fie pe calea judecătorească, totuși, termenele pentru care inițial au fost privați de libertate, au fost prea mari.-

Căpitan de Securitate

Dulipovici
Dulipovici Anatolie

S E S I Z A R E
=====

În urma prelucrării materialelor Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la ilegalități și abuzuri ce au avut loc în cadrul activității organelor de securitate și în legătură cu cele declarate de fostul ministru al Afacerilor Interne tov. Drăghici Alexandru în fața plenarei, că în activitatea securității ar fi admise, ca o practică, înscenările - denumite de el "legende" - mă simt obligat să semnaliez cazul ce urmează, petrecut în anul 1962, în care am și eu o parte de vină, deoarece am contribuit din ordin la "reușita" lui, lucrînd în acel timp ca anchetator penal de securitate în cadrul Direcției de anchete penale a Ministerului Afacerilor Interne.-

La 12 iulie 1962 în jurul orei 22,00 pe soseaua București-Floiești, la intersecția cu pădurea Băneasa, a fost prins în flagrant delict, în timp ce încerca să plaseze într-o ascunzătoare, un material destinat Legației S.U.A. din București, numitul SAVESCU - DOROJAN NICOLAE, din București. În aceeași noapte a fost arestat și TENKER MARCUS, tot din București, complice al lui SAVESCU.-

La prima vedere această prindere în flagrant delict a unui trădător de patrie la o căsuță poștală în momentul depunerii de materiale destinate unei puteri străine, reprezenta o frumoasă realizare a organelor de securitate, în descoperirea și lichidarea acțiunilor de subminare a orînduirii socialiste din țara noastră.-

Din studierea materialelor informative, rezultă însă că toată problema a avut la bază o legendă informativă.-

SAVESCU-DOROJAN NICOLAE, născut la 29.XI.1925 în București, fiul lui Nicolae și Margareta, de naționalitate și cetățenie română, absolvent al 8 clase de liceu, căsătorit, are un copil minor, de profesie lăcătuș, controlor tehnic la Uzinele "Vasile Roaită", fără antecedente politice sau penale, în 1946 a activat un timp în cadrul unei celule a P.C.R., însă n-a fost confirmat

ca membru de partid, deoarece tatăl său adoptiv a posedat un depozit de cherestea și materiale de construcție.-

Fiind animat de sentimente reacționare, SAVESCU redactează și trimite în 1960 la redacțiile ziarelor "Scinteia" și "Contemporanul", mai multe scrisori anonime cu conținut dușmănos, dedându-se la injurii și calomnii la adresa țării noastre, a Uniunii Sovietice și a conducătorilor acestora.-

Concomitent cu această activitate dușmănoasă, SAVESCU încearcă să stabilească o legătură conspirativă cu un reprezentant al Legațiilor Angliei sau S.U.A. din București, aruncând fără să fie observat de cineva, 4 scrisori în incintele exterioare ale legațiilor în cauză, scrisori care au intrat în posesia organelor de securitate.-

Prin scrisorile respective SAVESCU dându-se drept reprezentant al unei organizații subversive, care ar acționa contra orînduirii socialiste din țara noastră, se pune în slujba puterilor imperialiste, în scopul subminării formei de guvernământ din Republica Socialistă România.-

În vederea desfășurării activității subversive SAVESCU solicită procedul de folosire a bombelor de plastic și unele mijloace tehnice, insistînd pentru obținerea unor aparate cu o oarecare valoare de un magnetofon portativ, un aparat de fotografiat "Exakta" cu teleobiectiv, un aparat de radio emisie-recepție. Magnetofonul era de altfel singurul mijloc de legătură asupra căruia insistă, conceput de el sub formă de schimburi de benzi cu mesaje înregistrate pe ele.-

Urmărind identificarea membrilor organizației subversive și a persoanei care arunca scrisori în curtea Legației S.U.A. din București, organele informativ-operative au elaborat și pus în aplicare o legendă informativă, prin care a interpus solicitatorului legăturii cu Legația S.U.A., un ofițer de securitate ca reprezentant al acesteia.-

În felul acesta a fost identificat SAVESCU-DOROJAN NICOLAE ca autor al introducerii scrisorilor în curtea legației și reprezentant al pretinsei organizații subversive.-

Folosirea legendei informative nu s-a oprit însă aici, ci s-a continuat jocul informativ în vederea stabilirii pe această cale a componenței organizației subversive, precum și a metodelor și mijloacelor de care dispune.-

În acest scop lui SAVESCU i-a fost predat un magnetofon portativ pentru înregistrarea mesajelor și i s-a indicat o căsuță poștală pentru schimb de materiale.-

In desfășurarea jocului informativ, lui SAVESCU i-au fost remise de către organele de securitate, ca din partea Legației S.U.A., mai multe mesaje, în care se elogiază activitatea subversivă a grupului pe care îl reprezenta, i se pun întrebări cu privire la efectivul organizației, pregătirea componentelor și mijloacele de care dispun și i se promet sume de bani în vederea procurării aparatelor pe care le solicitase.-

Incursat de aprecierile elogioase ale "reprezentantului legației S.U.A." cu privire la activitatea subversivă, de promisiunea că i se vor înmîna sume de bani, de ușurința cu care a obținut magnetofonul pentru înregistrarea mesajelor și împins de întrebările insistente cu privire la componența organizației, SAVESCU a început să întreprindă măsuri pentru recrutarea unor persoane cu care era în relații de serviciu sau de prietenie. In același timp însă, într-un mesaj transmis "legației" a recunoscut că doar el singur face parte din pretinsa organizație, dar are în vedere unele persoane care ar accepta, după părerea lui, să se încadreze.-

Dintre persoanele pe care a încercat SAVESCU să le recruteze, două au intrat în panică și l-au respins categoric, - una l-a și denunțat- și numai un prieten al tatălui său adoptiv, care-l cunoaște de la vîrsta de 10 ani, la insistențele lui și în special în urma promisiunii că îi va asigura un venit lunar de 1.000 lei, a acceptat să păstreze acasă la el magnetofonul, să meargă la locul unde era ascunzătoarea, pentru schimbul de materiale și să-l considere membru al organizației subversive.-

Acesta este TENKER MARCUS, născut la 15.VII.1900 în Galați, fiul lui Herman și Rebeca, cetățean român, de naționalitate evreu, absolvent a 6 clase liceu, neîncadrat, de profesie operator cinematografie și electrician, pensionar, cu ultimul domiciliu în București str.Nufărului nr.73.-

Pe baza faptelor redată mai sus și în conformitate cu referatul fostei Direcții II-a M.A.I. din 10.VII.1962 (Dos.F.O. nr.67.576 vol.1 fila 291), aprobat de tov. Alexandru Drăghici, s-a trecut la arestarea lui SAVESCU-DOROJAN NICOLAE și TENKER MARCUS.-

In urma anchetei pensile efectuate în cauză, în cadrul căreia legenda informativă a fost oficializată în sensul că legăturile pe care învinuitul le-a avut cu ofițerul de securitate au fost date drept legături cu reprezentantul unei puteri străine, respectiv al Legației S.U.A. din București, în baza referatului

445 447
din 20.IX.1962 (dos.anchetă 47909 vol.contr. f.80), aprobat de
tov.General Negrea Vasile, sus-numiții au fost deferiți justi-
ției pentru trădare de patrie și constituire în organizație sub-
versivă, problema legendei informative fiind trecută sub tăcere
față de organele procuraturii și justiției.-

Tribunalul Militar de Regiune Militară București judecând
cauza în fond, prin Sentința nr. 61 din 19.XI.1962, reține în sar-
cina inculpaților crima de trădare de patrie și uneltire contra
ordinii sociale prin constituire în organizație subversivă și
condamnă pe SAVESCU-DOROJAN NICOLAE la 18 ani muncă silnică,
8 ani degradare civică și confiscarea totală a averii personale,
pentru prima infracțiune și 15 ani muncă silnică, 5 ani degra-
dare civică și confiscarea totală a averii, pentru cea de-a doua
infracțiune, iar pentru TENKER MARCUS la 10 ani temniță grea,
5 ani degradare civică și confiscarea totală a averii, pentru
prima infracțiune și 8 ani închisoare corecțională, 4 ani in-
terdicție corecțională și confiscarea totală a averii, pentru
cea de-a doua infracțiune.-

Tribunalul Suprem- Colegiul Militar, prin Decizia nr.307
din 12-XII.1962, apreciind motivele de casare ca neîntemeiate,
a respins recursul, condamnarea rămânând definitivă.-

În cursul anului 1964 sus-numiții au fost puși în liber-
tate, TENKER MARCUS fiind grațiat de restul de pedeapsă prin
Decretul nr.310/16.VI.1964, iar SAVESCU-DOROJAN NICOLAE -grațiat
prin Decretul nr.411/1964 al Consiliului de Stat.-

Privind această problemă prin prisma documentelor Plena-
rei C.C. al P.C.R., consider că în rezolvarea ei au avut loc
defecțiuni, atât în partea ce privește munca informativ-opera-
tivă, cât și în cea de anchetă.-

Astfel, folosirea legendei informative, care și-a avut
justificare în primul stadiu al acțiunii informative, trebuia
sistată imediat după identificarea autorului scrisorilor arun-
cate în curtea legației și continuată urmărirea lui prin alte
mijloace ale muncii informative.

Continuarea jocului informativ a pus organul de securi-
tate în situația deși fictiv, totuși de a aproba activitatea
subversivă a pretinsului grup; a dus la încurajarea infractoru-
lui de a trece la acțiuni criminale, acțiuni pentru care ulterior
să fie tras la răspundere penală.-

În faza anchetei penale, consider că nu a fost justă
oficializarea legendei informative, toate actele de anchetă

654-
446
prezentînd legăturile infractorului cu ofițerul de securitate, ca fiind legături cu un reprezentant al Legației S.U.A.-

De asemenea, consider că nu a fost justă orientarea de a ascunde organelor procuraturii și judecătorești problema legendei informative cu implicațiile pe care le-a determinat. Punerea în cunoștință a acestor organe fie direct, fie prin forurile de partid, ar fi dus la o apreciere mai justă a probelor în cauză, a faptelor justițiabile și a pedepselor penale ce urmau să fie pronunțate.-

În sfîrșit, consider că pedepsele penale pronunțate în cauză au fost prea mari și neproporționale cu faptele ce li se puteau reține în sarcină. Persoanele în cauză erau elemente ostile noii orînduirii sociale din țara noastră, pretabile la acțiuni dăunănoase și incontestabil meritau să se ia măsuri împotriva lor, fie pe calea influențării obștești, fie pe calea judecătorească, totuși, termenele pentru care inițial au fost privați de libertate, au fost prea mari.-

Căpitan de Securitate

Dulipovici

Dulipovici Anatolie

Labicele
Nr. 9976

458-
449

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI

nr. 3232/A 447
6 XI. 1968

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

-tov. prim vicepreședinte gen. maior Grigore Răduică -

Revenim la adresa noastră nr. 1986/10.VII.1968 prin care vă solicităm să se revadă dacă arestarea și hotărîrea de condamnare lustră de Curtea de Apel Bacău în anul 1948, privind pe CHICULITA IANGU, are vreun temei legal.

Rugăm să luați măsuri pentru a ni se trimite cât mai curînd posibil răspunsul cerut cu adresa de mai sus.-

VICEPREȘEDINTE,

Bluț

18
9236
456-
450
el. 1986/A
18 III
8.448
196

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI

196

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. prim-vicepreședinte General maior Răduică Grigore -

Tov. Bălu
in

Vă rugăm să se revadă dacă arestarea și condamnarea lui CHICULITA IANCU, are vreun temei legal. Numitul este născut la 6 ianuarie 1925 în com. Berești jud. Galați, de profesie strungar, în prezent domiciliat în orașul Iași, str. Vasile Lupu No. 110.

În memoriul adresat conducerii partidului, arată că în anul 1947, în timp ce era membru al biroului Comitetului județean PCR Roman a fost arestat în mod abuziv și internat în lagărul din Gherla, iar în 1948 condamnat de Curtea de Apel Bacău la 3 luni închisoare pentru instigare.

Vă rugăm să ne informați despre cele constatate, fiindu-ne necesar pentru clarificarea situației lui de partid.

VICEPREȘEDINTE,

2 ex.nj.

Vinty

457
449 457

N O T A

CHICULITA IANCU - născut la 6 ianuarie 1925 în comuna Berești jud. Galați, domiciliat în orașul Iași str. Vasile Lupu no. 110, în memoriul adresat conducerii partidului arată următoarele :

- În anul 1947, în timp ce era membru al biroului comitetului județean de partid Roman a fost arestat de organele siguranței din Roman, iar după 6 zile trimis la închisoarea din Gherla. De aici, după o perioadă de timp, a fost adus la Ministerul Afacerilor Interne de unde după o săptămână a fost pus în libertate.

- El arată că în timp ce era deținut la Gherla a fost judecat de tribunalul din Roman și condamnat la un an închisoare corecțională pentru delictul de instigație. În urma recursului său, Curtea de apel din Bacău i-a redus pedeapsa la trei luni închisoare pe care le-a executat în 1949 la Iași în timp ce își satisfăcea serviciul militar.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

458-452
450
STRICT SECRET

Ex.Nr. 2

Nr. 9236
Din 18 noiembrie 1968

Către

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
- Colegiul Central de Partid -

La adresa dv. nr.1986/A din 12 iulie 1968, privind pe CHICULITA IANCU, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor ce se găsesc în arhiva organelor de securitate, rezultă că sus-numitul a fost arestat și internat în închisoarea Gherla în perioada iunie - septembrie 1947.

CHICULITA IANCU - în timp ce era activist al Comitetului județean de partid Roman - a fost arestat de către organele poliției din orașul Roman și trimis la închisoarea Gherla sub "acuzăția de a se fi manifestat ca antisemit". La 11 martie 1949, Curtea marțială Bacău, prin sentința nr.1123, l-a condamnat pe CHICULITA IANCU la 3 luni închisoare pentru "instigare publică și ură rasială".

Despre împrejurările în care CHICULITA IANCU a săvârșit fapta descrisă mai sus, oit și despre rezultatul anchetării lui, în arhiva organelor de securitate nu s-au găsit documente care să ateste sau să infirme temeinicia măsurii de arestare, internare în închisoarea Gherla și în final de condamnare la închisoare.

Aceeași constatare a fost făcută și de către Direcția Procuraturilor militare din cadrul Procuraturii Generale a R.S.R., care, în urma unui memoriu adresat de CHICULITA IANCU, l-a răspuns acestuia, la data de 4 martie 1968, că: "nu s-a putut verifica dosarul de judecată ce vă privește, fiind distrus...."

În luna mai a.c., CHICULITA IANCU, s-a adresat cu un memoriu și Consiliului Securității Statului în care, recunoscând că în perioada sus-menționată a avut o manifestare

. // .

antisemită, arată că: "În anul 1947, fiind membru al biroului județean de partid Roman, am comis o abatere de la legile statului, manifestându-mă șovin, adică am vorbit de rău despre evrei Recunosc că port vina manifestării șovine anti-se-mite"

Fapta pentru care CHICULITA IANCU a fost judecat și condamnat de Curtea marțială Bacău a fost însă amnistiată de Decretul nr.421/1955.

x

x x

În evidențele organelor de securitate CHICULITA IANCU era cunoscut și că a fost înscris și a activat în organizația legionară. Verificând însă în luna octombrie a.c. temeinicia materialelor în baza cărora CHICULITA IANCU a fost luat în evidență ca unul care s-a înscris în organizația legionară, acestea s-au dovedit a fi ireale. Faptul că CHICULITA IANCU nu a fost înscris în organizația legionară este dovedit prin aceea că nu s-au găsit documente inedite din care să rezulte acest aspect, cât și din declarațiile și relatările unor persoane care au făcut parte din organizația legionară de la Arsenalul armatei din orașul Roman, unde sus-numitul a fost ca ucenic în perioada guvernării legionarilor.

Ca urmare a concluziilor stabilite, în sensul că nu se confirmă faptul că CHICULITA IANCU a fost înscris în organizația legionară, organele securității județului Neamț au hotărât să efectueze operațiile ce se impun în evidențele lor.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă atât la arestarea și condamnarea lui CHICULITA IANCU pentru manifestări antisemite, cât și la invinuirea ce i s-a adus, pînă nu demult, că a fost înscris în organizația legionară.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

redactat: B.I.
dactilo: Croitoru Elena
2 ex.

-466
454
452

N O T A
=====

- privind pe CHICULITA IANCU.

Din verificările efectuate în arhiva organelor securității statului, au rezultat următoarele :

CHICULITA IANCU este născut la 6 ianuarie 1925, în comuna Berești, județul Galați, fiul lui Panaite și Ana, de profesie Frezor, în prezent domiciliat în orașul Iași, Str.Vasile Lupu nr.110, bloc D.4.-

În anul 1947, în timp ce era activist al Comitetului județean de partid Roman, CHICULITA IANCU a avut unele manifestări antisemite. Pentru aceste fapte, fără să fie analizat și discutat în cadrul organului de partid sus-menționat, CHICULITA IANCU a fost trimis, la data de 17 iunie 1947, de către poliția orașului Roman (comisarii ABRAMOVICI și DAVIDOVICI) la închisoarea Gherla, cu actul 1791. În luna septembrie 1947 CHICULITA IANCU a fost eliberat.

La 11 martie 1949, Curtea marțială Bacău, prin sentința nr.1123, l-a condamnat pe CHICULITA IANCU la 3 luni închisoare pentru " instigare publică și ură rasială ".

În legătură cu împrejurările în care CHICULITA IANCU a săvârșit fapta pentru care inițial a fost internat în închisoarea Gherla și ulterior a fost judecat și condamnat, cât și cu modul de anchetare a cazului său, în arhiva organelor de securitate nu s-au găsit documente care să ateste sau să infirme temeinicia măsurii luate atunci împotriva lui.

Datele și faptele descrise mai sus, privind pe CHICULITA IANCU, sînt consemnate numai în evidențele Inspectoratului județean de securitate Iași, unde respectivul este astfel cunoscut. Fapt este însă, că în perioada în care CHICULITA IANCU a fost activist de partid la județul Roman, a avut manifestări antisemite, acest lucru fiind confirmat de el în scris în memoriul adresat Consiliului Securității Statului în luna mai

././..

1968, unde arată că :

" In anul 1947 fiind membru al biroului județean de partid Roman, am comis o abatere de la legile statului, manifestându-mă șovin, adică am vorbit de rău despre evrei Recunosc că port vina manifestării șovine antisemite....."

Pentru " clarificarea " situației sale descrisă mai sus, CHICULITA IANCU s-a adresat cu un memoriu și Tribunalului Suprem al R.S.R. Acest memoriu a fost trimis spre soluționare Direcției procuraturilor militare din cadrul Procuraturii Generale a R.S.R. care a comunicat cu adresa nr.Z.P.8944/99.283/67 din 4 martie 1968 lui CHICULITA IANCU că : " nu s-a putut verifica dosarul de judecată ce vă privește, fiind distrus, dar infracțiunea de agitație publică prevăzută la art.327 Cod penal, pentru care ați fost condamnat la 3 luni închisoare corecțională, a fost amnistiată prin Decretul nr. 421/1955, astfel că se consideră atît infracțiunea comisă, cît și condamnarea, inexistente ".

x x

x

In luna mai a.c. CHICULITA IANCU s-a adresat cu un memoriu Consiliului Securității Statului, în care contestînd temeinicia măsurii luate împotriva sa în anul 1947 sub invinuirea de a se fi manifestat ca antisemit, cere totodată să i se clarifice și situația privind trecutul său politic, deoarece este acuzat că în 1940 s-a înscris și a participat la activități legionare.

Din studiul materialelor ce le posedă organele securității statului, cît și din verificările făcute recent în legătură cu apartenența lui CHICULITA IANCU la organizația legionară, a rezultat următoarele :

CHICULITA IANCU nu figurează în niciun document original că ar fi fost legionar sau că a desfășurat vreo activitate în acest sens. In schimb, în evidențele Serviciului municipal de securitate Roman, CHICULITA IANCU este cunoscut că a îndeplinit funcția de secretar al cuibului legionar condus de LITCAN DUMITRU, în prezent decedat.

Trecerea în evidența organelor de securitate a lui CHICULITA IANCU s-a făcut pe baze declarațiilor date în anul 1954 de doi foști membri ai organizației legionare, dar din conținutul niciuneia nu rezultă că ar fi avut funcția de secretar de cuib(de-

./..

altfel o asemenea funcție nici nu este cunoscută în sistemul de organizare al cuibului legionar), ci numai că ar fi cîntat cîntece legionare la Școala de ucenici din Roman.

Cei doi foști legionari care au dat declarații în legătură cu apartenența lui CHICULITA IANCU la organizația legionară, sînt VRABIE TEODOR și BER MIHAI.

Fiind recent audiați BER MIHAI, LUPESCU CONSTANTIN, BOTESCU CONSTANTIN - foști membri ai cuibului legionar în care se arată că ar fi activat și CHICULITA IANCU - aceștia au declarat că nu l-au văzut niciodată la ședințe și nici nu știu să fi fost legionar CHICULITA IANCU. BER MIHAI, menționat mai sus ca unul care a dat declarația în anul 1954 că l-a văzut pe CHICULITA la ședințe legionare, a relatat în prezent că nu-și aduce aminte să-l fi văzut, întrucît și el (BER) a participat o singură dată. În același timp BER MIHAI a mai relatat că nu-și amintește decă în anii anteriori a dat declarație despre activitatea lui CHICULITA IANCU.

Discutîndu-se, în luna octombrie a.c. și cu un număr de colaboratori ai organelor de securitate, care au dus activitate în fosta organizație legionară din orașul Roman, precum și cu o parte din foștii membrii legionari din vechiul Arsenal al Armatei unde CHICULITA IANCU a fost ucenic, aceștia au relatat că nu l-au cunoscut să fi fost legionar sau să fi participat la vreo ședință. (În anul 1940, CHICULITA IANCU avea 15 ani). Unii dintre colaboratori au relatat însă că în perioada guvernării legionare, ucenicii de la Arsenalul Armatei din orașul Roman, cîntau cîntece legionare cînd erau adunați în careu și cînd ieșeau de la atelier.

În concluzie, din studierea materialelor existente în arhiva organelor securității, nu au fost găsite documente originale care să ateste faptul că CHICULITA IANCU a fost înscris la legionari sau că ar fi participat la ședințele organizate de aceștia. Cele două declarații, date în 1954 și pe baza cărora CHICULITA IANCU a fost luat în evidență Serviciului municipal de securitate Roman, nu au fost verificate odată cu reconstituirea schemelor organizației legionare.

Pe baza recentelor verificări efectuate în legătură cu

463-
457

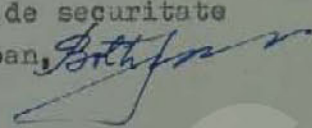
trecutul politic al lui CHICULITA IANCU, a rezultat că nu se confirmă materialele din evidența organelor securității, din care reșea că sus-numitul ar fi fost legionar. În consecință, conducerea Inspectoratului județean de securitate Neamț, în urma reanalizării situației lui CHICULITA IANCU, a stabilit că acesta nu a fost înscris în organizația legionară, fapt pentru care a hotărât efectuarea operațiunilor necesare în evidențele securității

Față de cele raportate mai sus, considerăm că în mod neîntemeiat CHICULITA IANCU a fost invinuit că a fost înscris în organizația legionară.

Propunem ca rezultatul verificărilor efectuate în cazul lui CHICULITA IANCU, să fie adus la cunoștința organelor de partid care au competența în a-i rezolva situația lui de partid, precum și celui în cauză.

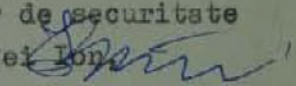
Lt.col.de securitate

Both Ioan,

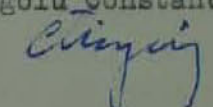
Maior de securitate

Botofei Ion

Maior de securitate

Negoiu Constantin,

2 ex.

red.colectiv.
dactil.T.I.
10.11.1968

Chicoutimi Tasse

Sour - 400 g. - 5771 - pl. 10 - 464 -
file 236-238 in 306 458
- 400 g. individual end. 2386 456
- - - - - 126.590 pl. 33

Tasi - found 73.661.

Bracte - found 35.041.

457 458 459
10 iunie 1968

STRICT SECRET

Exemplar nr. __

Să-l chem
tor. Both n' nă
discute cu el

REFERAT

- privind motivul cererilor de primire în audiență la conducerea Consiliului Securității Statului - a numitului CHICULITA IANCU.-

Sus-numitul s-a născut la 6.01.1925 în comuna Berești - Galați, fiul lui Panaite și Ana, de profesie frezor la Uzinele metalurgice Iași, cu domiciliul în str. Vasile Lupu nr. 110 bloc D.4, scara A, etajul 1, ap. 1, Iași.-

În anul 1947 fiind membru al P.C.R. și activist în cadrul Biroului județean de partid Roman, a comis o abatere de la legile statului, manifestându-se șovin la adresa evreilor. Pentru această faptă, fără să fie analizat și discutat în ședința Biroului județean de partid, a fost arestat de organele siguranței prin comisarul ABRAMOVICI și anchetat de comisarul DAVIDOVICI.-

La începutul anchetei a negat faptele imputate, apoi a fost obligat să recunoască cele afirmate la adresa evreilor, deoarece a fost anchetat după toate metodele speciale - metode ale căror urma susține că le mai are și astăzi.

"Înainte de a fi trimis la Penitenciarul Gherla, anchetatorul DAVIDOVICI am-a pus să semnez o declarație în care recunoșteam toată vina și declarația e dată de bună voie și nesilit de nimeni". Cu acest prilej a fost avertizat că nu are voie să discute cu nimeni despre această chestiune, fiindcă, zicea el (DAVIDOVICI), siguranța are și alte metode de a-i închide gura, arătându-i pistolul.-

La Gherla, a fost închis la un loc cu toți țărăniștii și liberalii împotriva cărora luptase în anul 1946. După 2 luni și 14 zile, a fost scos din penitenciar și depus la siguranța din Gherla de unde a fost trimis la București. Aici a fost anchetat de un comisar care la despărțire i-a întins

././..

458
460
466
459

mîna, spunîndu-i " tovarăşe" vei fi lăsat liber să mergi la Roman să te lupţi pentru a recăpăta drepturile.-

A doua zi a fost eliberat, fără nici o dovadă la mîna şi fără acte de identitate.

La Roman nu a mai fost primit să lucreze la uzină, a fost nevoit să caute serviciu la Uzinele "Concordia" Ploieşti. La scurt timp a fost încorporat la Regimentul 3 auto-reparaţii şi trimis în garnizoana Roman.-

În una din zile, plecînd din unitate în oraş, a fost oprit pe stradă de un avocat din baroul local - o fostă cunoştinţă - care i-a comunicat că e condamnat în lipsă la un an închisoare pentru delictul de instigare. Această condamnare s-a pronunţat în timpul cît se afla deja închis la Penitenciarul Gherla.-

Faţă de această situaţie, a înaintat recurs la Tribunalul Bacău - aici procurorul i-a spus că dosarul nu cuprinde suficiente dovezi probatorii şi va cere achitarea în acest caz.-

La o săptămînă după discuţia avută cu procurorul, a fost din nou la Bacău şi aici un asesor popular din com-pletul de judecată, l-a informat că mai înainte cu o zi sau două a primit un telefon din Roman prin care se ceruse să fie condamnat cîtuşi de puţin - numai să existe o condamnare. Astfel fără să mai fie nevoie de alte dovezi în plus, a fost condamnat la 3 luni închisoare corecţională, pentru delictul de instigare şi depus la închisoarea militară din Iaşi.-

După executarea pedepsei, a fost trimis din nou la aceeaşi unitate pentru a-şi continua stagiul militar. În luna noiembrie 1949 a fost lăsat la vatră şi s-a reîncadrat din nou la aceeaşi întreprindere - Uz. metalurgică Roman.-

Ca urmare a măsurilor luate împotriva sa, după cum declară CHICULITA IANCU, a avut mult de suferit pe linie profesională, astfel :

În anul 1951-1952 a reuşit să fie trimis să susţină examenul de admitere la facultatea muncitorească - secţia fără frecvenţă- luînd examenul, dar cînd i s-a citit fişa personală a fost respins din cauza condamnării şi a excluderii din partid.-

././..

459
467
468 460

În cadrul întreprinderii a a urmat o școală de maiștri și după absolvire a fost numit șeful secției scolare, dar după 7 luni a fost schimbat din funcție, iar la puțin timp a fost numit din nou în funcție.-

Cu această ocazie, s-a înscris la cursurile școlii de maiștri, secția fără frecvență din Galați, pe care le-a urmat până în anul 1958, iar când să susțină examenul de absolvire, a fost oprit să nu se prezinte, fără să i se explice motivele.-

Văzînd această situație, s-a adresat Comitetului orășenesc de partid Roman la tov. prim secretar RAILEANU, explicîndu-i situația în care se află, solicitînd ajutorul organelor de partid. !După ce a relatat faptul pentru care se adresează partidului, a fost întrebat de tov. prim secretar RAILEANU, dacă CHICULITA IANCU e membru de partid ?

La răspunsul că nu e membru de partid, Tov. RAILEANU a spus că nu stă de vorbă cu nemembri de partid.-

Pentru clarificarea situației sale pe linie de partid, s-a adresat celui de al III-lea Congres al P.C.R. cu un memoriu în care a arătat situația sa, cerînd elucidarea cazului său.-

După congres, a fost chemat la Reuniunea de partid Bacău, la un lucrător din cadrul Comisiei de Control a C.C., pe nume STOIAN, care venise să rezolve problemele ridicate de petiționar prin memoriul adresat congresului.-

Cu acest prilej, a fost întrebat dacă recunoaște manifestările antisemite avute în anul 1947, la care a răspuns că recunoaște după care a fost întrebat dacă a avut vreo legătură cu organizația legionară. La această întrebare a dat răspuns negativ, atît verbal cît și în scris.-

După circa o săptămînă a fost chemat la Comitetul Orășenesc de partid, tot de către tov. STOIAN, care era însoțit de tov. FILIP de la Colegiul de partid Bacău.-

A fost întrebat din nou despre activitatea sa după care a fost întrebat "ce vei zice dacă ți se va face dovadă că ai fost legionar ?" Am răspuns că dacă se dovedește aceasta, să fiu pus la zid și împușcat ".
6

Atunci a fost introdus în birou un cetățean pe nume VRABIE TEODOR, care a început să povestească că numitul CHICULITA

././..

h60 - 468
462 461

IANCU în anul 1940 a condus şedinţe legionare şi strîngea şi cotizaţii, fiind de faţă atît declarantul cît şi alţii.-

"La cele auzite am întrebât pe VRABIE, dacă ştie ce vîrstă aveam eu în anul 1940 ? " La această întrebare a răspuns tov. FILIP spunînd că nu contează vîrsta.-

"Atunci am cerut să fie audiaţi ceilalţi cu care pretinde că am activat în organizaţia legionară ? Tov.STOIAN mi-a răspuns că au fost audiaţi şi toţi au recunoscut că am fost legionar ".

"Tot tov. STOIAN mi-a spus că mai deţine un proces verbal de şedinţă legionară şi numele meu e în fruntea listei, am cerut să-l vîd, dar nu a vrut să-l arate ".

După această confruntare, CHICULITA IANCU s-a adresat Procuraturii pentru a-l acţiona în judecată pe numitul VRABIE, deoarece a fost calomniat de acesta. Procurorul i-a răspuns că cele relatate sînt chestiuni de partid şi în care procuratura nu se poate amesteca.-

Văzînd această situaţie, CHICULITA IANCU s-a dus la Bacău la Comitetul regional de partid, unde a luat legătura din nou cu tov. FILIP, căruia i-a cerut permisiunea să-l dea în judecată pe VRABIE.

"La aceasta, tovarăşul FILIP mi-a spus că nu am voie să-l dau în judecată şi că dînsul se va ocupa în continuare de această problemă. Peste circa o lună, am fost chemat din nou la Bacău şi anunţat că în urma analizei făcute de comisia numită de Congresul al III-lea P.C.R., excluderea mea din partid se ratifică ".-

In încheierea memorului, CHICULITA IANCU, recunoaşte că poartă vina manifestării şovine, antisemite, dar nu recunoaşte faptul că ar fi avut vreo contingentă cu organizaţia legionară de aceea cere să fie repus în drepturile ce i se cuvin ca om cîstit.-

A fost şi este profund afectat de îndepărtarea sa din rîndurile P.C.R.

x x
x

Cerînd o documentare mai mare în această problemă, Inspectoratului judeţean de securitate Iaşi, ne trimite un referat pe data de 29 mai 1968 din care rezultă următoarele :

La data de 7 decembrie 1966, numitului CHICULITA IANCU i s-a deschis dosar de verificare pe baza notelor informative furnizate de informatorul "CARAȘ ALEXANDRU" care în mod tendențios, denaturat, prezintă pe sus-numitul ca fiind sabotor, dezorganizator al producției astfel :

"Fiind șef de echipă, se face vinovat că cele 10 mașini de frezat de la Secția mecanic șef a Uz. metalurgica din Iași, nu au accesoriile necesare pentru a se lucra la ele ?.

În nota informativă din 5 octombrie 1966 arată, cităm: "Fără să mai amintesc, că pentru mașinile de freză "Cugir" există două axe port freză, deși sînt patru mașini; la fel și scule mari ".

"CHICULITA IANCU cu bună credință și cu totul intenționat cît timp a fost șef de echipă a dus mașinile în halul în care am descris mai sus ".-

Toate informațiile furnizate de informatorul "CARAȘ ALEXANDRU" nu au putut fi confirmate de informatorii "ANDONE MIHAI" și POPOESCU MANOLE" care au lucrat în dosarul de verificare privind pe CHICULITA IANCU.-

Acești informatori arată că sus-numitul execută lucrări de foarte bună calitate, este un meserias bun și foarte exigent cu oamenii pe care-i conduce.-

Din verificări rezultă că toate notele furnizate de agentul "CARAȘ ALEXANDRU" au fost date din ură și invidie, deoarece acesta a fost mutat de CHICULITA IANCU care-i era șef de la un loc de muncă la altul.-

Dosarul de verificare privind pe numitul CHICULITA IANCU a fost închis la data de 25 mai 1968 prin neconfirmarea materialelor care au stat la baza deschiderii.-

La data de 14 mai 1968 informatorul "CARAȘ ALEXANDRU" a fost abandonat, deoarece s-a dovedit a fi nesincer față de organele de securitate.-

În prezent rezultă că numitul CHICULITA IANCU a făcut multe inovații în cadrul uzinei, fapt pentru care a fost recompensat pînă în prezent cu suma de 8000 lei. Pentru acest lucru a fost evidențiat atît în cadrul uzinei, cît și la ministerul de resort.

././.

În momentul de față se află în evidența generală a Inspectoratului de securitate al județului Iași, pe baza copiei de hotărâre de trecere în evidență, întocmită la 19 decembrie 1964 de fostul Serviciu raional de securitate Roman.

x x
x

Fiind căutat la arhiva Serviciului "C", apare în dosarul fond operativ nr.19.735, astfel la pagina nr.8, într-un referat întocmit la data de 9 iunie 1947, de poliția orașului Roman, semnat de comisarul ajutor BERHECI RADUCANU, din care rezultă următoarele :

"Din cercetările efectuate, reiese că factorul important în manifestările elevilor a fost atitudinea pedagogului CHICULITA ION care în discuțiile libere pe care le avea cu ucenicii, prin atitudinea sa șovină, antisemită, le-a dat acestora curajul și libertatea de a se manifesta prin cîntece legionare și alte discuții cu caracter antidemocratic ".

De asemenea mai reiese că un element principal de agitație în toate aceste manifestări cu caracter legionar, este elevul ucenic MORARU AUREL din clasa IV-a, care influențat de atitudinea pedagogului CHICULITA ION, pe care-l știa ca un principal conducător în organizațiile progresiste și care în ultimul timp, prin atitudinea sa dezice complet poziția sa anterioară, a provocat și pe ceilalți elevi să cînte cîntece legionare, întretinîndu-se astfel o atmosferă de curent legionar.-

In concluzie, pedagogul CHICULITA ION devine ca un autor moral principal și instigator în acțiunile rasiale, ajutat în această acțiune de către elevul MORARU AUREL, care a fost autorul manifestărilor legionare.-

Din procesul verbal de interogatoriu luat numitului MORARU AUREL (pagina 12-a verso) rezultă că numitul CHICULITA ION s-a retras din org. U.T.M. pe motivul că organizația nu mai merge cum mergea înainte Tineretul progresist. A mai afirmat că a plecat din P.C.R. pentru motivul că în partid și în conducerea sa, sînt oameni care-și fac interesele lor personale, că în prezent, cu toată propaganda făcută de către partidul comunist pentru realizarea platformei program, acesta nu a realizat nimic. Toate aceste cuvinte au influențat asupra mea foarte mult, eu care-l știam ca un conducător, am crezut tot ce a spus el.

././.

La pagina 13 verso, tot elevul MORAHU AUREL, declară că a avut o discuție cu domnul pedagog CHICULITA ION, despre specula de pe piață, el a afirmat că " uite ce speculă fac jidanii, ei au de toate și nu le face nimeni nimic, căci au jidani de ai lor în partid ". Eu când m-am dus să cer pentru soția mea ajutor alimentar, am fost refuzat.-

In continuare a mai spus : " Antonescu a făcut bine când a închis pe toți jidanii " dînd exemplu din Germania și Polonia, spunînd că acolo jidanii au fost omoriți.-

Din declarația numitului POPUTOAIA PAVEL (file 13) rezultă că pedagogul CHICULITA a început să aibă o atitudine ostilă față de elevul COMAN, care era cunoscut ca membru al P.O.R. și conducător al org. U.T.M. A început să-i facă mizerie, iar nouă ne spunea că-l va da afară din școală, va face în așa fel să nu ia examenul și o să-l bată, că o să-l facă neom.-

Mai declară că atitudinea și felul de a se comporta a domnului CHICULITA a dat curaj întregii clase de a-și schimba părerile și de a persecuta pe elevul COMAN, care era cunoscut ca un bun comunist ".

La pagina 15, numitul CHICULITA ION apare pe un tabel nominal cu instigatorii din categoria "A" muncitori, întocmit de poliția orașului Roman, biroul de siguranță din care rezultă următoarele :

CHICULITA ION de la Uzinele metalurgice ale statului din Roman, fost membru al P.C.R., exclus, a lucrat în U.T.C. are priză în rîndul ucenicilor de la uzină, unde era ca pedagog.

Prin diferite discuții cu elevii ucenici, agită diferite probleme șovine antisemite, încurajîndu-i la manifestări legionare prin calitatea sa de pedagog, pentru care fapt a fost înaintat Parchetului Tribunalului Roman cu nr.1699/1947.

Din declarația dată de sus-numitul (pagina 14) arată că nu are cunoștință că la Uzinele statului Roman, de la data venirii sale ca pedagog, s-ar fi cîntat cîntece legionare, în afară de o singură dată într-o seară s-a cîntat cîntecul legionar "Stefan Vodă al Moldovei " și despre care a aflat mult mai tîrziu.

În calitatea sa de pedagog ca primă măsură i-a certat, făcîndu-le morală și observații, iar după vreo două zile, a anunțat comitetul.-

./../.

464 472 468

Își amintește că într-o seară la masă, a întrebat pe elevi dacă au cîntat cîntece legionare, la care Moraru Aurel i-a răspuns că într-adevăr au cîntat și pentru care, le-a atras atenția făcîndu-le observație că nu-și dau seama ce fac.

Nu recunoaște că ar fi sfătuit pe elevii ucenici să cînte cîntece legionare și atunci cînd cîntă, să se ferească de elevul COMAN.

De asemenea nu recunoaște că ar fi avut vreo discuție despre fostul conducător al statului - ION ANTONESCU- sau în această discuție să fi afirmat ceva despre evrei, așa cum i se impută.

"Imi amintesc totuși că într-o discuție cu elevii, am fost întrebat de cineva - dar nu-mi amintesc de cine - de ce nu se iau măsuri contra speculanților evrei " la care am răspuns că atunci cînd se vor lua măsuri se vor lua asupra tuturor speculanților, indiferent cine ar fi ei ".

Recunoaște că a discutat față de elevi anumite nemulțumiri ale sale în legătură cu intrarea sa în producție, dar nu recunoaște că cu această ocazie s-ar fi manifestat tendențios contra regimului sau partidului.-

La pagina 25 există o copie după un articol apărut în ziarul " Descătușarea " nr.218/1948 cu titlul " Condamnat pentru activitate legionară " în care se arată că ION P.CHICULITA din Roman str.I.Agarici nr.38, a fost condamnat de Tribunalul

Roman la 1 an închisoare și 3000 lei amendă pentru că a cîntat față de mai multe persoane cîntece legionare.-

Tot pentru aceleași motive au mai fost condamnați la cîte 6 luni închisoare și 3000 lei amendă : MUSCALU GH.VASILE din comuna Verona, județul Botoșani și MORARU AUREL din comuna Ștefănești - Botoșani.-

La pagina 38 există procesul verbal de interogatoriu luat lui COMAN MARCEL în ziua de 9 iunie 1947, din care rezultă următoarele :

" Cam pe la mijlocul lunii mai, eram într-o zi de față la o discuție pe care pedagogul CHICULITA ION o avea cu elevul MORARU AUREL, SAVA AUREL și alții.Am auzit cînd pedagogul CHICULITA ION afirma următoarele cuvinte : Eu sînt comunist, dar am o ură personală pe jidani, pe care nu-i pot înghiți.De asemenea

./././.

443-
465 467

am mai auzit cînd s-a exprimat că P.C.R. nu este român  i că în conducerea partidului sînt numai jidani  i păcat a făcut ANTONESCU că nu i-a omor t pe to i jidanii ".-

La pagina 65 există adresa D.R.S.P. Ia i nr.11/24.527 din 26.07.1949 din care rezultă că numitul CHICULITA ION a fost condamnat prin sentin a nr.1123 din 11.03.1949 a Cur ii Bacău la 3 luni închisoare corec ional  pentru instigare publică.

A fost eliberat la data de 4 iunie 1949. Comportarea în penitenciar, bună.

x x
x

Pentru stabilirea adevărului în cazul numitului CHICULITA IANCU, am cerut Inspectoratului jude ean de securitate Bacău, să ne trimită în copie toate materialele referitoare la activitatea sus-numitului, astfel :

Cu adresa nr.1237 din 18 iunie 1968, ne trimite procesul verbal de interogatoriu luat numitului VRABIE TEODOR la data de 5.02.1955 din care rezultă că interogatul în anul 1940 s-a înscris în organiza ia legionară  i a activat în cuibul condus de LITCAN DUMITRU, activ nd p n  în anul 1941.-

La  ntrebarea : " Ar ta i dv. c nd  i în ce împrejurări v-a i înscris în organiza ia legionară ? ", răspunde :

" n anul 1940, pe c nd mă aflam ca muncitor curelar la fostul Arsenal al armatei din Roman, a venit în atelierul de curelărie numitul LITCAN DUMITRU  i mi-a spus să mă duc  i eu la  edin e cu caracter legionar lucru pe care eu l-am acceptat  i astfel am luat parte la o  edin a care s-a ținut în Roman, str. Toma Stelian, în casă la LITCAN DUMITRU, unde au mai luat parte  i numi ii : BER MIHAI, fost membru al P.C.R., muncitor la IMS Roman, PALENCIUC CONSTANTIN în prezent director la S.M.T., POCIUMB SAVU  i CHICULITA IANCU, în prezent maistru la IMS, plecat la S.M.R. Roman  i al ii. Am participat la  edin e, unde c ntam cîntece legionare, împreună cu to i cei ar ta i mai sus, iar corul era condus de numitul CHICULITA IANCU ".

Din procesul verbal de interogatoriu al numitului BER

././..

MIHAI, fost membru al organizației legionare, arată că din auzite ar fi făcut parte din cuibul legionar condus de LITCAN CONSTANTIN și CHICULITA IANCU.

Din nota informativă dată de informatorul "MIHAI ION" la data de 13.04.1956 rezultă următoarele :

- " Cunosc pe CHICULITA IANCU din anul 1944 de când Arsenalul armatei a fost mutat la Sibiu. Mai bine am început să-l cunosc abia din anul 1946 în campania electorală când era activist la Tineretul progresist. În această perioadă activa intens cu mult devotament până în anul 1947 prin luna martie, când a fost trecut în producție la înființarea U.T.M.-ului.

Prin luna aprilie 1947 a fost dat ca pedagog la Școala de ucenici. Aici tolera tendințele legionare, naționaliste ale câtorva ucenici și anume MORARU AUREL, MORARU GHEORGHE, SAVU AUREL și alții.-

Când se cântau cîntece legionare prin dormitoare, de obicei seara, dînsul nu era la școală, dar le încuraja prin discuțiile antisovietice, antisemite, șovine, și antipartinice ce le purta cu acești ucenici. În mod direct nu a participat la manifestările (cîntece) legionare, ce începeau să ia amploare la școala de ucenici"

Din materialele studiate pînă în prezent nu rezultă nimic concret că numitul CHICULITA IANCU ar fi făcut parte din organizația legionară, singurul care susține faptul că a fost legionar, este numitul VRABIE TEODOR prin procesul verbal de interogatoriu, care se anexează.

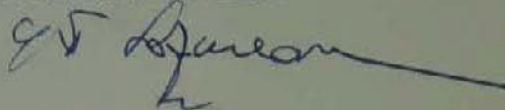
De menționat este faptul că în anul 1940 petiționarul avea vîrsta de 15 ani.

În concluzie, numitul CHICULITA IANCU se face vinovat de unele manifestări antisemite avute în anul 1947, dar aceasta nu înseamnă că a fost legionar. În prezent se achită de sarcinile profesionale, este un muncitor fruntaș și inovator.

Față de cele arătate mai sus, vă rog să decideți.-

CAPITAN,

Lăzureanu Nicolae

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

OFICIUL PENTRU PRIMIREA EVIDENȚĂ
ȘI URMĂRIREA REZOLVĂRII RECLAMAȚIILOR,
SESIZĂRIILOR ȘI PROPUNERILOR
CETĂTENILOR

2.3.3

Nr. 8833

467

463

475

645.304.- CHICULITA IANCU din Iași, solicită să fie primit în audiență pentru a relata situația sa personală.

Sus-numitul pe când era membru al Biroului județean de partid Roman, la data de 17.VI.1947 a fost trimis de către poliția orașului Roman în lagărul Gherla, fiind eliberat în septembrie 1947. Prin sentința nr. 1123 din 11.III.1949 a Curții Martiale Bacău a fost condamnat la 3 luni închisoare pentru instigare publică și ură rasială.-

Este luat în evidența generală a elementelor suspecte ca fost membru legionar în perioada 1940-1941, de către fostul raion de securitate Roman la data de 19.XII.1964 sub nr. 35041 fond operativ - Secția "C", fosta regiune M.A.I. Bacău.

Datele ce apar în hotărîrea de trecere în evidență nu corespund realității, deoarece în anul 1940 numitul CHICULITA IANCU avea 15 ani și nu putea fi membru legionar.

La 7.XII.1966, biroul IV din serviciul III al fostei regiuni Iași i-a deschis celui în cauză dosar de verificare ca fiind suspect de activitate de sabotaj, iar la 23.V.1967 a fost închis prin neconfirmarea materialelor. Nu este cunoscut cu manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru.

La locul de muncă, Uzina metalurgică Iași, este cunoscut ca bun organizator și cunoscător al proceselor tehnologice de aschiere, mai ales în domeniul frezării, primind titlul de muncitor specialist în cadrul serviciului mecanic șef de la uzina sus-amintită.-

16.V.1967

- Copie -

PROCURATURA REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA

PROCURATURA GENERALA

DIRECTIA PROCURATURILOR MILITARE

4 martie 1968 .

Nr.Z.P.8944/99283/67

C ă t r e,

CHIOULITA IANCU

str.Vasile Lupu nr.110 bloc D4,sc.A.
etaj.1. apt.1.

IASI

Referitor la memoriul dvoastră adresat Tribunalului
Suprem al. R.S.R. vă facem cunoscut că nu s-a putut
verifica dosarul de judecată ce vă privește, fiind
distrus, dar infracțiunea de agitație publică prevăzu-
tă la art. 327 cod penal pentru care a-ți fost condamnat
la 3 luni închisoare corecțională, a fost amnistiată
prin Decretul nr.421/1955, astfel că se consideră
atât infracțiunea, comisă cât și condamnarea inexisten-
te.-

SEFUL BERGHEI,

ss. indescifrabil
L.S. .

Doamnă Președinte,

469

Subsemnatul Chiculiță Ionco din Iași stb.
Nr. Luv 110 B. 04 se. 11 st. 112.1, de profesie
specialist fizion la U. 19 10.11, pun prezenta în
în fața D-voastră cu următoarele:

Fiind chemat de la Iași stb. completarea unor
anumite date neincluse în memoriul ce l-am adresat
D-voastră, în urma discuțiilor purtate cu for. Tătar 300,
doresc să sintetizez scurta final al memoriului pentru
să-l adresez Consiliului Securității Statului.

Au fost acuzat în 1961 că au fost legionar, și
în 1940 au fost la sedințe legionare. Nu că aderant
nu numai că nu au fost la sedințe nici n-au avut
expuneri sedințe fiind după 1940. Dorec ca în lumina
documentelor Plouari C.C., pentru faptul în mișcarea
organului de Combat, este acuză o orientare bazată pe ana-
liză dialectică și nu pe simple afirmații nefundate, care
se distinge și cercetarea judiciară a cazului meu
relatat în memoriu și sunt conștient că în ~~documente~~
unor decizii judiciare se va descoperi adevărul.

Căci nu au scris identul de clar în memoriu
și că ar putea fi făcută o fac în completarea de
fapt, este rugămintea deontică pe care o fac, ca
să-mi comunicați rezultatul cercetării și concluziile
la care a ajuns organul de analiză a cazului meu.

Lucrurile sunt în vîră și pentru elucidarea faptelor
într-o situație de Paștele.

Să trăiți -

Chiculiță Ionco

Adresa actuală: Iași
adresa domiciliului: Iași
Nr. 20.894/1968/67. de
la data 1968.

Președintele al Consiliului Securității Statului

472
Jovanice Prejcorice.

645304
1968
Luna..... V..... Zina 7

Subsemnatul Chirilă Iane, născut la 6. Iul. 1928 de profesie
strungar în per la Uzina Metalurgică Iasi, se aruncă în
lasi în Vile Lupu nr. 110. Bloc. 04 sc. A S. 1 Ap. 1, până prezenta rio
la hă. bătă cu următoarea rugămintă:

Dorind să se relatez o problemă în legătură cu viața mea, am
unul permisiunea și am fost înțeles din prezenta spera să mi
regulez situația mea care este următoare:

În anul 1943 fiind membru al Partidului Comunist din România,
am comis o abatere dela legile statului manifestându-mă
forța adică am ardeț rău după corei. Pentru aceasta fapt se
fue discutat într-o sedință de Partid sau altă instanță, am
fost arestat de către organele securității și numit de Comitetul
de Siguranță Boravovici și apoi anchetat de către comitetul
de Siguranță Davidovici, de către care am fost interbat dacă
reunesc că am spus a căs spus după corei. La început am
negat apoi am fost obligat să recunosc și apoi trimis
cu un agent și interbat în lagărul de detenție politici Ghelb.

La curtea mea intervințată am ajuns la Directorul Securității
cărora în am spus că eu sunt membru de Partid și că am
am o căută în mijlocul aceluia în pătore că era legătura
până atunci Căpitan, Păcurari etc. și că dinse va fi
judecat de un Tribunal ca să văd pentru a nu fi vint închis.

În adică după 2 luni și 10 zile de detenție am fost
trimis la Securitate la Ministerul de Interne anchetat de un
funcționar al M. I. cu nume spus că eu mai sunt încă
membru de Partid și că se merge la România și se luptă pt. a
cristiza direcțiile de membri de Partid. La România fusese un
am fost prins și stau de omnia cu ocazii și atunci am
mai avut a face. Pentru a elucida această problemă în reg
respectiva se S. I. a fost am să acorde urgent o audiență mie
și să vedea că eu sunt din Localitate.

Cu respect
Jh -

Telef. 51.19.05

6.5.68

Tr. Președinte al Comitetului Securității Statului.

Sto. Ștefan cel Mare 118
et. 3 ep. 21

477-
471 473
Tovarăşe Preşedinte,

Subsemnatul Chirilă Iano a născut la 6 ian. 1925
de profesie stropar în fier actualmente trezor generalist
la Uzina Metalurgică Iaşi, cu domiciliul în Iaşi str.
Vla Lupu No 66c On se A Et 1 Ap 1 prin prezenta vin în faţa
Dnăi în următoarea plângere:

În luna Mai anul 1947 fiind membru al biroului
Judeţean de Partid Român, pentru vina de a fi vorbit
de rău despre erci, adică au avut manifestări anti soviet
am fost ridicat în toată noaptea de către siguranţa de stat
prin Eusebiu de Siguranţă Abravodici. Am fost transportat
la Siguranţa unde am fost anchetat de către comisarul
de Siguranţă Davidovici după toate metodele posibile,
metode ale căror urme le mai am şi astăzi! —

După ce am nevoznut toată vina ce mi s-a pus în
sarcină am fost admonestat în continuare pentru ce am
făcut anume. După anchetă am fost trimis la beci
după care peste ca 6 zile am fost trimis cu un agent
şi internat în lagărul de detinuţi politici Gherla —

Înainte de a fi trimis la Gherla, Davidovici m-a
pus să scriu o declaraţie în care recunoşteam toată
vina şi în acelaşi timp recunoşteam că declaraţia o dau
de bună voie şi nerăscut de vinovăţi — Trebuie să menţionez
că Davidovici nu a atras atenţia în mod special că urmasii
nu vor avea voie să povestesc cuiva despre această destinaţie
fără să, ştiind că el, Siguranţa are şi alte metode de a mi
include gura şi mi-a arătat pistolul care se poartă —

Într-o zi ajuns la Gherla am observat că am inclus la
un loc cu toţi ţărăniştii şi liberalii formaţi din 1946.
cărora după aceea se în capitanie electorală din 1946.

M-am străduisit să ajung la Biroulul Lagărilor şi
după câteva săptămâni am reuşit să-i vorbesc.

Am explicat acestuia că nu sunt necesare de Partid și că
locurile delictușilor mei ca fiind nu am abuzat exprimându-mă
demonstrându-mi că de fapt sunt tribunale care să se judece
ca să pot afla motivele delictușilor mei.

După ce m-a anunțat, Directorul mi-a spus că el are
putere lui și o măsură în avaria prezintă dar că va trece
organul lui superior de acest caz. După 2 luni și 14 zile
am fost luat dela închisoare și trimis la Siguranța în
Gherla. Am stat o zi și o noapte și a doua zi am fost trimis
cu un agent la Securitate la Ministerul de Interne. Aici m-am
fost ținut deloc. La o săptămână după ce am fost adus la
Interne am fost audiat de către un comisar care mi-a
făcut niște întrebări și mi-a spus, "bărbate". După ce am stat de vreo
cece o oră, mi-a spus că mi se va da drumul și că
va trebui să merg la Râmnic și să mă ocup de niște activități
dreptușile. A doua zi am fost pus în libertate fără nici o condiție
la mine fără nici un act de identitate. Am plecat prin Râmnic
și după un număr de peregrinări am ajuns acasă.

La aceeași vreme lucrătorii, nu m-am mai permis așa
ca am permis în lume să-mi iau de lucru. M-am angajat
la Legatul Coreean (1941) Ploiești.

În luna Aprilie am fost încorporat și trimis la Râmnic
la Bat. 3 Rep. Auto. - fiind odată în oraș m-am întâlnit cu
un avocat din trecut local care mi-a oferit de pe vremea
când Procurorul Județului de Iași și mi-a spus că a rămas
în cloșcă de la mine la Tribunal și că i se pare că sunt chiar
condamnat. M-am interesat și în adresa erau condamnat în Epita
la un an închisoare pentru delictul de instigare.

Acești condamnați se produceau chiar în timpul războiului
interior la Gherla. La Tribunalul Regional Bacău am fost
mi s-a dat un număr iar la Judecătoria Iași. Procurorul se pare
că doborâșul meu nu cuprinsese suficiente probleme probatorii și
că în concluzii care adăugase. Vorbindu-mi într-o pauză, proce-
dura a spus că și m-am dat o grădă fiindcă nu vor fi
condamnat. La o săptămână după aceasta delictușii, când
am venit din oraș la Bacău, nu am avut din completul de pro-
cedură m-a chemat doborâșul și mi-a spus că se o fi vreo

doar noi ierarhie se putea cu telefon din București și că se
credea să fie condusă de către un secretar și că se credea
nouă. Astfel că totuși mai făcusem de lucru și mai de plus
am fost condusă la starea încrederea secretariatului pentru
delictul de „investigație”.

După aceasta am început consecutiv condamnările.
În 1949 după ce am fost eliberată din închisoarea militară lași
unde executasem pedeapsa, m-am întors la muncă la 14 Nov.
rândul meu am fost lovit la vârstă adată și conștientul meu.

M-am încadrat din nou la activitate interpretând forțat Armand
can canu și peșterile pentru producția de țesut.

În 1950 sau 51 se selectasem cu mai multe numitorii pentru
a fi trimisă la facultățile universitare. La propunerea șefului
de atelier socialist de cadru a spus că eu nu pot fi trimisă
deoarece sunt exclus din partid. În 1952 am reușit să fiu trimisă
la Paris la examen de admitere în facultate la cursurile
prevențiale, am dat examen dar când am venit pe fața personală
condamnând la 3 luni închisoare am fost trimisă înapoi
la București. Am fost totuși promovată în funcția de învățător.

Am urmat o școală de învățători în interpretare și am fost
numită șef al secției școlare dar după ce a început activi-
tatea am fost eliberată din funcție. Pentru că totuși interpretare
nu avea nimic de activitate mult după petrușă m-am fost
din nou numită învățător și se aștepta să fiu trimisă la
școala de învățători curs prezențial la Galați. Am urmat
cursurile învățătorilor și pe care le-am absolvit, am trimis toate
documentele și am început să mă duc la examenul de absolvire
la 1 August 1958 mi s-a comunicat de către secretariatul
Cadrilor că nu mai plus la școală. Păre se-ni explică de ce.

Am început să stau de vorbă cu cineva, totuși din cauza
unor și altor m-am dus la Comitetul organizatoric de învățare
la Ion. Briceag-Băileanu. Păre spus că mi s-a inter-
plat înaintea în loc de alt răspuns m-a izbit din
fapt membri de Partid. Când i-am răspuns că nu, mi-a
spus că nu stă de vorbă decât cu membri de Partid. Ce mai
puteam să fac? M-am adresat celui de-al III-lea Comitet
al Partidului și am memorat în care am fost implicată și care
erau datele situației mele. r.

[illegible]

4/15
Nu mai putem să-l mai ajutăm nici să ne ajute. Așa cum
dus la sacul și au avut în Filip să ne dea ceva să l' dau pe
urabie în judecată pentru în fața instanței cu toate că președ
dregi de nouăzeci și doi de ani și nu au rămas decât un an
sunt astăzi în judecată, Partidul nostru, nu a rămas decât un an
dregi în continuare de nouăzeci și doi de ani și nu au rămas decât
și de nouăzeci și doi de ani. Pentru că o țară care a fost chinată
de boală și de război nu a avut nici să se vindească și să se
de către Curtea Constituțională de Congres, și să se vindească și să se
nuce și alt. După încheierea de activitatea legiuitorii nu s'
vând, și toate s-au terminat.

Domnule Președinte,

Revenind la punctul următor, manifestările noastre anti-comuniste. Dar nu
reunesc și nici nu pot să se reunesc și nu am avut nici o manifestare
de nici o activitate legitimă. Proșter în fața națiunii că
triva pentru încheierea casei constituției și a națiunii și cu toți
reșus în drepturile și nu se cunoaște ca nu există al națiunii noastre.
Am luptat cu abuzurile și dăruire, cu entuziasm și cu o vârstă
pentru încheierea națiunii noastre. Am fost și sunt propunând
afectat de independența mea din viziunile Partidului în viziunile
caruia nu am încercat într-o perioadă când națiunea se duce
la condiții extreme de grele. Dinse să ne ajute să reînălțăm
nivelul omului nostru. Am încercat să reunim în producție cu
toate naștră, am fost și sunt nemulțumit pentru că nu reușim să
realizăm nici în producție și nu continuăm să reușim să
realizăm națiunea noastră.

Dumneavoastră —

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
Inspectoratul de securitate al județului
- B A C A U -

4 484
STRICT SECRET
S.O.623
ex.nr. 1 478
476

Nr. 1237 din 18 iunie 1968.

Către,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
=====

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea
rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerii-
lor cetățenilor

= B U C U R E S T I =
=====

La adresa dv.nr.645304 din 6 iunie 1968, referitor la numitul CHICULITA IANCU, vă comunicăm că la dosarul fond operativ nr.35041 privind pe sus-numitul nu sînt documente originale ci numai copii ale unor note informative, declarații și procese verbale de interogatoriu pe care le anexăm.

Rapoartele și notele ofițerilor care afirmă că a fost legionar se bazează pe aceste documente neverificate deoarece petiționarul în anul 1941 avea vîrsta de 16 ani.

În dosar mai există o rișă personală întocmită în anul 1954 din care rezultă că CHICULITA IANCU, a fost inrormator și 3 note informative date de el în care redă aspecte de la locul de muncă fără importanță pentru organele de securitate.

Din nota informativă dată de informatorul "Mihai Ion" rezultă că ar fi fost reținut de siguranța din Roman în 1947 și condamnat, însa la dosar nu sînt documente de la rosta Curte Marțială Bacău în acest sens.

Apreciem ca pentru clarificarea acestei probleme este necesar să se caute și în evidențele Serviciului "C" unde s-ar putea găsi materiale în legătură cu condamnarea sa.

INSPECTOR SEE
Colonel, *[Signature]*
RADU DUMITRU

SEFUL BIROULUI
Căpitan,
NEGUT IOAN *[Signature]*

scris în 2 ex.
red. Neguț I.
dac. Eșanu A.

485
477

PROCES VERBAL DE INTEROGATORIU

=====

5 februarie 1955.

Interogatoriul a început la ora 10 și 40 minute orașul Roman. Interogatoriul s-a terminat la ora 12 și 10 minute.
Eu, lt. IORDACHE VASILE din M.A.I. Roman am interogat în calitate de lucrător operativ.

- 1.- Numele VRABIE. 2.- Prenumele TEODOR.
- 3.- Anul, luna și ziua nașterii 9 septembrie 1912. 4. Numele părinților Vasile și Safta 5.- Locul nașterii com. Tg. Drăgășeni, raionul Bîrlad.
- 6.- Cetățenia romană 7.- Naționalitatea română.
- 8.- apartenența politică - sindicalist, din ce an 1944.
- 9.- Studii 7 clase primare în comuna natală.
- 10.- Profesia curelar. 11.- Ultimul loc de muncă și funcția curelar la I.M.S. Roman.
- 12.- Ultimul domiciliu Roman str. Nic. Bălcescu nr. 13/7.
- 13.- Situația familială căsătorit cu ILINCA MUNTEANU de ani 36, casnică, am 3 copii și anume : Gheorghe, muncitor lăcătuș de ani 17, Dumitru de ani 15, lăcătuș și Lenuța elevă de 13 ani.
- 14.- Originea socială țaran sărac, părinții au posedat 3 ha pământ la sfatul popular.
- 15.- Poziția socială muncitor.
- 16.- Activitatea politică pînă în 1947. În anul 1940 sub dictatura legionară, m-am înscris în cuibul legionar condus de Litcanu Dumitru unde am activitate pînă în ianuarie 1941 ca membru.
- 17.- Decorații, distincții și premii guvernamentale nu am primit.
- 18.- În ce armată a răcut serviciu, grad, funcție, la reg. 3 artilerie grea cu gradul de fruntaș cu funcția de încărcător.
- 19.- Dacă a fost prizoner. Nu am fost.
- 20.- Dacă a fost în străinătate, unde, cînd și în legătură cu ce nu am fost.
- 21.- Dacă a fost judecat, cînd, din ce cauză, de cine și la ce pedepse a fost condamnat. Nu am fost.

Intrebare ; Arătați dv. cînd și în ce împrejurări v-ați înscris în organizația legionară ?

Răspuns ; În anul 1940, pe cînd mă aflam ca muncitor curelar la fostul Arsenal al Armatei din Roman, a venit în atelier de curelărie numitul LITCANU DUMITRU care de altfel era șeful atelierului și mi-a spus ca să mă duc și eu la ședințe cu caracter legionar, lucru pe care m-am l-am acceptat și astfel am luat parte la o ședință care s-a ținut în Roman str. Toma Stelian, acasă la LITCANU DUMITRU, unde au mai luat parte și numiții "BER MIHAI în prezent muncitor I.M.S. Roman, fost membru P.M.R. în prezent exclus, PALENCIUC CONSTANTIN în prezent director al S.M.T. POCIUMB SAVU, în prezent lucrează la N.C.S. Roman, CHICULITA IANCU, în prezent mustru la I.M.S. plecat la S.M.T. Roman, PUPESCU CONSTANTIN, tinichigiu la bat. 3 auto. BOGZA CONSTANTIN în prezent la fabrica de rulmenți Bîrlad, AIOANEI NICOLAE, în prezent la F.Z.R. de profesie curelar, PORCESCU IOAN în prezent focar la FZR de profesie fierar. De asemeni am mai cunoscut și pe PISLARU PETRU vopsitor, în prezent vopsitor la Grivița Roșie și TULICA, vopsitor, lucrează tot la Grivița Roșie București, de alții nu-și mai amintesc."

La a doua ședință legionară, care a avut loc tot la numitul LITCANU DUMITRU, m-am încadrat ca membru legionar în cuibul

condus de acesta, unde am activat pînă la rebeliune. 478 480

Intrebare ; In ce a constat activitatea dv. în cadrul organizației legionare ;

Răspuns ; Am participat la sedințe, unde cîntam cîntece legionare dimpreună cu toți cei arătați mai sus, iar corul era condus de numitul CHICULITA IANCU. De asemeni am luat parte la o adunare legionară, care s-a întrunit toți legionarii din Roman în casele ing. Bosinceanu Nicolae str. Cuza Vodă, unde era sediul mișcării legionare pe fostul jud. Roman, însă eu nu am reușit să intru în sediu, deoarece fiind multă lume nu au încăput. Am plătit și o perioadă scurtă de timp cotizația de membru. Altă activitate nu am mai desfășurat.

Menționez însă că în timpul dictaturii legionare eu fiind curelar am primit ordin de la fostul colonel RAILEANU din Roman care era pe atunci directorul Arsenalului Armatei din Roman și centuri și diagonale pentru organizația legionară din Roman.

Intrebare ; Vorbiți dv. ce anume cunoașteți din activitatea politică a numiților BER MIHAI, PALENCIUC CONSTANTIN, POGIUMB SAVA, CHICULITA IANCU, LUPESCU CONSTANTIN, AIOANEI NICOLAE și PERCescu IOAN ?

Răspuns ; Stiu că elementele menționate mai sus în timpul dictaturii legionare se aflau ca muncitori la Arsenalul Armatei din Roman, și au făcut parte ca membri legionari din cuibul condus de numitul LIPCANU DUMITRU acasă la care se țineau sedințele. Menționez că nu cunosc dacă s-au înscris odată cu toți, dar stiu că din acest cuib făceau parte, deoarece ne întâlneam la sedințe.

Intrebare ; In ce a constat activitatea legionară a elementelor arătate mai sus în cadrul cuibului și cît timp au desfășurat activitate ?

Răspuns ; Stiu că numitul BER MIHAI a luat parte la sedințe unde cînta cîntece legionare, iar cînd s-a ținut la București un congres și totodată aducerea lui MOTA și MARIN, el a luat parte la acea manifestație, precum și la manifestația de la Iași care s-a ținut la 8 noiembrie 1940.

PALENCIUC CONSTANTIN stiu că a luat parte la sedințele care s-au ținut cu membrii cuibului lui LITEANU DUMITRU. Același lucru au fost și cu ceilalți arătați mai sus.

Prezentul proces-verbal de interogatoriu după ce mi-a fost citit și corespunde cu cele declarate de mine, susțin și semnez propriu.

ANCHETATOR,
Lt. Iordan Vărsile

ss/Vrabie Teodor

- Originalul se găsește la dos. obiectiv 525 unde VRABIE TEODOR este luat în evidență ca legionar.

ss/opt. Lăzăroiu Ctin

17-06-1968
Realu Confirmație
Gr. J. Keget

REPUBLICA POPULARA ROMANA
Ministerul Securității StatuluiPROCES VERBAL DE INTEROGATORIU
=====

Astăzi, 1 februarie 1955 orașul Roman. Interogatoriul a început la orele 17 și s-a terminat la orele 10,00.

Eu, locot. IORDAN VASILE din M.A.I. Roman, am interogat în calitate de martor pe numitul BER MIHAI, născut la 23 august 1913, în comuna Băcești raionul Negrești regiunea Iași, riul lui Leopold și Maria, de cetățenie și naționalitate română, studii 4 clase primare, de profesie curelar, în prezent maestru presator la I.M.S. Roman, cu domiciliul în Roman str. Dr. Gheleter nr. 10, căsătorit, are un copil, origina socială muncitorească, avere nu posedă. Din anul 1940 și până în anul 1941 a fost membru legionar în cuibul legionar condus de numitul LITCANU DUMITRU din Roman, în prezent neîncadrat politic. Decorat nu a fost, serviciul militar satisfăcut la regt. 12 cavalerie cu gradul de fruntaș având funcția de curelar, prizoner nu a fost, judecat nu a fost.

Intrebare ; Arătați dv. cine anume au mai făcut parte din cuibul legionar condus de numitul LITCANU DUMITRU ?

Răspuns ; Am cunoscut pe numiții : PALENCIUC CONSTANTIN AIOANEI NICOLAE, ILIOIU CONSTANTIN, VRABIE TEODOR și din auzite ar fi fost și numitul CHICULITA IANCU, toți au activat ca membri legionari.

Intrebare ; În ce a constatat activitatea legionară a sus. numiților în cadrul cuibului legionar condus de numitul LITCANU DUMITRU ?

Răspuns ; Stiu că participau la ședințe legionare unde cântau cîntece legionare. Alte activități nu cunosc.

După ce prezentul proces verbal de interogatoriu mi-a fost citit și corespunde cu cele declarate de mine, susțin și semnez propriu nesilit de nimeni.

Anchetator
ss/Locot. Iordan Vasile

ss/Ber Mihai

Materialul original se găsește la BER MIHAI
luat în evidența ca legionar la dos. obiectiv
534.

ss/șept. Lăzăroiu Constantin

17.06.1968
Valea Căpățână
Cpt. Negreș

COPIE

488
482
h80

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul VRABIE TEODOR, născut în anul 1912, luna septembrie, ziua 4, în com. Tg. Drăgășeni raionul Birlad reg. Birlad, fiul lui Vasile și Maria Safta, de profesie curelar, în prezent curelar la I.M.S. Roman, domiciliat în str. N. Bălcescu nr. 137 Roman.

Înainte de 23 August 1944, am fost simpatizant legionar, în anul 1941, iar în prezent sindicalist. Asupra celor întrebate declar următoarele :

Întrebare ; În cadrul cărui cuib a-ți simpatizat cu legionarii cine mai făcea parte și cine era conducătorul acestui cuib din care făcea-ți parte?

Răspunde ; În anul 1941 numitul LITCANU DUMITRU, care în prezent este decedat, m-a chemat să iau și eu parte la secințele legionare care se țineau la el în casă pe str. Toma Stelian Roman, la care m-am dus.

Când m-am dus la el acasă, am găsit pe numiții : BEER MIHAI, I.M.S. CANTOREANU CONSTANTIN, funcționar la Trustul 2 Construcții Roman, CHICULITA IANCU-maistru secția Scolărie I.M.S. Porcescu Ioan, rerar la fabrica de zahăr Roman, ALOANEI NECULAI curelar la F.S. Roman.

Conducătorul acestora era numitul LITCANU DUMITRU, care a fost șef de echipă la atelierul curelărie.

Activitatea celor de mai sus, constă în cîntece și manifestațiuni care erau organizate de LITCANU DUMITRU și CHICULITA IANCU. De asemeni cunosc că numitul LITCANU DUMITRU și BEER MIHAI, au fost delegați la București și Iași, cînd a fost adus în țară din Spania Moța și Marin, iar la Iași au fost la congres.

La întoarcerea lor din această delegație au povestit prin atelier tot ceia ce au văzut și ascultat.

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și semnez propriu.

(ss)Vrabie Toader

14 ianuarie 1954.

Materialul original se găsește la VRABIE TEODOR, luat în evidență ca legionar la dos.obiectiv 525.

ss/cpt. Lăzăroiu C.

17.06.1968
Pentru confirmare
Cpt. J. Kegeș

NOTA INFORMATIVA

=====

13 aprilie 1956.

Cunosc pe CHICULITA IANCU din anul 1944 prin luna martie cînd Arsenalul Roman a fost mutat la Sibiu.

mai bine am început să-l cunosc abia din anul 1946 în campania electorală, cînd era activist la Tineretul Progresist. În această perioadă activa intens cu mult devotament pînă în anul 1947 prin luna martie cînd a fost trecut în producție la înființarea UTM-ului.

Prin luna aprilie 1947 a fost dat ca pedagog la școala de ucenici. Aici tolera tendințele legionare, naționaliste ale cîtorva ucenici și anume MORARU AUREL, MORARU GHEORGHE, SAVA AUREL și alții. Cînd se cîntau cîntece legionare prin dormitoare de obicei seara, dînsul nu era la școală, dar le încuraja prin discuțiile antisovietice, antisemite, sovine și antipartinice ce le purta cu acești ucenici. În mod direct nu a participat la manifestările (cîntece) legionare ce începuse să ia amploare la școala de ucenici.

Cînd organele de siguranță au descoperit aceste manifestări CHICULITA IANCU și MORARU AUREL împreună cu alți ucenici au fost arestați, iar la cercetări au fost reținuți CHICULITA IANCU și MORARU AUREL și apoi au fost judecați și închisi.

După ce a fost eliberat din închisoare nu știu unde a mai lucrat pînă în anul 1949, cînd a venit din nou la I.M.S. Roman, după ce între timp satisfăcuse și serviciul militar.

A lucrat ca frezor la atel. de sculărie pînă în anul 1951 iar apoi a fost pus ca maestru tot în atelierul de sculărie.

Este un meseriaș excelent ca pregătire practică în meserie, dar în aceeași măsură este increzut și dezordonat în lucru.

Față de cei mai puțin pregătiți are o atitudine indiferentă arogantă, considerîndu-l că nu vor putea să-l ajungă în meserie și le vorbește de sus cu aroganță.

Cînd se discută cu el, cineva care nu-l cunoaște crede că este un "factotum" acolo unde muncește, dar controlîndu-l activitatea vei vedea că nu face aproape nimic care să ajute efectiv producția sau muncitorii din atelier în diversele probleme ridicate de executarea sculelor și dispozitivelor ce se execută în atelierul de sculărie.

Ceea ce are bun este atunci cînd se apucă de o treabă, dar foarte greu se apucă, o face conștiincios și de bună calitate, atunci cînd lucrează personal.

Pe lîngă că e increzut și arogant mai e și leneș și delăsător. Face multă paradă în jurul unei probleme, dar foarte rar se întîmplă să o rezolve înainte de a fi impins din urmă.

Din auzite de la GITLAN CONSTANTIN știu că înainte de 23 August 1944 ar fi activat în cadrul asociației "Muncă și Lumină", participînd la festivaluri date la sate și în Arsenal, sub conducerea preotului TEOFANESCU, la care a participat și GITLAN CONSTANTIN, HARABAGIU VICTOR și alții.

În anul 1955 a fost detașat la G.A.S. Secuieni unde în primele 4 luni a muncit conștiincios, iar apoi s-a apucat numai de motocicletă personală.

Întors înapoi la IMS a fost numit iarăși maestru la atel. sculărie, unde muncește și acum. Pentru problemele ridicate de executarea sculelor și dispozitivelor se preocupă atît de puțin încît este aproape străin de ele. Tot timpul se ocupă numai

de repararea motocicletei personale, care a adus-o în atelierul de sculărie. Formal a cerut deschiderea unei comenzi care este rictivă deoarece prevede doar sablare, dar nu și confecționări de piese, rucă telescopică și altele.

Chiar directorul îi construiește un rezervor de benzină pentru motocicletă, pe care îl face în timpul liber. Salariații își pot face în întreprindere anumite piese care nu găsesc în comerț, dar numai în timpul liber. Salariații pot să-și facă în întreprindere anumite piese care nu se găsesc în comerț, dar numai în timpul liber, fără a stingeri bunul mers al producției.

ss/Mihai Ioan

17-06-1968
De la comunitate
cau. legu
7

R E F E R A T

La data de 7 decembrie 1966 s-a deschis dosar de verificare numitului CHICULITA IANCU născut la 1.I.1925 în Berești-Galați, fiul lui Panaite și Ana, frezor la Uzina Metalurgică Iași, domiciliat în orașul Iași str. Tătărași bloc D.4 scara A etj. I ap. 1.

La baza deschiderii dosarului de verificare au stat notele informative furnizate de informatorul "CARAS ALEXANDRU" din 5.X.1966, 18.XI.1966 și 25.XI.1966 în care acesta în mod tendențios, denaturat, prezintă pe Chiculita Iancu ca fiind sabotor, dezorganizator al producției. Informatorul arată că Chiculita Iancu fiind șef de echipă se face vinovat că cele 10 mașini de frezat de la secția mecanic șef a Uzinei Metalurgice din Iași nu au accesoriile necesare pentru a se lucra la ele.

Informatorul "CARAS ALEXANDRU" în nota din 5.X.1966, continuă în felul următor, cităm: "Fără să mai amintesc că pentru mașinile de frezat "Cugir" există două axe port freză, deși sunt patru mașini. La fel și scule mari. Dacă are bucă nu are tijă sau invers numai să nu poată muncitorul lucra 8 ore pe mașină, tot umblînd ba după una, ba după alta."

CHICULITA IANCU, cu bună credință și cu totul intenționat cît timp a fost șef de echipă a adus mașinile în halul în care am descris mai sus".

Pentru a ilustra cu cită patimă și lipsă de seriozitate l-a caracterizat în aceeași notă din 5.X.1966 pe Chiculita Iancu, cităm:

"El a lucrat în timpul războiului mondial la Uzina "Independența" din Sibiu care era de armament. S-a lăudat că

.///.

avea mulți bani și trăia bine. Uzina fiind de muniție (armament) nu este exclus ca Chiculiță Iancu, să fi avut ca prieteni nemți (căci știe și nemțește) și să fi fost botezat de "știa".

Acest informator continuă și în celelalte note să-l ponegrească pe Chiculiță Iancu, iar în ultima notă informativă existentă la dosar din 10.IV.1967 acesta afirmă următoarele:

"Nu l-am văzut lucrând niciodată o zi întreagă pentru că este numit ca specialist în cadrul mecanicului șef, umblînd de colo pînă colo, cîcă face inovații și rezolvă probleme tehnice ce nu le poate rezolva alții. În schimb i se acordă mîna liberă pentru tot felul de încercări, folosind materiale, mașini, oameni ca să izbutească ceva". Tot în această notă în încheiere face mențiunea că Chiculiță Iancu este un element primejdios fără a da alte explicații.

Poate afirmațiile informatorului "CARAS ALEXANDRU" nu le-au confirmat informatorii "ANDONE MIHAI" și "POPESCU MANOLE" care au lucrat în dosarul de verificare privind pe CHICULITA IANCU.

Acești informatori precum și informatorul "Matei" arată că Chiculiță Iancu execută lucrări de foarte bună calitate, este un meseriaș bun și foarte exigent cu oamenii pe care îi conduce. Din verificări a rezultat că informatorul "Caras Alexandru" a dat informații eronate despre Chiculiță Iancu din ură și invidie, deoarece a fost mutat de acesta (fiindu-i șef de echipă) ^{de} la mașina de frezat la o raboteză. Fiind un om certăreț și dînd uneori lucru de slabă calitate ca urmare a încăpățînării sale, informatorul era retribuit cu premii mai mici decît ceilalți meseriași.

La data de 14 mai 1968 informatorul "CARAS ALEX." a fost abandonat deoarece s-a dovedit a fi nesincer, dădea informații eronate, din ură, nu numai despre CHICULITA IANCU dar și despre alte persoane.

Dosarul de verificare a fost deschis și lucrat de fostul Cpt. de securitate Barnuschi Gheorghe în prezent trecut în rezervă la cerere cu data de 30 ianuarie 1968. Recrutarea informatorului "CARAS ALEXANDRU" a fost făcută de același ofițer.

Dosarul de verificare privind pe CHICULITA IANCU a fost închis la data de 23 mai 1968 prin neconfirmarea materialelor care au stat la baza deschiderii, iar în notărirea de închidere la pag.42 din dosar se menționează, cităm:

./././.

"Materialul informativ furnizat de informatorul "CARAS ALEXANDRU" privind descompletarea unor mașini-unelte cit și unele manifestări dărmănoase, nu se verifică. In acest scop atit informatorul "POPESCU MANOLE" cit și "ANDONE MIHAI" menționează că despre CHICULITA IANCU in uzina metalurgică există o impresie foarte bună că depune interes la locul de muncă, fiind un om foarte bine pregătit. In acest sens rezultă că i s-a încredințat cele mai complexe mașini-unelte pentru a le pune in funcțiune. De asemenea a mai rezultat că numitul CHICULITA IANCU a făcut multe inovații in cadrul uzinei, fapt pentru care a fost recompensat pînă in prezent cu suma de 8000 lei. Pentru acest lucru a fost evidențiat atit in uzina cit și in cadrul ministerului. .

Privind legăturile sale cu unele elemente din evidența generală, a rezultat că ele sînt numai de natură profesională, nerezultind că aceștia l-ar vizita și la domiciliu sau s-ar purta unele discuții între ei care să intereseze securitatea statului".

Menționăm că alte măsuri impotriva sus-numitului nu s-au luat.

In prezent CHICULITA IANCU se află in evidența generală a Inspectoratului de securitate județean Iași, pe baza copiei de pe hotărîrea de trecere in evidență întocmită la 19 decemb. 1954 de Opt. Lăzăroiu C. de la fostul serviciu raional de securitate Roman și înregistrată la Fosta regiune M.A.I. Bacău secția "C" sub nr. 55041 fond operativ, (un volum compus din 36 file).

SEFUL SECURITĂȚII a II-a
Maior
Greșu Aurel

OF. SPECIALIST III
Opt. St. Simion Gh.

-496-
488
486

N O T A - R A P O R T

privind pe numitul CHICULITA IANCU.

Numitul CHICULITA IANCU este nascut la 6 ianuarie 1925 in comuna Bereşti-Galati, fiul lui Panaite şi Ana, de profesie frezor, în prezent lucrează la Uzina Metalurgică Iasi şi domiciliază în oraşul Iasi str.Vasile Lupu nr.110 Bl.D.4 scara A etj.I apart.4.

Acesta este cunoscut în evidenţele Inspectoratului Judeţean de Securitate Iasi cu următoarele date:

La data de 17 iunie 1947 a fost trimis de către poliţia oraşului Roman în lagărul Gherla cu actul nr.1791. În luna septembrie 1947 a fost eliberat. Prin sentinţa nr.1123 din 11 martie 1949 a Curţii Marţiale Bacău a fost condamnat la 3 luni închisoare pentru instigare publică şi ură rasială.

Este luat în evidenţa generală a elementelor suspecte deoarece a fost "membru legionar în perioada 1940-1941 şi a activat la Arsenalul Armatei din oraşul Roman".

Cel în cauză a fost luat în evidenţa organelor de securitate de către fostul raion de securitate Roman la data de 19 decembrie 1964 sub nr.35041 fond operativ secţia "C" fostă regiune M.A.I.Bacău. În hotărîrea de trecere în evidenţă se arată că activitatea legionară a sus-numitului rezultă din declaraţiile numiţilor VRABIE TEODOR şi BER MIHAI. Aprecieră că datele ce apar în hotărîrea de trecere în evidenţă nu corespund realităţii, deoarece în anul 1940 numitul CHICULITA IANCU avea 15 ani şi nu putea fi membru legionar.

La data de 7 decembrie 1966 biroul IV din serviciul III a fostei regiuni M.A.I.Iasi i-a deschis celui în cauză dosar de verificare ca fiind suspect de activitate de sabotaj iar la 23 mai 1967 a fost închis prin neconfirmarea materiale-

.///.

lor care au stat la baza deschiderii. Nu este cunoscut cu manifestări duşmănoase la adresa regimului nostru.

La locul de muncă sus-numitul este cunoscut în felul următor: la concursul intern de inovații pe uzină organizat în perioada 1 ianuarie 1966-5 mai 1966 s-a clasat pe locul I luând un premiu de 700 de lei. La concursul de inovații organizat la nivelul Ministerului Industriei Metalurgice pe anul 1965 apare cu un număr de 7 inovații și a luat un premiu suplimentar de 750 lei. În total recompensele plătite pentru inovațiile făcute până în prezent se ridică la suma de peste 8000 lei. Este frezor în categoria VIII-a și a primit titlul de muncitor specialist în cadrul serviciului mecanic șef de la Uzina Metalurgică Iași.

Este cunoscut ca bun organizator și cunoscător al proceselor tehnologice de aşchiere mai ales în domeniul frezării.

Este un om modest, manierat, respectuos și disciplinat. Are o mare capacitate de muncă, însă îi place să nu aibă răspunderi, ci să fie lăsat să lucreze singur (în 1965 a fost șef de echipă). Totuși a fost văzut de multe ori semnalând maștrilor anumite deficiențe în munca acestora, dându-le sfaturi pentru îndreptarea lor sau lămurind direct pe muncitori în problemele în care aceștia au fost văzuți de el că sînt în deficiențe.-

SEFUL SECȚIEI II-a
Maior

Crețu Aurel

OFITER OPERATIV I

Cpt. Simion Gheorghe

NOTA - RAPORT

=====

privind cazul numitului CHIRIAZI GHEORGHE.

La 27 iunie 1968, CHIRIAZI GHEORGHE a înaintat Consiliului Securității Statului prin Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor un memoriu în care arată că tatăl său CHIRIAZI CONSTANTIN în 1958 a fost reținut de organele securității timp de 3 luni, fiind învinuit ca autor al unei scrisori cu caracter de calomniere la adresa conducerii de partid. De la această dată petiționarul și fiul său - locotenent la U.M. nr. 1948 Ploiești - se consideră persecutați și declarați ca fiul și nepotul unui dușman al regimului.

În încheierea memoriului solicită clarificarea cauzelor arestării tatălui său, în prezent decedat, și a motivelor pentru care el și fiul său sînt persecutați.

Din studierea materialelor de arhivă ale C.S.S. rezultă că CHIRIAZI CONSTANTIN (tatăl petiționarului), fiul lui GHEORGHE și DOBRITA, născut în anul 1892 în Alexeni, fost cu ultimul domiciliu în București, str. Botorani nr. 6, sectorul 6, în lunile iunie și iulie 1958 a trimis pe adresa C.C. al P.M.R. două scrisori avînd la expeditor numele real și adresa sa, în cuprinsul cărora a inclus o serie de „teorii” și „propuneri” cu caracter revizionist și reformist.

La 16 iunie 1958, Direcția treburilor a C.C. al P.M.R. prin adresa nr. 25674, iar la 8 august 1958 prin adresa nr. 35620 trimite organelor M.A.I. scrisorile numitului CHIRIAZI CONSTANTIN, cu mențiunea de a se dispune.

Pe baza acestor adrese și a celor două scrisori, fosta Direcție a III-a întocmește, la 21 iulie 1958, un referat cu propunerea de reținere, cercetare și trimitere în justiție a numitului CHIRIAZI CONSTANTIN, „identificat ca autor anonim” a două scrisori cu conținut dușmănos, ce au fost trimise C.C. al P.M.R.

La 24 iulie 1958, referatul semnat de fostul șef al Direcției a III-a, col. BUDISTEANU NICOLAE, și maior BADEA, locțiitor șef al serviciului manifeste, este aprobat de fostul adjunct al ministrului PINTILIE GHEORGHE și înaintat Direcției anchete, care la 1 august 1958 întocmește ordonanța de reținere și percheziție domiciliară, iar pe 2 august 1958 ordonanța de pornirea procesului penal pentru calomnii și injurii la adresa regimului, fapte încadrate în art. 209, pct. 2, lit. „a” C.P. și a dispozițiilor art. 195, 196 și 198 C.P.P.

În anchetă, CHIRIAZI CONSTANTIN a susținut ceea ce a scris și a arătat că cele două scrisori nu sînt decît niște memorii cu păreri personale și că el a mai purtat asemenea corespondență cu C.C. al P.M.R., a fost chemat și i s-a explicat că părerile sale nu sînt realizabile în etapa actuală de construire a socialismului.

La 22 septembrie 1958 este pus în libertate întrucît faptele reținute în sarcină nu întruneau elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 209, pct. 2, lit. „a” al C.P., dispozițiunile art. 195, 196 și 198 C.P.P.

Din verificările întreprinse în prezent, cît și din discuțiile purtate cu anchetatorii rezultă că reținerea pe timp de 52 zile a numitului CHIRIAZI CONSTANTIN a fost făcută fără nici un temei legal, aceasta deoarece :

- CHIRIAZI CONSTANTIN nu a fost un anonim al scrisorilor adresate C.C. al P.M.R., el punîndu-și numele real și adresa la expeditor;

- CHIRIAZI CONSTANTIN a săvîrșit această faptă neanimat de sentimente și intenții dușmănoase, aceasta rezultînd din faptul că scrisorile au fost semnate cu numele real și adresate ca memorii în care și-a expus unele „păreri” politice ale sale;

- în conținutul scrisorilor CHIRIAZI CONSTANTIN nu aduce calomnii și injurii la adresa regimului democrat, ci își

exprimă păreri asupra unor forme de organizare și conducere a economiei, atât în industrie cât și în agricultură.

Lipsa de discernămint și analiza multilaterală a problemelor ridicate în scrisori, atât a ofițerilor fostei Direcții a III-a cât și a anchetatorilor a dus la reținerea lui CHIRIAZI CONSTANTIN timp de 52 zile și numai după o analiză temeinică în anchetă - în care s-a văzut că nu este un dușman al orînduirii, ci un cetățean care are o sumedenie de confuzii politice, că nu este un autor de scrisori anonime, ci un cetățean care a scris deschis - s-a hotărît punerea sa în libertate.

În concluzie, măsura reținerii numitului CHIRIAZI CONSTANTIN timp de 52 zile de către organele M.A.I. a fost abuzivă, faptele puse în sarcina sa neîntrunind încă de la început elementele constitutive ale unei infracțiuni.

Menționăm că nu se confirmă faptul că petiționarul și fiul său - locotenent M.F.A. - ar fi persecutați și etichetați ca fiu și nepot al unui dușman al poporului.

Din verificări a rezultat că petiționarul a fost scos la pensie ca urmare a unui stil defectuos în muncă, comportare necorespunzătoare față de subalterni, lipsă de control a ofițerilor pe care-i conducea, necolaborare cu locuitorii săi, precum și faptul că în anul 1962 (același an de pensionare) a bătut un copil de 16 ani pînă la leșin, fapt ce a atras după sine sancționarea pe linie de partid și propunerea de scoatere din miliție.

Din dosarul personal al numitului CHIRIAZI GHEORGHE nu rezultă că ar fi fost sau este fiul unui dușman al orînduirii noastre, din care cauză să fi avut neplăceri, ci din contră după scoaterea la pensie în 1962 i s-a eliberat de către conducerea D.M.C. tot ce a avut nevoie, ba mai mult, este folosit și de către organele de securitate în unele probleme ale muncii operative.

De asemenea, fiul petiționarului - locot. M.F.A. în Ploiești, promoția 1967 - nu este și nici nu a fost persecutat ca urmare a activității bunicului său. Din cele raportate de ofițerii C.I. nu a rezultat să fi fost propus în vreo muncă de răspundere. Este adevărat însă că CHIRIAZI GHEORGHE, tatăl ofițerului de la M.F.A., a solicitat prin două memorii mutarea fiului său în garnizoana București.

CHIRIAZI GHEORGHE, petiționarul, fiind obseda urmările reținerii tatălui său, a dedus că motivul neaprobării mutării fiului lui în garnizoana București s-ar datora aceluiași cauze.

În prezent lt. CHIRIAZI GHEORGHE, ofițer M.F.A., este comandant de pluton și membru al Comitetului U.T.C. pe unitate.

Față de cele raportate, propunem următoarele :

- Să se aprobe a i se comunica numitului CHIRIAZI GHEORGHE dezacordul C.S.S. față de reținerea în mod abuziv de către organele M.A.I. a tatălui său CHIRIAZI CONSTANTIN.

- De asemenea, să se aprobe a i se comunica lui CHIRIAZI GHEORGHE că din verificările făcute nu rezultă că el și fiul său ar fi fost sau sînt persecutați ca urmare a trecutului tatălui și respectiv bunicului.

INSPECTOR

Maior,

Botofei Ion

INSPECTOR

Maior,

Negoi Constantin

Notă

La ziua de 5-XI-1968 s-a comunicat petiționarului cele propuse și aprobate de către Primvicepreședintele G. Badescu

- copie lucrării a fost predată în ziua de 05.11.1970 nr. Badea de la Oficiul de reclamații pentru a răspunde la e.c. al P.C.H.

L. Botf.

Redactat: BI/NC

Dactilo.: S.B

Exempl.: 2

12.XI.1968

500-
492 254

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.037 din 27 Iulie 1968

Către,

TOV. MAIOR TOT

Conform ordinului Gov. prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului, primiten alăturat memoriul
numitului CHIRIAZI GH. GH. din București, fost locotenent col.
în M.A.I. până în anul 1963 când a fost pensionat.

Sus-numitul relatează că tatăl lui, Chiriază Constantin
în urma unor scrisori adresate lui Gh. Gh. Dej în anul 1959 a fost
reținut timp de 4 luni și învinuit de titoism. De la această
dată el și fiul său, locot. la U.M. nr. 1948 Ploiești, ar fi
persecutați și declarați că fiul și nepotul unui dușman al regi-
mului, cere clarificarea cauzelor arestării tatălui său, în
prezent decedat și a motivelor pentru care el și fiul său sunt
persecutați.

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și ofi-
cialului.

SAFUL OFICIERULUI

Maior,

Apostol

76339/1868
493

Tovarășe Secretar General,

Subsemnatul Chiriaci Gheorghe,
Domiciliat în București, sectorul VII, Str. Subluc.
Popa 43 A, vă rog să-mi permiteți să vă
prezint următoarele:

La 4 Aug. 1945 am fost confirmat membru al P.C.R., iar la 3 Sept. 1945, în cadrul acțiunii de democratizare a aparatului M.A.S. am fost trimis să lucrez în fosta fabrică a Sahitei Capitalei. La 31. XII. 1962 am fost trecut în rezervă.

Dacă mă adresez dvs., o fac deoarece studiind-vă surmirările și rapoartele publicate, am convingerea că îmi veți face dreptate.

În anul 1958, fără ca eu să fi cunoscut ce intenționa tatăl meu Constantin Chiriaci, în timp ce eu eram șeful secției 2 din Sahitea Capitalei, am primit urechtea un telefon de la mama mea, cum că tata a fost arestat de organele securității. Tatăl ce am putut afla de atunci și pînă acum este că tatăl

Tov. Nicolae Ceaușescu, Secretar General al P.C.R.

meu, în prezent mort, scrisese o scrisoare
lui Gheorghiu și în care l-ar fi insultat.

În dimineața a ajuns stăru stăru, la
care m-am prezentat a doua zi dimineața
după arestare, m-a întrebat dacă știu ce
a scris. Se-avea nici o cunoștință, am
aflat de la el, că tata ar fi insultat
și că are atitudini tătiste.

S-a discutat serătera mea imediată
în milite. După ce am înțeles că
nu am nici un amestec, hotărârea a fost
anunțată, dar adusă la îndeplinire la pri-
mul prilez.

A fost ținut arestat timp de 3 luni;
trată vara anului 1958, după care a fost
pus în libertate, fără să fi fost trimis în
judecată.

Am căutat după eliberare să aflu
de la tata ce scrisese. Amă a murit nu a
putut să-mi spună nimic. Sustinea că eu
nu trebuie să fiu amestecat în activitatea lui,
că și așa a fost maltratată să recunoască
cum se era cunoscută cea ce a scris.

O singură dată, la câteva zile după pu-
blicarea declarației din aprilie 1964 mi-a
spus numai că a fost chinat de oameni
într-o regiune pentru care a luptat trătă ri-
ata și că până la urmă se va vedea că a
avut dreptate, înțelegând că cea ce scrisese
se referea la unele lucruri conținute în
declarația particulară.

502
504
Justina numai că el știe multe lucruri. ~~1941~~
dău vata din ilegalitate a partidului, pe care
nu mi le spune, dar că eu să am răbdare.

În fața a două fiduri, unul la U.A.
de unde nu puteam afla nimic mai mult,
celălalt de la tata care se făcea să-mi explice,
am fost nevoit să suport consecințele.

Ce se dovedește este să cunosc exact ce
am scris, care este vîna lui, și dacă e just
să suport consecințele nu atât eu, cît copiii mei.

Deci m-am luptat să fac față dăru-
rilor grele din anii de muncă forțată, așa
cum chiar dumnezeu văd că merit, deși e-
forturile nu-mi dau subrezit sănătatea, nu asi-
ceru nimic. Există însă ceva în mintea fi-
cării mele. Dacă l-aș fi știut pe tata un
dusman al partidului, nu aș îndrăzni să
spun nimic. A vădit mai conștient
pînă a încheia astfel. Mi-a înfruptat în
mintea mea de capul aceleasi conceptii.

Deci atunci din 1958, totdeauna a tre-
buit să apar ca fiul unui arestat de secu-
ritate? ca și cum ar fi fost un dusman al
partidului și regimului? Deci a trebuit să
sint cum se dă mereu în mine și când în-
cer să dovedesc adevărul să nu se spună în
fața: „nu eu am făcut-o, total tău a făcut-o.”

Deci în loc să se discute ce am făcut eu,
se discută încău inițiativa de arestare? Deci a
trebuit să sint că și oamenii care mi-

apreciați numirea se ferise să nu ia apăsarea,
face afirmații pe le erau dictate, spre a nu
fi se însuși obiectul persecuției?

Aici asta înșă nu mă open. Dorco se con-
sideră că trebuie să suport consecințe pentru o
vină pe care nu o are, cel puțin să fie cu cel
sacrificat. Mă doare înșă să văd cum ai fiul
meu, născut în 1944, tinăr ofiter în M. F. A.,
membru de partid, începe să resimta consecin-
țele. Si el este „nepotul” unui arestat de sem-
nătate, este fiul „muni” care nu se bucură
de încredere. Simol propus să fie trecut într-o
comunită muniă și făcându-se verificare, toate
referențele au fost bune. În afară de cele luate
de la M. F. A. Mă întreb ce au făcut? Sînt
totuși membru al partidului. Sînt purtător
M. F. A. ului. Si se constă înșă?

Se arăta sînt muniă să știu, să mă
comung, dară era necesară arestarea batri-
nului, arestare care ne-a adus atîtea neajuri,
dară era nevoie să nu se creuze atmosfera
muni în care nu are dreptul la încredere
partidului.

Aflînd unul din stările de muniă ale
lui Gheorghe Șef și Alexandra Văghici cu muni
luptători de seamă ai partidului, curseam
personal cum se lura la direcția a S. sub
Colonelul Dulgheru sub care am lucrat cîteva
luni, mă întreb mai mult ce orînd decă
a fost drept a s-a făcut cu mine.

Întotdeauna m-am străduit să-mi fac datoria față
de partid și să-mi îndeplinesc sarcinile promise.

Sînt mîndru că sînt ~~de~~ 23 ani membru al
partidului care realizează lucruri atât de mari,
și totmai de acum sînt mai puternic convins
de a mă vedea tînit departe de oameni pentru
care am tratat considerabil. Mai mare e durerea
să văd că și copii mei resimt aceasta.

Am convingerea că se va veni o zi cînd
mîi voi spune că nu se mai ferească de mine și
și-și spună deschis adevărul, că se va vedea
revigorată și că voi simți din nou cum trăie
răscu cu care am lucrat ani îndelungați
nu se vor mai feri de mine. Am convingerea
că copiii mei nu am pentru ce să se rușineze,
că nu sînt motive ca emila să se îndoaie
de devotamentul lor, cu atât mai mult cu cît
de mici i-au crescut în lumina conceptelor
pentru care luptă toți comunistii.

dară voi avea fericirea să am timp
necesar ca să pot face analiza personal a acestei
situații, am deplină încredere că lucrurile se
vor limpezi.

În toți anii cîți am lucrat în milite
am dus în special mîncă de anchetator. Am
cîntat întotdeauna să dovedesc adevărul,
și sînt convins că pînă la urmă adevărul
va învinge.

Mare va fi rezultatul și așgeri că am
voi mîncă să-mi fac datoria. Chircozi Gh.

În completare arăt că tatăl meu în
momentul arestării avea 66 ani, și era
pensionar după o viață de muncă la uzina
de apă la serviciul cititorilor de contoare
apă. -

Fiul meu Chiriază Gheorghe este locat
în unitatea MFA. Nr 1948 din Iași. -
Chiriază Ioh.